

CETURTDIENA, 2009. GADA 15. JANVĀRIS

SĒDI VADA: L. COCILOVO

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 10.05)

2. Dzīvnieku pārvadāšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par N. Parish kunga Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā uzdoto mutisko jautājumu Komisijai par dzīvnieku pārvadāšanu (O-0134/2008 - B6-0496/2008).

Neil Parish, autors. – Priekšsēdētāja kungs, šodien uzstājos, lai uzdotu šo mutisko jautājumu ne tikai Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas, bet arī Dzīvnieku labturības sadarbības grupas vārdā, jo uzskatu, ka Eiropas Savienībā ir ļoti spēcīga lauksaimniecība. Tomēr, lai lauksaimniecība būtu spēcīga, mums ir jābūt arī spēcīgai dzīvnieku labturības politikai, jo, manuprāt, Eiropas lauksaimniecībai nākotnē ir jāsniedz augstas kvalitātes produkcija un jāievēro ļoti labi labturības standarti. Mēs to varam izmantot, lai veicinātu mūsu produkciju pozitīvā veidā, un tādēļ dzīvnieku pārvadāšana nav tikai motīvs, bet gan ļoti svarīgs faktors, lai tiktu pieņemti pareizie tiesību akti.

Šorīt daudzējādā ziņā vēlos koncentrēties uz faktu, ka mums jau ir pieņemti tiesību akti. Mēs varam diskutēt, vai ar to pietiek vai ne, taču galvenais šobrīd ir pārbaudīt šos tiesību aktus un būt pilnīgi pārliecinātiem, ka dalībvalstis tos pilnībā ievēro, jo mēs zinām, ka, piemēram, atsevišķās dalībvalstīs ir problēmas starp valsts pārvaldi, kura ievieš tiesību aktus, un reģionālajām pašvaldībām, kurām tie ir jāīsteno. Tad rodas problēmas. Un galarezultātā cieš dzīvnieki.

Es varētu izcelt vairākas lietas, taču īpaša uzmanība ir jāpievērš zirgu pārvadāšanas problēmām Eiropā. Daudzi zirgi karjeras beigās savu dzīvi beidz kā „salami” Itālijā, un tie nekādā ziņā netiek pārvadāti saskaņā ar labākajiem nosacījumiem. Daudzus no šiem transportlīdzekļiem esam novērojuši mūsu pašu Eiropas Savienības dalībvalstīs, kurās netiek izpildīti noteikumi, – kravas automašīnas neapstājas laikus, netiek izmantoti atbilstoša veida transportlīdzekļi, un tajos nav atbilstošu gaisa kondicionieru un piemērota ūdens, un nedrīkst pieļaut, ka tas turpinās.

Es bieži vien uzstājos un iesaku Komisijai nepalīcināt izmaksas, bet daudzējādā ziņā, kad dzīvnieki ir paredzēti nokaušanai, ja pārvadāšanas izmaksas ir lielākas, jo tiem darāms labs darbs, dzīvniekiem ir jābūt tiesībām tikt pārvadātiem atbilstošos transportlīdzekļos, un šie transportlīdzekļi nedrīkst būt pārpildīti, tad es saku, labi, lai tā būtu! Un tas ir tādēļ, ka daudzas reizes tā vietā, lai veiktu dzīvnieku pārvadāšanu lielā attālumā, viņi ir jānokauj dalībvalstī un jāpārved kā saldēta gaļa. Tādēļ mums ir daudz kas darāms šajā lietā.

Pieminēšu jums arī to, ka M. Kyprianou kungs, iepriekšējais Veselības un patērētāju aizsardzības ģenerāldirektorāta komisārs, laikā, kad viņš bija komisārs, arī mums atkārtoti apliecināja, ka ne tikai atbilstoši ievieš pastāvošos tiesību aktus, bet līdz termiņa beigām arī pārskatīs situāciju no jauna. Mēs ļoti strauji tuvojamies šīs parlamenta sesijas un pašreizējās Komisijas beigām, un vēlos aicināt A. Vassiliou kundzi, kura ļoti labi aizstāj M. Kyprianou kungu, izpildīt šīs saistības, jo dzīvnieku pārvadāšana ir viena no tām lietām, pret kurām mums ir jāizturas ar lielu nopietnību.

Šos jautājumus daudzkārt esam uzsvēruši jau arī agrāk, taču mēs esam civilizēta sabiedrība, un par civilizētu sabiedrību daudzējādā ziņā tiek spriests pēc tā, kā tā izturas ne tikai pret cilvēkiem, bet arī pret dzīvniekiem. Tādēļ, kā jau teicu, nav iespējams to uzsvērt pārlieku bieži.

Mani pēdējie jautājumi ir par pašu mutisko jautājumu un to, ka Dzīvnieku pārvadāšanas regula ir spēkā kopš 2007. gada. Tādēļ Komisijai ir jābūt saņēmušai pirmos dalībvalstu gada ziņojumus par šīs regulas ieviešanu. Vai Komisija var sniegt pārskatu par to, kuras dalībvalstis ir atsūtījušas savus ziņojumus? Vai Komisija jau ir veikusi ziņojumu sākotnējo analīzi, saskaņā ar kuru varētu izteikt kādus paziņojumus par trūkumiem un sarežģījumiem, bet arī par svarīgākajiem sasniegumiem šī tiesību akta īstenošanā? Vai Komisija galu galā sagatavos ziņojumu par šīs regulas ieviešanas procesu dalībvalstīs? Šāda analīze būtu ļoti svarīga saistībā ar

plānoto Dzīvnieku pārvadāšanas regulas pārskatīšanu. Tādēļ, komisār, es vēlētos dzirdēt atbildes uz šiem jautājumiem.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es pilnībā piekrītu *N. Parish* kunga viedoklim, ka tas, kā mēs izturamies pret dzīvniekiem, tostarp mājlopiem, ir jautājums, kurš neapšaubāmi attiecas gan uz ētiku, gan civilizāciju. Komisija apzinās, ka dzīvnieku pārvadāšana komerciālos nolūkos var tiem radīt nopietnas ciešanas. Šādām ciešanām jo sevišķi ir pakļauti t. s. zemās vērtības dzīvnieki, piemēram, tie, kas domāti nokaušanai. Tiesību aktu īstenošana par pārvadāšanu lielos attālumos nav apmierinoša. Pēdējos mēnešos Komisija ir saņēmusi vairākus ziņojumus par nežēlīgu izturēšanos pret dzīvniekiem. Komisija turpina atbalstīt labākos iespējamus variantus situācijas uzlabošanai. Sākotnējais mērķis ir labāka ES tiesību aktu īstenošana un tādējādi veselīgāki dzīvnieki un apmierinošāki dzīves apstākļi attiecīgajiem dzīvniekiem. Kopējā pētniecības centra veiktajā pētījumā tika secināts, ka jaunas un daudz efektīvākas kontroles sistēmas, piemēram, pārvadāšanas uzraudzība ar satelīta pozicionēšanas sistēmu starpniecību, palīdzētu uzlabot situāciju un nodrošinātu daudz pārrēķināmāku noteikumu īstenošanu. Šo tehnoloģiju izmantošana palīdzētu arī samazināt administratīvo slogu noteiktas valsts iekšējām iestādēm un organizācijām.

Pirms šī mandāta beigām Komisija apsver ierosināt jaunus standartus, kuru pamatā būtu zinātniskās izpētes rezultāti par pārvadāšanas reizēm, iekrauto dzīvnieku skaitu un iekrauto dzīvnieku skaitu transportlīdzeklī. Komisija veic ES tiesību aktu novērtēšanu, pamatojoties uz dalībvalstu sniegtajiem ziņojumiem saskaņā ar pastāvošajiem ES tiesību aktiem. Šajos ziņojumos informācija tiek sniegta kopā ar veterinārijas ekspertu uz vietas veikto pārbaūžu rezultātiem dalībvalstīs. Šo Komisijas ekspertu veikto pārbaūžu rezultāti tiek publicēti Komisijas interneta vietnē. Tiek gatavots arī novērtējums saistībā ar informāciju, kas atrodama šajā nozarē aktīvo starptautisko nevalstisko organizāciju publicētajos ziņojumos.

Lielākā daļa dalībvalstu jau ir iesniegušas Komisijai ziņojumus par dzīvnieku pārvadāšanu 2007. gadā. 2008. gada beigās ziņojumu nebija vēl joprojām iesniegusi Kipra, Lietuva, Malta, Bulgārija un Luksemburga. Komisija nosūtīta atgādinājumu par viņu saistībām, un situācija tiks cieši uzraudzīta. Tomēr Regulā (EC) Nr. 1/2005 Komisijai nav prasīts sagatavot ziņojumu par regulas īstenošanu dalībvalstīs. Komisija piekrīt, ka jebkura ierosinātā tiesību akta svarīgākais aspekts ir tā īstenošanas iespējamība. Komisija pastāvīgi pievērš nopietnu uzmanību dalībvalstu ziņojumu analīzei un turpmāk iespējamajiem Kopienas noteikumu grozījumiem šajā jomā.

Struan Stevenson, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, palūkosimies vispirms uz šī jautājuma kontekstu. 2004. gada decembrī tika pieņemts astoņu stundu obligātais laika ierobežojums dzīvnieku pārvadāšanai, tas stājās spēkā 2007. gada janvārī visās 27 dalībvalstīs ar īpašiem izņēmumiem, atļaujot ilgākus braucienus, ja var pierādīt, ka transportlīdzekļa standarti ir paaugstināti, nodrošinot dzīvniekiem pietiekamu uzturēšanos, temperatūras kontrolei, atbilstoši ventilācijai un brauciena laikā paredzot biežus atpūtas periodus.

Īpašas atkāpes tika atļautas arī attālos lauku reģionos un salās, piemēram, mana vēlēšanu apgabala Orkneju un Šetlandes salās. Tomēr šajos gadījumos bija paredzētas īpašas atpūtas vietas ar pietiekamu uzturēšanos, lai dzīvniekus varētu pārvadāt salīdzinoši komfortabli. Turklāt atsevišķiem dzīvniekiem tika noteikts pilnīgs pārvadāšanas aizliegums, piemēram, teļiem, kuri ir jaunāki par 10 dienām, un jēriem, kuri nav sasnieguši nedēļas vecumu.

Ziņoju ar zināmu gandarījumu, ka šie pārvadāšanas noteikumi tiek stingri ievēroti, it īpaši tādās valstīs, kā Skotija, kur mēs atsevišķās jomās turpinām īstenot augstākā līmeņa labāko praksi visā ES. Taču ziņojumos man bažas rada tas, kā *Neil Parish* mums minēja, ka šie noteikumi netiek līdzīgi ievēroti citās ES daļās, it īpaši atsevišķās ES Vidusjūras reģiona dienvidu valstīs, kā arī dažās jaunajās Austrumeiropas kandidātvalstīs un atkal, kā *Neil Parish* uzsvēra, jo sevišķi tas attiecas uz nokaušanai paredzēto zirgu pārvadāšanu.

Dzīvnieku labturības NVO vēl joprojām uzrāda liecības par šausmīgu ļaunprātīgu zirgu un dažkārt citu mājlopu izmantošanu, pārvedot tos pārmērīgi lielos attālumos dedzinošā svelmē bez pietiekama uzturēšanos vai atbilstoši ventilācijai, bez atpūtas periodiem un atrodoties pārblivētās kravas automašīnās. Tā kā to pārvadāšana progresē, šie dzīvnieki arvien vairāk tiek novārdzināti un dehidrēti, daži pakļauti saules dūrienam, un var manīt viņu izmisīgās elsas pēc gaisa, un sliktākajā gadījumā daudzi mirst. Šāda prakse ir jāpārtrauc, un visās dalībvalstīs ir jāievēro stingra atbilstība šai regulai.

Es atbalstu *Neil Parish* šodien uzdotā mutiskā jautājuma noteikumus, kuros mēģināts pārbaudīt šo pasākumu atbilstības līmeni. Es ceru, ka Komisija var mums tagad sniegt šo informāciju un atkārtoti apstiprināt, ka tiek veikti pasākumi, lai nodrošinātu stingru astoņu stundu dzīvnieku pārvadāšanas ierobežojuma īstenošanu

ar atbilstošajām atkāpēm, ko minēju, un lai pārtrauktu vēl joprojām notiekošos ES pastāvošo tiesību aktu pārkāpumus.

Rosa Miguélez Ramos, PSE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, atsevišķām Eiropas valstīm atkarībā no to ģeogrāfiskā stāvokļa, kā S. *Stevenson* kungs jau norādīja, kā arī atkarībā no to zemes teritorijas un tirdzniecības plūsmas apmēra dzīvnieku pārvadāšana ir jo sevišķi svarīgs jautājums.

Komisār, es vēlos pievērsties diviem īpašiem jautājumiem. Pirmkārt, man vēl joprojām ir skaidrs, ka Komisija saskaras ar sarežģījumiem, veicot situācijas analīzes novērtējumu Kopienas teritorijā. Kaut arī, pamatojoties uz pastāvošajiem noteikumiem, dalībvalstīm ir – kā mēs to redzējām – jāsniedz ziņojums katru gadu par iepriekšējā gadā veiktajām pārbaudēm, šajā regulā nav paredzēts minimālais pārbaudžu skaits, kā arī neparādās vienmērība attiecībā uz statistisko bāzi. Tādējādi nevar veikt dažādu valstu sniegtās informācijas salīdzinājumu. Komisār, manuprāt, visu iesaistīto labā šī situācija ir jāmaina, cik drīz vien iespējams.

Tomēr mani interesē vēl viens jautājums. Savā runā jūs raksturojāt zemas vērtības dzīvniekus, kurus pārvadā nokaušanai. Komisār, es pilnībā jums nepiekrītu. Manuprāt, šiem dzīvniekiem ir augsta ekonomiskā vērtība, un esmu pārliecināts, ka šī nozare man piekrīt. Šajā gadījumā šai gaļai ir augsta ekonomiskā vērtība, un pareizi pārvadāšanas apstākļi ir svarīgi neatkarīgi no tā, kāds ir gala mērķis – pat, ja tā ir lopkautuve, – un nobrauktais attālums. Citiem vārdiem sakot, ļoti svarīgi – faktiski visbūtiskāk – ir tas, ka šie dzīvnieki tiek pārvadāti nelabvēlīgos apstākļos.

Tādēļ lūdzu jūs ņemt šos apsvērumus vērā, ierosinot pārmaiņas regulā, ar kuru Komisija strādā. Mēs zinām, ka pārmaiņas attiecībā uz maksimālo pārvadāšanas laiku, kā jau šeit tika minēts, un maksimālo un minimālo temperatūru dzīvnieku pārvadāšanas laikā atrisinās ne tikai reforma, bet arī jaunās tehnoloģijas.

Prasu jums vēlreiz, komisār, un es prasīšu komisijai, lai pirms šādu būtisku iezīmju grozīšanas ierosinātajām pārmaiņām tiktu meklēts un atrasts pienācis zinātniskais pamats. Turklāt, tā kā mums nav šī pārliecinošā zinātniskā pamata, kura šobrīd trūkst atsevišķos jautājumos, vēlos prasīt, lai mēs atturētos no aplinkus veidā ieviestiem ierosinātajiem grozījumiem saistībā ar dominējošajiem noteikumiem ziņojumos, kuriem nav nekāda sakara ar pārvadāšanu – šeit es runāju par dzīvnieku aizsardzību nokaušanas laikā, par ziņojumu, ar kuru mēs šobrīd strādājam. Manuprāt, attiecībā uz tik svarīgiem un būtiskiem jautājumiem mums visiem – Komisijai un Parlamentam – ir jāliek kārtis galdā.

Anne E. Jensen, ALDE grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, komisār, vēlos teikt, ka esmu nedaudz sarūgtināta, ka pēc četriem gadiem mēs vēl joprojām neesam redzējuši Komisijas priekšlikumu par to, kā mēs varētu padarīt stingrākus tiesību aktus par dzīvnieku pārvadāšanu. Ir bijuši labi nodomi un konstruktīva sadarbība starp M. *Kyprianou* kungu un tagad A. *Vassiliou* kundzi, un Parlamentu. Taču – kad mums būs priekšlikums? To es ļoti vēlētos uzzināt. Ļoti svarīgi ir arī, lai mēs panāktu atbilstošu tiesību aktu īstenošanu. Svarīgi ir nodrošināt, lai mēs patiesi ierobežotu pārvadāšanas laiku dzīvniekiem, kuri paredzēti nokaušanai, līdz astoņām stundām. Tomēr mums ir jāiet vēl tālāk. Mums nevajag vienkārši runāt par laika ierobežojumu. Pētījumi ir parādījuši, ka viena stunda var būt par daudz dzīvniekam, ja tas nav pietiekami spēcīgs pārvadāšanai, un garāki braucieni ir pieņemami, ja dzīvnieks ir spēcīgs un vesels, un tiek pārvadāts labos apstākļos. Mēs, iespējams, turpināsim pārvadāt vaislas dzīvniekus lielā attālumā, un šajā sakarā Parlaments, protams, ir ierosinājis izmēģinājuma projektu atpūtas bāzēm, kur dzīvniekiem ir jāatpūšas pēc 24 stundām. Vēlos zināt, kāds ir progress saistībā ar šo atpūtas bāzu projektu? Nodoms, protams, ir savest kopā kontroles staciju operatorus, veterinārās iestādes, pētniekus un dzīvnieku labturības organizācijas, lai ļautu tiem kopīgi definēt labāko praksi šajā jomā. Ir sarežģīti šādu projektu īstenot praksē, taču ir vērts to mēģināt, jo ir svarīgi, lai mūsu zināšanas un pētniecība par dzīvnieku labklājību pārvadāšanas laikā tiktu atspoguļota arī tiesību aktos un praksē.

Janusz Wojciechowski, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, N. *Parish* kungs mums pareizi atgādināja par kaut ko, ko esam daudzas reizes minējuši šajā sēžu zālē, proti, ka tas, kā mēs izturamies pret dzīvniekiem, parāda mūs – cik „kulturāli” un civilizēti mēs esam. Pārvadāšanas laikā dzīvnieki tiek pakļauti lielai cietsirdībai. Ir veikti noteikti uzlabojumi, ieviešot augstākus dzīvnieku pārvadāšanas standartus, taču ar šiem pasākumiem vien nepietiek.

Manuprāt, atbilstošais risinājums, kas kā pirmais tika piedāvāts pirms krietna laika, būtu ierobežot dzīvnieku pārvadāšanas laiku līdz astoņām stundām, un kopējo laiku, ko dzīvnieki pavada tranzītā un ceļā uz lopkautuvi, līdz divpadsmit stundām. Mūsu mērķis ir izvirzīt šo priekšlikumu notiekošajā darbā ar Regulu par dzīvnieku aizsardzību to kaušanas laikā.

Cienījamās dāmas un kungi! Polemizēt par humāniem pasākumiem ir viena lieta, taču ir vēl viens arguments, proti, finanses (kas atsevišķiem cilvēkiem ir daudz saistošāks). Runa ir par to, ka šie pārvaldājumi tālos attālumos palielina izmaksas, kuras, protams, tiek novirzītas uz patērētāju. Mums ir jāizvērtē šīs izmaksas un jāizmanto tās kā arguments, lai beidzot pēc gadiem ilgām debatēm noteiktu ierobežojumus par dzīvnieku pārvaldājumiem un atvieglotu dzīvnieku ciešanas.

Carl Schlyter, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, par civilizācijas attīstības līmeni var spriest pēc tā, kā tā izturas pret visneaizsargātākajām dzīvajām būtnēm, kas atrodas šajā civilizācijā. Spriežot pēc tā, kā mēs izturamies pret mūsu dzīvniekiem, mēs vēl joprojām esam barbari.

Es atceros, kad Zviedrija pievienojās ES, kas notika nu jau gandrīz pirms piecdesmit gadiem. Pirms pievienošanās tika daudz diskutēts par dzīvnieku pārvaldāšanu. Tā bija joma, kurā mēs grasījāmies uzlabot situāciju. Tad 2005. gadā tika pieņemta pirmā direktīva. Tomēr dzīvnieku situācija neuzlabojās, un tā vietā tobrīd mums teica, ka uzraudzība darbosies *kopš šā brīža*, ka GPS sistēmas tiks ieviestas *no šā brīža*, ka transportlīdzekļu vadītāji tiks apmācīti *no šā brīža* un ka kravas automašīnas strādās labāk *no šā brīža*. Piecas valstis pat nav papūlējušās iesniegt ziņojumu. Es pieprasu, lai Komisija sodītu šīs valstis nekavējoties. Kas attiecas uz pārējām 22 valstīm, cik daudz pārbaužu tās ir veikušas? Vai tās izpilda noteikumus? Vai tas darbojas? Diemžēl daudzos gadījumos atbilde ir – nē.

Tad M. Kyprianou kungs apsolīja, ka viņš atgriezīsies šeit pirms sava mandāta beigām, ja tas būs nepieciešams – tas ir nepieciešams – un ja būs sabiedrības viedoklis – un sabiedrības viedoklis ir! Daudzas no jaunajām dalībvalstīm patiesībā ir mazas un, iespējams, tajās nav nepieciešams 24 stundu ilgs brauciens, kas seko vēl vienam 24 stundu braucienam. Mums būs jauna dzīvnieku kaušanas direktīva, kurā atļauts pārvietot kautuves, un samazināta pārbraucienu nepieciešamība.

Mums ir jāpārskata dzīvnieku apstākļi pārvaldāšanas laikā. Cik daudzi no mums spētu novērtēt četras govīs vai desmit aitas savā divguļamajā gultā 24 stundas? Tieši tik cieši dzīvnieki šobrīd tiek saspiesti. Vai, iedomājoties, nav pilnībā novērsts tas, lai caļu, kas novietoti kravas mašīnas augšējā stāvā, izkārnījumi nekristu virsū tiem, kas atrodas zemāk. Kurš vēlas tikt pārvaldāts šādos apstākļos? Es aicinu visus ES lauksaimniecības ministrus doties ar mani braucienā no Stokholmas līdz Briselei tādos pašos apstākļos, kādos tiek pārvaldāti dzīvnieki. Vēlos uzzināt, cik daudzi pieņems šo uzaicinājumu. Iespējams, viņi drīzāk grozīs šos tiesību aktus.

Mēs runājam par izmaksām. Lielākās izmaksas šajā sakarā ir izmaksas videi, kas rodas garo pārbraucienu rezultātā. Ir arī izmaksas dzīvnieku ciešanu ziņā saistībā ar garajiem pārbraucieniem. Tomēr šo garo pārbraucienu rezultātā gaļas kvalitāte samazinās. To rezultātā vērtība patiesi samazinās. Dzīvnieks, kurš ir satraukts, dos daudz sliktākas kvalitātes gaļu, un ciešanas tādējādi darbojas tieši lejup pa visu ķēdi. Padomājiet par lopkopi, kurš ir ielicis daudz pūļu un naudas, lai izaudzētu labu dzīvnieku, kas pēc tam savā dzīves pēdējā posmā tiek sabojāts.

Nē, mums ir vajadzīgs jauns priekšlikums pirms vēlēšanām. Es nesaprotu, kā var notikt vēlēšanas kampaņa, ja mums nav vismaz priekšlikums no Komisijas, kas parāda, ka tagad mēs beidzot uzlabosim dzīvnieku apstākļus.

Jens Holm, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, šīs diskusijas sākuma punkts, protams, ir tāds, ka dzīvnieki ir jutīgas būtnes. Dzīvnieki spēj just sāpes, stresu un ciešanas tieši tādā pašā veidā, kā mēs. Mums tas ir jāņem vērā, izstrādājot tiesību aktus. Tas šobrīd netiek darīts.

Dzīvnieki ES arvien biežāk tiek pārvaldāti. Tās ir tiešas iekšējā tirgus sekas. Iekšējais tirgus rada specializēšanos. Dzīvniekus izaudzē vienā vietā, tos nokauj citā vietā, un gaļa tiek transportēta uz trešo vietu. Dalībvalstīm pat nav atļauts aizliegt pārvaldāt dzīvniekus viņu labturības labad. Tas patiesi ir nepieņemami. Zviedrijā veiktajā pētījumā tika noteikts, cik daudz dzīvnieku kopumā tiek pārvaldāti pāri valstu robežām ES. Tika noteikts, ka 15 valstu ES 22 miljoni četrkājaino dzīvnieku, tādu kā cūkas, zirgi un govīs, kā arī 500 miljardu mājuputnu katru gadu tiek pārvaldāti visos virzienos starp ES dalībvalstīm. Tas bija tad, kad ES bija 15 dalībvalstis. Varat vien iedomāties, kādi cipari būtu 27 valstu gadījumā. Protams, tie būtu ievērojami lielāki.

Vēlos vaicāt Komisijai, kad mums būs jaunā dzīvnieku pārvaldāšanas direktīva. M. Kyprianou kungs, protams, solīja, ka jauna direktīva būs šajā pilnvaru termiņā. Vai Komisija mums var apsolīt, ka mēs Eiropas Parlamentā cenšamies panākt maksimālo, proti, astoņu stundu ierobežojumu dzīvnieku pārvaldāšanai? Vēlos arī pavaicāt pāris jautājumu V. Špidla kungam. Jūs sakāt, ka piecas dalībvalstis nav iesniegušas ziņojumu, kas, protams, ir ļoti šokējoša situācija. Ko jūs Komisijā darāt ar šiem dalībvalstu ziņojumiem? Vai jūs tos kādā veidā analizējat? Mēs Parlamentā vēlētos saņemt analīzi, ziņojumu no Komisijas, kurā jūs visu apkopojat un skaidri norādāt

pasākumus, kas ļaus pārveidot apstākļus, kādos dzīvnieki tiek pārvadāti. Tātad, kad mums būs jaunā direktīva ar astoņu stundu ierobežojumu un vai mēs varētu saņemt dalībvalstu ziņojumu analīzi?

Godfrey Bloom, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, tas, kā vienmēr, ir fascinējoši. Nekādas ironijas izjūtas šajā sēžu zālē. Viena no lielākajām problēmām, ar kuru mēs, it īpaši Apvienotajā Karalistē, saskaramies, ir nedabiski mulķīgs noteikumu un regulu birums, kas pirms 10 gadiem tika sūtīts uz lopkautuvēm un kura rezultātā tika slēgtas vairāk nekā 1000 lopkautuves Apvienotajā Karalistē, un panāca daudz garāku dzīvnieku pārvadāšanas laiku.

Mans svainis ir miesnieks. Viņam pieder lopkautuve Jorkšīrā un vienubrīd – un par to rakstīja *Private Eye* žurnālā – tur bija pieaicināts veterinārs, kurš uzrauga veterināru, kurš uzrauga gaļas inspektoru, kurš uzrauga divus miesniekus! Šāda veida absurdā jūs nonākat, ņemot vērā šos organizēšanas noteikumus un regulas. Problēma ir pārvadāšanas laiks. Šobrīd visu šo lopkautuvju slēgšanas dēļ no Bridlingtonas manā vēlēšanu apgabalā cūkas, aitas un liellopi tiek vesti tieši pāri Anglijai uz Mančestru. Tas mums ir jārisina.

Es runāju arī par zirgu pārvadāšanu. Mans kolēģis *Nigel Farage* man saka, ka Eiropas Savienībā ir valstis, kuras patiesībā pret zirgu izturas kā pret ēdienu! Man kā anglim tas ir pilnībā nepieņemami, ka cilvēki varētu ēst savus zirgus. Anglis neēstu savu zirgu tāpat, kā neēstu savu suni vai savus bērnus, bet es pieņemmu, ka tas vienkārši parāda milzīgo kultūras atšķirību, kāda pastāv starp mums un citām Eiropas Savienības valstīm.

(Smieklī)

Jim Allister (NI). – Priekšsēdētāja kungs, pēc iepriekš teiktā runāt nebūs viegli! Jāsaka, ka man nav problēmu ar efektīviem un atbilstošiem noteikumiem, kas regulē dzīvnieku labturību, taču mani satrauc tas, ka mēs nokļūstam vāveres ritenī, kur gatavojamies savilkt cilpu ap mūsu lauksaimniecības nozari, lai tās praktiskā funkcionēšana tiktu padarīta par neiespējamu. Es redzu šādas attīstības zīmes, kas pavīd no Komisijas, apspriežoties par maksimālā pārvadāšanas laika un lopu blīvuma pārvadāšanas laikā pārskatīšanu.

Atcerēsimies, ka Komisijai to neizdevās panākt 2005. gada regulā. Tomēr vairāk nekā divus gadus pēc tās spēkā stāšanās Komisija atkal mēģina atcelt astoņu stundu ierobežojuma atkārtotamību. Jāsaka, ka manā vēlēšanu apgabalā Īrijā tas būtu postoši, jo, lai eksportētu dzīvniekus, ko mēs darām, mums ir jāveic braucieni pa jūru, un ja tiek atļauts tikai viens astoņu stundu periods, tad tas būtu pilnībā neadekvāti un pilnībā nepieņemami.

Atgādināšu Parlamentam, ka šādi apgrūtināši apstākļi nepavisam nav salīdzināmi ar lieliem attālumiem, kādos dzīvnieki tiek pārvadāti Dienvidamerikā, no kurienes mēs tos laimīgi importējam. Tātad mēs kārtējo reizi nodarbosimies ar mūsu pašu lauksaimnieku sodīšanu, vienlaikus neliekoties ne zinis par to, ko ir piedzīvojis imports, kuru mēs saņemam.

Jāsaka, ka mums ir jātiek vaļā no šīs apsēstības cirst nost sev degunu, lai spītētu savai sejai.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, šis ir vēl viens temats, par kuru diskusijas, no vienas puses, ļoti ātri atklāj ar to saistītās spēcīgās emocijas, kā arī patieso realitāti, no otras puses. Man jāsaka liels paldies Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vadītājam *N. Parish* kungam par šo jautājumu. Šis jautājums ir svarīgs – ne tikai, lai paustu emocijas, bet arī, lai uzdotu Komisijai šādus diezgan specifiskus jautājumus. Kas ir noticis? Kā šo attīstību var pārbaudīt? Vai jums ir kādi pierādījumi, un ja ir, tad kādi? Kādi skaitļi ir jūsu rīcībā?

Komisār, jūs minējāt pāris skaitļus, bet es patiesi ticu, ka pastāv neatbilstības starp dalībvalstīm, par ko liecina tas, ka dažas dalībvalstis ir iesniegušas ziņojumus, bet citas nav. Kāda ir situācija saistībā ar īstenošanu? Kā tālie pārvadājumi tiek uzraudzīti? Kā tos uzrauga katrā dalībvalstī?

Vēl viena svarīga problēmu joma, kas prasa steidzamu diskusiju, ir problēmas, kas rodas tāpēc, ka mēs lauksaimniecību definējam vienīgi kā ekonomisku jomu un vienādojam lietas, kuras mums, iespējams, vajadzētu uztvert dažādi. Piemēram, kāda papildu profesionālā apmācība pārvadāšanas jautājumos apmācītiem lauksaimniekiem būtu jāveic? Kā tā jāorganizē un kurš šādu apmācību sniegs? Kur lauksaimniekiem tā ir jāparāda, lai iegūtu savu kvalifikāciju?

Atkārtošu: lauksaimnieki ir apmācīti, kā izturēties pret dzīvniekiem, savukārt transportuzņēmēji algo transportlīdzekļu vadītājus, kuri, iespējams, nekad dzīvē nav strādājuši ar dzīvniekiem. Pret šīm abām lietām nevar attiekties vienādi, bet zināmā mērā mēs to darām.

Otrs apstāklis, kas rada nopietnas problēmas, ir šāds. Lauksaimnieki savus teļus var pārvadāt 50 km attālumā. Ļaujiet man šajā brīdī teikt, ka kā ārkārtas jautājums mums patiesi ir vēl jāapsver, kā mēs varam palīdzēt mazām lopkautuvēm darboties ekonomiski un tādējādi samazināt nepieciešamību pēc papildu pārbraucieniem.

Tātad lauksaimniekiem ir atļauts pārvadāt savus dzīvniekus 50 km attālumā, taču problēmas rodas tad, ja viņi paņem līdzī arī kaimiņa dzīvniekus. Arī šis jautājums prasa pārdomas. Vai ierobežojums 50 km ir pareizs, vai mums varbūt vajadzētu meklēt šo attīstību cēloni arī lopkautuvēs? Ja lauksaimnieki pārvadā zirgu izklaides nolūkā, nav problēmu, un šī regula netiek piemērota, bet, ja to ved uz tirgu, šī regula tiek piemērota, un ir jāievēro tās prasības. Šie jautājumi ir jāapspriež un jāatrod uz tiem atbildes turpmākajās debatēs.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Jautājums par dzīvnieku pārvadāšanu un labturību, kā jau to *N. Parish* kungs un citi labi parādīja, ir jāuzskata par ļoti būtisku, raugoties no civilizācijas perspektīvas. Dzīvnieku ciešanu ierobežošana, cik drīz vien iespējams, ir ētisks imperatīvs, kas veido daļu no mūsu kultūras mantojuma, neskatoties uz acīm redzamo paradoksu, ka mēs mēģinām aizsargāt viņu labturību laikā, kad daudziem no tiem tas būs pēdējais ceļojums.

No otras puses, nedrīkst aizmirst, ka cena, kas jāmaksā par spēkā esošo pieprasīto un finansiāli dārgo noteikumu īstenošanu, ir problēmas, kas izkropļo konkurenci un spēcīgi ietekmē atsevišķu Eiropas Savienības reģionu attīstību.

Reģioni un dalībvalstis, kuriem nav iespēju piegādāt konkrētas sugas no saviem tirgiem un kuri atrodas daudz tālāk no ražošanas centriem, kā tas ir manas valsts gadījumā, tagad saskaras ar lielākiem konkurētspējas sarežģījumiem savās nozarēs, kas saistītas ar kaušanu un apstrādi, savukārt reģioniem un dalībvalstīm, kurās ir produkcijas pārpalikumi, palielinās priekšrocības, jo tām ir kļuvis vienkāršāk pārdot produktus, kas jau ir apstrādāti, proti, priekšrocības nodarbinātības un pievienotās vērtības ziņā.

Tā kā šis tiesību akts ir bijis spēkā divus gadus, ir pilnībā pieņemami, ka Komisijai ir jāsniedz, cik vien iespējams, plašs novērtējums un ne tikai par īpašiem jautājumiem stingro pārvadāšanas noteikumu īstenošanā, bet arī par ekonomiskajām un sociālajām sekām, ko tā rada reģionos un dalībvalstīs ar atsevišķu, cilvēku patēriņam svarīgu dzīvnieku sugu zemu ražošanas jaudu.

Tādēļ, manuprāt, Komisijai ir jāatbild uz šiem jautājumiem, cik drīz, objektīvi un pilnīgi vien iespējams.

Mojca Drčar Murko (ALDE). – (SL) Liels daudzums dzīvnieku pārvadājumu no Austrumeiropas uz Itāliju tiek veikts cauri Slovēnijai. Ņemot vērā mūsu veterināro iestāžu pieredzi, piemērojamie Eiropas tiesību akti ir labi saprotami, taču mazliet neveikli un sarežģīti īstenošanai.

Lielākā problēma Slovēnijā ir saistīta ar inspekcijām, jo tagad, kad Eiropas iekšējās robežas ir atceltas, ir sarežģīti pārbaudīt, vai kravas mašīnu vadītāji patiesi apstājas iepriekš noteiktajās atpūtas perioda pieturvietās. Man tas ir jāuzsver, jo savas teritorijas izmēra dēļ Slovēnijā nav atļautas atpūtas perioda pieturvietas, un tā vietā tai ir jāveic nepieciešamie pasākumi ar Ungāriju un Itāliju. Mums ir steidzami nepieciešams vienots risinājums, kuru var vienādi īstenot.

Ņemot vērā postošo situāciju saistībā ar dzīvnieku pārvadāšanu lielā attālumā pa Eiropas ceļiem, 2005. gada regulas pārskats ir jāizmanto kā iespēja, lai paaugstinātu dzīvnieku labturības standartus. Pārvadāšana ir cieši saistīta ar izturēšanos pret dzīvniekiem pirms nokaušanas, un es piekřītu tiem saviem kolēģiem deputātiem, kuri uzskata, ka nav pamata atļaut pārvadāšanu, kas pārsniegtu astoņas stundas.

Tādēļ es iestājos par stingru pārvadāšanas ierobežošanu, bet atbalstu arī priekšlikumu pārvietojamo lopkautuvju ieviešanai.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, regula par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā ir ļoti svarīga, un šī veida informācija ir būtiska. Šādos apstākļos ir jāuzsver, ka liela daļa Eiropas Savienības pilsoņu patērētās importētās gaļas nav ražota pēc līdzīgiem noteikumiem. Šī regula ir viens no daudz saprātīgākiem regulējumiem par dzīvnieku audzēšanu un nokaušanu.

Es saprotu, ka liela daļa pārtikas uzņēmumu bieži vien neievēro darba tiesības, nemaz nerunājot par pienācīgu izturēšanos pret dzīvniekiem. Vissliktākā izturēšanās pret dzīvniekiem notiek tieši lielajos uzņēmumos. Šī problēma reti kad skar mazos vai vidējos uzņēmumus. Vienīgais risinājums ir nodrošināt stingrāku politikas kontroli, kā arī robežu kontroli, un atklāt sabiedrībai to uzņēmumu nosaukumus, kuri pārkāpj dzīvnieku tiesības, lai patērētāji varētu izvairīties no to ražotās produkcijas.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, ir ļoti svarīgi, ka dzīvnieki tiek pārvadāti tā, lai nodrošinātu drošību un novērstu ciešanas, no kurām var izvairīties. Es izmantoju šo terminu tādēļ, ka dzīvnieki neapšaubāmi baidās no visiem motorizētiem transportlīdzekļiem. Ir svarīgi šīs bailes samazināt, kur vien tas iespējams.

Kad mēs regulējam šo drošību un ciešanu novēršanu mēs tiecamies skatīties uz laiku un attālumu. Tas ir pašsaprotami, bet tas ir vienkāršoti Īrijas gadījumā, kura, es jums atgādinu, ir sala un arī nozīmīgākā dzīvnieku eksportētāja. Laika ierobežojumi un attālums, šķērsojot ūdeņus, kas mūs atdala no kontinenta un no mūsu tirgiem, nevar būt absolūti. Mēs astoņas stundas dzirdējam ieteikumus, bet ir vajadzīgs vairāk par astoņām stundām, lai dzīvniekus nogādātu uz kuģa un šķērsotu jūru. Nav iespējams ūdensceļa vidū izvest dzīvnieku ārā ganīties.

Tādēļ es jums ieteiktu ņemt vērā apstākļus, kādos dzīvnieki tiek transportēti, sevišķi Īrijas gadījumā, nevis tikai laiku un attālumu.

Lydia Schenardi (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, lai gan regula par dzīvnieku pārvadāšanu ir spēkā kopš 2007. gada janvāra, nešķiet, ka dalībvalstis sistemātiski darbotos saskaņā ar šo regulu, jo tās neiesniedz prasītos ikgadējos ziņojumus. Tādēļ problemātiska ir vispārēja analīze, jo trūkst liela daļa vajadzīgās informācijas attiecībā uz pārbaužu uzsākšanai piešķirtajiem līdzekļiem. Kā dzīvnieku labturības biedrību locekle un sadarbības grupas par dzīvnieku labturību un saglabāšanu locekle es esmu īpaši ieinteresēta šajā jautājumā.

Biedrības nerimstoši cīnījās desmitiem gadu līdz 2007. gadam, kad beidzot tika pieņemtas direktīvas šajā jomā, kurā tagad dalībvalstis parāda zināmu paviršību. Es pat teiktu, ka tā ir nevēlēšanās, jo, īsi sakot, kā mēs zinām, veikt pārbaudes un apskates ne pavisam nav tik grūti. Mēs zinām, kur ir kautuves, mēs zinām, kur tiek audzēti dzīvnieki, un mēs zinām ceļus, pa kuriem dzīvnieki tiek pārvadāti, tātad kur ir problēma?

Es domāju, ka ir svarīgi, lai šajā dienā un šajā laikmetā, kad sabiedrībā gluži pamatoti pieaug interese par dzīvnieku labturību saimniecībā, lopkautuvē un pārvadāšanas laikā, dalībvalstis ņemtu vērā šo viedokli.

Tā kā man ir dota iespēja runāt, es gribētu piebilst, ka attiecībā uz pārvadāšanu, neatkarīgi no braucienu ilguma ir būtiski, ka tiek ņemti vērā vietējie klimata apstākļi. Dažu stundu ilgs brauciens, kas veikts Nīderlandē pavasarī ļoti atšķiras no tikpat ilga brauciena, kas veikts vasaras vidū tādā valstī kā, piemēram, Grieķija. Vai pēdējā minētajā gadījumā mums nevajadzētu noteikt nakts pārvadāšanu kā obligātu prasību?

Es būtu pateicīga, ja jūs turpmāk apsvērtu šo priekšlikumu.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz tiesību aktiem mēs raugāties uz relatīvi jaunu regulu par dzīvnieku aizsardzību pārvadāšanas laikā, jo tā stājas spēkā tikai 2007. gada janvārī. Kaut arī es domāju, ka mēs visi labprāt cerētu, ka ikviens no pirmās dienas rīkotos saskaņā ar šīs regulas daudzajām prasībām, tas būtu diezgan brīnumaini, ja tā tas būtu, jo tā ir ļoti sīki izstrādāta un izvirza, un gluži pamatoti, lielas prasības dalībvalstīm un operatoriem.

Es atzinīgi vērtēju Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas priekšsēdētāja *Neil Parish* šodienas jautājumu, uz kuru ir jāatbild mutiski, jo mēs gribam redzēt, vai šī regula darbojas. Tomēr vispirms mums ir jāzina, ka tā tiek īstenota, jo mēs rūpējamies par to, kā dzīvnieki tiek pārvietoti visā Eiropas Savienībā.

Tādās valstīs kā Īrija, kurās ir plaši attīstīta lopkopības nozare, ir ticis izdarīts milzīgs darbs, lai to īstenotu no pirmās dienas gan pašā nozarē, gan no to iestāžu puses, kas veic uzraudzību – Lauksaimniecības departaments un citas iestādes. Licencētie operatori ir ieguldījuši lielus naudas līdzekļus, lai atjauninātu savus pārvadātājus un apmierinātu šīs regulas prasības attiecībā uz apmācību un kompetenci. Patiesībā es atzīmēju, ka tikai šomēnes vien Īrijā notiek daudzi apmācības kursi to transportlīdzekļu vadītājiem, kas pārvadā liellopus, aitas, kazas, cūkas, zirgus un mājputnus - *E. Juggle* izvirzītais punkts – un varbūt citām dalībvalstīm ir jādara tas pats.

Ir interesanti, ka šī regula tiek piemērota tikai tādai dzīvnieku pārvadāšanai, kas tiek veikta saistībā ar saimniecisko darbību. Man ir bažas, ka mēs ignorējam mājas loļojumdzīvnieku labturību, jo es esmu redzējusi piemērus par tādiem cilvēkiem, kas domā, ka viņi zina kā gādāt par dzīvniekiem, darot to ļoti slikti, un tomēr, ļoti bieži tie ir tie paši cilvēki, kas pieprasa īpašus noteikumus lauksaimniecībai un saimnieciskajai darbībai. Tā ir joma, kurai mums ir jāpievērš uzmanība.

Es uzskatu, ka kopumā dzīvnieku pārvadātāji ir licencēti, tiem ir atļaujas un viņi atbilst labākajiem labturības standartiem – jo tas viņiem ir ārkārtīgi būtiski: viņiem ir jāpārvadā dzīvnieki tā, lai šie dzīvnieki sasniegtu

ceļa mērķi labā stāvoklī un tādējādi atbilstu pircēju vajadzībām. Problēma ir ar neregulēto jomu, kur dažus cilvēkus neskar šie noteikumi, un tas ir jautājums, uz ko mums ir jākoncentrējas. Kuri ir šie nestandarta cilvēki, un kā mēs varam viņus aizturēt un izslēgt no uzņēmējdarbības?

Saistībā ar laika ierobežojumiem un noteikumu par astoņām stundām ļaujiet man teikt, ka Eiropai bija patiesa problēma piemērot šo regulu tādēļ, ka daudzas dalībvalstis, arī Īrija, zina, ka mums ir jāpārvalda mūsu dzīvnieki ilgāku laika posmu, bet mēs arī zinām, kā par tiem rūpēties, šādi rīkojoties. Es tādējādi nepiekrīstu tiem, kuri vēlas samazināt pārvaldāšanas laika ilgumu, bet es piekrītu tam, ka mums ir jābūt drošiem, ka labturība ir prioritāte.

Par zirgiem runājot, es bieži sev saku, ka es vēlētos, lai es būtu tīrasiņu dzīvnieks, jo tie ceļo pirmajā klasē. Acīmredzami cilvēki rūpējas par tādiem dzīvniekiem, kam ir augsta ekonomiskā vērtība, un pašreizējās ekonomikas lejupslīdes apstākļos es uztraucos par zirgu labturības pilnīgu izbeigšanos. Es teiktu: nevajag vēl vairāk noteikumus. Iespējams, mums jau ir par daudz noteikumu, kas apslāpē šo nozari, kas tiecas atbilst tiem. Bet ļaujiet mums piemērot noteikumus visiem, un ļaujiet mums izslēgt no šīs sistēmas tos, kuri nepilda šos noteikumus.

Robert Evans (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es gribētu apsveikt *N. Parish* par šī jautājuma izvirzīšanu. Par spīti mūsu politiskajām domstarpībām un, neskatoties uz viņa kā cilvēka acīmredzamajiem trūkumiem, es domāju, ka viņš patiesībā ir ļoti saprātīgs šajā jautājumā, un es viņu atbalstu. Mums ir vajadzīgs, lai šī regula gūtu panākumus, un mums ir vajadzīgs, lai tā vispārēji būtu spēkā, bet man ir daudz iebildumu, un es nepiekrītu dažiem kolēģiem, kas runāja šorīt.

S. Stevenson teica, ka garāki pārbraucieni ir nenovēršami – es saku: tā nav. *A. E. Jensen* runāja par 24 stundu pārvaldāšanu – nav obligāti. *J. Allister*, lauksaimnieciskajai ražošanai pašai ir jāuzdod jautājumi. Kā civilizētai sabiedrībai mums ir kopumā jāskatās uz visu jautājumu, visu mērķi, visu ideju par dzīvnieku pārvaldāšanu lielos attālumos un pēc tam to nogalināšanu. Ja es lietotu uzturā gaļu, es vaicātu, kā var tās ciešanas, kas rodas ceļā, par kurām mēs zinām, proti, atūdeņošanās, stress un – mūsu Īrijas kolēģiem ziemeļos un dienvidos – pārvaldāšana pa jūru, iespējami uzlabot produkta kvalitāti beigās?

Pēc manām domām tam nav ekonomiskas jēgas. Tam nav humānas jēgas. Tādēļ es esmu par dzīvnieku pārvaldāšanas pilnīgu aizliegumu, kas, es uzskatu, atbalstītu lauku ekonomiku. Tas stimulētu vietējos ražotājus, jā, mazos un vidējos uzņēmumus, kā kāds par tiem teica, un tas radītu tādu pārtikas patēriņu, kas ir tik tuvu ražošanas vietai, cik vien iespējams.

Trūkstot šādam risinājumam, un es zinu, ka tuvākajā nākotnē tāda nebūs, es domāju, ka mums ir vajadzīga pašreiz mums esošās regulas pareiza, reāla ieviešana, un es mudinu Komisiju izmantot visus spēkus Eiropā – policijas spēkus uz autoceļiem, ja nepieciešams – lai apstādinātu un pārbaudītu kravas automašīnas ar mērķi pārliecināties, vai tiek pildītas visas šo tiesību aktu prasības.

Fiona Hall (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, vai Komisija ir apsvērusi dzīvnieku labturības noteikumu sliktas īstenošanas ietekmi uz cilvēku veselību? Pārvaldāšana, sevišķi pārvaldāšana lielā attālumā kopā ar pietiekamas vietas trūkumu, rada stresu, un stress izraisa lielāku uzņēmību pret slimībām. Tas īpaši attiecas uz zirgiem, kur zinātniski pētījumi parāda, ka pārvaldāšanas rezultātā zirgi kļūst ļoti novārguši. Tas nozīmē, ka tiem ir daudz vairāk izdalījumu, nekā būtu parasti, un tas stipri palielina slimību izplatības varbūtību. Daudzi pārvaldātie dzīvnieki tiek vesti uz kautuvēm - 320 miljoni katru gadu - tātad tas nozīmē, ka ir stipri palielināts risks, ka pārtikas ķēdē var iekļūt slimības, piemēram, salmonella.

Ņemot vērā pašreizējo noteikumu īstenošanas ļoti vājo līmeni un ar gariem pārvaldājumiem saistīto stresu it īpaši zirgiem, pat ja ir pienācīgas atpūtas pieturas, vai Komisija plāno izvirzīt, kur tas ir nepieciešams un, pamatojoties uz zinātniskām liecībām, galīgo absolūto pārvaldājuma laika ierobežojumu? Tas būtu dzīvnieku labturības un cilvēku veselības interesēs.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dzīvnieku pārvaldāšanas problēma ir ļoti svarīga, un ir labi, ka Parlaments atkal pievēršas šim jautājumam. Tomēr mazāk pozitīvi ir tas, ka mēs neīstenojam šo regulu efektīvi.

Es atzinīgi vērtēju to, ka šodienas debašu laikā mēs turpinām koncentrēties uz zirgu pārvaldāšanu. Tās ir atzīstamas ziņas ne tikai tādēļ, ka es audzēju zirgus, bet arī tādēļ, ka šajā jomā noteikti netiek uzturēti standarti. Es gribētu izmantot šo izdevību, lai teiktu, ka zirgi var saprast cilvēkus. Tomēr, kaut arī zirgi vienmēr saprot mūs, mēs nevaram vienmēr saprast zirgus. Zirgi tāpat kā cilvēki jūt bažas, bailes un ir spējīgi uzticēties cilvēkiem. Es atceros gadījumu, kad nopietni slims zirgs klīnikā neļāva veterinārārstiem neko viņam darīt,

ja klāt nebija mana meita. Tiklīdz ieradās mana meita, viņi varēja veikt iecerēto ārstēšanu. Viņš gluži vienkārši uzticējās viņai. Tāpat kā mēs, cilvēki, ne vienmēr uzticamies ārstiem, šis zirgs neuzticējās veterinārārstiem, bet viņš uzticējās pazīstamam cilvēkam. Es tādēļ domāju, ka cilvēki arī nesaprot zirgus, kad tie ir nobijušies vai kad tie mēģina paši sevi aizsargāt. Tā vietā cilvēki uztver šo uzvedību kā nepakļaušanos. Īpašnieks sit zirgu. Zirgs, savukārt, zina, kādēļ viņa saimnieks ir neapmierināts un zina, kā piekāpties viņam. Tādēļ mans pienākums pret visiem tiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri arī var risināt šo problēmu, vadoties pēc tā, kas ir labi, ir skatīt to kā jautājumu par dzīvu būtni un skatīt to ar zināmu cilvēcīgumu.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, mēs vēlreiz apspriežam dzīvnieku pārvadāšanu šajā Parlamentā, un mēs vēlreiz nonāksim pie divējāda secinājuma. Pirmkārt, pašreizējie tiesību akti tālu atpaliek no Parlamenta ambīcijām, kā tas izklāstīts mana priekšgājēja *Albert Jan Maat* ziņojumā, kurš pēc manām domām pareizi iezīmēja atšķirību starp tiem dzīvniekiem, kas paredzēti nokaušanai, un citiem liellopiem. Patiešām ir veikti pasākumi autovadītāju apmācības jomā, labāku pārvadāšanas apstākļu radīšanā un GPS izmantošanā, bet ar tiem noteikti nepietiek.

Otrkārt, uzraudzība joprojām ir šo tiesību aktu Ahileja papēdis. Uzraudzību Eiropas līmenī varētu vēlēt uzlabot, un tā vēl arvien lielā mērā tiek veikta valsts līmenī. Tādēļ ir steidzami nepieciešams veidot nolīgumus par sūdzību izskatīšanu un liecību apkopošanu pāri robežām. Es arī vēlētos redzēt, ka Pārtikas un veterinārais birojs pastiprina savus uzraudzības pasākumus. Manu grozījumu par to, lai vairāk līdzekļu būtu pieejami šim mērķim budžeta procedūrā, ir noraidījusi, *inter alia*, Eiropas Komisija. Pat tagad Eiropas Komisija atsaucas uz valsts ziņojumiem, kurus tā izvērtēs rakstiskā veidā uz papīra. Vai Eiropas Komisija labprātāk mazgātu savas rokas nevainībā attiecībā uz šo lietu nekā garantētu īstu Eiropas mēroga uzraudzību, Eiropas inspektoru veiktas *ad hoc* pārbaudes un Eiropas uzraudzību?

Citi uzlabojumi, kas ir jāveic pašreizējos tiesību aktos ir šādi: vairāk un labāk aprīkotas atpūtas vietas Eiropas Savienībā un ārpus tās, konkrētāki klimata nosacījumi dažādām dzīvnieku sugām un, visbeidzot, mums ir jāsāk strādāt pie satelītu sistēmu obligātas izmantošanas, pilnvarotam personālam piešķirot piekļuvi centrālai datubāzei.

Neskatoties uz nepilnīgu Eiropas pārskatu attiecībā uz šo tiesību aktu patieso īstenošanu, mēs, protams, esam uztvēruši zināmas baumas, piemēram, no Austrijas, kur vietējais inspektors ziņo, ka daudzas tukšas kravas automašīnas dodas, piemēram, Polijas un Čehijas virzienā, bet viņš neredz pilnus transportlīdzekļus atgriežamies, virzoties uz Dienvideiropu. Vai tas nozīmē, ka tad, kad šīs kravas automašīnas ir pilnas, tās brauc apkārt Austrijai, iespējams, lai izvairītos no Austrijā spēkā esošajiem stingrākiem uzraudzības noteikumiem salīdzinājumā ar apkārtējām valstīm? Manuprāt, tas norāda, ka dalībvalstis ir piemērojušas tiesību aktus ļoti dažādi.

Cita problēma ir to veterinārārstu nozīme, kuriem ir jāparakstās par pārvadāšanu. Komisār, dažos gadījumos šie veterinārārsti ir kļuvuši tikai par zīmogu spiešanas mašīnām. Protams, neviens ar veselu saprātu nevarēja parakstīt grafiku zirgu pārvadāšanai no Rumānijas uz Dienviditāliju, kam bija jāilgst 24 stundas. Šī pārvadājuma pēdējie 500 km saskaņā ar transporta grafiku ilgtu 2,5 stundas. Interesanti, vai šie dzīvnieki bija jāpārvadā ar „Ferrari”?

Visbeidzot, jauni dzīvnieki, sevišķi kucēni, piemēram, pašlaik tiek pārvadāti pa visu Eiropu bez jebkādiem pastāvošiem tiesību aktiem. Es tādēļ gribētu mudināt Eiropas Komisiju pievērsties šim jautājumam.

Mēs šajā Parlamentā esam izpildījuši savu mājasdarbu; mēs tagad ceram uz Komisijas priekšlikumiem pirms gaidāmajām Parlamenta vēlēšanām.

Elizabeth Lynne (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā daži citi kolēģi, es gribētu koncentrēties uz zirgu pārvadāšanu. Pašlaik ir ļoti daudz liecību tam, ka ES noteikumi, kas domāti, lai aizsargātu zirgu labturību tālsatiksmes pārvadājumu laikā, ir tikuši pārkāpti, kas ir izraisījis necilvēcīgus apstākļus un nevajadzīgas ciešanas. Dažos gadījumos zirgi tiek iepakoti kā sardīnes tērauda kravas automašīnās, kur temperatūra var pārsniegt 40 C. Dažos gadījumos šie zirgi tiek pārvadāti tūkstošiem jūdžu bez barības vai ūdens, izraisot traumas vai pat nāvi.

Vai Komisijai ir kāda informācija par to, cik lietas dalībvalstis ir ierosinājušas tiesā attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1/2005 pārkāpumiem, kopš šī regula 2007. gada 5. janvārī ir stājusies spēkā, un vai tiks ieviesti ES noteikumi par transportlīdzekļu harmonizētu GPS uzraudzību? Vai privātpersonām ir iespēja piekļūt datiem, kas iegūti no pierakstiem par dzīvnieku pārvietošanu dalībvalstu teritorijā? Es zinu, ka Komisijai ir piekļuve šiem datiem, bet privātpersonām tās nav. Es, lūdzu, gribētu saņemt atbildes uz šiem trim konkrētajiem jautājumiem.

Den Dover (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, man ir prieks šorīt runāt šajās vissvarīgākajās debatēs, un es uzsvērtu to, cik ļoti svarīga ziemeļrietumu Anglijai ir dzīvū dzīvnieku pārvadāšana. Kā teica Lauksaimniecības komitejas priekšsēdētājs, mēs labāk būtu šos dzīvniekus nokāvuši un tad pārvadājuši jau mirušus, lai pārstrādātu ārpus bāzes, ja ir vajadzīga gaļas pārvietošana; bet ziemeļrietumos mums ir daudz zirgu, daudz aitu un daudz liellopu – daudz dzīvnieku pārvietošanas.

Es 18 gadus esmu bijis Parlamenta deputāts no savas valsts. Tas bija jautājums, ko mani vēlēti man uzdeva regulāri atkal un atkal. Es uzskatu, ka patiesībā nekas patiesām nav uzlabojies pēdējos 10 vai 20 gados.

Es esmu gandarīts, ka šis jautājums ir iesniegts. Pirmais bija 2007. gads, un ziņojumi bija jāiesniedz līdz 2008. gada jūnijam, bet es uzskatu, ka mēs atpaukam no programmas. Es esmu dzirdējis, ko saka komisārs, proti, ka viņš raudzīsies uz satelītu uzraudzības priekšrocību. Tā ir laba doma. Bet es teicu komisāram, ka ir daudzas sīki izstrādātas pārbaudes, kas ir iestrādātas regulā pilnīgi pamatoti, piemēram, tādas lietas kā, piemēram, piemērotība dzīvnieku pārvadāšanai, pārvadāšanas prakse, transportlīdzekļi, jūras konteineri, kopējais brauciena laiks, atpūtas laiki, atvēlētās platības – kas visas ir lietas, ko nevar redzēt, izmantojot satelītu. Tām vajag detalizētas pārbaudes, un ir jāizdara secinājumi.

Es būtu cerējis, ka viņa noslēguma piezīmēs būtu datums, līdz kuram viņš cer pieņemt un iesniegt savus priekšlikumus un secinājumus šajā regulas īstenošanas agrīnajā posmā tādēļ, ka jo ātrāk kaut kas tiek izdarīts, lai uzlabotu situāciju, jo labāk.

Ir satraucoši, ka šie garie brauciena laiki dzīvniekiem ir to pēdējās nedaudzajās dzīves dienās. Tāpat kā brīvās turēšanas vistu un olu gadījumā patērētāji grib redzēt, ka mēs esam humāni savā attieksmē, un viņi maksās papildu cenu par gaļu, jo viņi grib redzēt, ka mēs rūpējamies par šiem dzīvniekiem, kas ir tik vērtīgi un vajadzīgi mūsu pārtikai.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

priekšsēdētāja vietnieks

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es gribētu pateikties *N. Parish* par šīm debatēm.

Dzīvnieku labturības nodrošināšana ir ļoti svarīga. Komisijai ir jānodrošina, ka regula par dzīvnieku pārvadāšanu tiek konsekventi īstenota un uzraudzīta visā ES.

ES tiesību akti par dzīvnieku pārvadāšanu ir stingri. Daudzkārtējas nopietnas problēmas ar dzīvnieku pārvadāšanu ir radušās tiesību aktu smagu pārkāpumu dēļ. Pašreizējie noteikumi par dzīvnieku pārvadāšanas laika ierobežojumu un to atkāpes ir atbilstīgas, ja tās tiek pienācīgi uzraudzītas un ja tajā pašā laikā pārvadāšanas transportlīdzekļu kvalitāte tiek uzturēta augstā līmenī. Tajos ir jābūt piemērotai ventilācijai, temperatūras kontrolei, dzeramā ūdens sistēmai un satelīta navigācijas sistēmai. Turklāt ir jāapmāca autovadītāji, un ir jāsapatstod pamatnostādnes par piemērotiem nosacījumiem attiecībā uz dzīvnieku pārvadāšanu, kā tas pašlaik ir veikts daudzās dalībvalstīs.

Es domāju, ka ir svarīgi, lai pašreizējā regula par dzīvnieku pārvadāšanu tiek pareizi īstenota visur Eiropas Savienībā un ka no tā iegūtā pieredze tiek ņemta vērā pirms ikviena jauna noteikumu projekta izstrādes.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, kopiena var strādāt kopā konstruktīvi tikai tad, ja ikviens ievēro tiesību aktus un noteikumus. Sevišķi zemnieki piešķir visaugstāko prioritāti tam, lai nodrošinātu, ka dzīvnieki tiek transportēti tā, ka pēc nokaušanas gaļa, kas nonāk pie patērētājiem, ir visaugstākās kvalitātes un to pēc iespējas mazāk ir ietekmējis stress. Melnās avis ir jānosauca vārdos un jākaunina, jo šie pārkāpumi ir nepieņemami un pilnībā diskreditē visu nozari.

Mums ir veiksmīgi jāsamazina kaujamo dzīvnieku pārvadāšana. Es ceru, ka mēs beidzot varēsim nonākt pie saprotamas situācijas šajā saistībā un arī ka šajā jautājumā ir zinātnisks pamats. Komisār, es vēlētos atkārtot savu aicinājumu, ka pret tādu importu no trešām valstīm, kas neatbilst noteikumiem, ir jāattiecas tāpat un jāsoda tieši tāpat kā tad, ja dzīvnieku pārvadāšana notiek ES iekšienē.

Richard Corbett (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, šīs debates ir parādījušas, ka ir vismaz lielas šaubas par to, vai pašreizējie tiesību akti darbojas, vai tie ir pareizi ieviesti visās dalībvalstīs un vai tie pat var tikt pareizi ieviesti. Vai ir iespējams ieviest šos tiesību aktus, ja pastāv dzīvnieku starptautiska pārvadāšana?

Mums būs jāpārbauda, vai mums ir jāatgriežas pie domas par stingru astoņu stundu ierobežojumu bez atkāpēm un izņēmumiem – izņemot varbūt pārvadāšanu pa jūru no salām, bet citādi, vispār bez atkāpēm.

Kolēģiwm varētu būt interesanti uzzināt, ka ir jauna tīmekļa vietne, kas piedalās kampaņā tieši par to, sagatavojot lūgumrakstu. Tā ir: www.8hours.eu. Daudzi deputāti un citi, kas klausās šīs debates, var būt ieinteresēti apmeklēt šo tīmekļa vietni.

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, daudz kas ir teikts šodien par cilvēcīgas apiešanās tematu un par to, cik lielā mērā mēs esam civilizēta sabiedrība. Es piekrītu, ka kopumā mūsu debates un mūsu noteiktie punkti ir solis pareizajā virzienā. Šīs debates ir ļoti vajadzīgas.

Es tikai gribētu norādīt, ka, lai gan mūsu uzņemtais virziens ir diezgan pamatots un pareizs, mums nevajag uzlikt nekādu mākslīgu vai nevajadzīgu slogu zemniekiem un uzņēmumiem, un es esmu pārliecināts, ka mēs varam no tā izvairīties. Es vienkārši lūdzu Komisijai un mums visiem Eiropas Parlamentā nodrošināt, ka mēs nenovedam šo labo projektu zināmās nevajadzīgās grūtībās. Tā kā šodien mēs noteikti uzsveram šos pilnīgi pamatotos risinājumus, es arī lūgtu jums vēlāk izvairīties no selektīvas pieejas pieņemšanas. Mums visiem, proti, visām Kopienas valstīm Eiropas Savienībā ir jāattiecas pret tiem vienlīdzīgi. Šodien, piemēram, es esmu nobažījies par....

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Constantin Dumitriu (PPE-DE). – (RO) Izmēģinājumi ar dzīvniekiem ir nozīmīga pakāpe bioloģiskajā un medicīniskajā pētniecībā. Tomēr šīs darbības ietvaros sevišķa uzmanība ir jāpievērš rūpēm par dzīvniekiem, kuri tiek izmantoti zinātniskiem vai citiem eksperimentāliem mērķiem. Eiropas Savienībai patiešām ir jārada paraugs, kā izmitināt un rūpēties par šiem dzīvniekiem.

Eiropas Komisijas Direktīva 86/609 ir vairāk nekā 20 gadus veca, un tā regulē šos aspektus tikai neskaidrā, līdz galam neizlemtā veidā. Saskaņā ar statistiku aptuveni 235 miljoni dzīvnieku ir izmantoti eksperimentos visā Eiropā šajā laikā, vairāk nekā 12 miljoni dzīvnieku katru gadu tiek nogalināti Eiropas Savienības laboratorijās.

Aprūpes nodrošināšana ietver materiālo un citu nosacījumu kopumu, kas ir jāgarantē izmantotajiem dzīvniekiem. Katrs aspekts, sākot ar dzīvnieku tirdzniecību, pārvadāšanu un ķirurģiju un beidzot ar nogalināšanu un dzīvnieka iznīcināšanu, ir jāīsteno stingrā atbilstībā starptautiskajiem un valsts noteikumiem saistībā ar sugām, dzīvnieka kategoriju un apstākļiem, lai, cik vien iespējams, novērstu dzīvnieku fiziskās un garīgās ciešanas.

Šai aprūpei ir nepieciešams

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Jaunajām dalībvalstīm, un es īpaši atsaukšos uz savu valsti, Rumāniju, ir vajadzīgs, kā jau ir ticis šeit teikts, atbalsts to iestāžu pilnvaru pastiprināšanā, kuras ir atbildīgas par šodienas debatēs apspriežamās regulas par dzīvnieku pārvadāšanu piemērošanas pārbaudi.

No šī viedokļa veterinārajām iestādēm Rumānijā vēl arvien ir ļoti grūti pārbaudīt dzīvnieku transportēšanu, neizsaucot policiju, kas ir vienīgā iestāde, kuras kompetencē ietilpst tranzīta transportlīdzekļu apturēšana.

Otrs jautājums, kas ir raksturīgs Rumānijai, ir, acīmredzami mazākā mērā, vasaras ganību turpināšana, tā ir prakse, kas pēc manām domām ir jāuztver kā atsevišķs jautājums pats par sevi un kas ir jāsaģlabā, ciktāl tas ir iespējams.

Trešais un pēdējais jautājums, par ko es gribu runāt, ir tās bažas, kas mums būtu jājūt attiecībā uz pilnvarām saistībā ar pārbaudēm un ziņojumiem, ko mēs apspriežam.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Avril Doyle (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es nepārprotami uzskatu, ka transportlīdzekļa un autovadītāja prasmju kvalitāte ir tikpat svarīga, ja ne vēl svarīgāka, kā braucienu ilgums. Divu stundu brauciens „grabažā” jeb sagrabējušā transportlīdzeklī, braucot ar pārmērīgu ātrumu, sevišķi veicot pagriezienus, daudz nopietnāk ietekmē labturību nekā astoņas vai desmit stundas ērtā, piemēroti aprīkotā modernā kravas automašīnā, kura tiek vadīta rūpīgi un ar uzmanību pret dzīvniekiem kā pasažieri.

Kaujamo zirgu labturība vēl arvien rada nopietnas bažas, un turpinās liecības tam, ka dažas dalībvalstis ignorē, varbūt izvēlas ignorēt, tiesību aktus šajā jomā. Komisār, vai jūs esat saņēmis pagājušā gada jūnija ikgadējo ziņojumu no Īrijas? Kuras valstis nav iesniegušas ziņojumu? Vai šie ziņojumi būs pieejami internetā? Un vai jums ir sīkākas ziņas par ierosināto tiesvedību skaitu katrā dalībvalstī? Lūdzu, sniedziet man atbildes uz šiem četriem jautājumiem.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība piešķir lielu vērtību tam, lai būtu pareiza izturēšanās pret dzīvniekiem visu audzēšanas laiku no dzimšanas līdz lopkautuvei. Kā mēs zinām, gaļas kvalitāte ir atkarīga no tā, kāda izturēšanās pret dzīvniekiem ir bijusi audzēšanas un pārvadāšanas laikā.

Ir jāizveido standarti dzīvnieku aizsardzībai pārvadāšanas laikā noteiktām dzīvnieku sugām, pamatojoties uz zinātniskām liecībām. Tādēļ mums ir jāpārskata šī regula. Tirdzniecības vajadzību dēļ dzīvnieki tiek pārvadāti noteiktos attālumos, kas bieži ir par lielu un kuru veikšana prasa nozīmīgu laika patēriņu. Tādēļ ir svarīgi ievērot noteiktos principus un standartus. Tādēļ pilnīgi pamatots bija jautājums attiecībā uz to, kā un vai tiek īstenoti ES tiesību akti par dzīvnieku pārvadāšanu. Mums ir jāizvērtē situācija konkrētās dalībvalstīs. Mums ir jāatceras, ka tam visam ir ietekme uz izmaksām un uz ražošanas konkurētspēju. Eiropas Savienības pilsoņi ir ļoti jutīgi....

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Neil Parish (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es izteikšos ļoti īsi, jo es esmu šī jautājuma autors. Vai es varētu tikai pateikt komisāram, pirms viņš uzstājas ar kopsavilkumu, ka šeit no trijiem jautājumiem viņš ir atbildējis uz pirmo, jo viņš minēja tās dalībvalstis, kuras vēl nav sagatavojušas ziņojumu. Es patiešām gribu zināt, vai Komisija ir jau veikusi ziņojumu iepriekšējo analīzi un kas notiek? Bez tam, vai Komisija gatavojas turpmāk iesniegt ziņojumu par šo regulu? Tas ir tas, kas mums ir steidzami vajadzīgs.

Mums arī ir vajadzīga labākā prakse, jo, piemēram, Slovēnija seko šiem transportlīdzekļiem savas valsts teritorijā. Daudzas valstis strādā labi, citas strādā slikti, atklāti sakot. Vai Komisija taisās veikt piemērotu analīzi visiem šiem jautājumiem, un kad tā gatavojas to iesniegt?

Vladimír Spidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, romiešu tiesībās ir noteikts, ka dzīvnieks ir priekšmets. Es atgādinu par militārajiem noteikumiem, kuri noteica, ka vienā vagonā var vest 8 zirgus vai 48 vīrus. Tas norāda, ka līdz ar civilizāciju ir bijis jāsāk saprast, ka starp cilvēkiem un dzīvniekiem ir lielāka līdzība nekā starp cilvēkiem un priekšmetiem. Pēc manām domām civilizācijas attīstība mūs ir novedusi pie sapratnes, ka dzīvnieki nav priekšmeti, ka tie ir dzīvas būtnes, kurām ir pamattiesības, un mēs šo uzskatu esam nostiprinājuši savos tiesību aktos. Es domāju, ka var teikt, ka Eiropas noteikumi tagad ir formulēti un ka tie neapšaubāmi simbolizē civilizācijas progresu. No otras puses, debates ir skaidri parādījušas, ka tie netiek konsekventi piemēroti un ka var atrast iemeslus turpmākiem uzlabojumiem to struktūrā.

Komisija piekrīt šīm vispārējām deklarācijām un savā darbībā arī tieksies uzlabot pārbaužu īstenošanas un situācijas uzraudzības sistēmu. Tādējādi mēs tagad esam procesā, kad tiek sagatavoti jauni noteikumi, kuros tiks mēģināts ņemt vērā jaunākos zinātniskos atklājumus plašā jomu klāstā, jo, kā arī skaidri ir parādījušas šīs debates, šī ir sarežģīta problēma. Tā nav vienkārša lieta, te nav pietiekami pateikt: „labi, veiksim vienu vai divus pasākumus, un šis jautājums tiks atrisināts”. Es domāju, ka debates arī skaidri parādīja, ka doma par mājlopu un dzīvnieku aizsardzību vispār ir pamatota ne tikai uz praktiskiem apsvērumiem saistībā ar patērētāju aizsardzību. Mēs tiecamies veikt noteiktus aizsardzības pasākumus, kaut arī tiem nav patiesas nozīmības patērētājiem un tie nedod reālu labumu, vienkārši tādēļ, ka šis ir ļoti nozīmīgs jautājums no ētiskā viedokļa.

Es gribētu mēģināt atbildēt uz dažiem īpašiem jautājumiem. Ir uzdota vesela virkne jautājumu, un mēs, protams, esam gatavi detalizētāk atbildēt atsevišķiem EP deputātiem uz jautājumiem, kuriem es tagad nepieskaršos. Viens no jautājumiem bija par valstīm, kuras nav iesniegušas ziņojumus, un es esmu minējis tās savā ievadrunā. Tā kā šī ir svarīga lieta, es tomēr minēšu, ka šīs valstis bija Kipra, Lietuva, Malta, Bulgārija un Luksemburga. Šis jautājums tādēļ neattiecas uz Īriju, kura ir izpildījusi savas saistības. Citi jautājumi bija saistībā ar piekļuvi informācijai. Es gribētu minēt, ka teorētiski ir iespējams publicēt dažādus valsts ziņojumus, bet regula ļauj dalībvalstīm atteikties, pamatojoties uz konfidencialitāti. Tomēr neviena dalībvalsts nav tā izdarījusi. Ziņojuma publicēšanas pieprasījuma gadījumā Komisija tad jautās dalībvalstīm, vai tās vēlas piemērot konfidencialitātes noteikumu. Tā kā es nedomāju, ka tas tiks piemērots, ziņojumu tad var pilnībā publicēt un, es domāju, tas veicinātu turpmākas debates. Ikgadējos ziņojumus pēta pašas Komisijas eksperti, un vienlaicīgi tie tiek papildināti ar atradumiem, ko ir ieguvušas Komisijas amatpersonas uz vietas, tādējādi

radot pamatu turpmākiem komentāriem par atbilstību šīs regulas nosacījumiem un turpmākām domām par ES tiesību un organizatoriskās sistēmas attīstību šajā jomā.

Attiecībā uz jautājumu par turpmāko direktīvas projektu, lai grozītu tiesisko sistēmu, es jau esmu paziņojis, ka Komisija strādā pie šādiem projektiem un mēģina piemērot visjaunākās zinātniskās zināšanas. Tika iesniegts jautājums par to, cik tiesvedību par pārkāpumiem pašlaik ir ierosināts. Pašlaik ir ierosinātas divas tiesvedības par pārkāpumiem, un divas vai trīs prasības ir iesniegtas pret Andalūziju vai pēdējā Spāniju. Kopumā sešas dalībvalstīs 2008. gadā tika veiktas detalizētas pārbaudes. Šie ir vēl daži konkrēti fakti saistībā ar jautājumiem, kas ir izvirzīti. Dāmas un kungi, es vēlreiz gribētu jums pateikties par debatēm, kas ir bijušas vispusīgas un ir skaidri parādījušas, ka Komisijas un Parlamenta nostājas ir ļoti līdzīgas. Es uzskatu, ka šī ir daudzsolīga zīme turpmākam progresam šajā ārkārtīgi jūtīgajā jomā.

Priekšsēdētājs. - Debates tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Neena Gill (PSE), rakstiski. – Priekšsēdētāja kungs, atkal vēlreiz šķiet, ka tie tiesību akti, ko mēs šeit pieņemam, netiek īstenoti visās dalībvalstīs. Regula par dzīvnieku pārvadāšanu ir spēkā jau 2 gadus, tomēr vēl arvien notiek dzīvnieku tiesību masveida pārkāpumi, sevišķi attiecībā uz zirgu pārvadāšanu un kaušanu. Es vaicātu Komisijai, ko tā dara, lai nodrošinātu, ka zirgi tiek nokauti savās izcelsmes valstīs, neliekot tiem pārciest garus un ciešanu pilnus braucienus uz patērējošām valstīm.

Galvenās bažas man un cilvēkiem, kurus es pārstāvu, ir par to, ka šie dzīvnieki tiek pārvadāti necilvēcīgos, pārbīvētos, netīros apstākļos, ar ierobežotu barību un ūdeni. Tas ir nevajadzīgi. Ja mēs nevaram apstādināt gaļas patēriņu, ja dzīvnieki ir jānokauj, tie ir jānokauj savās izcelsmes valstīs un jāpārved uz citām valstīm kā kautķermeni. Turklāt patērētājiem ir jāpasaka, ja gaļa, ko tie ēd, nav vietējas izcelsmes, bet tā nāk no simtiem jūdžu attāluma.

Priekšsēdētāja kungs, šo zirgu labturības labā visi pasākumi, ko mēs esam veikuši šeit šajā Parlamentā pārvadāto dzīvnieku tiesību jomā, nedrīkst turpmāk tikt ignorēti.

3. Vidusjūras valstu tradicionālais uzturs (debates)

Priekšsēdētājs. - Darba kārtības nākamais punkts ir mutisks jautājums, ko Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas vārdā Komisijai uzdevis *Parish* kungs, par Vidusjūras valstu tradicionālo uzturu, diētu, kuru, starp citu, ar vairāk nekā atzīstamiem rezultātiem diezgan stingri ievēro šīs plenārsēdes priekšsēdētājs.

Neil Parish, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Priecājos, ka jūs lietojat Vidusjūras valstu tradicionālo uzturu, un redzu, ka jums tas ļoti nāk par labu.

Man kā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas priekšsēdētājam šorīt kļuva skaidrs, ka mums ir ļoti daudz jautājumu, par kuriem runāt. Vienu brīdi mēs runājam par ļoti svarīgu tematu - dzīvnieku pārvadāšanu, un tagad mēs apspriežam vēl vienu ļoti svarīgu tematu - Vidusjūras valstu tradicionālo uzturu.

Viens no darbiem, kas radies man kā Lauksaimniecības komitejas priekšsēdētājam un ar ko mēs pašlaik cenšamies tikt galā, ir tas, ka Eiropas Padomes 2007. gada 16. jūlija sanāsmē Briselē Eiropas Komisija atkārtoti pauda stingru atbalstu tam, lai Vidusjūras valstu tradicionālo uzturu izvirzītu atzīšanai par UNESCO Cilvēces nemateriālā kultūras mantojuma daļu. Šo nomināciju 2009. gadā izskatīs – patiesībā tas jau ir noticis – UNESCO atbildīgā komiteja. Vai Komisija gatavojas izstrādāt īpašu un saskaņotu stratēģiju, lai atbalstītu šo nomināciju, jo tagad mēs virzāmies uz priekšu ļoti ātri?

Kā jau minēju, es šeit pārstāvu Lauksaimniecības komiteju, taču iespējams, ka es pārstāvu visus deputātus, ja mēs runājam par šo uzturu, jo viena no Eiropas lieliskākajām īpašībām ir tās daudzveidība un kultūra, un mūsu virtuve, bez šaubām, ir šīs daudzveidības un kultūras daļa.

Vidusjūras valstu tradicionālais uzturs ir ļoti labs. Kas ir Vidusjūras valstu tradicionālā virtuve? Esmu pārliecināts, ka šorīt mēs varētu par to daudz runāt, taču principā tas ir uzturs, kurā lieto daudz treknu zivju, olīveļļas, augļu un dārzeņu. Tie, bez šaubām, ir ļoti gardi ēdieni, un mani apmēri jums apliecinās, ka es esmu liels to cienītājs. Tas ir arī veselīgs – tas ir bagātīgs vajadzīgo taukskābju un antioksidantu avots, un šis apvienojums palīdz uzlabot holesterīna līmeni un aizsargāt sirds veselību. Nesen veiktie medicīniskie pētījumi liek domāt, ka tas var palīdzēt arī tādu veselības apdraudējumu samazināšanā kā plānprātība.

Apmeklējot Vidusjūras valstis, jūs varat vērot, kā cilvēki bauda šo uzturu, un ne tikai vietējie iedzīvotāji, bet arī daudzi no mums, kuri ceļo pa Vidusjūras valstīm ir īpaši tad, kad mēs meklējam mazliet saules un mazliet labas pārtikas.

Pret šo jautājumu ir jāaizturas nopietni šajā pasaulē, kur viss šķiet vienkāršs. Mēs redzam jauno paaudzi, kuru bombardē ātrās ēdināšanas iestāžu – šodien es tos visus nenosaukšu – tīkli, kas plešas visā Eiropas Savienībā. Mums ir jāatceras, ka, jā, tiešām, ātrās ēdināšanas iestādēm ir sava nozīme, bet būtu briesmīgi, ja pēc gadiem, ceļojot pa Eiropu, mēs varētu atrast tikai ātrās uzkodas. Ceļojot pa dažiem Āzijas reģioniem, īpaši rietumu piekrastē, šķiet, ka nekā cita, izņemot ātrās ēdināšanas tīklu, tur nav, un to nu mēs vismazāk vēlamies redzēt pie mums Eiropas Savienībā.

Kā jau teicu, mums ir jāatbalsta Vidusjūras valstu uzturs, un tā ir ļoti laba ierosme kultūrai un daudzveidībai. Manuprāt, mums vajadzēs aplūkot citas nacionālās virtuves visā Eiropas Savienībā, jo – lūk, ko es gribu jums šorīt pateikt pavisam skaidri – kaut gan es ļoti atbalstu Vidusjūras valstu tradicionālo uzturu, es šeit neesmu ieradies kā Lauksaimniecības komitejas priekšsēdētājs, lai izteiktu atbalstu tikai šiem ēdieniem, tāpēc, ka citu Eiropas valstu tradicionālais uzturs ir tikpat labs, tikai tam piemīt citas īpašības, un tajā lieto citus pārtikas produktus.

Tātad šis ir tikai sākums daudziem notikumiem, un, kā jau minēju, es tiešām vēlos zināt, kā Komisija ir nodomājusi šogad atbalstīt šo priekšlikumu, jo mēs gaidām balvu Vidusjūras valstu tradicionālajam uzturam un ceram arī turpmāk baudīt ļoti labu Vidusjūras valstu virtuvi.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Sākumā es vēlētos uzsvērt veselīga uztura nozīmi slimību profilaksē. Jums kā deputātiem būs zināms, ka Baltajā grāmatā „**Eiropas stratēģija attiecībā uz uzturu, lieko svaru un veselības jautājumiem, kas saistīti ar aptaukošanos**”, kuru Eiropas Komisija pieņēma 2007. gada 30. maijā, ir apkopotas visas Kopienas politikas nozares, kuru spēkos ir veicināt ēšanas paradumu uzlabošanu un novērst aptaukošanos. Galvenokārt tas ir saistīts ar pasākumiem sabiedrības veselības, sabiedriskās ēdināšanas, transporta, reģionu politikas, sporta, izglītības, statistikas un lauksaimniecības politikas jomā.

Viens no labākajiem piemēriem ir Komisijas ierosinātā Eiropas programmu augļu un dārzeņu piegādei skolām. Šīs programmas mērķis ir atvieglot mūsu bērniem veselīgas dzīves uzsākšanu. Programma sāksies 2009./2010. mācību gadā, un tās gada budžets būs EUR 90 miljoni svaigu augļu un dārzeņu iepirkšanai un piegādei skolām.

Attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputāta izvirzīto konkrēto pieprasījumu iekļaut Vidusjūras valstu tradicionālo uzturu UNESCO Cilvēces nemateriālās kultūras mantojuma sarakstā komisāra priekšgājējs *Markos Kyprianou* ierosināja šo jautājumu Padomes lauksaimniecības sanāksmē 2007. gada jūlijā. Komisija atzinīgi vērtē šo ierosmi, jo tā var veicināt veselīgas ēšanas paradumus visā ES.

Eiropas Komisijai, bez šaubām, nav oficiālu pilnvaru atbalstīt šādu prasību UNESCO, jo tā nav UNESCO dalībniece un tādēļ nevar piedalīties lēmuma pieņemšanā. Tomēr es ceru, ka UNESCO dalībvalstu pieteikumam būs panākumi un tās saņems pienācīgu atbalstu no citām ES dalībvalstīm.

Rosa Miguélez Ramos, PSE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms es vēlētos pateikties Komisijai par atkārtoti izteikto atbalstu Vidusjūras valstu tradicionālā uztura izvirzīšanai UNESCO Cilvēces nemateriālās kultūras mantojuma statusa iegūšanai.

Pēc komisāra kunga atbildes noklausīšanās ir svarīgi atcerēties, ka uzturs ir kultūras vērtība un ka uztura koncepcija ir daudz plašāka nekā tas, kādu pārtiku cilvēks ēd. Protams, kā teica *Parish* kungs, Vidusjūras valstu tradicionālajam uzturam kā pārtikai ir ļoti svarīga nozīme veselīga dzīvesveida ieviešanā, tostarp arī ar nepareizu uzturu vai fizisku kustību trūkumu saistītu slimību novēršanā.

Taču Vidusjūras valstu tradicionālā uztura koncepcija ir plašāka, un mani komentāri to papildinās. Šajā koncepcijā ir iekļauts īpašs dzīvesveids, tā ir dalīšanās ar ēdienu un tā kopīga baudīšana, kas ir saistīta ar zināma veida ainavu un teritoriju, un arī ar sabiedrību, kura gadsimtu gaitā izveidojusi kultūru, mākslu, tradīcijas un svētkus ap Vidusjūras valstu tradicionālā uztura koncepciju.

Kad esam noskaidrojuši to, ko Vidusjūras valstu tradicionālais uzturs nozīmē man un lielākajai daļai šajā jomā iesaistīto cilvēku, un šīs nominācijas iemeslus, un dzirdot apstiprinājumu Komisijas gatavībai sadarboties, atļaujiet uzskatīt, komisāra kungs, ka, lai gan Komisija, kā mēs zinām, nav UNESCO dalībniece un nepiedalās lēmuma pieņemšanas procesos, par ko mēs arī esam informēti, Komisija var atbalstīt šo nomināciju ar netiešu rīcību, kas neapšaubāmi labvēlīgi ietekmēs balsošanas procedūrā iesaistītos cilvēkus.

Kā vienu no variantiem es vēlētos ieteikt oficiālu paziņojumu par Eiropas Komisijas atbalstu šai nominācijai, jo šādus paziņojumus par atbalstu izsaka citas starptautiskas organizācijas, piemēram, FAO, Pasaules Veselības organizācija, zinātniskās un akadēmiskās aprindas.

Runājot par turpmākajiem pārvaldības plāniem, mēs, bez šaubām, domājam, ka Komisijai ir jāiesaistās, atbalstot vai pievienojoties īpašiem starptautiskiem pasākumiem, kuri var tikt ierosināti. Šis bija kultūru dialoga gads, un viena no valstīm, kura veicināja šo nomināciju, bija mūsu Vidusjūras kaimiņvalsts Marokas Karaliste. Tas ir ļoti svarīgi, ņemot vērā, kā jūs teicāt, Komisijas interesi par veselīga uztura un dzīvesveida popularizēšanu Eiropas iedzīvotāju vidū.

Komisija varētu palīdzēt arī atbalsta un sadarbības meklējumos un uzņemties diplomātiskas pūles, ievērojot Komisijai izrādīto īpašo cieņu Vidusjūras valstīs ārpus ES un arī ārpus Vidusjūras reģiona un Eiropas Savienības. Protams, komisāra kungs, Komisija var pierādīt, ka spēj sadarboties pasākumos vai organizēt tādus pasākumus, kuri turpmākajos mēnešos var notikt dažās darba jomās.

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Liels paldies *Parish* kungam par šo jautājumu, un paldies arī komisāra kungam par atbildi. Pasaule apskauž Eiropu par daudzām lietām – mūsu modi, mūsu dzīvesveidu, mūsu sociālās nodrošināšanas sistēmām, un arvien lielāku skaudību izraisa arī mūsu uzturs. Mēs kā eiropieši darītu pareizi, ja pievērstu uzmanību visveselīgākajam uzturam, proti, Vidusjūras valstu tradicionālajam uzturam.

Definīcijas skaidrojums: Vidusjūras valstu tradicionālā uztura sākotne meklējama tādos ēšanas paradumos, kas ir raksturīgi lielā daļā Grieķijas, ieskaitot arī Krētas salu, un Itālijas dienvidos – no turienes arī šis nosaukums. Tā galvenā sastāvdaļa, kā jau teica komisāra kungs, ir olīveļļa. Tas – un tagad es vērsos ne tikai pie komisāra *Špidla* kunga, bet arī pie visas Komisijas – ir vēl viens iemesls vēl vairāk aizsargāt šo oriģinālo Eiropas izstrādājumu.

Vidusjūras valstu tradicionālajā uzturā joprojām ir iekļauta šķiedrvielām bagāta maize, daudz augļu un dārzeņu – tādēļ mēs atzinīgi vērtējam Komisijas programmu par augļu piegādi skolām, – zivis, piena produkti pieticīgā daudzumā un arī vīns. Ir zinātniski pierādīts – šis atzinums publicēts „*British Medical Journal*” 2008. gada septembra numurā, – ka Vidusjūras valstu tradicionālais uzturs palīdz novērst sirds un asinsvadu sistēmas slimības, Eiropas moderno epidēmiju – 2. tipa diabētu, un vājināt Alcheimera un Pārkinsona slimības izpausmes. To pierāda Krētas kapsētu apmeklējums – mans tēvs ir dzimis šajā salā, – un redzot, cik veci tur kļūst cilvēki, jūs to tiešām saprotat.

Tādēļ mums ir jādara viss iespējamais, lai arvien vairāk cilvēku Eiropā un ārpus tās pievērstos Vidusjūras valstu tradicionālajam uzturam, un tā iekļaušana Pasaules kultūras mantojuma sarakstā ir svarīgs solis virzībā uz to. Es vēlos pateikties Komisijai par tās pūlēm.

Tomēr mums ir jāsaprot, ka tad, ja Ķīna un Indija pārņems amerikāņu ēšanas paradumus, ko tās jau dara arvien lielākā mērā, negatīvās sekas būs trīsreiz lielākas. Pirmkārt, pasliktināsies pasaules iedzīvotāju veselības stāvoklis. Otrkārt, paplašināsies intensīvā lopkopība ar visu tās nelabvēlīgo ietekmi uz vidi. Un trešā izpausme ir metāna ražošana, jo lielākā daļa gaļas būs liellopu gaļa. Liellopi rada metānu, un tas kaitē pasaules klimatam. Tādēļ ir tik svarīgi spert tieši šo soli. Vēlreiz pateicos jums, *Parish* kungs!

Sebastiano (Nello) Musumeci, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Eiropas Savienības lēmums atbalstīt Vidusjūras valstu tradicionālā uztura atzīšanu par UNESCO Cilvēces kultūras mantojumu vispirms atgādina mums par to cilvēku tiesībām uz identitātes aizsardzību, kuri ir cieši saistīti ar savu zemi. Taču valsts atbalstu, ko parādīja Itālija, Spānija, Grieķija un Maroka, nevar ierobežot tikai ar šīs prestižās atzinības sasniegšanu.

Manuprāt, mums ir jāatjauno saikne, kas mūsdienās kļūst arvien vājāka un trauslāka, saikne starp lauksaimniecisko ražošanu un pārtiku ikdienas patēriņam, tas ir, mums ir jāmudina patērētāji vairāk uzzināt par veselīga uztura principiem un pārtikas sezonālītāti. Ražošanai ir jāatgriežas pie dabiskuma bez piedevām un konservantiem. Starptautiskās zinātnieku aprindas apgalvo, ka šādas pārtikas lietošana ievērojami samazina mirstības rādītājus. Es domāju, piemēram, par pirmspieduma olīveļļu, vīnu, augļiem un it īpaši par Sicīlijas sarkanajiem apelsīniem, kuru krāsa ir pasaulē unikāla un kuros ir ārkārtīgi daudz antioksidantu.

Visbeidzot, es ceru, ka šis mērķis var būt kopīgs visām Vidusjūras reģiona valstīm, un tā kā ir vajadzīga īpaša stratēģija, tad tikai Komisija var uzņemties vadību un šajā gadījumā rīkoties kā izskaidrotāja.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Tautu kultūras atbalsta un aizsardzības ierosmes ir apsveicamas, ir īpaši attiecībā uz pārtiku. Viens no piemēriem ir Vidusjūras valstu tradicionālā uztura

izvirzīšana atzīšanai par UNESCO Cilvēces nemateriālā kultūras mantojuma daļu. Šo nomināciju 2009. gadā izskatīs UNESCO atbildīgā komiteja.

Šāda mērķa sasniegšana var palīdzēt saglabāt un popularizēt uzturu, kas dominē Vidusjūras reģiona valstīs un kura labvēlīgo ietekmi uz veselību pierādījuši daudzi dietologi un citi speciālisti. Kā jau šeit minēja, šī uztura pamatā ir Vidusjūras reģiona tradicionālie produkti – augļi, dārzeņi, olīveļļa, zivis, graudaugi, rieksti, garšaugi, piena produkti, aitas un kazas gaļa un vīns.

Tomēr to cilvēku skaits, kuri ir saglabājuši šos veselīgos ēšanas paradumus, ir samazinājies.

Tādēļ mēs uzskatām, ka vienlaikus ar citām svarīgām un vajadzīgām politiskām ierosmēm ir vajadzīgi arī tradicionālo Vidusjūras reģiona ražojumu atbalsta pasākumi, it īpaši saistībā ar kopējo lauksaimniecības un kopējo zivsaimniecības politiku. Šie pasākumi ir jāvērs uz šo reģionu sīksaimniecībām un ģimenes lauksaimniecības uzņēmumiem, un zvejniekiem, lai nodrošinātu viņu ražojumus. Minētajiem pasākumiem ir jāpiešķir pievienotā vērtība tradicionālajiem un amatniecības ražojumiem, lai veicinātu vietējo tirgu attīstību.

Ir ārkārtīgi svarīgi īstenot pasākumus, lai novērstu lauksaimnieciskās darbības straujo lejupslīdi un to cilvēku skaita samazināšanos, kuri, liekot lietā savu prasmī, nodarbojas ar šo tradicionālo izstrādājumu ražošanu un aizsargā to.

Šie jautājumi un pasākumi ir Eiropas Komisijas kompetencē.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). - (PT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Nav pierasts, ka vienā temātā vienlaicīgi un pozitīvi ir apvienoti trīs svarīgi jautājumi – veselība, kultūra un ekonomika. To pilnā mērā ir panācis Vidusjūras reģiona valstu tradicionālais uzturs.

No veselības viedokļa, šķiet, zinātnieki vairs nešaubās par to, cik derīgs cilvēka veselībai ir uzturs, kura pamatsastāvā ir svaiga un dabiska pārtika. Kā jau šeit minēts, tajā iekļauti graudaugi, rīss, pākšaugi, rieksti, augļi un dārzeņi, bieži tiek ēstas zivis, olīveļļa ir galvenais taukvielu avots, un samērīgos daudzumos tiek lietots vīns.

No kultūras viedokļa šo produktu ražošanas un patērēšanas sistēmas ir saistītas ar paņēmieniem, kas mantoti no paaudzes uz paaudzi, un tradīcijām, kas sniedzas tālāk nekā grieķu un romiešu kultūra, un daudzos aspektos tās joprojām pastāv Vidusjūras baseina tautu uzvedībā, paražās un darba paņēmienos.

No ekonomikas viedokļa joprojām ievērojama sociāli ekonomiska nozīme ir darbībai, kas galvenokārt saistīta ar lauksaimniecības, zvejniecības un lauku tūrisma nozarēm, kuras ir tik svarīgas iedzīvotāju skaita samazināšanās novēršanai un lauku un piekrastes zonu dzīvotspējas saglabāšanai. Tajā pašā laikā – un savādi, ka tieši lauksaimniecības gadījumā – šīs darbības ir konkurētspējīgākām ražošanas formas Eiropas Savienībā, kuras vienmēr saņēmušas vismazāko finansiālo atbalstu saistībā ar kopīgo lauksaimniecības politiku.

Šo iemeslu dēļ ir sirsnīgi jāapsveic Spānijas valdības ierosme atzīt Vidusjūras valstu tradicionālo uzturu par UNESCO Cilvēces nemateriālās kultūras mantojuma daļu, un man šķiet, ka Eiropas Savienības uzdevums un pienākums ir darīt visu iespējamo, lai ietekmētu šo lēmumu, jo tas nav tikai vienas valsts vai vienas valstu grupas sevišķās interesēs; tas ir visas Eiropas Savienības valstu interesēs.

Salvatore Tatarella (UEN). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Aptaukošanās kļūst par nopietnu un, es pat teiktu, lielu problēmu visā Eiropā, it īpaši jaunu cilvēku aptaukošanās. Speciālisti apgalvo, ka labākais veids, kā rūpēties par mūsu bērnu veselību, ir atgriešanās pie Vidusjūras tautu virtuves ikdienā – tā ir vienīgā dzīvības apdrošināšana, kuru nekad nevarēs ietekmēt krīzes.

Slavenais itāļu pavārs *Alfonso Iaccarino*, kurš darbojas ekspertu komitejā Vidusjūras valstu tradicionālā uztura atzīšanai par Cilvēces nemateriālā kultūras mantojuma daļu, uzskata, ka pareizais ceļš ir atgriešanās pie dabiskas, vienkāršas pārtikas un tradīcijām, daudzveidības un kvalitātes ēdienu gatavošanā. Vidusjūras valstu tradicionālais uzturs nozīmē ne tikai daudz maizes un makaronu, tas ir saistīts arī ar kustībām, fiziskām aktivitātēm un dzīvesveidu. Vidusjūras valstu tradicionālais uzturs, kura pamatā ir pirmiespieduma olīveļļa un labs vīns, lieliski ietekmē veselību – olīveļļa samazina holesterīna līmeni asinīs un vīns, lietots saprātīgās devās, darbojas kā antioksidants.

Tradicionālais uzturs ir palīdzējis itāļiem pārspēt mūža ilguma rekordu Eiropā, un Itālija ir izvirzījusi pirmajā vietā sacensībā par labāko ķermeņa masas indeksu. Visbeidzot, nesen Itālijas senāts vienprātīgi pieņēma dokumentu par Vidusjūras valstu tradicionālā uztura atzīšanu par cilvēces mantojumu. Es ceru, ka Eiropas Parlaments domā tāpat un ka Komisija atbilstīgi rīkosies.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Vincenzo Lavarra (PSE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Sākumā es vēlētos pateikties Parlamenta Lauksaimniecības un Lauku attīstības komitejas priekšsēdētājam *Parish* kungam par atbalstu šim jautājumam pēc vērtīgās speciālistu uzklaušanās šajā komitejā.

Vidusjūras valstu pārtika nenoliedzami ir mūsu kontinenta vēsturiskā un kultūras mantojuma daļa. Nav noliedzams arī šī uztura veselīgais pamats. Komisijas Baltajā grāmatā par aptaukošanos ir norādīts, ka Vidusjūras valstu tradicionālais uzturs ir lielisks dabisks ārstniecības līdzeklis.

Labvēlīgā ietekme uz veselību ir zinātniski pierādīta, un tai ir lieliska slava ārzemēs, it īpaši Amerikas Savienotajās Valstīs. Tas nozīmē, ka šī koncepcija ir paplašinājusies līdz tādai pakāpei, kad tiek izkropļota tās sākotne. Atzīšana UNESCO sekmētu definīcijas izveidi, lai aizsargātu tieši šo uzturu. Runājot par specifiskā virtuvēm Eiropas kulinārijas kultūrā, es gribētu teikt *Parish* kungam, ka pašlaik mēs runājam par Vidusjūras valstu tradicionālo uzturu, taču tas, bez šaubām, nav vienīgais īpašais uzturs ļoti bagātīgajā Eiropas kulinārijā.

Komisāra kungs! Jūs esat saglabājis jūsu priekšgājēja apņemšanos atzīt šīs ierosmes nozīmi, un es esmu jums pateicīgs par to. Jūs uzsvērāt, ka jums nav lēmējvaras UNESCO procedūrā. Tomēr man šķiet, ka jūs varētu izdot paziņojumu un pielikt diplomātiskas pūles ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Mēs visi esam informēti par to, ka Vidusjūras valstu tradicionālais uzturs, kā to apliecina daudzi pētījumi, var palīdzēt cīņā pret aptaukošanos un sirds un asinsvadu slimībām, un ka tas, vispārēji runājot, ļoti labvēlīgi ietekmē cilvēka veselību daudzējādā ziņā.

Taču šeit nav runa par mēģinājumu ieviest Vidusjūras valstu tradicionālo uzturu visā ES vai centieniem pierādīt tā pārākumu pār citiem uztura veidiem, kuri ir piemērotāki citam klimatam un citiem reģioniem. Tomēr mūsu uzdevums ir to aizsargāt un definēt tā saturu un raksturīgās iezīmes, lai aizstāvētu to pret ārējām imitācijām un piesārņojumiem, kas varētu kaitēt šī uztura tēlam un vērtībai.

Tādēļ šis uzturs ir jāvērtē tāpat kā pārējās Eiropas kultūras izpausmes, kuras ir pelnījušas vispārēju aizsardzību un popularizēšanu. Visā pasaulē ir notikuši mēģinājumi atdarināt šo modeli, un tādēļ ir svarīgi definēt šī uztura īpašās iezīmes un aizsargāt to, lai novērstu Eiropas mantojuma pilnīgu pazušānu globalizācijas jūrā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Vidusjūras valstu tradicionālais uzturs ir pelnījis aizsardzību un popularizēšanu arī citu iemeslu dēļ. Mūsdienų pasaulē, kurā valda lielveikalu pārtika un ātrās uzkodas, Vidusjūras virtuve ir slavējams izņēmums, jo tā ir populāra un veselīga. To neizdomāja dietologi, to veidojušas ir daudzu valstu tradīcijas, kas sniedzas tālu iepriekšējās paaudzēs.

Vairāk nekā pusei Eiropas iedzīvotāju ir liekais svars. Gandrīz 15 % ir aptaukošanās. Arī mani skar šī problēma. Šī statistika satrauc. Mums ir jārikojas, lai apkarotu šo nelabvēlīgo tendenci. Viens no veidiem, kā risināt šo problēmu, ir veselīgu ēšanas paradumu popularizēšana, un Vidusjūras valstu tradicionālais uzturs neapšaubāmi pieder šai kategorijai. Zinātniski pētījumi ir pierādījuši, ka tas samazina risku saslimt ar sirds un asinsvadu slimībām, it īpaši sirds išēmisko slimību, un dažādām vēža formām, un tas labvēlīgi ietekmē vidējo dzīves ilgumu.

Marios Matsakis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Uzturs, kā zināms, ir svarīgs labas veselības veicinātājs. Tagad ir iegūti neapstrīdami zinātniski pierādījumi, ka Vidusjūras valstu tradicionālais uzturs – kura pamatā ir Eiropas dienviddaļas, piemēram, Kipras un Krētas, iedzīvotāju tradicionālais ēdiens – pagarina mūžu un padara to veselīgāku, bet amerikāņu ietekmē ieviestais nepilnvērtīgais uzturs – piemēram, rūpnīciski apstrādāti hamburgeri, čipsi un saldumi – noved pie dzīves ilguma samazināšanās un lielākas saslimstības. Labs uzturs ir īpaši svarīgs bērniem. Tātad, vai Komisija darīs vairāk – daudz vairāk, – lai nodrošinātu to, ka dalībvalstis efektīvi propagandē Vidusjūras valstu tradicionālo uzturu skolās un pat aizliedz šajās iestādēs lietot uzturu, par kuru ir pierādīts, ka tas ir kaitīgs bērnu veselībai?

Starp citu, komisāra kungs, es īsti nesapratu, kāpēc ES nav UNESCO dalībniece? Vai tad tai tur nav jābūt?

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Labāk ir ēst veselīgi un novērst slimības nekā saņemt visefektīvāko un mūsdienīgāko ārstēšanu. Ārstēšana, tajā skaitā arī sarežģīta ķirurģiska iejaukšanās, kas vajadzīga slimniekiem ar augstu holesterīna līmeni, ir arī daudz dārgāka nekā vienkāršs, tradicionāls uzturs.

Šāda pieeja ir saprātīga, jo tā balstīta uz labām, izmēģinātām un pārbaudītām tradīcijām. Vidusjūras valstu tradicionālais uzturs dod mums veselību un dzīvesprieku un pasargā arī no liekā svara. Es atzinīgi vērtēju to, ka UNESCO ir iekļāvusi Vidusjūras valstu tradicionālo uzturu pasaules mantojuma sarakstā.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es priecājos ka šo tekstu ir iesniedzis brits *Parish* kungs. Tas tikai pierāda, ka pirms divtūkstoš gadiem Romas kareivji darīja pareizi, ierodoties Lielbritānijā ar amforām, kas pildītas ar olīveļļu un vīnu. Nu labi, no teiktā nenovēršami izriet divi secinājumi. No simboliskā viedokļa šķiet dīvaini nodibināt Pārtikas iestādi Helsinkos, un Eiropas Komisija nav iemesla nepārskatīt šādus jautājumus: pirmkārt, atjaunot subsīdijas mandeļu kokiem un pēc tam pārtraukt uzbrukumus olīvkokiem, it īpaši Andalūzijā un visā Eiropā; pārtraukt uzbrukumus zilo tunču zvejniekiem Vidusjūrā un uzbrukumus Eiropas vīna dārziem, kur tiek izrauti vīnogulāji. Es no savas puses gribētu ieteikt komisāra kungam un Barroso kungam organizēt Portugālē milzīgu banketu un pasniegt galdā aitas sieru un Samosas vīnu.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Dāmas un kungi! Pamatojoties uz Baltajā grāmatā izklāstīto stratēģiju, Komisija pieņem visus priekšlikumus un procesus, kas veicina veselīgus ēšanas paradumus. Komisija aktīvi atbalsta šīs ierosmes. Taču tā nevar atbalstīt šauri definētu ēšanas paradumu kompleksu, jo pastāv lielas atšķirības starp atsevišķām dalībvalstīm un atsevišķiem reģioniem, kā arī atšķirības, piemēram, starp dažādām Vidusjūras valstīm. Protams, tas nekādi neietekmē to, ko es teicu ievadā par Komisijas atbalstu priekšlikumam atzīt Vidusjūras valstu tradicionālo uzturu par Cilvēces kultūras mantojuma daļu. Mums ir panākumi šajā lietā, un, bez šaubām, ir skaidrs, ka pat tad, ja mēs neesam, UNESCO dalībnieki, pastāv veidi, kā atbalstīt šo priekšlikumu.

Dāmas un kungi! Es gribētu atbildēt uz kādu runu, ar kurai absolūti nepiekrītu. Neredzu nevienu iemeslu, kāpēc mums vajadzētu pārskatīt aģentūras atrašanās vietu Somijā. Es nešaubos, ka šajā aģentūrā sapulcinātie cilvēki, ir pilnīgi gatavi aizstāvēt un īstenot aģentūrai piešķirtās pilnvaras. Manuprāt, šis lēmums par atrašanās vietu ir pareizs un pamatots.

Priekšsēdētājs. – Es nezinu, vai pastāv lielas atšķirības starp dalībvalstīm vai grupām, bet pavisam droši zinu to, ka nupat notikušajās debatēs nevarēja saskatīt nekādas atšķirības; no Vācijas līdz Polijai, no Apvienotās Karalistes līdz Portugālei, Spānijai vai Kiprai – es uzskatu, ka šī ierosme ir saņēmusi ļoti vienprātīgu atbalstu.

Liels paldies visiem. Mēs uz dažām minūtēm pārtrauksim sēdi. Mums ir izdevies beigt debates savlaicīgi un, galvenais, mierīgā gaisotnē, kas vajadzīga, lai mēs varētu uzklaut vienu otru. Sēde atsāksies ar plkst. 12.00 ar balsošanu.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.50 un atsāka plkst. 12.00)

SĒDI VADA: H. G. PÖTTERING

priekšsēdētājs

Francis Wurtz (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ar nožēlu paziņoju, ka tikko ir saņemta informācija, ka Izraēlas tanku raidītie šaviņi ir sasnieguši Apvienoto Nāciju Organizācijas galveno mītni, kurā atradās aģentūra, kas atbild par palīdzības sniegšanu bēgļiem Gazā. Trīs cilvēki ir ievainoti, un ANO ir nolēmusi pārtraukt visas operācijas.

Atgādinot, ka drīz notiks balošana, man šķiet, ka ir svarīgi, lai ikviens būtu informēts par šo faktu.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Liels paldies par šo informāciju, Wurtz kungs! Ja tā ir taisnība, tad tas padara mūsu tūlītējo balsojumu vēl neatliekamāku.

4. Padomes kopējo nostāju paziņošana (sk. protokolu)

5. NTDTV televīzijas apraides atjaunošana Ķīnā, izmantojot Eutelsat (rakstiska deklarācija)

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pateicos jums to cilvēku vārdā, kuri atbalstīja šo ierosmi. Es vēlētos pateikt paldies tiem vairāk nekā 440 Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri to

parakstīja. Parlaments pieprasa *Eutelsat* atjaunot NTDTV televīzijas apraidi Ķīnā: informācijas un zināšanu iegūšanas brīvība ir viena no cilvēka pamattiesībām. Tāpat kā ar Saharova balvu, *Hu Jia* un ielūgumu Dalailamam Parlaments parāda, ka tad, kad mēs kritizējam Ķīnu vai ES par cilvēktiesībām, mēs to darām, lai atbalstītu Ķīnas iedzīvotāju brīvību.

6. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Darba kārtības nākamais punkts ir balsošanas laiks

(Balsošanas rezultāti un cita informācija: sk. protokolu)

6.1. Afganistānai piešķirto ES līdzekļu izlietojuma kontrole

6.2. Direktīvas 2002/73/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem, transponēšana un piemērošana (balsošana)

6.3. Stāvoklis Tuvajos Austrumos/Gazā (balsošana)

– Pirms balsošanas:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pateicos jums, ka devāt man vārdu. Ar jūsu un kolēģu deputātu atļauju es vēlētos izteikt divas piezīmes: pirmo par balsošanai nodoto rezolūciju, un otrā ir kāds personīgs paziņojums, kas attiecas uz kādu no kolēģiem deputātiem.

Par rezolūciju: mūsu grupa vēlreiz apsprieda to vakar vakarā. Diskusija bija ne tikai ļoti intensīva un dedzīga, bet arī ļoti saturīga. Manuprāt, šorīt, kad mēs gatavojamies balsošanai, mūs visus ir satriecis *Wurtz* kunga nupat teiktais. Ja bruņoti konflikti sasniedz tādu pakāpi, kad jau ir apdraudētas starptautiskās institūcijas, tad stāvoklis ir ārkārtīgi nopietns. Šajā gadījumā ir jāizsaka īpašs aicinājums Izraēlai respektēt starptautiskās sabiedrības institūcijas, jo pretējā gadījumā tiek apdraudēta humānā infrastruktūra, un tas, bez šaubām, ir pretrunā starptautiskajiem tiesību aktiem.

Mēs tomēr nolēmām atbalstīt šo rezolūciju, jo pēc vakardienas ilgās diskusijas uzskatām, ka ir pareizi un svarīgi pieņemt to tagad un ka mums, Eiropas Parlamentam, kā institūcijai ir jāraida šādi vēstījumi. Taču viens ir pavisam skaidrs, un proti, ja vardarbība saasinās līdz pakāpei, kad tā nesaudzē ne skolas, ne bērnudārzus, tad ir jāizsaka nevis nožēla, bet nosodījums visstingrākajā veidā. Kaut gan tas nav iekļauts rezolūcijā,

(Skaļi aplausi)

mēs to gribam uzsvērt šeit, jo ticam, ka tas atspoguļo to, ko jūt daudzi kolēģi, arī deputāti no citām grupām.

Atļaujiet man šodien teikt dažus vārdus par kolēģi, kurš savas politiskās karjeras laikā ir devis īpašu ieguldījumu miera procesā pasaulē un Eiropas Savienībā. Šī ir pēdējā plenārsēde, kurā piedalīsies mūsu kolēģis *Rocard* kungs. Ne tikai mums, Eiropas Parlamenta sociāldemokrātu grupai, bet, esmu pārliecināts, mums visiem...

(Ovācijas, deputātiem stāvēt kājās)

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, *Schulz* kungs! Tā kā es nevarēju piedalīties vakardienas pieņemšanā, jo mūs bija apmeklējis Padomes priekšsēdētājs, Čehijas premjerministrs *Mirek Topolánek*, es gribētu pateikt *Rocard* kungam, lūk, ko: *Rocard* kungs, es vēlētos apliecināt jums draudzību un dziļu cieņu un novēlēt laimi un panākumus visās jūsu nākotnes iecerēs. Es ceru, ka mēs arī turpmāk bieži tiksimies un gribu pateikties par jūsu lielo ieguldījumu Eiropas integrācijā. Sirsnīgs paldies, *Rochard* kungs!

(Skaļi aplausi)

– Pirms balsošanas – attiecībā uz 3. punktu:

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Ar mūsu grupas un arī citu grupu piekrišanu es vēlos ierosināt šādu grozījumu:

Aizstāt vārdus „īpaša atbildība” ar vārdiem „liela nozīme”, lai teksts skanētu „kas piešķir lielu nozīmi Ēģiptei”

(Mutisko grozījumu pieņēma)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Vēlos jums paziņot, ka es kā Eiropas **un** Vidusjūras **reģiona valstu Parlamentārās** asamblejas (EMPA) priekšsēdētājs tagad centīšos panākt, lai EMPA prezidijs pieņem tādu pašu rezolūciju, kādu nupat apstiprināja Eiropas Parlaments.

(Aplausi)

6.4. Stāvoklis Āfrikas ragā (balsošana)

– Pirms balsošanas

Ana Maria Gomes (PSE). - (PT) Es vēlētos ierosināt jaunu punktu pirms 1. punkta, kurā teikts:

„norāda, ka pašreizējā situācija Āfrikas raga valstīs neatbilst Kotonū nolīguma 9. pantā noteiktās sadarbības galvenajiem elementiem;”

Šis teikums jau bija iekļauts ziņojumā, ko mums sniedza trīs kolēģi, kuri apmeklēja šo reģionu.

(Mutisko grozījumu nepieņēma)

6.5. Eiropas Savienības stratēģija attiecībā uz Baltkrieviju (balsošana)

– Pirms balsošanas – attiecībā uz 9. punktu:

Jan Marinus Wiersma (PSE). - Mēs ierosinām svītrot 9. punkta pēdējo teikumu, kas skan: „aicina Baltkrievijas varas iestādes atcelt izbraukšanas vīzu izsniegšanas praksi iedzīvotājiem, it īpaši bērniem un skolniekiem”. Gribam to svītrot, jo varas iestādes jau ir atcēlušas šo izbraukšanas vīzu sistēmu, tādēļ teikums ir novecojis.

(Mutisko grozījumu pieņēma)

6.6. 11. jūlija kā Srebrenicas slaktiņa upuru atceres dienas pieminēšana (balsošana)

– Pirms balsošanas – attiecībā uz 3. punktu:

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Visi ir piekrituši 3. punkta papildinājumam. Mēs vēlētos pievienot šim punktam frāzi, kas attiecas Starptautiskā bijušās Dienvidslāvijas kara noziegumu izmeklēšanas tribunāla darbu Hāgā:

atgādina, ka saistībā ar to ir jāpievērš liela nozīme vietējā līmeņa tiesas procesiem par kara noziegumiem;”

(Mutisko grozījumu pieņēma)

7. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

- Riera Madurell ziņojums (A6-0491/2008)

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Vienlīdzīga samaksa par darbu un dzimumu līdztiesība, iespējams, ir joma, kurā Eiropas Savienība rādījusi visspilgtāko tiesu aktīvisma piemēru – Līgums saka vienu, bet Eiropas Kopienų Tiesa to interpretē plaši un radoši.

Romas līgumā ir teikums par šo tematu, kas jums var šķist viegli saprotams: „Vīrieši un sievietes saņem vienādu atalgojumu par vienādu darbu”. Tomēr virknē strīdīgu tiesas spriedumu – *Defrenne pret Sabena*, *Barber pret Guardian Royal Exchange* un citos – šī definīcija arvien vairāk paplašinās, vispirms, lai tajā iekļautu tiesības uz atvaļinājumu un pensiju utt., un pēc tam lai iekļautu vienādi vērtīgu darbu.

Nebūt nav skaidrs, kā darba devējam ir jānovērtē vienādi vērtīgs darbs, vai viņam vajag, piemēram, sadalīt grupās atbilstīgi kvalificētu pretendentu pieejamību. Lieta tāda, ka patiesībā tam nav nekāda sakara ar dzimumu

līdztiesību, tas ir saistīts ar dalībvalstu godīgumu, kuras domā, ka ir parakstījušas vienu Līgumu, un pēc tam atklāj, ka šo Līgumu tiesās interpretē tiesneši, piešķirot tam tādu nozīmi, kāda, iespējams, sākotnēji nemaz nebija iecerēta.

Pirms mēs sākam jaunu paplašināšanu ar Lisabonas līguma palīdzību, mums tas ir jānodod referendumam. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

Philip Claeys (NI). - (NL) Priekšsēdētāja kungs, es nevaru piekrist *Riera Madurell* kundzes ziņojumam ne jau tādēļ, ka iebilstu pret dzimumu līdztiesības principu. Bez šaubām, tieši pretēji, taču problēma šajā un visos līdzīgos šī politiski korektā Parlamenta ziņojumos ir to pārāk aizbildnieciskais tonis. Kā cilvēks var atbalstīt, piemēram, pierādīšanas pienākuma pāreju, kaut gan tas ir tiesiskuma pamatprincips – ir jāpierāda vaina nevis nevainība?

Kādēļ uzņēmumus apgrūtinā ar ikgadēju pienākumu iesniegt darba plānu dzimumu līdztiesības jomā? Tas ir ļoti aizbildnieciski un apgrūtinā uzņēmumus ar faktiski birokrātisku nejēdzību tikai tādēļ, lai ieskaidrotu cilvēkiem daudzus principus, kuri ir vispārpieņemti, bet kurus neviens īsti neizmanto praksē. Kā mēs varam piespiest kādu uzņēmumu pieņemt darbā vienādu skaitu vīriešu un sieviešu nevis vienkārši meklēt konkrētam darbam vispiemērotākos cilvēkus?

- Rezolūcijas priekšlikums B6-0051/2009 (Stāvoklis Tuvajos Austrumos/Gazā)

Laima Liucija Andriekienė (PPE-DE). - (LT) Es balsoju par rezolūciju par stāvokli Gazā, jo šajā rezolūcijā ir iekļauti daudzi jautājumi, kas ir svarīgi Lietuvas iedzīvotājiem, kuri ievēlēja mani šajā Parlamentā.

Vissvarīgākais ir tūlītējs un pastāvīgs pamiers. Pasaules ziņu aģentūras vakar raidīja šausminošu statistiku – vairāk nekā 1000 bojāgājušo, simtiem ievainoto, sakropļoti, raudoši bērni. Tas nedrīkst turpināties.

Man kā Eiropas Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejas dalībnieci ir īpaši svarīgi cilvēktiesību pārkāpumi un humanitārā situācija Gazas joslā. Nedrīkst būt nekādu šķēršļu humanitārajai palīdzībai. Ir jāpalīdz tiem, kuri tur izvietoti un kuriem palīdzība visvairāk vajadzīga – civiliedzīvotājiem.

Es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta rezolūciju. Tā bija ļoti vajadzīga. Eiropas Parlaments nekad neklusē un nedrīkst klusēt, kad mirst cilvēki.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs! Šķiet diezgan nevajadzīgi atzinīgi vērtēt šo rezolūcijas priekšlikumu par Gazu, ko es, protams, daru, jo līdz šim vārdi palika nedzirdēti troksnī un dārdoņā, ko radīja raķešu apšaudes, ložu un mirstošu un ievainotu vīriešu, sieviešu un bērnu kļiedzieni. Bet varbūt, ka tagad notiks virzība uz pamieru reģionā, un tas būtu ļoti apsveicami.

Tādēļ mēs atbalstām Ēģiptes centienus kļūt par starpnieku pamiera izveidē. Ja Ēģiptei un arābu vadītājiem var būt ietekme uz *Hamās*, tad, runājot par Izraēlu, šāda ietekme ir ASV, lai gan es ceru, ka šīs rezolūcijas priekšlikums, kuru šodien atbalstīja Parlamenta vairākums, pastiprinās prasību pēc tūlītējas un efektīvas humanitārās palīdzības, pamiera un pastāvīga miera šajā reģionā.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Pirmkārt, mani iepriecināja tas, ka nekāda rīcība netika vērsta pret deputātiem, kuri šī balsojuma laikā nolēma demonstrēt nostāju „Pārtraukt karu!” un Palestīnas karogus. Es ceru, ka tagad mēs esam izveidojuši precedentu, ka mēs atzīstam tiesības mierīgi izteikt viedokli pienācīgā veidā par demokrātiskā procesa daļu atšķirībā no demonstrantiem, kuri pieprasa referendumu.

Mani tāpat kā visus citus šajā zālē klātesošos ir satriekuši notikumi Tuvajos Austrumos. Zaudētāji ir nevis viena vai otra puse, bet gan labas gribas cilvēki visā reģionā. Gazā ir ģimenes, kuras cenšas mierīgi audzināt bērnus un kuras ir iedzinušas šausmās raķešu šāviņu radītā elnē. Ir izraēlieši, kuri saprot, ka kādu dienu viņiem kaimiņos atradīsies neatkarīga Palestīna un ka šāda rīcība veida rīcība diez vai padarīs to par patīkamu kaimiņu. Tomēr pašreizējās apstākļos neviens nevēlas ieklausīties šajās balsīs.

Vēlos pateikt tikai to, ka es neizprotu rezolūcijā izteikto prasību pēc proporcionalitātes. Es īsti nezinu, ko nozīmē proporcionalitāte. Vai Izraēlas valdības kritiķi būtu apmierinātāki, ja līdzīgs skaits raķešu būtu nejauši nolijis pār Gazas ciematiem? Redzu, ka esat pacēlis āmuriņu, tādēļ vienkārši pateikšu, ka es ceru uz ātru vienošanos par pamieru un ka mēs varēsim atgriezties pie runām un mierīga risinājuma meklējumiem.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos pateikties Padomes priekšsēdētājam, Čehijas ārlietu ministram *Karel Schwarzenberg* un ārējo attiecību un Eiropas kaimiņattiecību komisārei *Benita Ferrero-Waldner* par dalību mūsu vakardienas debatēs un kolēģiem deputātiem par šodienas balsojumu, kas bija gandrīz vienprātīgs.

ES patiesībā ir daudz vienotāka nekā ļaudis runā. Ja mēs būsim tādi arī turpmāk, mēs varēsim kaut ko panākt Tuvajos Austrumos, un tādēļ mums ir jāturpina uzņemtais kurss.

Komponenti ir skaidri: „jā” Izraēlas tiesībām uz pastāvēšanu, „nē” karam un asinsizliešanai, „nē” *Hamas* raķešu apšaudei, „nē” *Hamas* terorismam, un, vissvarīgākais, „jā” sarunām par strīdīgiem jautājumiem, tajā skaitā par apmetņu jautājums, jo šis jautājums un jautājums par *Hamas* nepieļaujamo terorismu atrodas problēmas saknē.

Galvenie elementi ir acu priekšā, tādēļ ES uzdevums tagad ir enerģiski un noteikti virzīt šo lietu uz priekšu nevis atkal pārvērsties par nevienprātīgu pārrunu klubu, kādi mēs diemžēl esam bijuši iepriekšējos gados attiecībā uz Tuvo Austrumu politiku.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs! Es uzskatu, ka mēs visi Eiropas Savienībā un Eiropas Parlamentā gribam mieru šajā reģionā – mieru un pamieru. Turklāt pamiera panākšanai mums ir jāpieliek ļoti lielas pūles, lai nodrošinātu teroristu organizācijas *Hamas* pilnīgu atbrūošānu.

Manuprāt, šajā rezolūcijas priekšlikumā varēja vairāk pateikt par *Hamas* kā teroristiskas organizācijas raksturu, bet es zinu, ka to ir grūti īstenot, ja šādu kompromisu ir veido dažādas puses. Jebkurā gadījumā mums kā eiropiešiem ir jāsaglabā neitralitāte un objektivitāte, un, galvenais, mums vienmēr ir jāievēro demokrātijas, cilvēktiesību un vārda brīvības principi, un terora noliegšana jebkuros apstākļos. Tas ir vissvarīgākais. Mums ir jāatceras arī tas, ka tas viss sākās ar terorismu, un tagad mums šis terora elements ir jāiznīcina pašā saknē.

Kristian Vigenin (PSE). – Priekšsēdētāja kungs! Es priecājos, ka mūsu Parlaments spēja pieņemt šo rezolūciju ar tik iespaidīgu balsojumu – nevienas balss „pret”. Mēs – un arī es personīgi – atbalstījām šo rezolūciju, jo Eiropas Parlamentam ir jāieņem nepārprotama nostāja un jāatrod kopīga pozīcija pat tad, ja šodien pieņemtā rezolūcija pilnībā neatbilst sociāldemokrātu grupas nostājai.

Atļaujiet vēlreiz pateikt, ka sociāldemokrātu grupa pauž visdziļāko sašutumu par vardarbību Gazas joslā, Izraēlas armijas nesamērīgi lietotā militārā spēka pielietojuma sekām un militāro eskalāciju, kas rada simtiem upuru – lielākā daļa no viņiem ir civiliedzīvotāji, tajā skaitā daudzi bērni, – un ka mēs izsakām nožēlu par to, ka apšaude ir skārusi arī civilos un ANO objektus.

Mēs vēlreiz uzsveram, ka ES un Izraēlas politisko attiecību nostiprināšanas stingram priekšnoteikumam ir jābūt starptautisko humanitāro tiesību aktu ievērošanai, reālai apņēmībai panākt vispārēju mierīgu risinājumu, humanitārās krīzes izbeigšanai Gazā un okupētajā palestīniešu teritorijā un EK un PAO pagaidu asociācijas nolīguma pilnīgas īstenošanas atzīšana.

- Riera Madurell ziņojums (A6-0491/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Es vienkārši gribu sniegt paskaidrojumu, jo balsojumu mutiskajā skaidrojumā kāds kolēģis minēja vairākas lietas un apgalvoja, ka rezolūcijā ir iekļauti jautājumi, kuru tur nav. Darba devējiem nav pienākuma sagatavot plānus. Visus šos pienākumus un prasības mēs svītrojām no ziņojuma, kad tas tika pieņemts Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejā. Mēs iesniedzām kopēju rezolūciju, un es ceru, ka kolēģi deputāti neiebilst pret norādīto nepieciešamību veicināt sociālo dialogu starp sociālajiem partneriem vai aicinājumu dalībvalstīm mudināt darba devējus regulāri sniegt saviem darba ņēmējiem un viņu pārstāvjiem informāciju par atbilstību vienlīdzīgas attieksmes principam. Tādējādi pieņemtajā rezolūcijā nav nekā no tā, kas te tika kritizēts, un es gribēju to skaidri pateikt.

- Rezolūcijas priekšlikums RC-B6-0028/2009 (Baltkrievija)

Laima Liucija Andriekienė (PPE-DE). – (LT) Es balsoju par mūsu rezolūciju par Eiropas Savienības stratēģiju attiecībā ar Baltkrieviju. Uzskatu, ka šajā dokumentā ir precīzi atspoguļotas šajā valstī iepriekšējos sešos mēnešos notikušās pārmaiņas, kuras ir jānovērtē.

Bez šaubām, viena bezdelīga pavasari nenes, taču Baltkrievija ir liela un nozīmīga valsts, Eiropas Savienības kaimiņvalsts, un mūs, protams, iepriecina jebkādas labvēlīgas pārmaiņas. Politieslodzīto atbrīvošana, zināmu preses brīvības ierobežojumu atcelšana un sarunas ar Eiropas Savienību par enerģētikas, vides un citiem jautājumiem ir pozitīvas pārmaiņas.

Šodien es gribētu izteikt pārliecību, ka ir pienācis laiks Eiropas Parlamenta delegācijai apmeklēt Baltkrieviju, un šajā rezolūcijā ir skaidri runāts par šo svarīgo jautājumu. Ceru, ka tuvojas laiks, kad Baltkrievija spēs izmantot labvēlīgas iespējas, ko sniedz Eiropas Savienības kaimiņattiecību politika. Bet neapstāsimies pusceļā – tas attiecas gan uz Baltkrieviju, gan uz Eiropas Savienību.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es balsoju pret šo rezolūciju, kaut gan tajā bija iekļauti arī līdzsvaroti un pieņemami elementi. Manuprāt, nav iemesla turpmāk saglabāt sankciju sistēmu attiecībās ar Baltkrieviju. Ekonomiskās, politiskās un reliģiskās brīvības ziņā šī valsts gandrīz pilnībā atbilst tiem brīvības principiem, kuriem mēs visi ticam.

Manuprāt, tā vietā ir nepieciešams uzsākt īstas, pienācīgas attiecības ar Baltkrieviju, lai integrētu šo valsti Eiropā, it īpaši šajā laikā, kad mēs uzskatām, ka mums pašiem ir vajadzīgas attiecības ar Baltkrieviju. Baltkrievija varētu būt lielisks tilts starp Eiropu un Krieviju, un es domāju, ka tā vietā, lai šai valstij draudētu ar sankcijām, ar to ir jāuzsāk patiesas, izdevīgas attiecības.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- V. Mathieu ziņojums (A6-0488/2008)

Laima Liucija Andriekienė (PPE-DE), rakstiski. ? (LT) Es balsoju par ziņojumu par ES līdzekļu izlietojuma kontroli Afganistānā un Eiropas Parlamenta rezolūcijām šajā jautājumā, ko sagatavoja mana kolēģe *Véronique Mathieu*.

Tas ir vispusīgs, labi sagatavots dokuments, par kuru atzinumu devušas ne mazāk kā trīs Eiropas Parlamenta komitejas, tajā skaitā arī Budžeta komiteja, kuras atzinumu es sagatavoju.

Es vēlreiz vēlos vērst uzmanību uz vissvarīgākajiem jautājumiem, no kuriem ir atkarīgi rezultāti, kādi ir mūsu atbalstam Afganistānai. Pirmkārt, tā ir finansiālā atbalsta koordinēšana ne tikai starp ES dalībvalstīm un Eiropas Komisiju, bet arī starp pašām dalībvalstīm, un tāpat arī koordinēšana ar citiem atbalsta devējiem.

Otrkārt, es vēlos uzsvērt prioritāšu nozīmi. Esmu pārliecināta, ka ES prioritāšu saraksta augšgalā ir jābūt infrastruktūras attīstībai un alternatīviem iztikas nodrošināšanas veidiem, veicinot nabadzības mazināšanu un sekmējot pāreju no ekonomikas, kuras pamatā ir opija audzēšana, uz citu ekonomisko darbību, kā arī veselības un izglītības iestādēm.

Robert Atkins (PPE-DE), rakstiski. – Es tāpat kā mani Lielbritānijas Konservatīvās partijas kolēģi pilnībā atbalstu ES un starptautiskos centienus veicināt mieru, demokrātiju un labklājību Afganistānā. Afganistānas turpmākā stabilitāte ir ārkārtīgi svarīga gan ES dalībvalstīm, gan citām valstīm.

Mēs atbalstām finansējuma piešķiršanu Afganistānas attīstībai un labas pārvaldības veicināšanai, tomēr mēs uzskatām, ka šis finansējums ir efektīvi jāpārtrauc. Nodokļu maksātāju naudas izlietošanas pārredzamība ir ļoti svarīga, un ir rūpīgi jāpārbauda visi pierādījumi par līdzekļu nepareizu piešķiršanu vai izlietojumu.

Mēs vēlamies nepārprotami pateikt, ka mūsu atbalsts šim ziņojumam nekādā gadījumā nenozīmē atbalstu Lisabonas līgumam, kurš minēts ziņojuma 11. apsvērumā. Mēs principā iebilstam pret Lisabonas līgumu.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par *Véronique Mathieu* iesniegto ziņojumu par par ES līdzekļu izlietojuma kontroli Afganistānā. Tas ir ļoti nozīmīgs, pārdomāts ziņojums, jo finansiālo, politisko, pilsonisko un militāro centienu panākumi Afganistānas stabilizēšanā ir ārkārtīgi svarīgi ES un visai demokrātiskajai pasaulei.

Rumānijas devums šajā starptautiskajā darbā Afganistānā ir 721 karavīrs Starptautiskās Drošības atbalsta spēku (ISAF) misijā (NATO vadībā), un 57 kareivji, kas iesaistīti operācijā „Ilgstoša brīvība” [*Enduring Freedom*] (koalīcijas misija). Šo misiju laikā ir gājuši bojā vai tikuši ievainoti vairāki rumāņu karavīri, par kuriem sēro viņu ģimenes un Rumānijas sabiedrība. Mēs negribam, lai viņu upuris būtu veltīgs. Mēs gribam, lai Rumānijas finansiālais, militārais un humānais ieguldījums Eiropas un starptautiskajos centienos dotu rezultātu – ilgtermiņa stabilitāti Afganistānā un teroristu centru likvidēšanu.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo Komisijai ir jāpalielina cīņai pret narkotiku tirdzniecību piešķirtie līdzekļi.

Eiropas Savienības atbalstu viedo no tiešais un netiešais atbalsts. No 2002. līdz 2007. gadam Kopienas tiešais atbalsts bija 70 % no kopējā apjoma (EUR 970 miljoni), bet netiešais atbalsts, ko pārvalda starptautiskās organizācijas, bija 30 % no kopējā apjoma (EUR 422 miljoni).

Taču ir jāatzīst starptautiskas koordinācijas trūkums starp atbalsta devēju valstīm. Šāda situācija pastāv arī starp Eiropas Savienības dalībvalstīm un Komisiju laikā, kad tām varētu būt vienojoša nozīme. Koordinācijas trūkuma tiešās sekas ir tādas, ka izdevumu efektivitāte ir daudz zemāka nekā tai vajadzētu būt, un ir pārliecība, ka Afganistānas iedzīvotāju ieguvums no šai valstij piešķirtajiem starptautiskajiem un Kopienas līdzekļiem varētu būt daudz lielāks.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Eiropas Savienība ir viena no lielākajām attīstības atbalstam un humānai palīdzībai paredzētu līdzekļu devējām Afganistānai. No 2002. līdz 2007. gadam Eiropas Komisija piešķir šīs valsts atbalstam kopā EUR 1 400 000 000.

Šis ir lielisks ziņojums, jo tā pamatā ir pareizi spriedumi, un tajā ir daudz pamatotu ieteikumu. Piemēram, ir jāpaplašina ES līdzekļu kontrole un jāīsteno stingrāki pasākumi, lai novērstu šajā valstī trakojošo korupciju (Vai tas patiesībā neattiecas uz visām jaunattīstības valstīm, kuras saņem mūsu atbalstu?)

Eiropas Parlaments izsakās par labu arī lielākam atbalstam attīstībai un Komisijas delegācijas paplašināšanai Kabulā, lai īstenotu vajadzīgo uzraudzību, revīzijas un pārbaudes.

Tā kā Afganistāna cīnīsies vai sāks cīnīties pret starptautisko terorismu, papildu līdzekļi ir vairāk nekā vēlami.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Ziņojums par ES līdzekļu izlietojuma kontroli Afganistānā vēlreiz parāda, ka rietumu iejaukšanās politika šajos reģionos neko nav mainījusi. Mūsu klātbūtne tikai paildina karu un tā radītās ciešanas nevis novērš tās.

Runas par demokrātiju un dzimumu līdztiesību valstī, kuras paražas reizēm robežojas ar barbarismu, ir raksturīgas „ultraeiropiešu” svētlaimīgajai neziņai, kuri joprojām labāk grib iesaistīties starptautiskās lietās nekā risināt Eiropas problēmas.

Afganistānas etniskās grupas, kur gadsimtiem ir plosījušies kari, nekad neatzīst ārzemju okupāciju, lai cik „humāna” tā arī būtu. Tā tikai nostiprina *Taliban* un citu ekstrēmistu grupējumu stāvokli nevis dod iespēju veidoties un stabilizēt valsti spēcīgai un efektīvai likumīgai varai.

Eiropiešiem pēc iespējas ātrāk ir jādodas prom no afgāņu lapseņu pūžņa.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par ziņojuma par ES līdzekļu izlietojuma kontroli Afganistānā (2008/2152(INI)) pieņemšanu.

Mathieu kundzei ir pilnīga taisnība, norādot, ka Afganistānas sociālie rādītāji ir ārkārtīgi zemi. Tajā valda pastāvīgi kara konflikti un cilšu un starptautiskās sadursmes, narkotiku tirdzniecība un korupcija. Tādēļ Afganistānai ir vajadzīgs starptautisks atbalsts.

Es gribētu paust atbalstu palīdzībai Afganistānai. Es atzinīgi vērtēju ilgtermiņa saistības sniegt palīdzību šai valstij un domāju, ka Komisijas stratēģijas dokumentā 2007. – 2013. gadam minētās prioritātes apmierina Afganistānas sabiedrības vajadzības.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība ir viena no galvenajām atbalsta devējām Afganistānai, veicinot šī reģiona stabilizēšanu un drošības uzlabošanu ar tādiem reāliem panākumiem kā paredzamā dzīves ilguma palielināšanās.

ES ir jāturpina atbalsta sniegšana Afganistānai. Taču tā nevar izlikties neredzam no Kopienas budžeta piešķirto līdzekļu nelietderīgu izlietojumu, jo šie līdzekļi nāk no nodokļu maksātāju kabatas. Tāpēc es uzskatu, ka šis ziņojums ir augstu vērtējams kā instruments, ar kura palīdzību optimizēt ES atbalsta piešķiršanu Afganistānā un iespējami palielināt šo līdzekļu finansiālo ietekmi. Tādēļ attīstībai piešķirto līdzekļu koordinēšana un kontrole ir vissvarīgākie elementi to mērķu sasniegšanai, kuriem paredzēta šī nauda.

Ierosinātajā ziņojumā ir apkopotas daudzas ar ES līdzekļu piešķiršanu Afganistānai saistītas problēmas, un tajā ir daudz lietderīgu ieteikumu. Es gribētu izteikt atbalstu šim ziņojumam un ceru, ka tam sekos virkne īstenotu pasākumu, kas vērsti uz ES līdzekļu izlietojuma efektivitātes palielināšanu un to tērēšanas stingrākas kontroles nodrošināšanu. Atceroties arī ekonomisko stāvokli lielākajā daļā mūsu valstu, es uzskatu, ka EP kā iestādei, kura nosaka Eiropas Savienības budžetu, ir pienākums nodrošināt sabiedrības naudas izlietošanas maksimālu efektivitāti.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es balsoju par *Mathieu* kundzes ziņojumu par ES līdzekļu izlietojuma kontroli Afganistānā.

Ziņojumā ir ļoti skaidri secinājumi par Kopienas atbalsta rezultātiem no nolīguma parakstīšanas līdz šim laikam: kaut gan šie rezultāti varētu būt daudz tālejošāki, tie tomēr ir pozitīvi un pieminēšanas vērti. Es runāju īpaši par zīdaiņu mirstības samazināšanu, uzlabotu piekļuvi elementārai veselības aprūpei un to bērnu skaita ievērojamu palielināšanos, kuri apmeklē skolu. Esmu vienprātis ar referenti, ka ir jāuzlabo arī koordinācija starp Kopienas un starptautiskajiem atbalsta devējiem, lai novērstu dublēšanu un iespējamās korupcijas avotus šajā valstī.

Turklāt tagad vairāk nekā jebkad ir svarīgi nodrošināt efektīvu kontroles sistēmu, sniedzot palīdzību valstij, kuru skārušas smagas sociālās un politiskās problēmas; pretējā gadījumā pastāv risks, ka situācija nevis uzlabosies, bet gan pasliktināsies. Tādēļ es ceru, ka kontroles sistēma, it īpaši *ex-ante*, tiks uzlabota un pastiprināta vairāk nekā līdz šim.

- Riera Madurell ziņojums (A6-0491/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), rakstiski. – Es tāpat kā mani kolēģi no Lielbritānijas Konservatīvo partijas bez ierunām atbalstām vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm visās dzīves jomās, tajā skaitā arī attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem.

Tomēr mēs uzskatām, ka šie jautājumi ir galvenokārt ir jārisina dalībvalstīm un nevis Eiropas Savienībai. Tādēļ mēs atturējamies no balsošanas par šo ziņojumu.

Gerard Batten, Godfrey Bloom, Derek Roland Clark, Nigel Farage, Michael Henry Nattrass un John Whittaker (IND/DEM), rakstiski. – AK Neatkarīgā partija bez ierunām atbalsta vīriešu un sieviešu līdztiesību. Taču AK jau ir tiesību akti līdztiesības jomā, un tā var šos aktus grozīt un uzlabot, ja un kad to pieprasa mūsu parlaments un tauta. Tādēļ nav vajadzīga papildu birokrātija, ko uzspiež ES. Turklāt ES ir nedemokrātisks un nedrošs tiesību, tajā skaitā arī sieviešu tiesību, sargs.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Es balsoju pret šo politiski korekto – pēc skaita jau nezin kuru – ziņojumu, kurš iesniegts apstiprināšanai Parlamentā. Pirmkārt, es gribētu norādīt, ka, tā kā dzimumu līdztiesība ES pastāv jau daudzus gadus, šis ziņojums ir pilnīgi lieks. Turklāt es iebilstu pret pierādīšanas pienākuma maiņu (20. punkts), par kuru pausta sajūsma ziņojumā, jo tas saskaņā ar tiesiskumu neder nevienai valstij, bet organizācijām, kuras tiek aicinātas īstenot šo direktīvu, tiek piešķirta visvarenība (19. punkts).

Tas, ka dalībvalstu pienākums būs prasīt uzņēmumiem izstrādāt ikgadējus plānus dzimumu līdztiesības jomā un nodrošināt dzimumu līdzsvaru korporatīvajās valdēs, ir tiešā pretrunā ar uzņēmējdarbības brīvību. Uzņēmumiem, kuri sastopas ar pasaules finanšu krīzes radītajām grūtībām, šajā prasībā noteiktā papildu dokumentu izdošana var gluži labi kļūt par pārmērīgi smagu nastu. Kā mēs jau daudzreiz esam pieredzējuši, veselīgas uzņēmējdarbības brīvajā tirgū galvenais ir kvalitāti neatkarīgi no dzimuma.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Pašreizējās ekonomiskās krīzes laikā tieši sievietes visvairāk skar bezdarbs vai atalgojuma samazināšana. Eiropas līmenī ir nepieciešams, lai dalībvalstis īsteno Direktīvas 2002/73/EK noteikumus un Eiropas Komisija pārbauda šos pasākumus un regulāri ziņo par tiem Eiropas Parlamentam.

Kā norādīts arī *Madurell* kundzes ziņojumā, viena no lielākajām problēmām dzimumu diskriminācijas apkarošanai darba tirgū ir informācijas trūkums par diskriminācijas upuru tiesībām. Par to ir vienādi atbildīgas dalībvalstis, Eiropas iestādes, piemēram, Eiropas Dzimumu līdztiesības institūts, un darba devēji. Liela nozīme ir arī pilsoniskās sabiedrības organizācijām. Tās var izmantot informācijas kampaņas un pārbaudes ziņojumus, lai kompensētu rīcības trūkumu valsts vai Eiropas līmenī.

Komisijas pienākums ir kontrolēt, vai dalībvalstis īsteno pasākumus, kas vērsti uz profesionālās darbības un ģimenes dzīves apvienošanu, vīriešu un sieviešu atalgojuma atšķirību samazināšanu un iespēju nodrošināšanu sievietēm ieņemt pārvaldības līmeņa amatus. Tieši Eiropas līmenī pieņemtas regulas palīdzēja Rumānijai izveidot institucionālu sistēmu, kas garantē, ka „tiesības vīriešiem nozīmē arī tiesības sievietēm”.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *Riera Madurell* ziņojumu par Direktīvas 2002/73/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem, transponēšanu un piemērošanu, jo es uzskatu, ka ir svarīgi piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm šajā ziņojumā minētajos gadījumos.

Kā vienu no daudzajiem trūkumiem šīs direktīvas transponēšanā es gribētu uzsvērt to, ka daudzu dalībvalstu tiesību aktos nav īpašs norādes uz dzimumu diskrimināciju. Kā norāda referente, joprojām pastāv atšķirība

starp darba algām, jo sievietes saņem algu, kas ir vidēji par 15 % zemāka nekā vīriešu alga. No 2000. līdz 2006. gadam šīs atšķirības tika samazinātas tikai par 1 %. Saistībā ar Lisabonas stratēģiju ir svarīgi mainīt šo status quo, un tādēļ esmu vienprātis ar referenti pa to, cik svarīgi ierieteikt Eiropas Komisijai aktīvi pārraudzīt minētās direktīvas transponēšanu un dalībvalstu tiesību aktu atbilstību šai direktīvai.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), rakstiski. – (PL) Es balsoju par *Madurell* kundzes ziņojumu par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem. Vienlīdzīga attieksme neatkarīgi no dzimuma, rases, reliģiskās piederības utt. ir katra cilvēka pamattiesības. Bez šaubām, mēs nevaram aizmirst dabiskās bioloģiskās atšķirības, kādas pastāv starp vīriešiem un sievietēm.

Manuprāt, automātiska 50/50 dzimumu līdzsvara politikas piemērošana visos apstākļos patiesi neliecina par mūsu rūpēm par dzimumu vienlīdzību. Tādos fiziski smagos darbos kā izrakšanu ieguve, darbs tēraudkausēšanā utt. šāda pieeja vienkārši izraisa smieklīgas situācijas tieši tāpat kā medmāsu un skolotāju gadījumā. Mēs nevaram arī piespiest meitenes studēt tehniskās disciplīnas, lai saglabātu 50/50 līdzsvaru. Fundamentāli jautājumi ir piekļuve visu līmeņu izglītībai, vadošu amatu ieņemšana (arī politiskās institūcijās), principa „vienāda samaksa par vienādu darbu” īstenošana, atbilstīga piekļuve sociālajai drošībai un tās ieguvumiem, medicīniskā aprūpe (ņemot vērā grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu). Šajā jomā svarīga nozīme ir arodbiedrībām. Tas ir svarīgs jautājums gan vietējā, reģionālā un valsts līmenī, gan Eiropas Savienības iestāžu līmenī.

Es gribētu izmantot iespēju vērst jūsu uzmanību uz tiesas spriedumiem, kuros gandrīz vienmēr tiek diskriminēti vīrieši, automātiski piešķirot sievietei aizbildnību pār bērnu šķiršanās lietās.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par *Riera Madurell* kundzes ziņojumu par Direktīvas par vienlīdzīgu attieksmi transponēšanu.

Manuprāt, ir pienācis pēdējais laiks izturēties pret sievietēm tāpat kā pret vīriešiem visos aspektos nevis tikai dažos.

Nevar teikt, ka ievērojamā mērā pastāv vienlīdzīgas iespējas attiecībā uz paaugstināšanu amatā vai ikdienas darbu. Runājot par ienākumu atšķirību starp dzimumiem, tad dažās dalībvalstīs tā samazinās ārkārtīgi negribīgi, bet citā pat atkal palielinās.

Man šīs direktīvas īstenošana ir īpaši svarīga šo acīmredzamo netaisnību dēļ un it īpaši tādēļ, ka es kā ģimenes cilvēks ļoti augstu vērtēju un cīnu sievietes.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja ir noraizējusies par Direktīvas par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem, piemērošanu.

Tā kā Eiropas Komisijas ziņojuma nebija, mūsu komiteja pati veica pētījumu dalībvalstu parlamentos un vienlīdzības organizācijās. 22 dalībvalstīm tika nosūtīti oficiāla paziņojumi. Dažas definīcijas nav pareizi transponētas 15 dalībvalstīs. Vēl 2008. gada 5. oktobrī deviņas dalībvalstis nebija ziņojušas Komisijai par veiktajiem pasākumiem direktīvas transponēšanā.

Mūsu pašiniciatīvas ziņojums ir trauksmes zvans, kas brīdina dalībvalstis. Diemžēl komitejai tika iesniegti pārspīlēti paziņojumi un sūdzības. Tādēļ es iesniedzu alternatīvu rezolūciju.

Mums izdevās vienoties par kopēju rezolūciju, par kuru es balsoju, gaidot īstenošanas ziņojumu, kuru mēs saņemsim 2009. gada pirmajā pusē. Tas dos iespēju veikt padziļinātu analīzi, lai varētu noteikt, kādi turpmākie pasākumi ir vajadzīgi atbilstības nodrošināšanai Līgumam un tiesību aktiem attiecībā uz vienlīdzību attieksmi un iespējām vīriešiem un sievietēm.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Diskriminācijai un uzmācībai nav vietas liberālā sabiedrībā. Šis ziņojums mums atgādina šausminošo faktu, ka daudzām dalībvalstīm vēl ir tāls ceļš ejams, lai sasniegtu vīriešu un sieviešu līdztiesību dzīvē un darbā. Tomēr atbildība par netaisnību apkarošanu, piemēram, darba tirgū, negulstas uz ES pleciem, ar to nodarbojas un ar to ir jānodarbojas atbildīgiem pilsoņiem un viņu politiskajiem un arodbiedrības pārstāvjiem dalībvalstīs. Es kategoriski iebilstu pret izteikumiem, kuros šīs netaisnības cenšas izmantot kā argumentu pārnacionālismam uz dalībvalstu pašnoteikšanās rēķina. Attālumā palielināšana starp tiem, kuri valda un tiem, pār kuriem valda, nav ceļš uz liberālu sabiedrību, kas dibināta uz visu cilvēku līdztiesības principa.

Tomēr ziņojuma galvenais mērķis ir uzskatāmi parādīt, kā diskriminācija un uzmākšanās var sagraut cilvēka izredzes dzīvē un izaugsmes perspektīvas. Tas ir tik svarīgi, ka es, neraugoties ne uz ko, nolēmu balsot par alternatīvo rezolūcijas priekšlikumu.

Iosif Matula (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem.

Kaut gan Eiropas Savienībā dzimumu līdztiesība ir vienas no pamattiesībām, oficiālā statistika liecina, ka joprojām pastāv atšķirības nodarbinātības līmeņa ziņā it īpaši tajās valstīs, kuras nesen pievienojās Eiropas Savienībai.

Atceroties, ka vienlīdzīga attieksme pret sievietēm un vīriešiem joprojām ir strukturāla problēma, Eiropadome 2000. gada marta sanāksmē Lisabonā noteica Eiropas Savienībai mērķi paaugstināt sieviešu nodarbinātības līmeni, lai līdz 2010. gadam tas pārsniegtu 60 %, un tas ir stingri jāpārtrauga jaunajās dalībvalstīs.

Es uzskatu, ka mums ir ļoti svarīgi īstenot šo Eiropas direktīvu, lai nodrošinātu sieviešu diskriminācijas likvidēšanu darba tirgū laikā, kad ir vajadzīgas papildu pūles, lai mainīti attieksmi pret šo jautājumu it īpaši lauku apgabalos.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu par likumīgu un nepieciešamu ziņojumā izteikto prasību Komisijai rūpīgi pārraudzīt Direktīvas 2002/73/EK transponēšanu un šīs direktīvas transponēšanas rezultātā pieņemto tiesību aktu atbilstību.

Pieņemot šo ziņojumu, Eiropas Parlaments ir devis dalībvalstīm noderīgu instrumentu dalībvalstu tiesību aktu konsolidēšanai attiecībā uz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm darba tirgū.

Tomēr saskaņā ar statistikas datiem atšķirība starp vīriešu un sieviešu nodarbinātības līmeni joprojām ir 28,4 %, parādot, ka dzimumu līdztiesība darba tirgū joprojām ir problēma, kas jārisina.

Tādēļ es uzskatu, ka dalībvalstīm jādara viss, kas vajadzīgs dzimumu līdztiesības veicināšanas stratēģiju īstenošanai.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es paziņoju, ka balsoju par Riera Madurell kundzes ziņojumu par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem.

Es piekřitu kolēģiem deputātiem, kuri uzskata, ka līdztiesības princips darba tirgū vēl ne tuvu nav īstenots dzīvē, par spīti Eiropas Savienības pūlēm palielināt nodarbināto sieviešu īpatsvaru saskaņā ar Lisabonas mērķiem. Esmu vienispřātis ar referenti attiecībā uz Direktīvas 2002/73/EK transponēšanu dalībvalstīs un nepieciešamību visām dalībvalstīm transponēt šīs direktīvas dotos instrumentus, tādējādi nostiprinot valsts tiesību aktus sieviešu un vīriešu līdztiesības jomā darba tirgū: dzimumu līdztiesība nodarbinātībā ir ne tikai vērtīgs princips no ētikas viedokļa, bet ir un būs pamats visas Eiropas Savienības ilgtspējīgai un drošai ekonomiskai attīstībai.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Vīriešu un sieviešu vienlīdzība ir Eiropas Savienības pamatprincips. Vēl joprojām ir jādara daudz, lai šo principu īstenotu, un es ceru, ka mēs to padarīsim par politisku prioritāti visās mūsu darbības jomās Eiropas Parlamentā. Šie jautājumi ir jāizvirza ne tikai Sieviešu tiesību komitejai.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Neraugoties uz to, ka dzimumu līdztiesība ir cilvēka pamattiesības, dzimumu nelīdztiesība darba tirgū atalgojuma, nodarbinātības rādītāju un nodarbinātības kvalitātes ziņā joprojām ir strukturāla problēma. Diemžēl mēs redzam, ka augstāks izglītības līmenis ne vienmēr ir iemesls mazākām atalgojuma atšķirībām starp vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmējiem.

Madurell kundzes ziņojumā ir atklāti trūkumi dalībvalstīs, transponējot un īstenojot Direktīvu 2002/73/EK par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darba iespējām, profesionālo izglītību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba nosacījumiem.

Kā vissvarīgāko referente uzsver, ka daudzas dalībvalstis nav precīzi transponējušas valsts tiesiskajā sistēmā diskriminācijas definīciju. Daudzās valstīs vienīgā saistošā definīcija ir vispārējā definīcija, kurā nav minēta dzimumu diskriminācija. Citās valstīs nav minēta seksuālā uzmākšanās, vai arī tā ir tikai iekļauta vispārējā definīcijā (Polijā seksuālā uzmākšanās ir definēta Darba kodeksa 6. sadaļā, 183.a pantā), kas ļoti apgrūtina cietušo pušu tiesību īstenošanu.

Neoficiālas iniciatīvas, kuru mērķis ir palielināt sabiedrības informētību un palīdzēt diskriminācijas upuriem, ir ārkārtīgi svarīgas cīņā pret diskrimināciju.

- Rezolūcijas priekšlikums B6-0051/2009 (Stāvoklis Tuvajos Austrumos/Gazā)

Marco Cappato (ALDE), rakstiski. – (IT) Lai atšķirtu *Partito Radicale* nostāju no tiem, kuri šajā Parlamentā pauž mūsu uzskatiem pretējus apsvērumus, mēs lozējam, kuri no mums atturēsies un kuri nepiedalīsies balsošanā. ES atbalstītais ilgtermiņa risinājums, strukturāls miers Tuvajos Austrumos, par ko šodien atgādināja priekšsēdētājs H. G. Pöttering, ir paredzēts divām suverēnām, neatkarīgām valstīm.

Eiropas dibinātājiem ir pretēji uzskati: lai panāktu mieru, ir jāatsakās no pilnīgas valsts suverenitātes. Tā teikts Ventotenas manifestā.

Šodien mums ir jāieklaušas lielākajā vairākumā Izraēlas iedzīvotāju, kuri cenšas panākt Izraēlas pievienošanos ES un kurus ignorē gan Izraēlas, gan Eiropas valdošās šķiras.

Pēckara laika „ietverošā” Eiropa, kas bija gatava pieņemt pievienojušās valstis un bija paraugs kaimiņvalstīm, bija miera faktors, lai arī nepiemērotā veidā. Nacionālo valstu „izslēdzošā” Eiropa, kura tiecas iegūt „Eiropas robežas” un „jūdekristiešu saknes”, ir Eiropa, kas izraisa karus gan Tuvajos Austrumos, gan Balkānos un Kaukāzā, un tas rada spriedzi kā Urālos, tā Turcijā un Magrebā.

Mēs kā nevardarbīga radikālā partija uzskatām, ka strukturālo miera risinājumu sauc Eiropas federālisms, Eiropas Savienotās Valstis, kuras atver durvis Turcijai, Izraēlai un perspektīvā arī tām demokrātiskajām valstīm, kuras pasludinās absolūtu suverenitāti.

Proinsias De Rossa (PSE), rakstiski. – Es bez ierunām nosodu to, ka Gazas civiliedzīvotājus brutāli un bez izšķirības nogalina, un tāpat es nosodu to, ka *Hamas* raķetes nežēlīgi un bezjūtīgi nogalina Izraēlas mierīgos iedzīvotājus.

Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par Gazu, jo tajā ir izteikts nepārprotams atbalsts ANO Drošības padomes rezolūcijai, kura aicina nekavējoties noslēgt pamieru. Tajā ir vērsta uzmanība arī uz decembrī pieņemto Parlamenta lēmumu atlikt attiecību nostiprināšanu ar Izraēlu. Kaut gan rezolūcijas valoda ir vājāka nekā man būtu gribējies, tomēr rezolūcija, kas Parlamentā pieņemta ar pārliecinošu balsu vairākumu, drīzāk ietekmēs Izraēlas un *Hamas* lēmumu nekā atsevišķu politisko grupu rezolūcijas.

Es ieilistu pret ES un Izraēlas attiecību nostiprināšanu un uzskatu, ka tirdzniecības nolīgums ar Izraēlu ir jāaptur, kamēr Izraēla neievēros cilvēktiesību normas un neiesaistīsies konstruktīvās un nozīmīgās sarunās ar kaimiņvalstīm, lai īstenotu konflikta „divu valstu” risinājumu. Tagad visām dalībvalstīm ir jādod piekrišana anulēt iepriekšējo lēmumu par attiecību uzlabošanu ar Izraēlu, lai liktu viņiem iesniegt reālus priekšlikumus.

Manuel António dos Santos (PSE), rakstiski. – (PT) Es izvēlējos atturēties no balsošanas par rezolūcijas priekšlikumu par situāciju Tuvajos Austrumos un Gazā tādēļ, ka es šobrīd neuzskatu Eiropas Parlamenta rezolūciju par pieļaujamu.

Man šķiet, ka diskusija par šo jautājumu bez balsošanas būtu daudz efektīvāks veids, kā Eiropas Parlamentam iesaistīties šajā lietā.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Viena reize neskaitās, un šī ir ļoti nosvērta rezolūcija, kura ir pelnījusi mūsu visu atbalstu, jo tā skaidri pieprasām abām konfliktā iesaistītajām pusēm neķerties pie vardarbības. Tomēr mums nevajadzētu lolot ilūzijas par Eiropas un it īpaši Eiropas Parlamenta iespējamo ietekmi uz situācijas attīstību Tuvajos Austrumos. Pirms mēs varam meklēt risinājumu, *Hamas* grupējumam ir jāpārtrauc raķešu uzbrukumi Izraēlai. Tajā pašā laikā Izraēlai ir jāmazina nesamērīgā vardarbība, kurai par upuri krīt nevainīgi bērni un mierīgie iedzīvotāji. Neraugoties uz manu atbalstu šai rezolūcijai, es vēlētos atgādināt Parlamentam, ka eskalācijas galvenais cēlonis joprojām ir *Hamas* teroristu organizācija.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es palsoju par kopējo rezolūciju, kaut gan Izraēlas rīcība Gazā tajā nav nosodīta tik stingri, kā man būtu gribējies.

Hamas haotiskie raķešu uzbrukumi nav attaisnojami, tomēr pamiera pārtraukšana nav tikai *Hamas* vaina. Izraēlas rīcība ir absolūti nesamērīga, un uzbrukumu vēršana pret nevainīgiem civiliedzīvotājiem – vīriešiem, sievietēm un bērniem – ir sava veida kolektīvs sods, kas ir starptautisko humanitāro tiesību pārkāpums.

Uzbrukumi ANO birojiem un palīdzības sniedzējiem šķiet tīši vērsti uz palīdzības atņemšanu cietējiem un Izraēlas barbariskās rīcības neatkarīgo novērotāju likvidēšanu.

Mathieu Grosch (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Manuprāt, ir pareizi un piedienīgi, ka Eiropas Parlaments parāda vienprātību. Mums jācenšas skaidri pateikt gan Izraēlai, gan Hamas, ka mēs protestējam pret jebkāda veida vardarbīgām sadursmēm un pieprasām absolūtu cieņu pret miera uzturēšanas spēkiem un palīdzības aģentūrām.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Par spīti aicinājumiem uz pamieru, kas ir neatliekams jautājums, kuram mēs piekrītam, Parlamenta pieņemtā rezolūcija par ārkārtīgi nopietno situāciju Gazas joslā ir augstākā mērā neatbilstīga, tajā iekļauti pat negatīvi aspekti, it īpaši salīdzinājumā ar ANO Cilvēktiesību padomes (UNHRC) 12. janvāra rezolūciju. Parlamenta rezolūcijā:

- neraugoties uz brutālo agresiju, noziegumiem un vardarbību, tajā nav ne vārda par Izraēlas nosodījumu;
- vēlreiz apstiprināta nenoteiktība, noklusējot to, ka Palestīnā ir kolonists un kolonizētais, agresors un upuris, apspiedējs un apspiestais, ekspluatētājs un ekspluatētais, un tiek slēpta Izraēlas atbildība;
- attaisnota ES loma, jo tā ir līdzatbildīga Izraēlas nesodāmībā; izskatīts nesenais lēmums par attiecību nostiprināšanu ar šo valsti vai ES dalībvalstu apkaunojošā atturība attiecībā pret UNHRC rezolūciju;
- turklāt tik nopietnā situācijā kā pašlaik nav kritizēti ANO rezolūciju pārkāpumi no Izraēlas puses, nav pieminēta segregācijas siena, slepkavības, aresti, neskaitāmie palestīniešu tautas pazemojumi vai šīs tautas neatņemamās tiesības uz valsti ar 1967. gada robežām un galvaspilsētu Jeruzalemes austrumdaļā.

Jens Holm and Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – (SV) Mēs atzinīgi vērtējam to, ka šajā rezolūcijā ir izteikta prasība Izraēlai nekavējoties pārtraukt Gazas iedzīvotāju slepkavošanu. Taču mēs izsakām nožēlu, ka šajā rezolūcijā nav prasības uz laiku apturēt asociācijas nolīgumu ar Izraēlu un pārtraukt attiecību nostiprināšanu ar šo valsti. Tās ir acīmredzamas prasības, kuras jāizvirza valstij, kas tik demonstratīvi pārkāpj savas saistības, proti, ievērot cilvēktiesības un starptautiskos tiesību aktus.

Mēs apšaubām arī apgalvojumu, ka Izraēlas uzbrukumu izprovocēja Hamas raķešu apšaušana. Izraēla pastāvīgi ir pārkāpusi pamieru, tajā skaitā arī pagājušā gada 4. novembrī, kad Izraēlas armijas daļas pārgāja Gazas joslas robežu un nogalināja sešus palestīniešus, un tāpat arī kolektīvi sodot Palestīnas iedzīvotājus, nosakot embargo, atslēdzot elektrību, paplašinot nometinājumus, ceļot sienas un nolaupot palestīniešu politiskos līderus utt.

Neraugoties uz to, mēs atzinīgi vērtējam kopīgo rezolūciju un prasām Izraēlai nekavējoties pārtraukt slepkavošanu.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), rakstiski. – (ES) Priekšsēdētājs H. G. Pöttering pārsteidzās, apgalvojot, ka nebija nevienas balsis pret. Es balsoju pret šo rezolūciju. Kaut gan es atzīstu, ka tajā ir iekļauti ļoti pozitīvi elementi, it īpaši termina Gazas iedzīvotāju „kolektīvā sodīšana”, es uzskatu to par nepietiekamu. Vienīgais praktiskais pasākums, ko Parlaments var īstenot, ir censties iesaldēt asociācijas nolīgumu ar Izraēlu; viss pārējais ir tikai runas – labvēlīgas un interesantas, bet tikai runas. Politikā skaisti vārdi neko nemaksā, ir vajadzīga rīcība, un pēc šīs rezolūcijas Gazā NEKAS nemainīsies. Ja mēs runātu par kādu citu valsti nevis Izraēlu, rezolūcijai būtu daudz lielāka ietekme. Es uzskatu, ka Izraēlai ir tiesības pastāvēt, taču šis nav parasts gadījums, un Izraēlai tas ir jāzina. Turklāt vienīgais, ko panāks tās uzbrukums, būs konflikta saasināšana. Šī nav laba diena Parlamentam, jo tas ir izvēlējies runāt nevis rīkoties.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Tekstā, kuru iesniegušas visas Parlamenta grupas un kura nolūks ir aizstāvēt Eiropas iedzīvotāju intereses, tiešām ir iekļauti daži lieliski ieteikumi, piemēram, aicinājums pārtraukt sadursmes, taču tajā nav nekādu norādījumu par šī konflikta importu uz Eiropu. Īpaši satrīcoša bija tam sekojošā vardarbība, ainas divās pret Izraēlas iebrukumu vērstās demonstrācijās.

Viena no tām bija demonstranti, pa lielākai daļai imigranti, kuri vicināja Palestīnas, Alžīrijas, Hamas un Hezbollah karogus un plakātus ar uzrakstiem arābu valodā.

Otrā aina bija Francijas galēji kreiso vadītāji O. Besancenot no Revolucionāro komunistu līgas un M. G. Buffet no Komunistiskās partijas, kuri soļoja kopā ar imamiem.

Šīs ainas uzskatāmi parāda divus satraucošus attīstības virzienus: islāmistu asociācijas pakāpeniski pārņem varu musulmaņu pasaules imigrantu masās, un galēji kreisie komunisti un islāmisti – divas revolucionāras kustības, kas cenšas sagraut mūsu civilizāciju – apvienojas. Eiropas iedzīvotāju identitātes un brīvības aizsardzībai tagad vairāk nekā jebkad nepieciešams aizliegt šādas demonstrācijas un ir jāsteno politika migrācijas plūsmas atgriešanai pretējā virzienā.

Roselyne Lefrançois (PSE), rakstiski. – (FR) Ņemot vērā situācijas nopietnību Gazā, Eiropas Parlaments nevar klusēt. Tādēļ es atbalstīju šo rezolūciju, kurā izteikts aicinājums nekavējoties noslēgt pastāvīgu pamieru, pārtraukt Izraēlas militārās darbības Gazas joslā un Izraēlas apšaudi ar *Hamas* raķetēm.

Tomēr man žēl, ka rezolūcijā nav stingri un atklāti nosodīti Izraēlas armijas uzbrukumi, kuru rezultātā jau ir gājuši bojā vairāk nekā 1000 cilvēku, galvenokārt civiliedzīvotāji. Kaut gan es piekrītu Sociāldemokrātu grupas Eiropas Parlamentā priekšsēdētājam *Martin Schulz*, kurš pirms balsošanas vēlreiz pateica, ka šie uzbrukumi ir nepieļaujami, es būtu devusi priekšroku šī sašutuma rakstiskai izpaušmei.

Un kaut gan rezolūcijā izteikta prasība Izraēlas varas iestādēm nodrošināt nepārtrauktas humānās palīdzības piegādes un brīvu piekļuvi Gazai starptautiskajiem preses pārstāvjiem, es būtu vēlējusies iet tālāk, lai starptautisko tiesību aktu ievērošana no Izraēlas valsts puses kļūtu par nosacījumu attiecību nostiprināšanai ar ES.

Eiropai ir jāuzņemas liela loma šā konflikta atrisināšanā, taču noturīgu mieru starp izraēliešiem un palestīniešiem iespējams panākt, manuprāt, tikai ar dzīvotspējīgas palestīniešu valsts izveidi, kura atzīst Izraēlu un kuru atzīst Izraēla.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Kopīgajā rezolūcijā par Gazu tiešām ir pozitīvi aspekti, piemēram, prasība nekavējoties noslēgt pamieru, atzīt 1000 cilvēku, tajā skaitā sieviešu un bērnu, bojāeju Izraēlas armijas uzbrukumu rezultātā, kā arī atzīt, ka Izraēlas noteiktie ierobežojumi Gazas joslai ir starptautisko tiesību aktu pārkāpums.

Neraugoties uz to, es nevarēju balsot par šo rezolūciju, jo atbildību par notikušo tā daļa vienlīdzīgi starp Izraēlu un *Hamas*. Tajā nav atzīts, ka tieši Izraēlas armija 4. novembrī pārkāpa pamieru ar kājnieku uzbrukumiem un dažādiem uzlidojumiem, drīzāk pamiera laušanā tiek vainots *Hamas*. Rezolūcija noteikti ir nepietiekama, jo tajā nav izteikta prasība Komisijai un Padomei enerģiski rīkoties. ES ir jāiesaldē pašreizējais ES un Izraēlas asociācijas nolīgums sakarā ar tā 2. panta pārkāpumu, kurā noteikts, ka nolīguma noteicošais faktors ir cilvēktiesību ievērošana. Turklāt kopējā rezolūcijā nav izteikta ne prasība Izraēlai pārtraukt Gazas blokādi, ne arī 27 ES dalībvalstīm atsaukt jebkādu ieroču eksportu uz Izraēlu.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Šai rezolūcijai ir izdevies apvienot Eiropas Parlamenta galvenās politiskās grupas, lai sniegtu absolūti nepieciešamu paziņojumu, ņemot vērā pašreizējo humanitāro un drošības stāvokli Tuvajos Austrumos.

Neatkarīgi no tā, kādi notikumi izraisīja šī konflikta uzliesmojumu, tas jau ir nelabvēlīgi ietekmējis lielu daļu šī reģiona civiliedzīvotāju un Apvienoto Nāciju Organizācijas pārstāvniecību Gazā. Tāpat kā pārējie kolēģi arī es uzskatu, ka mēs esam nonākuši līdz robežai, kad ilgtspējīgus rezultātus iespējams panākt tikai sarunu ceļā, un to var izdarīt tikai ar pamiera nolīgumu.

Turklāt šajā dokumentā iespaidīgā mērā iezīmējas Rumānijas nelokāmā nostāja šajā jautājumā. Priecājos, ka man ir iespēja balsot par dokumentu, kurā izteikts gan Eiropas politiskās gēmenes, pie kuras es piederu, gan manas valsts viedoklis.

Vural Öger (PSE), rakstiski. – (DE) Es atzinīgi vērtēju rezolūcijas pieņemšanu par situāciju Gazas joslā. Eiropas Parlamenta pienākums ir izteikt viedokli par šo krīzi. Eiropas Parlamenta pienākums ir nosodīt šo humanitāro katastrofu, pretendējot uz morālu vadību cilvēktiesību aizstāvības jomā. Tieši tādēļ Parlaments vairs ilgāk nevar klusēt. Tādēļ es balsoju par šo rezolūciju. Tomēr Parlaments varēja raidīt arī spēcīgāku vēstījumu; dažos punktos šī rezolūcija joprojām ir pārāk vāja. Ir svarīgi, ka mēs aicinām ievērot pastāvīgu un nosodām civiliedzīvotājiem nodarītās ciešanas. Mūsu pienākums ir arī ieteikt praktiskus risinājumus kara izbeigšanai un aicināt ES ar to nodarboties kā Lielā četrinieka dalībnieci. Tā kā Amerikas Savienotās Valstis pašlaik ir paralizētas prezidenta maiņas dēļ, ES ir jāpastiprina sava pienākuma apziņa. Ņemot vērā šo plašo militāro darbību, ir izteikts aicinājums pārtraukt sarunas par attiecību paplašināšanu ar Izraēlu. Diemžēl par to rezolūcijā nekas nav minēts. Ja Izraēla negrib tiešas sarunas ar *Hamas*, tad ES darbs ir nodrošināt, lai ar *Hamas* runā citi. Karadarbības turpināšana prasa pārāk daudz cilvēku dzīvību. Ar tukšiem vārdiem nepietiek tik smagas humanitārās krīzes apstākļos.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Kopējā rezolūcija izliekas neredzam Izraēlas agresīvā un barbariskā kara cēloņus, uzskatot to par atbildi uz *Hamas* raķešu uzbrukumiem. Ikviens zina, ka karš bija iepriekš plānots un ka tā iemesli slēpjas Izraēlas okupācijā un Izraēlas atteikumā piemērot ANO rezolūcijas par neatkarīgu palestīniešu valsti ar galvaspilsētu austrumu Jeruzalemē. Tas ir Izraēlas agresīvās politikas –

nelikumīgas apmetņu izveides un attiešanās atgriezties 1967. gada robežās – rezultāts, ko atbalsts ASV un ES.

Kaut gan rezolūcijā ir runa par kara izbeigšanu, tā ieņem nogaidošu pozīciju, neaicina ES īstenot nekādus pasākumus un pat nepasaka, ka vajadzētu iesaldēt jaunās labvēlīgās attiecības, lai izdarītu spiedienu uz Izraēlu. Tajā nav nosodīta Izraēlas agresīvā politika; tieši pretēji, tā iejaucas palestīniešu iekšējās lietās.

Spēki, kuri parakstīja šo rezolūciju, aicina un piekrīt palielināt ES nozīmi, kura arī ir saistīta ar imperiālistu ambīcijām šajā reģionā. Viņi stiprina ASV un NATO plānu „paplašināt Tuvos Austrumus”. ES ir piekritusi šim plānam, kura mērķis ir visa reģiona pakļaušana imperiālistiem.

Tādēļ Grieķijas Komunistiskā partija nebalsoja par politisko grupu kopīgo rezolūciju un aicina pastiprināt cīņu pret imperiālismu, piebilstot, ka nepastāv labais un sliktais imperiālisms.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es attiecos balsot par Eiropas Parlamenta kopējo rezolūciju par stāvokli Gazas joslā, jo, kaut gan tajā ir pozitīvi punkti, tajā nav pilnībā nosodīta pārspīlētā militārā reakcija, kura izraisījusi humanitāru katastrofu. Eiropas Parlamenta paustais sašutums un nožēla par uzbrukumiem civiliedzīvotājiem un apgrūtināto piekļuvi humānajai palīdzībai ir nepietiekams. Eiropai ir jābūt uzdevuma augstumos un jāpieprasa tūlītēja un galīga Izraēlas agresijas izbeigšana, un jāsāk rīkoties, lai rastu dzīvotspējīgu ilgtermiņa risinājumu. Diemžēl Eiropas Parlamenta pieņemtajā kompromisa rezolūcijā nav šīs stingrās politiskās gribas.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Izraēlas tiesības pastāvēt un dzīvot mierā nav apstrīdamas. Nav apstrīdamas arī palestīniešu tiesības dzīvot pašu pārvaldītā, brīvā teritorijā, miera, demokrātijas un cilvēktiesību ieviešanas apstākļos. Lai kāds būtu risinājums šajā reģionā, tam ir jānodrošina, lai šīs tiesības netiktu apdraudētas.

Ar pretējās situācijas palīdzību rietumkrastā Gazas sadursme atklāj, ka starp pusēm ir iespējamās attiecības, kaut arī saspīlētas un pretrunīgas, ja abas puses ir gatavas pieņemt otras pastāvēšanu. Bet tas neattiecas uz Hamas, kas izmanto tās kontrolēto teritoriju pasludinātā mērķa – novērst Izraēlas valsts pastāvēšanu – sasniegšanai.

Tomēr šie nemazina nāves traģiskumu Gazas joslā. Hamas, kā mēs zinām, izrādot pilnīgi nevērību pret palestīniešu dzīvībām, izmanto cilvēkus kā dzīvu vairogu aizsardzībai pret Izraēlas uzbrukumiem un viņu nāvi kā propagandas ieroci. Izraēla, kura ir nolēmusi leģitīmi garantēt valsts drošību, turpina cīņas par spīti to traģiskajam iznākumam. Šis process ir nenovēršams, ja starptautiskā sabiedrība un arī arābu valstis neizvirzīs par Tuvo Austrumu miera procesa mērķi vienas puses dzīvotspēju un otras puses drošību.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es paziņoju par atbalstu rezolūcijas priekšlikumam par traģisko stāvokli Gazas joslā.

Pilnīgi piekrītu bažām, ka šis konflikts vēl netuvojas atrisinājumam, neraugoties uz starptautiskās sabiedrības izteikto vēlēšanos par pamiera noslēgšanu. Pievienojos kolēģiem, paužot visdziļāko nožēlu par Gazas civiliedzīvotāju ciešanām, un uzskatu, ka vienīgais iespējamais risinājums ne tikai šajā teritorijā, bet visā Svētajā zemē ir dialogs, sarunas un diplomātija, bet nekad – karš, kurš var tikai kurināt naidu.

Eiropas Savienība var un tai ir jāuzņemas ievērojama loma šajā procesā – gan pamiera panākšanā, gan kanālu atvēršanā humanitāriem mērķiem. Tādēļ es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu un ceru, ka samierināšanas centieni rezultātā izdosies iespējami drīz panākt mieru.

Martine Roure (PSE), rakstiski. – (FR) Izraēlas un Gazas konflikts vienkārši ir pārāk ieildzis.

Tagad, kad nāves gadījumi skaitāmi jau tūkstošos, mūsu galvenais pienākums ir nodrošināt tūlītēju cīņu pārtraukšanu.

Gazas izolācijas politika ir izgāzusies, radikalizējot sabiedrību, kura kļuva par tās pirmo upuri.

Izraēlas un palestīniešu konfliktu nevar atrisināt mierīgā ceļā.

Vienīgais iespējamais risinājums ir pastāvīgs un visaptverošs miera noregulējums starp šīm pusēm. Tādēļ mēs, pamatojoties uz Arābu līgas ierosmi un iepriekšējo nolīgumu starp Izraēlu un palestīniešiem, lūdzam pēc iespējas ātrāk rīkot starptautisku konferenci, kuras iniciators būs Lielais četrinieks un kurā piedalīsies visi ieinteresētie no šī reģiona.

Pašlaik mums šķiet, ka starptautisko tiesību aktu ievērošana ir obligāts priekšnoteikums jebkādai attiecību nostiprināšanai starp ES un Izraēlu. Tādēļ mēs joprojām nebalsojam par atbalstu Izraēlas līdzdalības pastiprināšanai Kopienas programmās.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par stāvokli Gazas joslā un par tūlītēju pamieru šajā reģionā.

Uzskatu, ka neatkarīgi no konfliktā iesaistīto pušu nostājas sarunas ir vienīgais veids, kā visiem par labu atrisināt jebkurus sarežģījumus.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Rezolūcijā par Gazas sektoru, par kuru Parlaments nobalsoja šodien, nav nosodīta teroristu organizācija *Hamas*, kura decembrī lauza pamieru un izmanto civiliedzīvotājus kā dzīvu vairogu. Neraugoties uz to, ka es nepiedalījos šīs rezolūcijas veidošanā, es uzskatīju, ka ir svarīgi balsot par pamieru šajā reģionā, un tādēļ es balsoju par rezolūciju.

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Stāvoklis Gazas joslā ir pelnījis nožēlu. Ir nogalināti simtiem nevainīgu civiliedzīvotāju, un tūkstošiem cilvēku pašlaik ik dienas sastopas ar nāves draudiem. Jā, es atzīstu, ka Izraēlai jāļauj dzīvot mierā. Jā, raķešu uzbrukumi pāri robežai ir nepieļaujami, un tie ir jāpārtrauc.

Taču Izraēlas reakcija ir absolūti nesamērīga, un to nevar atbalstīt.

Izraēlieši neciena starptautisko sabiedrību. Viņu artilērija apšaudīja ANO nometni, viņi ir uzbrukuši skolām un bērniem. Tas ir absolūti nepieņemami, un tas ir jāpārtrauc. Mums nekavējoties ir vajadzīgs pamiers.

Es balsošu par šo rezolūciju, jo Eiropas Parlamentam vajag, lai tā balsi sadzirdētu un lai Gazā iesprostotie nevainīgie palestīnieši netiktu aizmirsti.

Izraēla! Jums ir tiesības dzīvot mierā. Jums nav tiesību bezjēdzīgi graut un nest nāvi un iznīcību nevainīgiem civiliedzīvotājiem. Jūsu rīcība nozīmē, ka jūs esat kļuvis par agresoru nevis upuri.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Es apstiprināju mūsu priekšā esošo kompromisu, kaut gan tajā nav tā asuma un drosmes, kādu es būtu gribējis redzēt. Mani šausmina un sanikno Izraēlas gaisa spēku un kājnieku plašā, nesamērīgā ofensīva blīvi apdzīvotā apgabalā.

Es jūtos solidārs ar 1.5 miljoniem palestīniešu, kurus aiztur Gazā, un mani satrauc viņu liktenis, jo viņiem nav iespējams atstāt Gazas joslu; mani satrauc arī palestīniešu stāvoklis rietumkrastā, kuru dzīves apstākļi neuzlabojas, neraugoties uz sadarbību ar Palestīniešu Pašpārvaldi.

Laimīgā kārtā šis kompromiss nenozīmē ES un Izraēlas attiecību problemātisko nostiprināšanu. Es gribētu aicināt Padomi atlikt attiecību nostiprināšanu ar Izraēlu līdz tam laikam, kamēr visi iesaistītie nebūs vienojušies par pilnīgu un pastāvīgu pamieru un Izraēla negarantēs neierobežotu piekļuvi humanitārajai palīdzībai.

Attiecības starp ES un Izraēlu iespējams nostiprināt tikai tad, ja tiek ievērotas cilvēktiesības un starptautiskie humanitārie tiesību aktu, izbeigta humanitārā krīze Gazas joslā un okupētajās palestīniešu teritorijās un darīts viss iespējamais visaptveroša miera līguma noslēgšanai un EK un Palestīnas Atbrīvošanas organizācijas pagaidu asociācijas nolīguma pilnīgai īstenošanai.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Es atbalstu rezolūciju par Gazu un aicinājumus nekavējoties noslēgt pamieru.

- Rezolūcijas priekšlikums B6-0033/2009 (Stāvoklis Āfrikas ragā)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par šo rezolūciju. Stāvoklis Āfrikas ragā joprojām izraisa ārkārtīgi lielas bažas. Problēmas un konflikti ir savijušies tā, ka ES ir jāvelta tiem nepārtraukta uzmanība, lai novērstu stāvokļa dramatisku pasliktināšanos. Manuprāt, un tā uzskata arī mūsu grupa, stāvoklis Āfrikas ragā prasa tūlītēju, visaptverošu izskatīšanu.

Kā jau šeit minēja, sarežģījumu cēlonis ir neskaitāmās sadursmes starp šī reģiona valstīm. Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi strādāt pie drošības un daudzajiem ar to saistītajiem faktoriem, piemēram, kā uzraudzīt valdības maiņas; šīs valdības ir jā mudina apstiprināt aktīvu atbalstu cilvēktiesību uzlabošanai.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), rakstiski. – (FR) Āfrikas raga valstis pašlaik moka virkne postošu apstākļu:

- gan pilsoņu, gan reģionāls karš,

- demokrātijas un brīvības neesība,

- bads un pārtikas krīze.

Pirātisms, kas atgādina citu laikmetu, ir tikai pēdējais šā haosa auglis.

Redzot šīs traģēdijas, kuras plosa reģionu un izplata asinsizliešanu, mēs nedrīkstam klusēt vai paziņot par nespēju rīkoties.

Tagad, kad starptautiskā sabiedrība izrāda noguruma pazīmes, ko izraisījusi šķietami nebeidzamā krīze, Eiropas Savienībai vairāk nekā jebkad ir jāuzņemas vadošā loma.

Uzsākot operāciju *Atalante* neaizsargātu kuģu aizsardzībai un pārtikas piegādei Somālijas bēgļiem, Eiropas Savienība ir parādījusi, ka ārkārtas gadījumā tā spēj rast reālus un efektīvus risinājumus.

Taču tai ir jāatrod arī atbildes uz reģiona vispārējo politisko krīzi.

Tai ir jāveido „ES reģionālā politiskā partnerība mieram, drošībai un attīstībai Āfrikas ragā”, ko uzsāka Attīstības komiteja, pieņemot 2007. gada aprīļa ziņojumu.

Neļausim Āfrikas ragam kļūt par nelikumību zonu, kurā nenotiek nekāda attīstība.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Tā kā es esmu cieši pārliecināts, ka Eiropas Parlamentam nav jāiesaistās ārpolitikā, es balsoju pret šo rezolūciju. Tas *per se* nenozīmē, ka es uzskatu, ka šajā rezolūcijā viss ir nepareizs vai nevēlams. Gluži pretēji, ziņojumā ir arī pozitīvi elementi, kurus es no sirds atbalstītu, ja tas būtu, piemēram, Zviedrijas valdības paziņojums. Šāds piemērs ir notikums ar Zviedrijas – Eritrejas žurnālistu *Dawit Isaak*, kuru bez tiesas tur apcietinājumā kopš 2001. gada.

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) ES un starptautiskās sabiedrības izredzes galvenos vilcienos mainīt Somālijas realitāti ir nelielas. Taču cīņa ar tās sekām – pirātismu – ir vairāk mūsu varā. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka pirātisms galvenokārt ir Somālijas austrumos un vidienē dzīvojošo cilšu ienākumu gūšanas veids. Šos ienākumus, savukārt, lieto valstī un reģionā notiekošo konfliktu atbalstīšanai.

Jūras spēku pamanāmāka klātbūtne šajā reģionā varētu labvēlīgi ietekmēt drošības atmosfēru Somālijā un tādējādi arī visā reģionā. Tāpēc ES ir jāatbalsta mērenie pārstāvji Somālijas valdībā, kuri stingri atbalsta stabilitāti un mieru reģionā. Pirātisma apkarošana ir pa spēkam Eiropas Savienībai, kurai ir vajadzīgā militārā jauda un kura spēj ne tikai atjaunot ārkārtīgi svarīga tranzīta ceļa drošību, bet arī nodibināt mieru un stabilitāti šajā reģionā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu par stāvokli Āfrikas ragā.

Trauslā situācija šajā Āfrikas reģionā nozīmē, ka Eiropas iestādēm ir jāieņem stingra nostāja. Tādēļ es atbalstu Padomes aicinājumu iecelt īpašu ES pārstāvi vai vēstnieku Āfrikas raga reģionā. Etiopijai, Eritrejai, Somālijai un Džibutijai ir jāsadarbojas, ja tās grib tikt laukā no pašreizējā strupceļa.

Tādēļ Eritrejas valdībai ir jāpārskata pašreizējā atteikšanās no līdzdalības IGAD. Tādēļ Džibutijai ir jādara viss iespējamais, lai nodrošinātu arodbiedrību tiesību labāku tiesisku aizsardzību. Tādēļ Etiopijai ir jāatsauc paziņojums par pilsonisko organizāciju un labdarības iestāžu reģistrāciju un standartizēšanu. Tādēļ Somālijai ir jāpieliek punkts vislaunākajām humānajām un drošības krīzēm pasaulē.

- Rezolūcijas priekšlikums RC-B6-0028/2009 (Baltkrievija)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Šķiet, ka Lukašenko režīms – kaut gan joprojām ar pagaidu pasākumiem – beidzot sācis dot mājienu, ka tas atveras starptautiskajai sabiedrībai. Nemsim to vērā un ātri darbosimies virzībā uz kopīgu procesu, lai uzlabotu attiecības ar šo valsti, kura atrodas tik tuvu mūsu robežām. Tomēr mēs nevaram ne par mata tiesu atkāpties no mūsu prasībām attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu un vārda un informācijas brīvības nodrošināšanu. Vairāku opozīcijas demokrātisko demonstrāciju apspiešanas ainas joprojām ir dzīvas.

Es vēlētos lūgt pielikt lielākas pūles, lai panāktu vienošanos par kopīgiem noteikumiem arī attiecībā uz tādu delikātu jautājumu kā baltkrievu bērnu viesošanās ES iedzīvotāju ģimenēs vasaras brīvdienās. Baltkrievijas valdība katru gadu maina stratēģiju šajā jautājumā, nereti izraisot ļoti sarežģītas situācijas, kas īpaši nelabvēlīgi ietekmē bērnus, kuriem jau tā ir daudz atņemts citādā veidā. Pašreizējais progress ir apsveicams, tomēr vēl

ir ejams tāls ceļš. Mēs ceram, ka pēc daudziem viltus startiem Lukašenko kungs grib doties šajā ceļā kaut vai pa daļai kopā ar mums.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Eiropas Savienība joprojām lielā mērā atstumj Baltkrieviju prezidenta Lukašenko autoritārās vadības dēļ. Iepriekšējos piecos gados Eiropas Parlaments ir divas reizes piešķīris Saharova balvu baltkrievu disidentiem, un citi ir pieminēti. Tas liecina, ka Parlaments nepārprotami atzīst cilvēktiesību un politisko brīvību apspiešanu Baltkrievijā.

Tomēr ir zīmes, ka Lukašenko kungs pamazām atsilst pret rietumiem. Protams, situācija Baltkrievijā joprojām ir nopietna, taču mums ir jāapzinās, ka vienīgais veids, kā uzlabot Baltkrievijas attieksmi pret Eiropas Savienību, ir atbildēt uz Lukašenko kunga iniciatīvām. Īsi sakot, tā ir situācija ar pīrāgu un pātāgu.

Kā cilvēks, kurš dziļi interesējas par bijušās Padomju Savienības Vidusāzijas republikām, es saskatu paralēles starp šo reģionu un Baltkrieviju. Šajā rezolūcijā mēs neesam atteikušies no Lukašenko kunga kritikas, taču tā viņam ir sava veida ceļvedis attiecību normalizēšanai ar ES.

Mums nevajadzētu lolot ilūzijas par Baltkrieviju, un mums nevajadzētu vilcināties pārtraukt dialogu, ja situācija pasliktināsies. Tomēr šī rezolūcija dod zināmas cerības, ka laika gaitā šīs attiecības var uzlaboties, un tādēļ es balsoju par to.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Es balsoju par šo rezolūciju. Eiropas Parlaments atzinīgi vērtē to, ka Baltkrievijā zināmā mērā ir atslābuši preses brīvības ierobežojumi un ka ir atbrīvoti daži politiskie ieslodzītie. Tomēr ir norādīts, ka citi disidenti joprojām atrodas aiz restēm. Šajā rezolūcijā uzsvērts, ka attiecību uzlabošanai Baltkrievijai ir jāklūst par valsti bez politieslodzītajiem, ka valdībai ir jāgarantē uzskatu paušanas brīvība un tā tālāk. Ir jāmaina arī likumdošana, un Baltkrievijas iedzīvotājiem ir jādod pārvietošanās brīvība.

Kaut gan visi to atbalsta, es gribētu uzdot jums šādu jautājumu. Vai Eiropas Parlamentam nevajadzētu attiecināt šo rezolūciju arī uz tādām valstīm, ar Kurām Eiropa saglabā sirsnīgas attiecības? Prātā nāk Ķīna, kur stāvoklis cilvēktiesību jomā ir vismaz tikpat dramatisks kā Baltkrievijā. Vai varbūt mums to liedz darīt komerciāli apsvērumi?

Alexandru Nazare (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Šī rezolūcija ir turpinājums pašlaik notiekošajam, produktīvajam dialogam ar Minsku, un tā norāda uz Eiropas Parlamenta un tā pārstāvēto iedzīvotāju bažām par stāvokli cilvēktiesību jomā un notikumiem Baltkrievijā kopumā.

Baltkrievijas varas iestādes ir panākušas zināmu progresu, un tas ir slavējami, tomēr mēs ceram, ka tās uzsāks demokratizācijas procesu nevis vienkārši parādīs kādus kosmētiskus pagaidu uzlabojumus. Šī rezolūcija ir ne tikai pietiekami stingra, bet arī smalki niansēta, tādējādi paužot gan mūsu apmierinātību ar pirmo, gan bažas par otro manis minēto apstākli.

Pašreizējie notikumi šajā reģionā vēlreiz parāda, cik svarīga ir valdības darba pārredzamība un valdības demokrātiskā atbildība tās pārstāvēto pilsoņu priekšā. Pieņemtās demokrātiskās vērtības ir saistītas gan ar sabiedrības, gan ar tirgus, tajā skaitā arī enerģētikas tirgus, stabilitāti. Šī rezolūcija ir solis virzībā uz šo vērtību vēlreizēju apstiprināšanu.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. – (PL) Attiecības starp Eiropas Savienību un Baltkrieviju ir atkarīgas no abām pusēm. Ja būs kopēja laba griba, tad dialogs būs iespējams, tāpat kā būs iespējama atbilstoša kaimiņattiecību politika un austrumu partnerība. Partnerību nevar būvēt uz aizliegumiem un pavēlēt, un tādēļ es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas neseno ierosmi uzlabot attiecības ar Baltkrieviju. Objektīvi vērtējot, mums ir jāatzīst, ka Baltkrievija ir daudz darījusi sapratnes veicināšanai. Kā piemērus var minēt kustības „Par brīvību” reģistrāciju, atļauju publicēt un izplatīt opozīcijas laikrakstus un gatavību pieņemt austrumu partnerības iniciatīvu. Eiropas Savienība sagaida vairāk. Tam,. Bez šaubām, ir labi iemesli. Taču labi iemesli ir arī daudz kam no tā, ko sagaida Baltkrievija.

Ir vajadzīga simetrija un partneru savstarpējā sapratne daudzās jomās. Piemēram, tā kā mēs aicinām Baltkrievijas varas iestādes pārstāt izbraukšanas vīzu izdošanu valsts pilsoņiem, it īpaši bērniem un studentiem, kāpēc Eiropas Savienība neko nedara, lai vienkāršotu un liberalizētu vīzu izdošanas procedūras Baltkrievijas pilsoņiem? Šīs problēmas ir īpaši svarīgas pierobežas reģionu iedzīvotājiem, kurus vieno gan kultūras, gan ģimenes saiknes.

Turklāt svarīgs ir ne tikai jautājums par kultūru un tautību, svarīga ir arī ekonomika un pārrobežu sadarbība. Arī šeit Komisija un Padome var darīt un tām ir jādara vairāk.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Pašreizējie apstākļi un turpmākās attiecības ar Baltkrieviju ir izaicinājums Eiropas Savienības ārpolitikai. Daži Minskas žesti attaisno zināmu attiecību atjaunošanu. Taču ir skaidrs, ka pašreizējos apstākļos ievērojama nozīme šī procesa virzībā ir enerģētikas faktoram. Tas ir saprotams. Reālisms ir ārpolitikas daļa. Taču reālismu nevar, nedrīkst un nevajag šķirt no vērtībām un stratēģijas. Demokrātijas veicināšana Baltkrievijā ir gan vērtību, gan stratēģijas jautājums. Jaunās attiecību fāzes galvenajam jautājumam ir jābūt Eiropas interešu izpratnei vidējā un ilgā laikposmā. Pretējā gadījumā mēs radīsim turpmāko atkarību, kurā vērtības būs otrajā vietā aiz īstermiņa stratēģijām ar nelieliem panākumiem.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es gribētu paziņot, ka balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu par Eiropas Savienības izturēšanos attiecībā pret Baltkrieviju.

Priecājos, ka Baltkrievijas ārlietu ministrs ir apstiprinājis šīs valsts nodomu iesaistīties austrumu partnerībā kopā ar citām Austrumeiropas valstīm. Taču Baltkrievijai ir stingrāk jāievēro starptautiskās drošības normas un prasības, būvējot jaunu kodolspēkstaciju, un jāievēro Konvencija par kodoldrošību.

Visbeidzot, mani skumdina tas, ka Baltkrievija joprojām ir vienīgā Eiropas valsts, kura saglabājusi nāvessodu. Ja tiks apsvērts jautājums par Eiropas Savienības turpmāko paplašināšanu, šis barbariskais soda veids ir jāatceļ.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ES rezolūciju par Baltkrieviju, jo man šķiet, ka jebkura darbība, kas spēj ieviest lielāku demokrātiju kādā pasaules valstī, ir pozitīvs solis.

Baltkrievijas demokratizācijas process veicinās šīs valsts iedzīvotāju pilsoņtiesību un brīvību ievērošanu.

Šī rezolūcija ir apsveicama, jo es ceru, ka šis pasākums atvieglos Eiropas Savienības valstu iebraukšanas vīzu saņemšanu arvien lielākam skaitam Baltkrievijas iedzīvotāju, dodot viņiem iespēju uzzināt no mums pašiem par mūsu vērtībām un tradīcijām. Ceru, ka ļoti drīz Baltkrievijā nebūs arī politiskodrošīgo vai cilvēku, kuri atrodas mājas arestā.

Charles Tannock (PPE-DE), rakstiski. – Es un mani Britu Konservatīvās partijas kolēģi pilnībā atbalstām Baltkrievijas demokrātiskās opozīcijas iesaistīšanas nepieciešamību pakāpeniskajā ES un Baltkrievijas sakaru atjaunošanas procesā. Pašreizējais prezidents Lukašenko, kurš ir vietējais diktators un vada autoritāru režīmu, dod mājienus ES un distancējas no Maskavas, un mums šis process ir jāveicina, uzlabojot politiskās attiecības ar Minsku.

Mēs atbalstām arī aicinājumus Baltkrievijas valdībai saglabāt un ievērot cilvēktiesības, kuras ir ES un Baltkrievijas attiecību uzlabošanas procesa svarīga daļa.

Minēto iemeslu dēļ, kā arī lai uzsvērtu to, kādu nozīmi mēs piešķiram Baltkrievijas demokrātiskai nākotnei, mēs esam nolēmuši atbalstīt šo kopīgo rezolūciju. Mēs gribam skaidri pateikt arī to, ka attiecībā uz rezolūcijas 16. punktu – jautājumu par nāvessodu – tas ir Britu Konservatīvās partijas deputātu Eiropas Parlamentā sirdsapziņas jautājums.

- Rezolūcijas priekšlikums RC-B6-0022/2009 (Srebrenica)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo rezolūcijas priekšlikumu.

Srebrenica ir ievainojums, kas atstājis dziļu rētu Eiropas vēsturē. Izdzīvojušie joprojām atceras, kā laikā starp 1992. gada aprīli un 1993. gada aprīli tūkstošiem bēgļu, mēģinot paglābties no Bosnijas serbu iebrukumiem, slēpās pagrabos, garāžās un pat serbu pamestajās mājās; kā viņu vienīgā pārtika bija saknes; kā viņus bija apsēdušas blusas; kā, salstot 1992. gada garajā ziemā, viņi sildījās, dedzinot riepas un plastmasas pudeles; un kā badā vai salā mirušo cilvēku liķus ēda suņi. Vēl septiņpadsmit gadus pēc šī slaktiņa ir jāidentificē simtiem liķu.

Tāpēc es uzskatu, ka atceres diena nodrošinās to, ka mēs neaizmirsīsim, paudīs solidaritāti ar šī nejēdzīgā slaktiņa upuru ģimenēm un vēl noteiktākā veidā atjaunos mūsu politiku, kas vērsta uz mira, sociālā taisnīguma un brīvības Eiropu pārliecībā, ka cieņu pret vienlīdzību var panākt tikai tad, ja atzīst atšķirības.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Šī rezolūcija mums traģiski atgādina, ka „cilvēka necilvēcība pret cilvēku” nav beigusies pēc II Pasaules kara holokausta. Tā turpinās Eiropā Srebrenicā un turpinās tagad Gazā!

Erik Meijer (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) Es piekrītu Srebrenicas genocīda atceres dienas noteikšanai tieši tādēļ, ka ES un tās dalībvalstu iejaukšanās radīja neīstu drošības sajūtu, kuras rezultātā iedzīvotāji nevarēja

savlaicīgi aizbēgt. Militāras iejaukšanās atbalstītājiem šī kritika nepatiks. Vakar vakarā priekšsēdētājs pārtrauca manu runu pusceļā, iespējams, tāpēc, ka viņu aizkaitināja tās saturs. Runas pēdējā daļa, kura bija tikko dzirdama, jo priekšsēdētājs rībināja āmuru, iederas šajā ziņojumā.

Srebrenica simbolizē arī optimistisku priekšstatu izgāšanos par humānu iejaukšanos un drošiem patvērumiem. Jau sākumā vajadzēja skaidri saprast, ka militāra klātbūtne var radīt tikai veltas ilūzijas. Šī klātbūtne pārvērtā Srebrenicu par operatīvo bāzi cīņai pret serbu vidi, un iespēja, ka to aprīs šī pati vide, bija nenovēršama.

Ja Srebrenicā nebūtu atradusies holandiešu armija, nebūtu karastāvokļa, un serbiem nevajadzētu atriebties. Upuri nav tikai imesls R. Mladić un R. Karadžić tiesāšanai, tie liek padomāt arī par neveiksmēm, ko cieta militārā iejaukšanās un visi mēģinājumi vienot etniski sadalīto Bosniju.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Eiropas Parlamenta kopīgā rezolūcija par Srebrenicu ir mēģinājums kropļot vēsturi un noslēpt vai novelt uz bijušās Dienvidslāvijas upuriem atbildību par amerikāņu un eiropiešu imperiālistu noziegumiem, valsts sadalīšanu un barbarisko karu, kuru NATO ar ES atbalstu sāka pret šo valsti.

Tajā pašā laikā tas ir mēģinājums uzlabot nicināmās, amerikāņu iedvesmotās Hāgas Speciālā tribunāla stāvokli, kura priekšā imperiālisti grib tiesāt savus upurus un kurš jau ir izmantots, lai fiziski iznīcinātu Dienvidslāvijas vadītāju Slobodan Milošević.

Srebrenicas notikumu dēvēšana par lielāko pēckara noziegumu priekšlikums atzīt to atceres dienu ES dalībvalstīs, kamēr pastāv nopietni jautājumi par to, kas tur īsti notika, ir rupja vēstures sagrozīšana, jo lielākais pēckara noziegums mūsdienu Eiropā ir Dienvidslāvijas cilvēku slepkavošana, ko veic amerikāņu un eiropiešu imperiālisti.

Grieķijas Komunistiskā partija atsakās atbalstīt šādas nepieņemamas rezolūcijas it īpaši laikā, kad mēs esam liecinieki tam, kā Izraēlas armija ik dienas nogalina bērnus un civiliedzīvotājus Palestīnā ar to pašu imperiālistu spēku palīdzību, kuri tagad izliekas neko neredzam, un Dienvidslāvijas iedzīvotājiem šajā rezolūcijā nebija nekādas nozīmes.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Eiropas tumšā vēsture, cilvēku spēja atklāt vissliktāko, kas viņos slēpjas, nav beigusies. Srebrenica un tās briesmīgā traģēdija ir ne tikai cilvēku šausmu visnesenākais piemērs. Tā ir atgādinājums, ja tāds vēl ir vajadzīgs, ka iznīcināšana ir iespējama vienmēr, ka cilvēka stāvoklis ir nepārtraukta cīņa par mieru un ka nekas, ko mēs iegūstam, nav mūžīgs. Taču atmiņa par šo slaktiņu, šīs traģēdijas atcere ir arī nodeva, ko ļaunums maksā labajam.

Mums, portugāļiem, kuri atrodamies ģeogrāfiski un kulturāli tālu no vietām, kur risinājušies briesmīgākie notikumi 20. gadsimta Eiropā, un kuriem ir cita vēsture, ir vēl svarīgāk šos notikumus atcerēties. Ģeogrāfija un kultūra atšķir mūsu vēstures, taču tā neatšķir mūsu cilvēka stāvokli. Atmiņām par to, ko mēs būtu varējuši pieredzēt, ir jāklūst par mūsu mantojuma neatņemamu daļu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju par rezolūciju, ar kuru 11. jūliju nosaka par Srebrenicas slaktiņa upuru piemiņas dienu.

1995. gada traģiskais jūlijs, kad serbu karaspēks Ratko Mladić vadībā noslepkavoja vairāk nekā 8 000 bosniešu, joprojām ir dzīvs mūsu sirdīs. Labākais veids, kā godināt bijušās Dienvidslāvijas kara nežēlības upurus, ir pasludināt piemiņas dienu šo notikumu atcerei.

Ir vajadzīgi turpmākie centieni un upuri, lai nodrošinātu šā genocīda vaininieku stāšanos tiesas priekšā (svarīgākais no tiem ir ģenerālis Ratko Mladić), aizstāvēt šajos gados bojā gājušo nevainīgo upuru tēvus, mātes, bērnus, māsas un brāļus, un aizstāvēt arī to Eiropu, kura grib dzīvot brīvībā.

8. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 12.35 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: G. ORESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

9. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

10. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem(debates)

10.1. Irāna: Shirin Ebadi lieta

Priekšsēdētājs. - Darba kārtības nākamais punkts ir pieci rezolūciju projekti par Irānu.⁽¹⁾

Marios Matsakis, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Nobela prēmijas laureātes *Shirin Ebadi* vajāšana ir tikai viens piemērs no daudziem tam, kas patlaban notiek Irānā, un šai vajāšanai nevajadzētu mūs pārsteigt, ņemot vērā šīs valsts savu laiku pārdzīvojušo teokrātisko vadītāju aprobežoto pasaules uzskatu.

Mūs nepārsteigs arī tas, ka Irānas režīms vispār nepievērsīs uzmanību šai rezolūcijai. Viņi smiesies par to un iemetīs to papīrgrozā tieši tāpat kā ir darījuši ar šī Parlamenta iepriekšējām rezolūcijām. Un kurš viņiem var kaut ko pārnest? Viņi zina, ka mūsu rezolūcijas ir tikai vārdi nevis darbi, un viņu acīs tie nav pat tā papīra vērti, uz kura uzrakstīti.

Ja mēs tiešām gribam palīdzēt radīt pārmaiņas Irānā, tad mums ir jāsaskaņo vārdi ar darbiem. Piemēram, mēs varam svītrot no teroristu saraksta PMOI vai apturēt izdevīgus līgumus starp ES dalībvalstīm vai kandidātvalstīm un Irānu. Ja mēs tā rīkosimies, tad varam būt droši, ka Teherānas vadītāji uztvers mūs nopietni un divreiz padomās, vai turpināt pilsoņu – demokrātijas cīnītāju – vajāšanu.

Tātad man šķiet, ka mums vajadzētu otru rezolūcijas priekšlikumu papildus šim, kurā izteikts aicinājums dažu ES dalībvalstu, piemēram, AK un Francijas, un kandidātvalstu, piemēram, Turcijas, valdībām atnest divkosīgo attieksmi pret Irānu un nekavējoties un efektīvi sākt rīkoties pret to.

Catherine Stihler, autore. – Priekšsēdētāja kungs! Stāsts par Nobela prēmijas laureāti, advokāti, pirmo musulmaņu sievieti un pirmo irānieti, kura saņēmusi šo balvu, *Shirin Ebadi* lielākajai daļai no klātesošajiem var būt labi zināms. Viņa bija pirmā sieviete – tiesnese šajā valstī, taču viņa bija spiesta atkāpties no amata Irānas revolūcijas dēļ.

Viņa aizstāvēja irāņu sieviešu un bērnu tiesības, cīnoties par laulības šķiršanas un mantošanas likumu grozījumiem Irānā. Viņa cēlās, lai aizstāvētu reliģiskās minoritātes un to tiesības, un pavisam nesen viņa aizstāvēja septiņus bahajiešu ticības piekritējus, kuri tika arestēti un pakļauti vajāšanām tāpat kā daudzi Irānas ticīgie. Bet viņas darbs cilvēktiesību jomā, drosme un apņēmība ir tas, ar ko viņa ieguva mūsu visu cieņu šajā Parlamentā.

Kopā ar citiem cilvēktiesību aktīvistiem viņa drosmīgi nodibināja Cilvēktiesību aizsardzības centru Teherānā. Viņas mērķis bija ziņot par cilvēktiesību pārkāpumiem Irānā, nodrošināt pārstāvniecību politiskajiem ieslodzītājiem un palīdzēt viņu ģimenēm. Taču varas iestādes jau no paša sākuma centās slēgt šo biroju. Tā darbiniekiem draudēja, viņus apcietināja un iebiedēja. *Shirin Ebadi* daudzkreiz draudēja nogalināt, un starptautiskā sabiedrība kādu laiku pauda bažas par viņas drošību. Tad, tieši pirms Ziemassvētkiem, kad centra darbinieki gatavojās svinēt Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 60. gadadienu, Irānas drošības iestādes centru slēdza.

Centrs nekavējoties atkal jāatver. Mums ir jāizdara spiediens uz Komisiju, Augsto pārstāvi, Čehijas prezidentūru un mūsu pašu dalībvalstīm, lai tās izteiktu protestu pret šo lietu un centru atkal atvērtu.

Sēžot šajā Parlamentā, mums ir grūti pa īstam aptvert, kāda vīrišķība, drosme un spēks ir vajadzīgi tādiem cilvēktiesību aktīvistiem kā *Shirin Ebadi*, lai strādātu Irānā un stātos pretī diktatūrai. Taču juristu – cilvēktiesību aizstāvju – un aktīvistu darbs ir vajadzīgs, lai parādītu to, kas notiek Irānā, un dotu cerību tādiem cilvēkiem kā brāļi *Alaei*. *Arash* un *Kamiar Alaei* ir ārsti, kuri palīdz HIV un AIDS slimniekiem un kuri ir apsūdzēti par sadarbību ar ienaidnieku, kaut gan viņi tikai mēģina sniegt palīdzību slimniekiem.

Es ceru, ka mēs pieredzēsim Cilvēktiesību centra atvēršanu un ka Parlaments darīs visu iespējamo, lai palīdzētu *Shirin Ebadi*. Galu galā, mēs visi esam cilvēki, un viņas cīņa ir arī mūsu cīņa.

Jean Lambert, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Manuprāt, ir ļoti svarīgi atbalstīt cilvēktiesību aizstāvjus neatkarīgi no tā, vai mēs domājam, ka valdības mūs uzklausa vai neuzklausa. Cilvēki mums ir bieži teikuši, cik ļoti viņu drosmi stiprina balsis no ārpuses, kuras atzīst, cik apdraudēti viņi ir.

⁽¹⁾ Sk. protokolu

Kā jau teikts, šī ir nopietna lieta, jo uzbrukumi tik starptautiski pazīstamai cilvēktiesību aizstāvei liecina, ka cilvēki, kuri apšaubu situāciju pamattiesību jomā vai izmanto šīs tiesības, piemēram, ticības brīvību, nebūs drošībā, un tādēļ jāpielāgojas situācijai vai jāsastopas ar tās sekām.

Shirin Ebadi daudzreiz ir saņēmusi nāves draudus ne tikai tāpēc, ka viņa Irānā aizstāvēja septiņus bahajiešu ticības līderus, kuri tiek pakļauti nežēlīgai vajāšanai. Mēs redzējām, ka iepriekšējās diennakts laikā tika arestēti cilvēki, ar kuriem kopā viņa strādāja, un arī citi bahajiešu ticības piekritēji.

Kad mēs raugāties uz savu darbu, mums ir jāsaprot arī tas, ka patiesībā mēs vērojam, kā mainās dažu pasaules valstu valdību attieksme pret cilvēktiesībām, un tas ietekmē valstis, ar kurām Eiropas Savienībai ir darījumi. Tagad tās jūt, ka var nepievērst tik lielu uzmanību cilvēktiesībām, jo ir iespējams tirgoties un strādāt ar tādām valstīm, kurām tās patiesībā nerūp. Tādēļ man šķiet, ka ir vēl svarīgāk, lai mēs censtos nodrošināt šo normu ievērošanu un, kā jau teikts, nepūlētos paplašināt tirdzniecību ar valstīm, kurās notiek bezgalīgi cilvēktiesību pārkāpumi, un visiem spēkiem atbalstītu tās valstis, kuras strādā cilvēktiesību labā, un tos demokrātus, kuri cīnās pret nedemokrātiskiem spēkiem.

Tunne Kelam, *autors*. – Priekšsēdētāja kungs! To cilvēku stāvoklis, kuri dzīvo Irānas mullu nomācošās diktatūras apstākļos, ir satraucošs, un kopš 2005. gada tas ir pasliktinājies visās jomās. Tādēļ es aicinu Komisiju nepārtraukt cilvēktiesību stāvokļa novērošanu Irānā un sniegt plašu zinājumu par stāvokli šā gada pirmajā pusē.

Šodien mēs atkal protestējam pret Nobela prēmijas laureātes *Shirin Ebadi* un viņas dibinātā Cilvēktiesību aizstāvības centra vajāšanu. Nereti jautā, kāds ir šo protestu rezultāts. Šis jautājums ir jāuzdod Padomei un Komisijai.

Irānas režīms, iespējams, ir lielākais drauds mieram un tiesiskumam pasaulē. Ļoti iespējams, ka vistuvākajā nākotnē Irānai būs kodolgalviņas – tai jau ir raķetes, kas tās nesīs. Arī Irāna ir liela terorisma piegādātāja piemēram, Irākai, tā atbalsta *Hezbollah* un *Hamas*.

Tajā pašā laikā ES joprojām cer pārliecināt šo diktatūru ar kompromisu palīdzību, un vēl nesen tā palīdzēja Teherānas teroristu režīmam saistīt rokas galvenajai demokrātiskajai opozīcijai, ironiski dēvējot to par teroristu organizāciju.

Tātad mums ir vajadzīga skaidra un stipra nostāja cilvēktiesību jautājumos, un cilvēktiesību stāvoklim ir jākļūst par prioritāti attiecībās ar Teherānu.

Erik Meijer, *autors*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! *Matsakis* kungam ir taisnība. *Shirin Ebadi* vajāšana nav atsevišķs incidents. Viņa gadiem ilgi atradās privilēģētā stāvoklī režīma kritizētāju vidū. Cilvēktiesību centra pastāvēšana radīja iespaidu, ka stāvoklis Irānā nav nemaz tik slikts.

Lielākā daļa Irānas teokrātiskā režīma upuru ir nezināmi. Atšķirīgi politiskie uzskati, protests pret etnisko un reliģisko minoritāšu un homoseksuāļu diskrimināciju, cīņa pret sieviešu pazemojošo stāvokli – tie visi ir iemesli, lai kādu iesprototu vai noslepkavotu. Daudzas lietas, kuras mēs Eiropā uzskatām par pašsaprotamām, Irānā var būt iemesls nogalināšanai. Daži upuri visiem par biedināšanu tiek pakārti augstu celtņu strēlēs milzīga pūļa acu priekšā.

Neraugoties uz to, pārējā pasaule, Eiropu ieskaitot, neizrāda pārlieku lielu interesi par šo drausmīgo situāciju un to, kā tai pielikt punktu. Starptautiskā uzmanība ir pievērsta citām lietām. Kaut gan starptautiskā sabiedrība labprāt redzētu Irānas militārās varas ierobežošanu un kodolenerģijas lietošanas pārtraukšanu, lielāko uzmanību tā tomēr pievērš nepārtrauktām naftas piegādēm un labu tirdzniecības attiecību uzturēšanai un/vai paplašināšanai.

Tā rezultātā Irānai pastāvīgi draud karš, bet kritika par cilvēktiesību neievērošanu netiek izteikta. Tas ir iemesls pat tādai situācijai, kad sadarbību ar Irānas režīmu nopērk, nepārtraukti iekļaujot teroristu sarakstā galvenās izsūtītās opozīcijas grupas. Mums ir jādara gals šim divvainajam stāvoklim, kad ik reizi, kad ar tiesas spriedumu šī iekļaušana teroristu sarakstā tiek atzīta par nelikumīgu, Padome Eiropas Savienības vārdā pieņem jaunu, identisku lēmumu.

Atšķirībā no citiem Irānas vajāšanas upuriem *Shirin Ebadi* nav anonīma, viņa ir starptautiski pazīstama un godāta persona. Līdz šim Nobela prēmijas laureātes statuss nodrošināja viņai zināmu brīvību. Tas, ka šim statusam tagad tuvojas beigas, liecina par starptautiska atbalsta nepieciešamību tiem spēkiem, kuri cenšas panākt pārmaiņas.

Bernd Posselt, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Mans Minhenes birojs atrodas ielā, kurā dzīvo daudz armēņu pareizticīgo no Irānas. Viņi pieder pie vienas no pasaules senākajām kristiešu kopienām un tajā pašā laikā ir patriotiski persieši. Tas liecina, ka Irānai/Persijai ir senas iecietības tradīcijas ne tikai attiecībā pret atšķirīgām reliģijām, bet arī attiecībā pret daudzajiem cilvēkiem, kuri veido šo milzīgo impēriju.

Mullu režīma neiecietīgā valdīšana ir pilnīgā pretrunā ar Irānas/Persijas garu. Tā ir pretrunā ar vislabākajām, visievērojamākajām tradīcijām, kādas ir šai vienai no senākajām valstīm pasaulē. Tādēļ mēs rīkojamies Irānas iedzīvotāju un valsts nākotnes interesēs, noteiktāk atmaskojot šīs ļaunprātības.

Shirin Ebadi kundze, kura, uzņemoties lielu risku, ir atmaskojusi šīs ļaunprātības un saņēmusi Nobela Miera prēmiju, joprojām to dara visu etnisko grupu un reliģisko kopienu vārdā. Mēs nevaram pieļaut šo šausmīgo, atbaidošo *Ebadi* kundzes vajāšanu. Viņai ir vajadzīga mūsu solidaritāte. Tādēļ es aicinu Čehijas prezidentūru piemērot tās saprātīgo cilvēktiesību politiku arī šajā lietā.

Józef Pinior, PSE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Es gribētu vērst jūsu uzmanību uz to, ka šajās debatēs nepiedalās Čehijas prezidentūras pārstāvis. Es šo apstākli ļoti nožēloju, jo Čehijas Republika ir pārmantojusi visas Centrāleiropas un Austrumeiropas cilvēktiesību cīņas demokrātiskās tradīcijas. Atkārtotju: tiešām žēl, ka šajās debatēs nepiedalās neviens Čehijas prezidentūras pārstāvis, lai gan citas Padomes prezidentūras, piemēram, Vācijas prezidentūra, vienmēr ir bijušas pārstāvētas.

Šodien mēs apspriežam cilvēktiesības Irānā, kura ir svarīga Tuvo Austrumu valsts un kura izšķiroši ietekmē politisko situāciju šajā reģionā. Tādēļ Irānas valdības pienākums ir vēl stingrāk ievērot cilvēktiesības un starptautiskās likumdošanas normas.

Mēs aizstāvam Nobela prēmijas laureāti *Shirin Ebadi* un protestējam pret varas iestāžu neseno rīcību un valdības kampaņu, kuras nolūks ir vērst sabiedrisko domu pret *Shirin Ebadi*. Es vēlētos vērst arī jūsu uzmanību uz turpmākajiem universitātes studentu arestiem Širāzā. Šonedēļ, kamēr Eiropas Parlaments atradās sesijā Strasbūrā (12. janvārī, lai būtu pilnīgi precīzi), tika arestēti vēl seši cilvēki. Mums ir jāaizstāv Irānas studentu kustības neatkarība. Es gribētu vērst jūsu uzmanību arī uz represijām un vajāšanu, kādai pakļauti AIDS pētniecībā iesaistītie ārsti.

Komisāra kungs, ir iespējams tikai viens secinājums – Eiropas Komisijai un visai Eiropas Savienībai turpmāk ir jāpārtrauc cilvēktiesību stāvoklis Irānā.

Leopold Józef Rutowicz, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Irānā, kur liela daļa sabiedrības atbalsta fundamentālisma principus, visas uz citu kultūras uztveri pamatoto demokrātisko organizāciju aktivitātes tiek uztvertas ar lielu pretestību un neiecietību. Tādu piemēru rāda Irāna.

Kaut gan Irānā pie varas esošie politiķi sava tēla uzlabošanai var parakstīt no starptautiskiem nolīgumiem izrietošas saistības, ikdienas realitāte ir pavisam citāda. Teiktajam par piemēru var kalpot Nobela prēmijas laureātes un Cilvēktiesību aizstāvības centra direktores *Shirin Ebadi* lieta. Iemesls tam, ka viņas darbība tiek vajāta, ir pie varas esošo aprindu vājumus, kuras bailēs par savu stāvokli nespēj savaldīt antidemokrātiskajās aktivitātes iesaistītos fundamentālistus. Mēs atbalstām šo rezolūciju. Manuprāt, šajā jomā ir jārīkojas radikālāk.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Cilvēktiesību pārkāpumi Irānā, iespējams, ir vismazāk dokumentāli reģistrēti visā starptautiskajā sabiedrībā. Pašlaik nekas neliecina par situācijas uzlabošanos. Tādējādi *Shirin Ebadi* kundzes vajāšana ir ļoti nopietna lieta, un te pašu es varu teikt par iepriekš minētajiem sešiem studentiem.

Tas, ka vairākas politiskās grupas ir ierosinājušas vairākas rezolūcijas, modina cerības. Tomēr es esmu pārliecināta, ka Eiropas Tautas partijas iesniegtā rezolūcija daudz labāk izpilda mūsu pienākumu aizstāvēt cilvēktiesības. Būdam tādas valsts pilsonis, kura nesenā pagātnē ir piedzīvojusi gan totalitārisma režīmu, gan demokrātiskā režīma garantēto vārda brīvību, es nespēju nejust līdzīgu šīs cilvēktiesību cīņtājas lietai, un esmu pārliecināts, ka šis jautājums tiks izskatīts.

Šāda konstruktīva kritika var tikai palīdzēt Eiropas Savienības un Irānas attiecībām.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Es gribētu atbalstīt ne tikai šo rezolūciju, bet īpaši atbalstīt visus brīvās Irānas draugus, kuri tāpat kā *Matsakis* kungs un citi norādīja, ka galvenā problēma ir samiernieciskuma politika attiecībā pret Irānas režīmu. Tā ir politika, kurā nafta un tirdzniecības līgumi ir svarīgāki par principiem.

Irānas tautas Modžahedu organizācijas iekļaušana teroristu sarakstā bija skandāls jau pašā sākumā. Tas pārvērsa ārkārtīgi svarīgu, patiesu problēmu par tieši pretēju politiku, kura atbalsta teroristu principus.

Tādēļ es vēlreiz aicinu Padomi nekavējoties novērst šo situāciju un svītrot Irānas tautas Modžahedu no teroristu organizāciju saraksta.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! *Zbigniew Brzeziński* apraksta nestabilitātes loku, kas sniedzas no Ēģiptes līdz Pakistānai kā galvenais drauds pasaules stabilitātei, un pasaules attīstības turpmākās perspektīvas. Viņš apgalvo, ka galvenā valsts šajā lokā, sava veida savienjošā tapa, ir Irāna. Ja mēs neatrisināsim Irānas problēmu, ja mēs nenodrošināsim to, ka tā kļūs par prognozējamu un demokrātisku valsti, būs ļoti grūti domāt par to draudu novēršanu, par kuriem runā *Brzeziński* kungs.

Taču mēs nevaram ieviest Irānā demokrātiju vai stabilitāti. Šis uzdevums jāveic pašiem irāņiem. Ar irāņiem es domāju Irānā dzīvojošos cilvēkus, tādus kā *Ebadi* kundze, un arī irāņu emigrantus, piemēram, *Miriam Rajavi*. Tādēļ ir ļoti svarīgi sniegt atbalstu tieši šīm demokrātiskajām kustībām un visbeidzot atzīt, ka Modžahedi nav teroristu organizācija.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs! Tā ir likteņa ironija, bet situācija Irānā ir līdzīga stāvoklim Gazā, kad tika ievēlēts *Hamas*, proti, kad valdību ievēlēja tauta.

Mums tā ir problēma, jo neko daudz darīt mēs nevaram. Irānā kaut kam ir jāmainās. Mēs varam tikai uzrunāt visu pasauli un sūtīt Irānai vēstījumu, ka mēs, vai nu viņiem tas patīk vai nē, nosodām cilvēktiesību pārkāpumus un demokrātijas trūkumu. Iespējams, ka šajā gadījumā vārdi būs mūsu ierocis un vienlaikus sniegs atbalstu cilvēkiem Irānā, kuri cīnās par patiesu brīvību, kuru, es ceru, viņi iegūs.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. - (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas Komisija uzmanīgi vēro notikumu attīstību situācijā, kurā atrodas *Shirin Ebadi* kundze, un tā uzskata par nepieļaujamiem viņai un viņas kolēģiem izteiktos draudus pēc kratīšanas, kas 29. decembrī tika sarīkota viņas birojā Teherānā. Kratīšana birojā ir pēdējais no daudzajiem pret *Ebadi* kundzi vērstajiem iebiedēšanas pasākumiem. Viens no tiem bija, piemēram, viņas vadītās organizācijas – Cilvēktiesību aizstāvības centra – slēgšana decembrī.

Tāpēc Eiropas Komisija pilnīgi atbalsta Eiropas Savienības Francijas prezidentūru, kura pagājušā gada 22. un 31. decembrī iesniedza divas deklarācijas *Ebadi* kundzes lietā. Komisija īpaši uzsver to, ka Irānas varas iestādēm ir jāpilda starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā un ir īpaši Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām noteiktās tiesības uz miermīlīgu pulcēšanos. Irāna ir parakstījusi un ratificējusi šo paktu, un tādējādi tai ir jāatļauj atkal atvērt Cilvēktiesību aizstāvības centra birojus un jāpiešķir tiem juridiskais statuss, ko tie pieprasa jau daudzus gadus.

Tāpat kā iepriekš, arī 2009. gadā Komisija nelaidīs garām nevienu iespēju izdarīt spiedienu uz Irānas varas iestādēm, lai aizsargātu *Ebadi* kundzi un citus cilvēktiesību aizstāvjus (cilvēkus vai organizācijas) un ļautu viņiem turpināt darbu šajā valstī, neiejaucoties viņu likumīgajās darbībās.

Kā jums visiem zināms, jautājumi par kodolbruņojumu un cilvēktiesībām ļoti ierobežo mūsu darbības jomu Irānā. Neraugoties uz to, 2009. gadā Komisija turpinās sadarbību kopīgas intereses jomās, it īpaši cīņā pret narkotiku tirdzniecību. Mums ir izdevies arī salabāt dažas programmas, kas atbalsta cilvēktiesības un sabiedrisko lietu pienācīgu pārvaldi, piemēram, projektu par bērnu tiesību aizstāvību sadarbībā ar UNICEF un tiesu reformas atbalsta projektus.

Mēs strādājam arī pie ierosmēm, kas vērstas uz sadarbības stiprināšanu un apmaiņu kultūras un izglītības jomā – apmaiņa saistībā ar *Erasmus Mundus* programmu, Irānas žurnālistu nesenā vizīte Briselē vai televīzijas programmu apraide persiešu valodā, kuru Komisija grib uzsākt līdz šā gada beigām. Taču ir skaidrs, ka mūsu attiecības nevarēs normāli attīstīties, ja Irānā krasi neuzlabosies stāvoklis cilvēktiesību jomā.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

10.2. Gvineja

Priekšsēdētājs. – Darba kārtības nākamais punkts ir debates par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par situāciju Gvinējā.⁽²⁾

(2) Sk. protokolu.

Marios Matsakis, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Gvinejas vēsture ir ļoti nemierīga, un tās traģiskajā pagātnē tā vai citādi ir iesaistītas Eiropas valstis. Piecpadsmītajā gadsimtā Gvineju sagrāba Portugāle, un sešpadsmitajā gadsimtā un vēlāk tās iedzīvotāji nonāca Eiropas vergu tirgos. 1890. gadā to kolonizēja Francija. Pēc neatkarības iegūšanas 1958. gadā tika izveidotas ciešas saiknes ar Padomju Savienību. Pēc koloniālajā periodā lielā mērā valdīja prezidenta totalitārisms, kad pie varas esošos atbalstīja neapšaubāmi primitīvā armija.

Kaut gan Gvinejai pieder ļoti bagāti derīgo izrakteņu krājumi, tajā skaitā dzelzs, alumīnijs, zelts, dimanti un urāns, tā ir viena no nabadzīgākajām valstīm pasaulē. Ar šo izrakteņu ieguvu nodarbojas Krievijas, Ukrainas, Francijas, Lielbritānijas, Austrālijas un Kanādas sabiedrības.

Ierēdņu korumpētība ir plaši zināma, un to valstu valdības, kurām pieder šīs sabiedrības, šķiet, ļoti maz uztrauc Gvinejas iedzīvotāju labklājība, un tās sāk sūdzēties par briesmīgo situāciju cilvēktiesību jomā tikai tad, kad tiek pārkāptas vai apdraudētas to finansiālās intereses.

Lai būtu, kā būdams, pašlaik Gvinejā pie varas ir vēl viens diktators, jauns cilvēks, armijas jaunākais virsnieks, kuru dēvē par kapteini *Camara*. Viņš vada huntu, kas apsolījusi attīrīt valsti no korupcijas un uzlabot desmit miljonu iedzīvotāju dzīves līmeni. Lai to panāktu, valsts pārvaldei tika izveidota Valsts demokrātijas un attīstības padome, kuras sastāvā ir 32 dalībnieki.

Man nav ne jausmas, vai kapteina *Camara* centieni ir patiesi un vai viņam izdosies uzlabot stāvokli Gvinejā. Tomēr viens ir skaidrs – nav iespējams vēl sliktāks stāvoklis nekā iepriekšējās desmitgadēs, kad Eiropa un pārējā pasaule bija laimīga, vienkārši sēžot malā, noskatoties un baudot Gvinejas izrakteņu ieguves nestos labumus. Tātad, kaut gan es *a priori* esmu pret militāru diktatūru, es varu tikai cerēt, ka pēc neilga laikā varētu notikt pāreja uz demokrātiju.

Jean-Pierre Audy, autors. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Špidla kungs, dāmas un kungi! 2008. gada 22. decembrī 74 gadu vecumā mira Gvinejas Republikas prezidents *Lanzana Conté*. Naktī no 22. uz 23. decembri viņa tuvinieki bija aizņemti ar pārejas perioda organizēšanu apstākļos, kad klīda baumas par valsts apvērsumu.

Vai šajā brīdī viņi bija godīgi, šie vīri, kas vadīja valsti, kuru *Transparency International* uzskata par vienu no korumpētākajām valstīm pasaulē un kuras pamatā ir nekad nepastāvējis tiesiskums un demokrātija? Vai šajā brīdī viņi atcerējās, kā pirms 24 gadiem ģenerālis *Lanzana Conté* sagrāba varu pēc 1958. gada neatkarības tēva, marksista, prezidenta *Sékou Touré* nāves 1984. gadā? Vai šajā brīdī viņi domāja, ka vienkāršs virsnieks, kurš atbild par degvielas sagādi armijai, spēs sagrābt varu? Vai šajā brīdī viņi nožēloja, ka nav strādājuši pietiekami daudz, lai izveidotu patiesu tiesiskumu un īstu demokrātiju, kas dotu iespēju 60 dienu laikā noorganizēt šīs dārgās vēlēšanas, kā tas noteikts konstitūcijā?

Ja viņi tiešām būtu jutuši šo nožēlu, tad kapteina *Moussa Dadis Camara* un viņa draugu jūtas dažās stundās būtu pārvērtušās sirdsapziņas pārmetumos. Trešdien, 24. decembrī nepazīstams kapteinis pasludināja sevi par republikas prezidentu, viņam uzgavilēja tūkstošiem Gvinejas iedzīvotāju, un 25. decembrī viņš deva piedāvāto uzticības solījumu civilajai valdībai, kura pieņēma viņa ultimātu. Viņš apsolīja apkarot korupciju un organizēt vēlēšanas līdz 2010. gadam. Viņš iecēla premjerministra amatā cienījamu cilvēku, Ēģiptē dzīvojošu bankas ierēdni. Viņš iepriecināts ziņoja, ka Gvinejā neviens viņu nenosoda; opozīcijas politiskās partijas un pilsoniskā sabiedrība pieņēma šo situāciju.

Vai šādos apstākļos valsts apvērsums ir jānosoda? Jā, dāmas un kungi, mums tas ir jānosoda! Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa, kuras vārdā man ir gods runāt, nosoda šo valsts apvērsumu, kaut gan mēs neesam naivi un zinām, ka, valstij mostoties pēc diktatūras, politiskie lēmumi nekad nav viegli. Aicinām jūs balsot par sešu politisko grupu kopīgo rezolūciju.

Erik Meijer, autors. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! 2007. gada 15. februārī mēs steidzami apspriedām diktatora *Lansana Conté* izvērsto valsts vardarbību Gvinejā. Šis diktators ieguva varu pēc valsts apvērsuma 1984. gadā un kopš tā laika šo varu saglabāja. Viņš uzskatīja valsti par savu privātīpašumu, un tas ir īpaši svarīgi, ņemot vērā zelta, dzelzs un boksītu dabiskos krājumus valstī. Lielākā daļa partiju nepiedalījās viņa kontrolē organizētajās vēlēšanās, un oficiālā opozīcija, kura bija uz laiku pārstāvēta parlamentā, bija spiesta aiziet.

Tā rezultātā par galveno spēku cīņā par demokrātiju kļuva arodbiedrību konfederācijas CNTG un USTG. Prezidenta drošības spēki, kurus vadīja viņa dēls, atbildēja uz 2007. gada 22. janvārī arodbiedrību organizēto protesta mītiņu, nogalinot 59 un ievainojot 150 cilvēkus.

Šim šausmīgajam režimam pienāca negaidītas beigas pēc diktatora nāves pagājušā gada decembrī. Hunta izvirzīja par nākamā premjerministru kādu bankieri. Tagad jājautā, kam īsti ir pavērusi ceļu militārā hunta, kura vēlāk pārņēma varu. Vai tas ir solis virzībā uz demokrātiju un visu iedzīvotāju vienlīdzību, vai arī šis

valsts apvērsums nolīdzinās ceļu jaunam diktatoram, kuru atkal interesēs galvenokārt tikai šis valsts dabas resursi un izredzes piepildīt savas kabatas?

Pārējās pasaules reakcija ir apjukums. Rietumāfrikas sadarbības bloks ECOWAS ir nosodījis pēdējo valsts apvērsumu. Nigērijas prezidents slavē netaisni diktatoru, taču, par laimi, viņš stingri pieprasa drīzu varas nodošanu demokrātiski ievēlētai valdībai. Arī Francija un Senegāla izdara spiedienu, lai vēlēšanas notiktu gada laikā.

Mūsu grupa gadiem ilgi ir atbalstījusi prasības, ko izvirza Gvinejas demokrātiskās opozīcija, kura joprojām, šķiet, ir izslēgta no spēles. Mēs nenosodām varas maiņu, taču mēs nosodām iespējamo demokrātijas trūkumu arī turpmāk. Pagaidām nav iemesla sodīt vai izolēt Gvineju, taču mums ir jāatgādina jaunajiem vadītājiem, ka viņu atrašanās laiks uz skatuves var būt tikai ļoti īss. Šai valstij nav vajadzīgs vēl viens diktators, tai ir vajadzīga demokrātijas atjaunošana.

Filip Kaczmarek, PPE-DE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Par laimi ir pagājis laiks, kad militārais apvērsums vienīgais veids kādas Rietumāfrikas valdības gāšanai. Kamēr tādas Gvinejas kaimiņvalstīs kā Sjerraleone, Zilona Krasta Republika, Senegāla vai Libērija ir iestāties politiskais atkusnis, militārie režīmi ir sabrukuši un rodas jauna demokrātija, Gvineja šķiet iestrēgusi pagātnē. Netaisns prezidents *Lansana Conté* pats sagrāba varu ar militāra apvērsuma palīdzību, un tagad rodas *déjà vu* sajūta. Divdesmit četras stundas pēc paziņojuma par prezidenta nāvi varu Gvinejā sagrāba militāristi, kuri uz laiku atcēla konstitūciju.

Vienīgā labā ziņā ir tā, kā pārējās Āfrikas valstis un Āfrikas Savienība ir nosodījušas šo apvērsumu. Eiropas Savienības turpmākā palīdzība Gvinejai, bez šaubām, ir jāsaista ar konstitucionālās kārtības atjaunošanu un pēc iespējas drīzāku prezidenta vēlēšanu sarīkošanu. Neatkarīgām starptautiskām organizācijām ir jānovēro vēlēšanu process un jāuzrauga šo vēlēšanu godīgums. Ja kapteinis *Camara* kaut nedaudz vēlas kļūt par Gvinejas Obamu, tad pat vajadzētu radikāli samazināt korupciju un nabadzību šajā valstī.

Ewa Tomaszewska, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Nākamajā dienā pēc prezidenta *Lansana Conté* nāves 2008. gada 23. decembrī varu Gvinejā sagrāba militārā hunta kapteiņa *Camara* vadībā, kura uz laiku atcēla konstitūciju un tiesības uz politisku darbību un atlaida valdību. Hunta ir pasludinājusi karu pret korupciju un gatavojas rīkot prezidenta vēlēšanas 2010. gada decembrī, kaut gan līdz šim laikam iepriekšējais likums noteica, ka vēlēšanām jānotiek 60 dienas pēc prezidenta aiziešanas no amata.

Taču nevar neievērot, ka Gvinejas iedzīvotāji atbalsta jauno valdību. 29. decembrī Āfrikas Savienība uz laiku izslēdza Gvineju, dodot šai valstij sešus mēnešus laika konstitucionālās kārtības atjaunošanai. Eiropas Parlamentam ir jāaicina Gvineja atjaunot civiltiesības un rīkot demokrātiskas prezidenta vēlēšanas cik ātri vien iespējams. Es ceru, ka Eiropas Komisija sniegs humāno palīdzību civiliedzīvotājiem un sāks sarunu procesu ar Gvinejas valdību.

Charles Tannock (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs! Prezidents *Lansana Conté* bija tipiska afrikāņu stiprā personība, korumpēts diktators, kurš vadīja Gvinejas tautu ar dzelzs dūri. Taisnību sakot, pusgadsimtu ilgajā neatkarības laikā Gvineja nekad nav izbaudījusi īstu demokrātiju.

Conté kunga nāve deva Gvinejai iespēju pāršķirt lappusi, taču militārais apvērsums iznīcināja jebkādas cerības uz pāreju uz patiesu demokrātiju. Kā jau bija paredzams, Āfrikas Savienības reakcija uz apvērsumu bija nožēlojami neizteiksmīga. ĀS nevar cerēt, ka to nopietni uztvers pasaulē, kamēr tā turpinās izlocīties un vilcināties. Kāpēc mums rietumos jālien vai no ādas laukā, lai risinātu šo problēmu, ja Āfrikas valstu valdības ir tik vienkāršas?

ES ir jāapsver iespēja iesaistīt Kotonū nolīguma noteikumus attiecībā uz šādām sankcijām. Kapteinim *Camara* un apvērsuma vadītājiem ir jāsaprot, ka apmaiņai pret atbalstu tirdzniecībai ES sagaida zināmus pārvaldības obligātos standartus. Gvinejas vienīgais ceļš uz labklājību ir demokrātiska, civila valdība.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Mūsu priekšā ir gadījums, kad virsnieku grupa ir sagrābusi varu. Visas militārās huntas rīkojas līdzīgi: vispirms aresti, tad konstitūcijas pagaidu atcelšana un vēlāk paziņojums par demokrātisku vēlēšanu rīkošanu. Šajā gadījumā vēlēšanām ir jānotiek pēc diviem gadiem. Taču praksē izrādās, ka virsnieki sāk valdīt un atklāj, ka viņiem tas patīk. Tas izraisa sociālu apspiestību un dumpjus, un cilvēktiesību un demokrātijas principu pārkāpumus. Mums ir iemesls aizdomām, ka tas pats var notikt arī Gvinejā, kaut gan mēs visi ceram, ka šoreiz viss būs citādi, notikumi mainīsies uz labo pusi, un rezultāts būs pozitīvāks.

Man šķiet, ka Rietumāfrikas valstu ekonomiskās kopienas un Āfrikas Savienības paziņojums par to, ka Gvinejas darbība šajās organizācijās uz laiku ir pārtraukta, ir zināms spiediens un apelē pie veselā saprāta. Es domāju, ka, ņemot vērā sociālo situāciju, t. i., pastāvīgi lejupslidošo vidējo ienākumu uz vienu iedzīvotāju, Eiropas Savienība un tālād Eiropas Komisija rīkosies ne tikai atbilstīgi un pārdomāti, bet arī drosmīgi, lai nodrošinātu pēc iespējas drīzāku situācijas normalizēšanos šajā valstī, kas nāks par labu tās iedzīvotājiem un novērsīs genocīdu un cilvēktiesību pārkāpumus.

Laima Liucija Andriekienē (PPE-DE). – (LT) Šodien mēs apspriežam valsts apvērsumu vienā no korumpētākajām Āfrikas valstīm Gvinejā. Turklāt Gvinejā ir neapskaužams sociālais un ekonomiskais stāvoklis, cilvēku dzīves apstākļi ir ārkārtīgi smagi, trūkst viselementārākās pārtikas, cilvēktiesības tiek demonstratīvi pārkāptas, un tas viss rada labvēlīgu vidi varas sagrābšanai ar nelikumīgiem līdzekļiem.

No otras puses, mēs ļoti labi zinām, ka varas iegūšana ar militāra apvērsuma palīdzību jau ir kļuvusi par Gvinejas tradīciju. Kad pirms diviem gadiem beidzās Nacionālās asamblejas termiņš, parlamenta vēlēšanas netika rīkotas. Tas, protams satrauc starptautisko sabiedrību. Šāda situācija jebkurā valstī agri vai vēlū noved pie nemieriem, nestabilitātes un nereti arī pie asinsizliešanas.

Tādēļ es pilnīgi piekritu apspriežamajai rezolūcijai, kurā izteikts aicinājums organizēt parlamenta un prezidenta vēlēšanas, ievērot starptautiskās normas un Āfrikas Savienības un Rietumāfrikas valstu ekonomiskās kopienas palīdzību. Turklāt pirms vēlēšanām ir jāgarantē preses, vārda un pulcēšanās brīvība, pretējā gadījumā šīs vēlēšanas pārvērtīsies par farsu.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Valsts apvērsums Gvinejā notika pēc tāda paša scenārija kā lielākā daļa līdzīgu apvērsumu Āfrikā un citās valstīs. Tas notika uzreiz pēc tam, kad bija miris prezidents *Conté*, kurš nāca pie varas pēc apvērsuma pirms 24 gadiem. Ekonomiskā un politiskā situācija šajā ārkārtīgi nabadzīgajā Āfrikas valstī veicina iedzīvotāju protestus. Šos protestus apvalda bruņotie spēki, kuri nostiprina valdības korumpētību un valsts dalījumu bagātajos un badā mirstošajos.

Tas, ka Āfrikas Savienība un Āfrikas Ekonomiskā kopiena ir pārtraukušas attiecības ar huntū, šajā gadījumā ir pozitīvs solis. Ārējā spiediena rezultātā hunta varētu sarīkot demokrātiskas vēlēšanas. Šīs situācijas sniegtā mācība ir tāda, ka Āfrikas Savienībai ir vajadzīgs rīcības plāns demokrātijas atbalstam Āfrikā; šāds plāns neļautu notikt apvērsumiem, kuri rada ārkārtīgus zaudējumus šā nabadzīgā pasaules reģiona iedzīvotājiem. Es atbalstu šo rezolūciju

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! 2008. gada 23. novembrī saņemtajām ziņām par Gvinejas prezidenta *Lansana Conté* nāvi pēc dažām stundām sekoja militārs apvērsums, ko vadīja hunta, kura nodibināja Valsts demokrātijas un attīstības padomi un paziņoja par konstitūcijas darbības apturēšanu un valdības iestāžu likvidēšanu.

Eiropas Komisija pilnībā atbalsta ES prezidentūras deklarāciju, kurā ir nosodīta vardarbīgā varas pārņemšana un izteikts aicinājums Gvinejas varas iestādēm pēc iespējas ātrāk atgriezties pie civilas, konstitucionālas un demokrātiskas pārvaldes. Labvēlība, ar kādu Gvinejas sabiedrība, it īpaši politiskās partijas un arodbiedrības, uzņēma militāro režīmu, skaidri parāda, ka Gvinejas iedzīvotāju dzīves līmenis ir tiktāl pasliktinājies, ka pat militāru apvērsumu cilvēki uzskata par pārmaiņu un labo pusi un par notikumu, kas ļauj cerēt uz labāku nākotni. Tas liecina, ka iepriekšējais režīms ir zaudējis Gvinejas iedzīvotāju uzticību jau tādā mērā, ka viņi uzskata par labāku, lai valdību pārņem militāras vienības nevis oficiāli pēcteči.

Šajā juceklīgajā situācijā ir svarīgi ar atzinību novērtēt Rietumāfrikas valstu ekonomiskās kopienas (ECOWAS) un tās priekšsēdētāja *Mohamed Ibn Chambas* straujo un efektīvo rīcību un Kopienas un Āfrikas Savienības noteiktību un izlēmību, apturot Gvinejas dalību šajās organizācijās un nosodot vardarbīgo varas pārņemšanu. Komisija ir cieši apņēmusies atbalstīt ECOWAS un Āfrikas Savienības centienus attiecībā uz iespējami visdrīzāko atgriešanos pie civilas, konstitucionālas un demokrātiskas valdības brīvu un pārredzamu vēlēšanu ceļā.

Izaicinājums, kas gaida starptautisko sabiedrību turpmākajos mēnešos, ir atbalsts Gvinejas pārejai uz demokrātiju un brīvu un demokrātisku likumdevēju asamblejas un prezidenta vēlēšanu organizēšana.

Dāmas un kungi! Kā jūs zināt, pēc 2004. gada vēlēšanām, kuru laikā netika ievēroti demokrātiski principi un tika pārkāpti Kotonū nolīguma svarīgākie noteikumi, mēs nolēmām sākt apspriešanu starp Gvineju un Eiropas Savienību saskaņā ar minētā nolīguma 96. pantu. Tika panākts progress šādās jomās: vispārējas vēlēšanas, kam jānotiek 2006. gadā, plašsaziņas līdzekļu liberalizācija, vēlēšanu sistēmas maiņa, ko kopā īsteno valdība un opozīcija, un makroekonomiskās sistēmas uzlabošana.

Mēs nezaudējam cerību. Mēs esam cieši pārliecināti, ka pagājušā gada oktobrī sākto vēlēšanu procesu ir iespējams sekmīgi pabeigt. Trešdien uz Gvineja dodas prezidentūras un Komisijas kopīgā delegācija. Tās sastāvā iekļautas ECOWAS un Āfrikas Savienības grupas, un tās mērķis būs novērtēt situāciju valstī un ierosināt atbilstīgus pasākumus, atbalstot Gvinejas pāreju uz demokrātiju.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

10.3. Preses brīvība Kenijā

Priekšsēdētājs. - Darba kārtības nākamais punkts ir seši rezolūcijas priekšlikumi par preses brīvību Kenijā. ⁽³⁾

Marios Matsakis, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Preses brīvība ir sinonīms vārda brīvībai un demokrātijai. Tā, bez šaubām, netiek nevainojami piemērota mūsu sabiedrībā, kurā plašsaziņas līdzekļu magnātu, valdības un politisko partiju iejaukšanās ne tikai nav nekas neparasts, bet ir pat diezgan pamanāma dažās rietumvalstīs, to skaitā arī ASV un dažās ES dalībvalstīs. Taču vismaz tiesību aktos mūsu sabiedrības plašsaziņas līdzekļiem ir piešķirta teorētiska likuma aizsardzība, kas tiem vajadzīga iespējami pilnvērtīgai darbībai.

Tādēļ mēs ļoti lūdzam nepieņemt Kenijas valdībai, kura īsteno tiesiskus pasākumus, kurus valsts var izmantot preses iespējama apspiešanai un vajāšanai. Mēs aicinām Kenijas varas iestādes pārvērtēt nostāju šajā jautājumā un piešķirt plašsaziņas līdzekļiem tiesisku brīvību, lai tie vismaz mēģinātu strādāt cik vien iespējams demokrātiski. Kenijas valdībai ir jāsaprot un jāpieņem tas, ka preses aizsardzība ir ļoti svarīga šīs valsts virzībai uz iedzīvotāju dzīves līmeņa uzlabošanu. Mēs ceram un ticam, ka lūgumu, kuru esam izteikuši šajā rezolūcijā, uzskatīs nevis par iejaukšanos, bet par draudzīgu padomu Kenijas valdībai, un ka šis lūgums tiks nopietni apsvērts un valdība parādīs lielāku viedumu, pārdomājot līdz šim izdarīto.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, autore. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Keniju ilgu laiku ir mocījusi smaga politiskā krīze. Pašreizējais prezidents Kibaki kungs īsteno pasākumus, kas nepārprotami vērsti uz vārda un preses brīvības ierobežošanu. 2009. gada 2. janvārī viņš pārkāpa Cilvēktiesību deklarācijas un Āfrikas Cilvēku un tautu tiesību hartas noteikumus, apstiprinot grozījumus 1998. gada Kenijas Informācijas aktā, ar ko piešķir jaunas tiesības valsts varas iestādēm, tostarp arī tiesības demontēt raidīšanas un saziņas iekārtas un kontrolēt un mainīt plašsaziņas līdzekļu publikāciju saturu. Starptautiskā sabiedrība vienprātīgi paziņoja, ka tas ir vēl viens soli virzībā uz Kenijas plašsaziņas līdzekļu cenzūru.

Turklāt, neraugoties uz iepriekšējo apņemšanos, kas izriet no parakstītajiem nolīgumiem par Kenijas lielās koalīcijas valdības izveidi, prezidents neapspriedās ar premjerministru ne par šo lēmumu, ne par jebkuriem turpmākajiem lēmumiem. Tas saasināja jau vairāk nekā gadu ilgušo krīzi Kenijā, kura prasījusi aptuveni 1 000 upuru un atstājusi bez pajumtes 350 000 cilvēku. Eiropas Savienība nevar neiejaukties, ja tiek demonstratīvi pārkāptas pamatbrīvības.

Mums ir atzinīgi jāvērtē Kenijas prezidenta solījumi, ka grozījumi tiks pārskatīti un šajā jautājumā notiks apspriedes ar visiem politiskajiem spēkiem, lai piešķirtu šiem grozījumiem jaunu demokrātisku kvalitāti un nodrošinātu tiem Kenijas sabiedrības vispārēju atbalstu. Eiropas Savienībai ir jāatbalsta šie pasākumi un tie rūpīgi jāpārtrauga, veicinot plurālismu pilsoniskas sabiedrības veidošanas procesā. Tajā pašā laikā Kenijas varas iestādēm ir jārīkojas stingrāk, lai stāvoklis valstī normalizētos, un viens no šādiem pasākumiem ir īpašas komitejas izveide, kuras sastāvā ir vietējie un starptautiskie eksperti, lai sodītu tos, kuri pagājušajā gadā izraisīja vardarbību un krīzi. Ir izredzes, ka šie pasākumi stabilizēs stāvokli valstī un novērsīs humanitāro katastrofu, kura nenovēršami draud šai Austrumāfrikas valstij ar desmit miljoniem iedzīvotāju.

Colm Burke, autors. – Priekšsēdētāja kungs! Es ar nožēlu uztveru to, ka prezidents M. Kibaki ir parakstījis Kenijas Informācijas likumu (ar grozījumiem). Ar šo likumu tiek pārkāptas vārda brīvības un preses brīvības tiesības, kādas paredzētas Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā un citās starptautiskajās konvencijās, ko Kenijas valdība ir parakstījusi un ratificējusi, tostarp Āfrikas Cilvēku un tautu tiesību hartā.

Šis likums dod informācijas ministram ievērojamas pilnvaras likt iebrukt raidorganizāciju telpās, ja tiek uzskatīts, ka šīs raidorganizācijas apdraud valsts drošību, un demontēt raidīšanas iekārtas. Likums dod valstij tiesības noteikt gan pārraižu, gan elektroniski un drukātā veidā izplatāmās informācijas saturu. Tomēr es

⁽³⁾ Sk. protokolu.

atzinīgi vērtēju prezidenta M. Kibaki nesen apliecināto gatavību pārskatīt tiesību aktus plašsaziņas līdzekļu jomā un ņemt vērā plašsaziņas līdzekļu pārstāvju ierosinājumus.

Vārda brīvība ir cilvēka pamattiesības, ko apliecina Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 19. pants. Es aicinu Kenijas valdību rosināt visu ieinteresēto pušu konsultācijas, lai vienotos par plašsaziņas nozarei vispiemērotāko regulējumu, kas neapdraudētu preses brīvību un Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā noteiktās tiesības.

Visbeidzot es vēlētos uzsvērt nepieciešamību mainīt nesodāmības gaisotni Kenijā, lai varētu saukt pie atbildības tos, kuri vainojami pirms gada notikušajā pēcvēlēšanu laika vardarbībā. Es aicinu izveidot vietējo un starptautisko juridisko ekspertu neatkarīgu komisiju, lai izmeklētu notikušo un sauktu pie atbildības vainīgos tajā vardarbībā, kas sekoja apšaubāmajām prezidenta vēlēšanām 2007. gada decembrī.

Erik Meijer, autors. – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Kenijai ir vardarbīga pagātne. Pēc Otrā pasaules kara, kad Eiropa pamazām nāca pie atziņas par Āfrikas valstu neatkarības varbūtējo nenovēršamību, jautājums par Keniju pavisam noteikti tika izslēgts tāpat kā par valsti, kuru mēs pazīstam kā Zimbabvi. Koloniālās valdības apgalvoja, ka tur ir pārāk daudz kolonistu un pārāk daudz ārvalstu ekonomisko interešu, lai tās varētu atstāt dominējošās melnās iedzīvotāju masas rokās.

Atšķirībā no citām Āfrikas valstīm Kenija ieguva neatkarību nevis mierīgā ceļā, bet gan pēc ilgām un vardarbīgām neatkarības kustības *Mau Mau* cīņām. Šī nepieciešamība pēc vardarbīgas cīņas ir likusi pamatu ieilgušai vardarbībai un bailēm. Lielākā daļa uzvarētāju ir vienas galvenās cilts – *Kikuyu* – locekļi. Citas iedzīvotāju grupas vienmēr ir turētas opozīcijā, ja vajadzīgs, ar viltotu vēlēšanu rezultātu palīdzību. Pēdējās prezidenta vēlēšanas vēlreiz pierādīja, ka *Kikuyu* ciltij nepiederīgs cilvēks nevar kļūt par prezidentu pat tad, ja par viņu balso vēlētāju vairākums.

Pateicoties kompromisam, opozīcijas kandidāts tagad ir premjerministrs, un iekšējais miers valstī, šķiet, ir atjaunots. Tomēr ja vienu no abām minētajām Āfrikas valstīm, kurās tika falsificēti prezidenta vēlēšanu rezultāti – Zimbabvi, – uzskata par valsti ar sliktu kompromisu, tad Keniju slavē par labu kompromisu. Gadiem ilgi Rietumeiropa un Amerika uzskatīja Keniju par galveno veiksmes stāstu. Tā bija valsts, kurā valda nosacīta labklājība, brīvība starptautiskai uzņēmējdarbībai, draudzība ar rietumiem un rūpes par tūristiem. Tagad Kenija ir zaudējusi šo veiksmes stāsta tēlu. Pārtikas trūkums un jaunais likums par presi ir veicinājuši spriedzes atjaunošanos. Šis pārtikas trūkums ir daļēji saistīts ar to, ka apmaiņai pret ostas būvi prezidents ir iznomājis 40 000 hektāru lauksaimniecības zemes pārtikas piegādēm naftas valstij Katarai.

Likums par presi, šķiet, ir svira, ko izmanto prezidents, lai ierobežotu koalīcijas valdības pilnvaras un likvidētu bīstamus pretiniekus. Vēl vairāk šokē tas, ka šo jauno likumu izsludināja, neapspriežoties ar premjerministru. Koalīcijas kompromiss starp prezidentu un premjerministru ir apdraudēts, ja prezidentam tiek piešķirtas tiesības neņemt vērā premjerministru, ierobežot valdības nozīmi un aizsargāt sevi pret preses kritiku.

Charles Tannock, on behalf of the PPE-DE Group. – Priekšsēdētāja kungs! Līdz pagājušā gada vardarbībai Keniju uzskatīja par vienu no morāli stabilākajām Āfrikas valstīm, kurā bija nosacīti brīvas un spēcīgas preses tradīcijas.

Prezidentam M. Kibaki ir jāsaprot, ka politiskā stabilitāte un brīva prese savstarpēji atbalsts viena otru. Ierosinātais vārda brīvības ierobežojums nepieder valstij, kuras līderis ir nācis pie varas, solot jaunu atklātības un pārredzamības laikmetu. Diemžēl šķiet, ka daudzi no Kenijas vadošajiem politiķiem vēl nav uzaudzējuši pietiekami biezu ādu, lai paciestu brīvas preses un demokrātijas nenovēršamos dzēlienus. Ceru, ka prezidents M. Kibaki pieņems mūsu ieteikumu un mainīs domas. Tas dotu mums pārliecību par Kenijas pasludināto uzticību brīvai sabiedrībai un koalīcijas valdībai, kurā pastāv varas dalīšana. Tas nostiprinātu arī Kenijas pretenzijas uz morālu autoritāti nestabilā reģionā.

Es atzinīgi vērtēju arī prezidenta solījumu tagad pārskatīt šo likumu un vairāk apspriesties ar plašsaziņas līdzekļiem. Tā kā premjerministrs *Raila Odinga* un viņa partija „Oranžā demokrātiskā kustība” asi protestē pret šo tiesību aktu, valdības stabilitātei ir ārkārtīgi svarīgi, lai tas neklūtu par vēl vienu sprādzienbīstamu un domstarpības izraisošu politisku jautājumu.

Catherine Stihler, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Es priecājos par iespēju runāt par šo kopīgās rezolūcijas priekšlikumu par preses brīvību Kenijā. Tāpat kā daudzi citi pirms gada es jutos izbiedēta un vilusies, kad pēc Kenijas prezidenta vēlēšanām, kuru laikā tika pieļautas daudzas kļūdas, ielu demonstrācijas pārauga nemieros un etniskās sadursmēs, kas izplatījās visā valstī, nogalinot vairāk nekā tūkstoš cilvēku un vēl 350 000 ļaužu atstājot bez pajumtes. Ir jāsauc pie atbildības tie, kuri vainojami pirms gada notikušajā pēcvēlēšanu laika vardarbībā, un tagad Kenijai ir ārkārtīgi svarīgs samierināšanās un iecietības periods.

Saistībā ar minētajiem notikumiem ļoti apbēdina ziņa, ka piektdien, 2009. gada 2. janvārī Kenijas prezidents M. Kibaki parakstīja 2008. gada Kenijas Informācijas likumu (ar grozījumiem), ar kuru groza 1998. gada Kenijas Informācijas aktu. Šis likums met izaicinājumu preses brīvībai un ignorē Kenijas valdības parakstītās starptautiskās konvencijas. Divi likuma panti efektīvi ievieš valdības īstenotu tiešu plašsaziņas līdzekļu cenzūru. 88. pants dod informācijas ministram ievērojamas pilnvaras likt iebrukt raidorganizāciju telpās, ja tiek uzskatīts, ka šīs raidorganizācijas rada valsts drošības apdraudējumu, un demontēt raidīšanas iekārtas. 46. pants dod valstij tiesības noteikt gan pārraizi, gan elektroniski un drukātā veidā izplatāmās informācijas saturu. Kenijas žurnālisti, premjerministrs R. Odinga un Oranžā demokrātiskā kustības protestēja pret šo likumu, un tā pieņemšana atklāja nopietnu apspriežu trūkumu pašreizējā un lielajā koalīcijā. Es izsaku nožēlu par šī likuma pieņemšanu un aicinu ņemt vērā ļoti, ļoti daudzās izteiktās šaubas, pārskatot ikvienu tiesību aktu plašsaziņas līdzekļu jomā.

Ewa Tomaszewska, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Es kā „Solidaritātes” biedre un cilvēks, kurš piedzīvojis kara stāvokli Polijā, zinu, ka vārda brīvība ir demokrātijas dzīvības spēks. Kenijas valdība parakstīja un ratificēja Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un citas starptautiskās konvencijas, tajā skaitā arī Āfrikas Cilvēku un tautu tiesību hartu. Šajās konvencijās ir iekļauta vārda brīvība.

Tagad Austrumāfrikas žurnālistu savienība mums ziņo, ka Kenijas valdība grasās ieviest cenzūru. Ceru, ka prezidents M. Kibaki atturēsies no jebkādiem tiesību aktu grozījumiem attiecībā uz plašsaziņas līdzekļiem, kas varētu ierobežot vārda brīvību. Es aicinu Kenijas varas iestādes atteikties no visām iecerēm par cenzūras ieviešanu, lai panāktu vienprātību preses brīvības un sabiedriskās saziņas jomas brīvības veicināšanai. Ceru, ka Kenijā ievēros reliģisko un etnisko minoritāšu tiesības. Ar vēlēšanām saistītajos protestos pirms gada gāja bojā vairāk nekā tūkstoš cilvēku, un 350 000 cilvēku pameta savas mājas. Es ceru, ka tie, kuri ir atbildīgi par šiem notikumiem, saņems taisnīgu sodu.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Pat tad, ja tas, ka daži Kenijas privātie plašsaziņas līdzekļi veicināja kūdīšanu uz nemieriem pēc emocionālās vēlēšanu kampaņas, tas neattiecināms vārda brīvības ierobežojumus.

Uzbrukums Kenijas preses brīvībai ir saistīts arī ar parlamentārās demokrātijas pamatprincipu pārkāpumiem. Der uzsvērt, ka jauno tiesību aktu pieņēma 25 no 220 parlamenta deputātiem. Tā ir absolūti neiedomājama situācija. Vēl ļaunāk ir tas, ka līdz šim Kenija lepojās ar vienu no visattīstītākajiem un daudzveidīgākajiem preses tīkliem visā Āfrikā. Kad stāsies spēkā jaunais tiesību akts, situācija mainīsies, jo speciālajiem dienestiem būs tiesības iejaukties plašsaziņas līdzekļu darbā, slēgt redakcijas un kontrolēt drukāto vai izrunāto vārdu. Plašsaziņas jomas brīvības ierobežošana valsts drošības vārdā var izraisīt tieši pretēju rezultātu tam, kas bija iecerēts.

Laima Liucija Andriekienė (PPE-DE). – (LT) Kāpēc mūs satrauc preses brīvība Kenijā? Kāpēc Eiropas Parlaments steigšus apspriest šo jautājumu kā cilvēktiesību pārkāpumu?

Pirmkārt, tāpēc, ka vārda brīvība ir cilvēka pamattiesības, kā noteikts Vispārējās cilvēktiesību hartas 19. pantā, kurai pievienojusies arī Kenija. Tādēļ Kenijai tāpat kā citām valstīm ne tikai ir jārikojas šīs hartas garā, bet arī tā burtiski jāievēro.

Demonstrācijas, kuras gandrīz pirms gada notika Kenijā pēc prezidentā vēlēšanām un pārauga nemieros un etniskās sadursmēs, kuru rezultātā vairāk nekā 1000 cilvēku zaudēja dzīvību un desmitiem tūkstošu iedzīvotāju palika bez pajumtes, ir visspēcīgākais arguments, lai nepieļautu šādu notikumu atkātošanos. Tādēļ Kenijas valdībai un prezidentam ir jārikojas kopā un jāgodā pienākums ievērot preses, vārda un pulcēšanās brīvību. Turklāt – un tas ir īpaši svarīgi – viņiem ir jāapkarro nesodāmība un jāsauc pie atbildības tie, kuri ir atbildīgi par pagājušajā gadā notikušajiem nemieriem.

Marios Matsakis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Kamēr mēs apspriežam preses brīvību trešās valstīs, es izmantošu iespēju informēt Parlamentu par plašsaziņas līdzekļu ziņojumiem no Gazas sektora, ka ANO birojus, kurus šodien bombardēja Izraēlas spēki, ir pārņēmušas liesmas un ir pilnīgi iznīcināta visa šajos biros uzglabātā ANO humānā palīdzība, kuras lielu daļu sūtījusi ES. Tāds pats liktenis piemeklējis Reuters un citu starptautisko informācijas aģentūru birojus Gazā. Es gribu norādīt, ka pievienojos ANO ģenerālsekretāram Ban Ki-moon, kuru, kā ziņo, ir pilnībā satriekusi Izraēlas varas iestāžu rīcība.

Priekšsēdētājs. – Matsakis kungs! Paldies par šo paziņojumu, taču teorētiski es nevaru to pieņemt, jo noteikumi prasa, lai tad, kad jūs lūdzat vārdu, uztverot manu skatienu, jums ir jārunā par apspriežamo jautājumu, kas, es gribētu atgādināt, ir preses brīvība Kenijā, kaut gan visi atzīst, ka jūsu minētie notikumi ir tiešām dramatiski.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Parlamenta rezolūcija par preses brīvību Kenijā izvirza svarīgu jautājumu. Diktatūra sākas ar preses un informācijas brīvības, kā arī pilsoņu tiesību ierobežojumiem. Ceru, ka reakcija starptautiskā un valsts līmenī apturēs šo procesu. Domāju, ka prezidents M. Kibaki un premjerministrs R. Odinga atbilstīgi rīkosies. Šī rezolūcija, kuru es atbalstu, bez šaubām, veicinās demokratizācijas procesu Kenijā.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Kad Polijā un citās valstīs pie varas bija komunisti, viens no krimināllikuma pantiem noteica, ka ir jāsoda ikviens, kurš izplata informāciju, kas var izraisīt nekārtības sabiedrībā. Šāda veida noteikums bija ārkārtīgi noderīgs kā rīksts ne tikai atsevišķu personu, bet pirmkārt un galvenokārt preses pāršanai. Tagad mēs vērojam līdzīgus nodomus, kas slēpti aiz Kenijas likumdošanas centieniem. Apgalvojot vai draudot neviens nevar teikt, ka prese ir jāapklusina, jo tā var izraisīt nemierus valstī. Tas nav attaisnojums vai izskaidrojums šāda veida cenzūrai. Preses uzdevums ir informēt cilvēkus, un tas ir īsts demokrātijas stūrakmens.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Sākumā es vēlētos uzsvērt, ka vārda brīvība, tajā skaitā arī televīzijā un radio, ir viens no ES sabiedrības balstiem. Šī brīvība ir viena no Eiropas galvenajām vērtībām, un to nevar apšaubīt.

Informācijas likumā, kas izsludināts Kenijā 2009. gada 2. janvārī, ir daži punkti, kuri, mūsaprāt, var skart plašsaziņas līdzekļu brīvību. Tādēļ mēs nesen ar apmierinājumu pieņemām prezidenta M. Kibaki 7. janvāra lēmumu pārskatīt dažus no šā likuma apstrīdētajiem pantiem. Esam iepriecināti, ka Kibaki kungs ir pilnvarojis informācijas un komunikācijas ministru un ģenerālprokuru tikties ar plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem, lai ierosinātu likuma grozījumus, kas novērsīs šīs bažas.

Vārda un preses brīvība ir daļa no sabiedrisko lietu pārvaldības šā jēdziena visplašākajā nozīmē, pati par sevi tā ir ES attīstības stratēģijas centrs. Atklāti runājot, es uzskatu, ka brīva un atbildīga prese ir svarīgs priekšnoteikums valsts demokrātijai un tiesiskumam, kas ir ilgtspējīgas attīstības neatņemamas daļas. Tikai plašsaziņas līdzekļu un Kenijas valdības dialogs spēs radīt vispārēju sapratni un savstarpēju cieņu. Tādēļ Eiropas Komisija ar interesi gaida daudzās iesaistīto pušu tikšanās, kas notiks Kenijā, un cer, ka šīs puses pieņems atbilstīgus ieteikumus par plašsaziņas līdzekļu likuma grozījumu priekšlikumiem.

Attiecībā uz vardarbību pēc vēlēšanām Komisija atzinīgi vērtē vardarbības izmeklēšanas komisijas ziņojumu (P. Waki ziņojums). Komisija atbalsta Kenijas valdības apņemšanos īstenot ziņojuma ieteikumus, tajā skaitā arī par īpaša tribunāla izveidi, lai sauktu pie atbildības tos, kuri izraisīja vardarbību.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks tūlīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) 2009. gada sākumā Kenijas demokrātija piedzīvoja triecienus pret preses brīvību. Prezidents Mwai Kibaki parakstīja likumu (kaut gan pēc tam viņš mainīja domas), ar kuru piešķir Kenijas varas iestādēm tiesības iebrukt redakcijās, noklausīties žurnālistu tālrunu sarunas un kontrolēt raidījumus „valsts drošības” dēļ. It kā ar šo ļaunprātību vēl nepietiktu, likums nosaka arī lielus naudassodus un apcietinājuma noteikumus žurnālistiem, kuri atzīti par vainīgiem „pret valdību vērsta” darbībā. Kaut gan prezidents M. Kibaki pēc nedēļas deva rīkojumu grozīt šos noteikumus, mēs nezinām, kādi „grozījumi” ir iecerēti.

Šā likuma sākotnējais variants atgādina diktatūras melnās dienas, kad Kenijas prese bija nospiesta uz ceļiem. Pašlaik Kenijā valda demokrātija, un esmu cieši pārliecināts, ka neviens, arī prezidents M. Kibaki, negrib atgriezties tajos laikos. Uzbrukums preses brīvībai ir uzbrukums demokrātijai. Starptautiskajai sabiedrībai ir jāturpina spiediens uz Kenijas varas iestādēm, lai tās atbildīgi izturētos pret pilsoniskajām brīvībām un it īpaši pret preses brīvību.

Marianne Mikko (PSE), rakstiski. – (ET) Dāmas un kungi! Kenijas rīcība ir pretrunā ar Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un Āfrikas Cilvēku un tautu tiesību hartu. Nav ievēroti tādi demokrātijas pamatprincipi kā vārda un preses brīvība. Brīvā prese ir nopietni apdraudēta.

Informācijas likuma grozījumos bija iekļauta valsts kontrole un cenzūra. Rezidenta M. Kibaki nepārdomātās rīcības dēļ tās tagad ir kļuvušas par likumu.

Nav dzirdēts, ka valdībai būtu jādod tiesības rīkot iebrukumus laikrakstu un raidorganizāciju redakcijās un pārbaudīt, ko un kā tās raida. Tā ne tuvu nav demokrātiska sabiedrība.

Ir svarīgi grozīt pašreizējos likuma noteikumus. Presi iespējams reglamentēt, neapdraudot runas un preses brīvību. Tas ir jādara pēc iespējas ātrāk.

11. Balsošanas laiks

11.1. Irāna: Shirin Ebadi lieta (balsošana)

11.2. Gvineja (balsošana)

11.3. Preses brīvība Kenijā (balsošana)

12. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

13. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem (sk. protokolu)

14. Rakstiskas deklarācijas, kas ir iekļautas reģistrā (Reglamenta 116. pants) (sk. protokolu)

15. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana (sk. protokolu)

16. Nākamo sēžu datumi (sk. protokolu)

17. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētājs. - Paziņoju Eiropas Parlamenta sesiju par pārtrauktu.

(Sēdi slēdza plkst. 16.10)

Rakstiskās atbildes

Jautājumi padomei (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnībā atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr.6 (Brian Crowley)(H-0973/08)

Temats: Septītā pētniecības un attīstības pamatprogramma

Ar kādām politiskajām iniciatīvām šogad nāks klajā Padome, lai sekmētu Septītās pētniecības un attīstības pamatprogrammas 2007.-2013. gadam ietekmi un pastāvēšanu attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, ņemot vērā, ka šajā laika periodā Eiropas uzņēmumiem ir pieejams finansiāls atbalsts 52 miljardu EUR apmērā.

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Eiropas Parlaments un Padome Septītās pētniecības un attīstības pamatprogrammas 2007.-2013. gadam ⁽⁴⁾ tiesību aktu kopumā noteica skaidru mērķi, saskaņā ar kuru īpaša uzmanība tiks veltīta tam, lai nodrošinātu pietiekamu mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) līdzdalību šajā programmā.

Līdz ar to, Septītās pamatprogrammas īstenošanas pasākumos šis mērķis ir galvenais, it īpaši „Sadarbības” programmā, kura paredz, ka MVU ir jāizstrādā stratēģija katrai prioritārajai tēmai un ka galvenais mērķis būs panākt vismaz 15% šajā programmā pieejamā finansējuma novirzīšanu MVU. MVU Septītajā pamatprogrammā bauda arī augstāku finansējuma likmi 75% apmērā no attaisnotajām izmaksām (salīdzinot ar 50% likmi lieliem uzņēmumiem). Sestajā pamatprogrammā paredzētā kolektīvā finansiālā atbildība Septītajā pamatprogrammā ir aizstāta ar Garantiju fondu, kas samazina MVU finansiālo risku.

Kā godājamajam Parlamenta deputātam ir zināms, Komisija ir atbildīga par Septītās pamatprogrammas īstenošanu atbilstoši šīs programmas mērķiem, tādēļ Komisijai ir jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai veicinātu MVU līdzdalību. Viens no šādiem pasākumiem ir konference Research Connection 2009, ko Čehijas prezidentūras laikā, 2009. gada maijā Prāgā organizē Komisija. Viena šīs konferences daļa tiks veltīta tieši MVU līdzdalībai Septītajā pamatprogrammā.

Padome godājamā Parlamenta deputāta uzmanību vēlētos vērēt arī uz svarīgajām Eiropas Kopienas iniciatīvām inovāciju atbalstam, tādām kā:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Konkurētspējas un jauninājumu pamatprogramma (CIP) ⁽⁵⁾

Komisijas uzsāktā Vadošā tirgus iniciatīva Eiropai, kuru Padome 2008. gada 29. maijā pieņemtajos Secinājumos ⁽⁶⁾ atzinīgi novērtēja un mudināja īstenot.

Reģionālo inovāciju kopu politika, kuru Padome savos 2008. gada 1. decembra Secinājumos atzinīgi novērtēja kā instrumentu, ar kura palīdzību stimulēt MVU potenciālu un integrāciju augsto tehnoloģiju tīklos ⁽⁷⁾.

Visbeidzot, uzmanība ir jāvērs arī uz Eiropas Investīciju bankas neseno lēmumu laist apgrozībā 30 miljardus EUR, lai Eiropas ekonomikas glābšanas plāna kontekstā atbalstītu Eiropas MVU.

(4) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmums Nr. 1982/2006/EK par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) (OV L 412, 30.12.2006) un Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1906/2006, ar ko paredz noteikumus uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu līdzdalībai Septītās pamatprogrammas darbībās un pētījumu rezultātu izplatīšanai (2007. līdz 2013. gads) (OV L 391, 30.12.2006).

(5) OV L 310, 9.11.2006

(6) Padomes Secinājumi „Jauns impulss konkurētspējai un inovācijām Eiropas ekonomikā” – (dok. 10174/08).

(7) Padomes Secinājumi „Ceļā uz pasaules līmeņa kopām Eiropas Savienībā: plaša mēroga inovāciju stratēģijas īstenošana” – (dok. 14679/08).

Šie elementi ir jāmin kopā ar Septītās pamatprogrammas pētniecības aktivitātēm, ņemot vērā to, ka pētījumus par inovatīvu MVU vadīšanu un tehnoloģiskās attīstības aktivitātes, kas neietilpst Septītajā pamatprogrammā, varētu īstenot ar šo citu Eiropas Savienības piedāvāto inovāciju atbalsta shēmu palīdzību.

Es godāmajam deputātam vēlētos apliecināt, ka Čehijas prezidentūra pilnībā apzinās, cik svarīgi ir mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) kā pētniecības, tās izmantošanas un inovāciju virzītāji. Saskaņā ar Prezidentūras teikto, ir vajadzīga īpaša pieeja MVU, lai veicinātu to līdzdalību Septītajā pamatprogrammā – mēs uzskatām, ka ir jāveicina ar MVU dalību visās pamatprogrammās saistīto procedūru vēl lielāka vienkāršošana. Prezidentūra Eiropas Komisijai sniegs pilnīgu atbalstu īstenošanas aktivitātēs.

*
* *

Jautājums Nr.7 (Eoin Ryan)(H-0975/08)

Temats: Efektīvs Eiropas palīdzības sadalījums attīstības valstīm

Eiropas Savienība ir pasaulē lielākā palīdzības sniedzēja attīstības valstīm, tomēr BBC programmā Panorama 2008. gada novembra beigās tika uzsvērts, kā šī palīdzība pārāk bieži tiek izšķērdēta, netiek izmantota efektīvi vai arī nesasniedz savu mērķauditoriju. Starp daudzajiem uzsvētajiem jautājumiem bija arī izglītības nozarē iztērētā atbalsta efektivitātes trūkums, jo šajā nozarē nauda vairāk tiek tērēta ēkām nekā mācībām un algām, kā rezultātā mācību standarti var pazemināties. Bieži ir vērojams, ka skolotāji neierodas darbā, jo, lai izdzīvotu, ir spiesti strādāt vairākās darba vietās. Šādas tendences ļoti viegli var novest pie ļoti satraucošas un pilnīgi nepieņemamas situācijas, kurā vispārējās pamatzīdītības TAM 2 tiek pārvērsta veidā sasniegti, taču izglītības standarti ir tik zemi, ka tiem ir maza nozīme un vērtība bērnu dzīves mainīšanā. Kādus pasākumus vai izmaiņas Padome plāno, lai nodrošinātu, ka Eiropas palīdzība tiek sadalīta un izmantota efektīvāk?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome atgādina, ka finanšu resursu izmantošanas plānošana un Kopienas palīdzības pārvaldības atbalstīšana ir Komisijas un Eiropas Attīstības fonda (EAF) pienākums.

Padome vēlētos vērst uzmanību uz divām palīdzības dimensijām, t.i. uz īpašiem nosacījumiem, kas paredzēti palīdzības sniegšanas uzraudzībai, un uz iniciatīvām, kas izstrādātas, lai uzlabotu palīdzības efektivitāti. Attiecībā uz abiem šiem aspektiem Padome pašlaik ir un arī turpinās būt modra un aktīva.

1. Palīdzības sniegšanas uzraudzība

Visi Eiropas Kopienas attīstības sadarbības instrumenti ietver īpašus noteikumus, kas paredzēti Eiropas Kopienas finansiālo interešu aizsardzībai. Komisijai un Revīzijas palātai ir tiesības veikt jebkura darbuzņēmēja vai apakšuzņēmēja, kas saņēmis Kopienas līdzekļus, auditu, tostarp arī dokumentu auditu vai auditu uz vietas.

Katru gadu gan Padome, gan Eiropas Parlaments, izmantojot ikgadējo Eiropas Kopienas attīstības politikas un ārējās palīdzības politikas un tās īstenošanas pārskatu, kuru Komisija parasti iesniedz jūnija beigās, var izvērtēt, kādā veidā ir tikusi īstenota Eiropas Kopienas ārējā palīdzība.

Līdz ar to, Padome uzskata, ka atbilstoša attīstības palīdzības pārvaldība un īstenošana nav tikai līdzekļu devēja atbildība: ir jāpiemēro īpašumtiesību, labas pārvaldības un savstarpējās atbildības principi, un šajā sakarībā līdzatbildīgi ir arī mūsu partneri, kuriem ir tiesības saņemt palīdzību. Savos 2008. gada 27. maija Secinājumos Padome no jauna apstiprināja to, cik svarīgi ir valsts, reģionālā un starptautiskā līmenī ieviest pastiprinātas savstarpējās atbildības mehānismus, lai nodrošinātu vienlīdzīgu partnerību.

Visbeidzot, 2008. gada jūlijā Komisija izveidoja interneta vietni, kas piedāvā visaptverošu informāciju par visu Eiropas Kopienas ārējās palīdzības programmu pārvaldību un īstenošanu. To pārzina Europe Aid un tā ir pieejama plašākai sabiedrībai.

2. Palīdzības efektivitāte

Ar 2005. gada marta Parīzes Deklarāciju par palīdzības efektivitāti⁽⁸⁾ un ar 2005. gada novembra ES Konsensu par attīstību⁽⁹⁾ ES ir cieši apņēmusies sniegt plašāku un labāku palīdzību. Īpaši ES ir apņēmusies veicināt labāku līdzekļu devēju koordināciju un papildināmību, izstrādājot kopīgas daudzgadu programmas, pamatojoties uz partnervalstu nabadzības samazināšanas vai līdzvērtīgām stratēģijām un valsts budžeta procesiem, vienotiem ieviešanas mehānismiem, kas ietver kopīgu analīzi, kopīgas līdzekļu devēju misijas un līdzfinansējuma veidu izmantošanu.

Līdzekļu devēju aktivitāšu papildināmība sevišķi svarīga ir palīdzības efektivitātes palielināšanai un tādējādi arī efektīvākai un iedarbīgākai attīstības palīdzībai. Šim nolūkam Padome un dalībvalstis 2007. gada maijā pieņēma ES Rīcības kodeksu attiecībā uz papildināmību un darba dalīšanu attīstības politikas jomā⁽¹⁰⁾. Visbeidzot, 2008. gada septembrī pēc trešā augstākā līmeņa foruma par palīdzības efektivitāti pieņemtā Ministru deklarācija (t.i. Akas Rīcības programma) paredz ļoti mērķtiecīgu pieeju no ES puses un vajadzīgās stingrās, precīzās un novērtējamās apņemšanās, kā arī to īstenošanas grafiku.

*
* *

Jautājums Nr.8 (Liam Aylward)(H-0977/08)

Temats: Čehijas prezidentūra

Attiecībā uz pavasara Eiropadomes sanākumi un uz ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju, vai Prezidentūra varētu izskaidrot, kādā veidā tā Eiropas Savienības konkurētspējas darba kārtību iekļaus savu prioritāšu saraksta augšgalā, it īpaši ņemot vērā pašreizējo ekonomikas lejupslīdi?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kas attiecas uz pavasara Eiropadomes sanākumi un ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju, Čehijas prezidentūra Eiropas Savienības konkurētspējas darba kārtību patiesi iekļaus savu prioritāšu saraksta augšgalā, jo labi apzinās, ka pašreizējā ekonomikas lejupslīde ES liek rīkoties, rīkoties stingri un izlēmīgi. Būtiskā ekonomikas izaugsmes palēnināšanās parāda, cik svarīga ir Lisabonas stratēģija kā instrumentu kopums, ar kuru palīdzību stiprināt ekonomikas izaugsmi un ekonomiku pretošanās spējas iekšējiem un ārējiem satricinājumiem. Tādēļ marta Konkurences padomes galvenais uzdevums būs pieņemt Konkurences padomes galveno jautājumu dokumentu⁽¹¹⁾ 2009. gada pavasara Eiropadomes sanāksmei, kas pilnībā tiks veltīta izaugsmes un nodarbinātības jautājumiem. Atlikušais prezidentūras laiks tiks veltīts Eiropas ekonomikas glābšanas plāna⁽¹²⁾ īstenošanai un tādu jaunu Eiropadomes pilnvaru pildīšanai, kā Eiropas Inovāciju plāns.

Prezidentūras plānus skaidrus padara jau tās devīze, kuru tā ir izvēlējusies savu pilnvaru termiņam, t.i. „Eiropa bez barjerām”, kas ir daudz vairāk nekā tikai politisks sauklis. Faktiski, tas sevī ietver mērķtiecīgu programmu darbam pie efektīvas vienotā tirgus un zināšanu tīksta, kurā ietilpst pētniecība, izglītība un inovācijas, stiprināšanas, lai saglabātu un stimulētu izaugsmi un jaunu darba vietu radīšanu, tajā pašā laikā paturot prātā vajadzību samazināt administratīvo slogu un vienkāršot likumdošanu.

Vislielākās ES paplašināšanās piektā gadadiena dod iespēju izvērtēt, ko tā visām dalībvalstīm ir maksājusi un kādu labumu ir devusi. Čehijas prezidentūra sadarbībā ar Eiropas Komisiju un ESAO prezentēs pētījumu, kurā būs noteiktas atlikušās barjeras iekšējā tirgū, un apspriedīs šīs barjeras starptautiskā konferencē „5 gadi kopš ES paplašināšanās”, kas notiks 2009. gada martā.

(8) Šajā konferencē ES piekrita visu palīdzību iestāžu darbības uzlabošanai sniegt, īstenojot koordinētas programmas, un aizvien plašāk izmantot vairāku donoru sadarbību, 50% valdībām sniegtās palīdzības virzīt caur valsts sistēmām, tostarp arī palielinot tās mūsu palīdzības procentuālo daudzumu, kas tiek sniegta caur budžeta atbalsta programmām vai ar nozares mēroga pieejas palīdzību, censties neveidot jaunas projektu īstenošanas vienības un par 50% samazināt nesaskaņoto pasākumu skaitu.

(9) Dok. 14820/08

(10) 2007. gada 15. maija Secinājumi (dok. 9558/07)

(11) 17359/08

(12) 16097/08

Saistībā ar to Čehijas prezidentūra plāno savas aktivitātes koncentrēt un dalībvalstu uzmanību vērst uz šādiem sešiem galvenajiem jautājumiem:

- Pilnībā funkcionējošs vienotais tirgus bez barjerām.
- Viengabalainas mijiedarbības veicināšana zināšanu trijstūrī.
- Labāka likumdošana, kas koncentrēta uz administratīvā sloga samazināšanu.
- Eiropas rūpniecības mugurkaula stiprināšana: atbalsts mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU).
- Ekonomikas reformu procesa paātrināšana, lai panāktu lielāku koncentrēšanos uz konkurētspēju un inovācijām.
- Investīciju zināšanās, pētniecībā un inovācijās palielināšana un uzlabošana.

Šīs aktivitātes aptver Eiropas konkurētspējas īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa perspektīvas. Citiem vārdiem sakot, mums ir jārikojas tagad, tajā pašā laikā domājot uz priekšu. Ar šādu domu Čehijas prezidentūra diskusijas starp dalībvalstīm plāno koncentrēt uz šiem konkurētspējas darba kārtības jautājumiem un ir cieši pārliecināta, ka par šiem jautājumiem ir jādod skaidrs signāls valstu un valdību vadītājiem, kuri 2009. gada martā sanāks kopā, lai cita starpā apspriestu arī ES ekonomisko situāciju.

*
* *

Jautājums Nr.9 (Claude Moraes)(H-0980/08)

Temats: Cilvēku tirdzniecība

2008. gada jūnijā publicētajā dokumentā, kurā ir izklāstīta Francijas, Čehijas un Zviedrijas prezidentūru 18 mēnešu programma, ir minēts, ka cīņa pret cilvēku tirdzniecību paliks kā prioritāte. Turklāt, oktobrī Komisija gan ES, gan dalībvalstis aicināja pielikt īpašus pūliņus cīņā pret cilvēku tirdzniecību.

Kādus īpašus pasākumus Čehijas prezidentūra nākamo sešu mēnešu laikā plāno ieviest šajā jomā?

Jautājums Nr.10 (Mikel Irujo Amezaga)(H-1006/08)

Temats: Cilvēku tirdzniecības apkarošana

Savā 2006. gada 17. janvāra Rezolūcijā P6_TA(2006)0005 par sieviešu un bērnu, kas ir neaizsargāti pret seksuālo izmantošanu, tirdzniecības apkarošanas stratēģijām (2004/2216(INI)) Parlaments izteica nožēlu par to, ka neskatoties uz to, ka 2002. gada 19. jūlijā tika pieņemts Pamatlēmums 2002/629/TI⁽¹³⁾ par cilvēku tirdzniecības apkarošanu, kurā tika noteikti cilvēku tirdzniecību raksturojošie elementi un tika izveidota tās vienota definīcija, kas jāizmanto visām dalībvalstīm, sodi, kas dalībvalstīs piemērojami par sieviešu un it īpaši bērnu seksuālo izmantošanu, vēl aizvien nav saskaņoti.

Vai Padome varētu norādīt, kāds progress kopš 2006. gada ir panākts dalībvalstīs piemērojamo sodu saskaņošanā?

Kopējā atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Cīņa pret cilvēku tirdzniecību ir viena no šī brīža lielākajām problēmām ne tikai ES, bet arī visā pasaulē. Cilvēku tirdzniecība ir viena no organizētās noziedzības visnopietnākajām formām, un tā kā noziedznieki no šādām aktivitātēm gūst milzīgu peļņu, tā ir arī viena no visienesīgākajām noziedzības formām. Tā kā cilvēku tirdzniecība notiek dažādos veidos, tās apkarošanai pieņemtajiem pasākumiem ir jābūt tikpat plašiem un visaptverošiem.

Savā Likumdošanas un darba programmā 2009. gadam⁽¹⁴⁾ zem nosaukuma „Organizētās noziedzības apkarošanas tiesību aktu pakete: „palīdzība upuriem” Komisija paziņoja par to, ka Padomei tiks iesniegts

⁽¹³⁾ OV L 203, 1.8.2002., 1. lpp.

⁽¹⁴⁾ COM (2008) 712 galīgā redakcija.

tiesību akta priekšlikums, lai korigētu Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI par cilvēku tirdzniecības apkarošanu⁽¹⁵⁾. Tādēļ vispirms Komisijai ir jāpārbauda šādu krimināltiesību noteikumu tālākas saskaņošanas iespējamība un vajadzība. Tūlīt pēc tam Čehijas prezidentūra domā Padomē uzsākt diskusijas par šādu priekšlikumu.

Cilvēku tirdzniecības apkarošanas jomā Čehijas prezidentūra galvenokārt plāno palīdzēt ieviest vislabāko praksi saistībā ar datu apkopošanas saskaņošanu. 2009. gada 30.-31. martā Prāgā notiks ekspertu konference ar nosaukumu „Kopīga analīze, kopīga rīcība”. Vēl papildus citiem tematiem konferences īpašais mērķis būs izpētīt iespējas Eiropas Savienībā izveidot nacionālo cilvēku tirdzniecības referentu tīklu, kā arī izskatīt jautājumu par neaizsargāto upuru aizsardzību un viņu stāvokli krimināllietu izskatīšanā.

*
* *

Jautājums Nr.11 (Marie Panayotopoulos-Cassiotou)(H-0985/08)

Temats: Nodarbinātības ģimenē atzīšana

Eiropas līmenī tiek pieņemti lēmumi, lai mātēm un tēviem piešķirtu neskaitāmas tiesības un koncesijas saistībā ar apgādībā esošajiem ģimenes locekļiem (bērniem, cilvēkiem gados, invalīdiem), kā arī lēmumi, lai veicinātu darba un ģimenes dzīves veiksmīgu apvienošanu, taču tikai attiecībā uz apmaksātām aktivitātēm vai pašnodarbinātību. Tomēr, pašnodarbinātību ģimenē, tās ietekmi uz ģimeni un ģimeni kā darba devēju ES vēl nav atzinusi. Kādi ir Čehijas prezidentūras priekšlikumi par šo tematu?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Pievēršoties jautājumam par ģimenes kontekstā veikto darbu un it īpaši par šāda darba atzīšanu un tā ietekmi uz ģimeni, cienījamā Parlamenta deputāte ir ierosinājusi ļoti svarīgu jautājumu.

Kā zināms, Eiropas Parlaments un Padome var darboties vienīgi likumdevēju statusā, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu. Es vēlētos atgādināt, ka Komisija nesen tiesām ir iesniegusi priekšlikumu, kas risina jautājumu, par kuru cienījamā Parlamenta deputāte ir izteikusi savas bažas. Es runāju par jauno priekšlikumu Direktīvai par to, kā piemērot vienlīdzības principu attiecībā pret vīriešiem un sievietēm, kuri darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar ko atceļ Direktīvu 86/613/EEK⁽¹⁶⁾. Priekšlikuma mērķis ir uzlabot pašnodarbinātu personu sociālo aizsardzību, novēršot šķēršļus sieviešu dalībai uzņēmējdarbībā. Tas arī cenšas uzlabot „līdzstrādājošo dzīvesbiedru” sociālo aizsardzību, kuri bieži vien strādā pašnodarbināto statusā, taču nebauda attiecīgās tiesības. Kā cienījamai deputātei ir zināms, lielais vairums šādu „līdzstrādājošo dzīvesbiedru” ir sievietes, un daudzas no tām strādā lauksaimniecības nozarē. Komisijas priekšlikuma mērķis ir arī palielināt šādas pašnodarbinātības ģimenē atzīšanu. Nosakot tiesības uz dekrēta atvaļinājumu „līdzstrādājošām dzīvesbiedrēm”, kuras to vēlas, priekšlikums cenšas arī novērst šādas neformālas nodarbinātības ģimenes uzņēmumos radīto problemātisko ietekmi, ko tā var atstāt uz pašu ģimeni, it īpaši tad, ja „līdzstrādājošām dzīvesbiedrēm” ir bērni.

Pievēršoties plašākām sekām, ko ilgtermiņā var radīt neatzītais „līdzstrādājošo dzīvesbiedru” darbs, es vēlētos cienījamajai deputātei apliecināt, ka Padome ir informēta par īpaši sarežģīto situāciju, ar kādu saskaras algu nesapemošās sievietes, kuru ienākumi ir atkarīgi no vīru labvēlības un kuru finansiālā situācija bieži vien ļoti nedroša ir tad, kad tās pensionējas vai izšķiras vai arī kļūst par atraidnēm. Padome savas bažas par šo jautājumu izteica 2007. gada decembrī, kad pieņēma Secinājumu kopumu par tēmu „Sievietes un nabadzība”, kurš ietver statistikas rādītājus, ko Pekinas rīcības platformas⁽¹⁷⁾ kontekstā izstrādāja Portugāles prezidentūra. Šajos Secinājumos Padome atzina, ka sievietes ir mazāk aizsargātas pret ienākumu nabadzību nekā vīrieši un ka vecumam palielinoties, šīs dzimumu atšķirības palielinās.

⁽¹⁵⁾ OV L 203 1.8.2002., 1. lpp.

⁽¹⁶⁾ 13981/08.

⁽¹⁷⁾ 13947/07.

Nesenākā pagātnē, 2008. gada decembrī Padome pieņēma Secinājumu kopumu par tēmu „Sievietes un ekonomika: darba un ģimenes dzīves saskaņošana”, kas atkal notika Pekinas rīcības platformas⁽¹⁸⁾ īstenošanas kontekstā. Arī šajā dokumentā Padome no jauna apstiprināja tādu pasākumu nozīmīgumu, kas sievietēm un vīriešiem ļauj saskaņot viņu darba un ģimenes pienākumus, un prasīja izstrādāt atbilstošas politikas.

Nobeigumā jāsaaka, ka Padome aktīvi risina jautājumu, ko cienījamā Parlamenta deputāte ir ierosinājusi attiecībā uz pašnodarbinātību ģimenes kontekstā. Čehijas prezidentūra turpinās diskusijas par iepriekš minēto tiesību aktu priekšlikumu un sekos līdzī notikumu attīstībai Eiropas Parlamentā.

*
* *

Jautājums Nr.12 (Jim Higgins)(H-0987/08)

Temats: Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu sodu pārrobežu piemērošana

Savas 2908. sanāksmes secinājumos novembrī Tieslietu un iekšlietu padome norādīja, ka tā uzskata, ka ar esošajām sistēmām pietiek, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar ārvalstu autovadītāju izbēgšanu no soda par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem. Tomēr, prakse rāda, ka tas tā nebūt nav, jo vairums ārvalstu autovadītāju nesaņem sodu par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem. Ja Padome nevēlas atbalstīt jaunus tiesību aktus, tad pie kādiem pasākumiem tā strādā, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas tiesību aktiem ārvalstu autovadītājiem nav iespēju izbēgt no soda?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome piekrīt Parlamenta izteiktajām bažām par lielo nelaimes gadījumu upuru skaitu uz Eiropas ceļiem katru gadu un par grūtībām autovadītājus nerezidentus sodīt par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem.

Padome vēlētos norādīt, ka 2008. gada septembrī Francijas prezidentūra organizēja semināru par ceļu satiksmes drošības kampaņu saskaņošanu visā Eiropā. Šī semināra laikā tika izpētītas iespējas ceļu satiksmes drošības pasākumus padarīt efektīvākus. Kā papildu pasākumu pēc konferences Padome 2008. gada 27. un 28. novembrī pieņēma secinājumus par policijas darba saskaņošanu ceļu satiksmes drošības uzlabošanai. Šo secinājumu mērķis ir izstrādāt mehānismu, kā visā Eiropā saskaņot to policijas spēku darbu, kas iesaistīti satiksmes drošības nodrošināšanā. Padome apstiprināja arī savu apņemšanos uzsākt iniciatīvas, kas vajadzīgas, lai uzlabotu stratēģisko un operatīvo sadarbību ceļu satiksmes drošības uzlabošanā uz jau esošās sistēmas pamatiem.

Šajā sakarībā Padome atgādina par savu Pamatlēmumu 2005/214/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām⁽¹⁹⁾. Šis Pamatlēmums attiecas uz finansiālām sankcijām, kas piemērotas par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem. Valstu tiesību aktiem, kas iesiesti saskaņā ar šo Pamatlēmumu, tiesu iestādēm un atsevišķos gadījumos arī administratīvajām iestādēm ir jādod iespēja finansiālās sankcijas nodot tālāk iestādēm citā dalībvalstī, kam šīs sankcijas ir jāatzīst un bez jebkādam papildu formalitātēm arī jāizpilda.

Padome atgādina arī par savu Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu⁽²⁰⁾, it īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību. Šis tā saucamais Prīmes Lēmums paredz pārrobežu sadarbību jautājumos, kas minēti Līguma par ES VI sadaļā, un cita starpā atvieglo arī transportlīdzekļu reģistrācijas datu apmaiņu starp dalībvalstīm.

Visbeidzot, Padome vēlētos norādīt arī uz 2008. gada 19. marta priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai, ar ko veicina ceļu satiksmes drošības noteikumu pārrobežu izpildi. Šī priekšlikuma mērķis ir uzlabot ceļu satiksmes drošību Eiropas Savienībā, paredzot sodu pārrobežu izpildi četru tādu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu gadījumā, kas izraisīti ar ārpus pārkāpuma izdarīšanas valsts reģistrētiem transportlīdzekļiem un kas izraisa procentuāli visvairāk nāves gadījumu, proti, atļautā ātruma pārsniegšana,

⁽¹⁸⁾ 17098/08.

⁽¹⁹⁾ OV L 76, 22.3.2005., 16.-30. lpp.

⁽²⁰⁾ OV L 210, 6.8.2008., 12.-72. lpp.

transportlīdzekļa vadīšana alkohola reibumā, drošības jostas nelietošana un sarkanā gaismas signāla neievērošana. Padome šo priekšlikumu ir izskatījusi.

Tas tiešām tā ir, ka vairums Kopienas dalībvalstu nav pārliecinātas, ka šo pasākumu pieņemšanas tiesiskais pamatojums Kopienai tiešām ļauj to pieņemt; no šī viedokļa nav iespējams novērst to, ka Padome varētu nevēlēties atbalstīt citus jaunu tiesību aktu priekšlikumus, kuri tai tiks iesniegti. Patiesi, Padomes dalībvalstis nav apšaubījušas to, vai mērķis nodrošināt sodu par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem pārrobežu izpildi, ir likumīgs.

*
* *

Jautājums Nr.13 (Gay Mitchell)(H-0989/08)

Temats: Eiropas krasta apsardze

Tā kā ar Lisabonas līgumu mēs tiecamies pēc lielākas sadarbības aizsardzības jomā, tad kādas ir izredzes izveidot Eiropas krasta apsardzi? Vai ir iespējams izveidot jumta organizāciju, kas līdzinātos uzlabotai Frontex versijai un sastāvētu no dalībvalstu krasta apsardzēm, taču finansējumu saņemtu no ES un nodrošinātu labāku sadarbību, lai tādām mazām valstīm kā Īrija ļautu labāk patrulēt gar tās garajām piekrastes līnijām un tās ūdeņos, lai daudz efektīvāk novērstu narkotiku kontrabandu, cilvēku tirdzniecību un citas nelikumīgas darbības?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Ideju par Eiropas krasta apsardzes izveidi Eiropas Parlaments un Padome izvirzīja Direktīvas 2005/35/EK par kuģu radīto piesārņojumu un par sankciju ieviešanu par pārkāpumiem⁽²¹⁾ 11. pantā. Šajā Direktīvā Komisija tika aicināta iesniegt priekšizpētes dokumentus par Eiropas krasta apsardzi, pievēršoties piesārņojuma novēršanai un reaģēšanai uz to. Šis pētījums līdz šim vēl nav iesniegts. Jautājums par to, vai būtu jāveido Eiropas krasta apsardze, ir arī starp jautājumiem, kas izvirzīti Komisijas 2006. gada jūnija Zaļajā grāmatā par jūrniecības politiku⁽²²⁾.

Kas attiecas uz robežkontroli un nelegālās imigrācijas apkarošanu, „Hāgas programmā: brīvības, drošības un tiesiskuma stiprināšana Eiropas Savienībā”⁽²³⁾, ko Eiropadome pieņēma 2004. gada 5. novembra sanāksmē, ir minēta iespēja izveidot „Eiropas Robežsardzes sistēmu”. Šī ideja tika iekļauta Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta⁽²⁴⁾, kuru Eiropadome pieņēma 2008. gada 15. un 16. oktobra sanāksmē un kurā ir teikts, ka galu galā šādas sistēmas izveides iespējamību varētu izskatīt.

Tas ir skaidrs, ka apdraudējuma jautājumi ir jārisina ar atbilstošu pasākumu palīdzību, un tas attiecas uz jūras, sauszemes, kā arī uz gaisa telpas robežām. Frontex dalībvalstu operatīvās sadarbības vadīšanā uz ārējām robežām spēlē nozīmīgu lomu un saskaņā ar pašreizējām pilnvarām vēl arvien attīsta pieejamo instrumentu izmantošanu.

Jāatzīmē, ka EK līguma 62. panta 2. punkta a) apakšpunkts ierobežo Kopienas kompetenci attiecībā uz tādu standartu un procedūru pieņemšanu, kas dalībvalstīm jāievēro, veicot personu pārbaudes uz ārējām robežām, kas nozīmē, ka atbildība par šādu pārbaudi veikšanu gulstas uz dalībvalstu pleciem.

Līdz šim Padome nav saņēmusi nekādus Komisijas priekšlikumus par Eiropas Krasta apsardzes vai Eiropas Robežsardzes sistēmas izveidi.

*
* *

(21) OV L 255, 30.9.2005., 14. lpp.

(22) Komisijas 7.6.2006. Zaļā grāmata „Ceļā uz turpmāko Eiropas Savienības jūrniecības politiku: Eiropas redzējums okeāniem un jūrām” - COM(2006) 275 galīgā redakcija

(23) OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.

(24) 13440/08.

Jautājums Nr.14 (Colm Burke)(H-0991/08)**Temats: Starptautiskais ceļošanas aizliegums attiecībā uz bērniem no Baltkrievijas**

Ņemot vērā to, ka ārējās attiecības ir viena no galvenajām Čehijas prezidentūras prioritātēm, vai prezidentūra varētu izklāstīt, kādus soļus tā plāno spert, lai mudinātu Baltkrievijas valdību atcelt tās noteikto starptautisko ceļošanas aizliegumu attiecībā uz bērniem, kas ceļo uz Īriju un citām ES dalībvalstīm atpūsties un atgūt veselību?

Jautājuma sagatavošanas laikā izrādījās, ka starp Īrijas un Baltkrievijas varas iestādēm ir panākta vienošanās par izņēmumu, kas bērniem ļauj ceļot Ziemassvētku laikā. Tomēr, oficiāls starpvaldību nolīgums par pilnīgu aizlieguma atcelšanu vēl aizvien tiek tikai apspriests. Katru gadu ar atpūtas un veselības atgūšanas programmu palīdzību uz Īriju brauc apmēram 3000 bērnu.

Vai Čehijas prezidentūra tā vietā, lai starp Baltkrieviju un citām ES dalībvalstīm apspriestu atsevišķus divpusējos nolīgumus, par prioritāti noteiks panākt tāda ES līmeņa nolīguma noslēgšanu ar Baltkrieviju, kas bērniem ļautu ceļot no Baltkrievijas uz jebkuru vietu ES teritorijā?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome ir informēta par pašreizējām problēmām attiecībā uz baltkrievu bērniem, kuri palīdzības braucienos (palīdzība Černobiļas katastrofā cietušajiem) un brīvdienās ceļo uz dažādām Eiropas valstīm, tostarp arī uz Īriju, un jau no paša sākuma seko līdzī situācijas attīstībai.

Iesaistītās valstis pašlaik konsultējas ar attiecīgajām Baltkrievijas varas iestādēm, lai divpusējā ceļā risinātu problēmas, kas radušās saistībā ar šo jautājumu. Šajā sakarībā, ilgi gaidīts notikums bija 2008. gada 8. decembrī panāktais nolīgums starp Īriju un Baltkrieviju par atpūtas un veselības atgūšanas braucieniem bērniem, kurus skārusi Černobiļas katastrofa.

Turklāt, jāatzīmē, ka šajā sakarībā vietējā ES trijotne 2008. gada 3. decembrī pie Baltkrievijas Ārlietu ministrijas ēkas Minskā veica demaršu. Izmantojot šo gadījumu, tika uzsvērtas šo braucienų turpināšanas nozīmība, un Baltkrievijas varas iestādes to uztvēra konstruktīvi.

Padome turpinās cieši sekot līdzi šī jautājuma attīstībai un nepieciešamības gadījumā ierosinās to savos kontaktos ar Baltkrievijas varas iestādēm.

*
* *

Jautājums Nr.15 (Avril Doyle)(H-0993/08)**Temats: Otrreizējo izejvielu tirgus sabrukums**

Saskaņā ar Izlietotā iepakojuma direktīvas prasībām, Īrija un citas dalībvalstis ir izstrādājušas izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas nozares mērķu un uzdevumu kopumu, kas atbilst atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, kas izklāstīta Pamatdirektīvā par atkritumiem (2006/12/EK⁽²⁵⁾). Atkritumu pārstrādes nozares, no kuras ir atkarīga šo mērķu realizācija, dzīvotspēju nosaka tirgus noteiktas izmaksas un cenas.

Taču pēdējos mēnešos šī nozare ir nonākusi spēcīga spiediena iespaidā, jo pasaules tirgos otrreizējo izejvielu cenas ir dramatiski samazinājušās. Tas ir noticis tik lielā mērā, ka daži tirgi faktiski ir slēgti un daudzos gadījumos atkritumu pārstrādes uzņēmumiem turpināt darboties kļūst ekonomiski neizdevīgi. Ņemot vērā šīs nozares nozīmi ilgtspējīga patēriņa un ražošanas nodrošināšanai ES, vai Padome uzsāks kādas darbības, lai reaģētu uz pašreizējo ārkārtas situāciju, kas radusies pārstrādāto materiālu cenas samazināšanās rezultātā, piemēram, tādas kā īstenošanas pasākumus tirgus neveiksmju risināšanai?

Vai tā nekavējoties īsteno ieteikumus, kas izteikti Komisijas „Ziņojumā par atkritumu pārstrādes darba grupu” (sastādīts, izstrādājot Paziņojumu „Vadošā tirgus iniciatīva Eiropai” COM(2007)0860)?

(25) OV L 114, 27.4.2006., 9. lpp.

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome ir informēta par cienījamās Parlamenta deputātes minēto problēmu. Padomes 2008. gada 4. decembra sanāksmē Īrija pasreizējo patērēja preču cenu pazemināšanos iekļāva darba kārtībā sadaļā „Dažādi jautājumi” un vairāki Padomes locekļi izteicās par šo jautājumu. Ņemot vērā šīs izteiktās bažas, Komisija paziņoja, ka izvērtēs situāciju un nepieciešamības gadījumā apsvērs tālākās rīcības iespējas. Visbeidzot, nākamā prezidentūra apņēmas Komisijas izvērtējuma rezultātus un ierosinātās rekomendācijas nekavējoties iesniegt izskatīšanai Padomei, tiklīdz tās būs pieejamas.

*
* *

Jautājums Nr.16 (Mairead McGuinness)(H-0995/08)

Temats: Dējējvistas

Direktīva 1999/74/EK⁽²⁶⁾ par minimālajiem standartiem dējējvistu aizsardzībai no 2012. gada 1. janvāra aizliedz dējējvistu audzēšanu tradicionālos jeb „neuzlabotos” būros. Pagājušajā gadā uzstājoties konferencē Īrijā, kāds vadošs pārtikas nozares pārstāvis paziņoja, ka, ja vien ES nevēlas vairāk nekā pusi savas putnkopības produkcijas padarīt nelikumīgu, tad ir jānosaka atbrīvojumi no šīs direktīvas. Vai Padome var komentēt šo viedokli un norādīt, vai tā uzskata, ka šādi atbrīvojumi būs vajadzīgi, ņemot vērā, ka 2006. gadā gandrīz 80 procenti no ES olu produkcijas tika saražoti saimniecībās ar būru sistēmām?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

1999. gada jūlijā Padome pieņēma Direktīvu 1999/74/EK par minimālajiem standartiem dējējvistu aizsardzībai. Direktīva nosaka, ka no 2012. gada 1. janvāra ES vairs nav atļauta dējējvistu audzēšana būros, kas neatbilst Direktīvā noteiktajām minimālajām labturības prasībām.

Ņemot vērā ieinteresēto pušu bažas, Direktīvā Komisijai tika uzdots Padomei iesniegt ziņojumu, kas sastādīts, balstoties uz zinātnisku atzinumu, kurā ir ņemti vērā dažādu dējējvistu audzēšanas sistēmu fizioloģiskie, etoloģiskie, veselības un vides aspekti, un uz pētījumu par šo audzēšanas sistēmu sociāli ekonomiskajām sekām un ietekmi uz Kopienas saimnieciskajiem partneriem. Ziņojumam ir jāpievieno atbilstoši priekšlikumi, ņemot vērā ziņojuma secinājumus un Pasaules Tirdzniecības organizācijas pārrunu rezultātus.

Minēto ziņojumu kopā ar Komisijas darba dokumentu, kurā uzskaitīti izmantotie avoti, Komisija Padomei iesniedza 2008. gada janvārī. Tas tika sastādīts, cita starpā ņemot vērā arī sociāli ekonomisko jautājumu pētījumu, kurš ietver dalībvalstu ziņojumus.

Balstoties uz šo ziņojumu, Komisija Padomei apliecināja savu nodomu neierosināt tradicionālo būru aizlieguma paredzētā datuma atlikšanu, kā arī neiesniegt nekādus citus priekšlikumus.

Saskaņā ar EK līguma 249. pantu, Direktīva 1999/74/EK katrai dalībvalstij, kam tā ir paredzēta, ir saistoša attiecībā uz sasniedzamo rezultātu, taču valstu varas iestādēm dod iespēju izvēlēties rezultāta sasniegšanas veidu un metodes.

*
* *

Jautājums Nr.17 (Silvia-Adriana Țicău)(H-0997/08)

Temats: Aizvien pieaugošie šķēršļi, ar ko saskaras Rumānijas un Bulgārijas darba ņēmēji

Ņemot vērā nelegālās imigrācijas ietekmi gan uz vietējo darbaspēku dalībvalstīs, gan uz legālajiem migrantiem, kādus pasākumus Padome plāno, lai novērstu barjeras, kas pašlaik kavē brīvu darbaspēka kustību, un tādējādi atbalstītu darba ņēmēju legālo migrāciju gan no dalībvalstīm, gan no trešām valstīm? Vai Padome var norādīt, kādus pasākumus tā ierosinās, lai samazinātu šķēršļus rumāņu un bulgāru darba ņēmēju pieņemšanai darbā?

⁽²⁶⁾ OV L 203, 3.8.1999., 53. lpp.

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kā cienījamai Parlamenta deputātei noteikti ir zināms, Pievienošanās līgums ar Bulgāriju un Rumāniju attiecībā uz darba ņēmēju brīvu kustību paredz pārejas periodu līdz septiņiem gadiem. Šī perioda laikā 25 ES dalībvalstis var īstenot pasākumus, lai regulētu jauno dalībvalstu pilsoņu piekļuvi saviem darba tirgiem.

Sākotnējais pārejas posms, kas bija pirmie divi gadi pēc pievienošanās, beidzās 2008. gada 31. decembrī. Padome tagad tiek aicināta pārskatīt pārejas posma ierobežojumus, balstoties uz Komisijas ziņojumu. Padome ņēma vērā Komisijas ziņojuma prezentāciju 2008. gada 17. decembrī. Ziņojums tiks iekļauts Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības padomes (EPSCO) nākamās sanāksmes darba kārtībā 2009. gada martā. Čehijas prezidentūra jebkādu barjeru, tostarp arī brīvas darbaspēka kustības barjeru, atcelšanu Eiropas Savienības iekšējā tirgū ir noteikusi par vienu no savām galvenajām politiskajām prioritātēm ar mērķi šo jautājumu pamatīgi apspriest dažādu līmeņu politiskajās debatēs, piemēram, nodarbinātības ministru neformālajā sanāksmē Čehijas Republikā, un ar mērķi mudināt dalībvalstis atcelt mobilitātes un brīvas darbaspēka kustības barjeras gadījumos, kad tās ir izrādījušās nelietderīgas un nepamatotas. Padome veicinās dažādus pasākumus, kas atvieglotu mobilitāti un brīvu darbaspēka kustību visā Eiropas Savienībā.

Tomēr, līdz piektajam gadam pēc pievienošanās valstis var turpināt īstenot individuālus valstu pasākumus, un šis periods var tikt pagarināts vēl par diviem gadiem tajās dalībvalstīs, kuru darba tirgos ir būtiskas problēmas.

Jebkurā gadījumā, jāuzsver, ka saskaņā ar Pievienošanās līgumu, pašu valstu kompetencē ir pieņemt lēmumu par to, vai turpināt piemērot valstu pasākumus, kā arī par šo pasākumu veidu. Tomēr, šāds lēmums būtu jāpieņem tikai pēc tam, kad attiecīgās dalībvalstis visu ir nopietni apsvērušas, balstoties uz objektīvu faktiskās situācijas izvērtējumu.

*
* *

Jautājums Nr.18 (Manuel Medina Ortega)(H-1002/08)

Temats: Daudzpusējo tirdzniecības sarunu atsākšana

Balstoties uz vienošanos par daudzpusējo tirdzniecības sarunu (Dohas Sarunu kārtas) atsākšanu, kas tika panākta nesenajā G20 augstākā līmeņa sanāksmē Vašingtonā, kā Padome skatās nākotnē un kādus priekšlikumus tā varētu ierosināt, lai šo procesu atjaunotu?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Čehijas prezidentūras devīze ir „Eiropa bez barjerām”. Barjeru nojaukšana ir mūsu mērķis ne tikai no iekšpolitikas, bet arī no ārpolitikas viedokļa. ES atrodas attiecību un iespēju pasaulē, un tādēļ tā tirdzniecības politikas jomā nekad nav bijusi vienīgā spēlētāja. ES iekšējie mērķi, vai tie būtu saistīti ar nodarbinātību, augstiem dzīves standartiem, attīstību vai drošību, lielā mērā ir saistīti Eiropas ekonomikas dalībnieku spējam sevi aizstāvēt arī ārpus ES robežām. Čehijas prezidentūra par to ir informēta, un aktīvi veicinās jaunu tirgu atvēršanu produktiem, pakalpojumiem un investīcijām no ES – brīvā tirdzniecība ir viens no pašreizējās krīzes risinājuma instrumentiem.

15. novembrī G20 sanāksmes dalībnieki uzsvēra, cik svarīgi ir panākt „vienošanos par noteikumiem, kas PTO Dohas Attīstības programmu šogad ļautu veiksmīgi noslēgt ar mērķtiecīgiem un sabalansētiem rezultātiem”. Šajā kontekstā Komisija 8. decembrī Padomei sniedza īsu paziņojumu par notikumu attīstību Pasaules Tirdzniecības organizācijā attiecībā uz Dohas Attīstības programmas tirdzniecības sarunām ar mērķi līdz decembra beigām Ženēvā, iespējams, organizēt ministru sanāksmi.

2008. gada 11.-12. decembrī Eiropadome savos secinājumos norādīja, ka tā atbalsta mērķi šogad Pasaules Tirdzniecības organizācijā panākt vienošanos par noteikumiem, kas Dohas Attīstības programmu ļautu noslēgt ar mērķtiecīgiem, globāliem un sabalansētiem rezultātiem.

Šajā ziņā Komisija un Padome bija gatavas konstruktīvai ES dalībai ministru sanāksmē, ja tā tiktu sasaukta un kad tā tiktu sasaukta. Tomēr, 2008. gada 12. decembrī PTO ģenerāldirektors neformālā delegāciju vadītāju sanāksmē norādīja, ka, ja „nākamo 48 stundu laikā nenotiks nekādas dramatiskas izmaiņas”, tad viņš ministru sanāksmi, kurā līdz gada beigām būtu jāpabeidz noteikumu izstrāde, nenasauks. Izmantojot gadījumu, viņš teica, ka pēc nedēļu ilgām, intensīvām konsultācijām viņš neesot sastapies ar pietiekamu politisko vēlēšanos enerģiski rīkoties, lai panāktu vienošanos, un esot uzskatījis, ka noturot šādu sanāksmi, būtu ļoti augsts neveiksmes risks, kas varētu negatīvi ietekmēt ne tikai Dohas Sarunu kārtu, bet arī PTO sistēmu kopumā, un tādēļ ministru sanāksme nenotika.

Eiropas Savienība vēl aizvien ir cieši apņēmusies iesaistīties daudzpusējā tirdzniecības sistēmā, kā arī noslēgt sabalansētu, mērķtiecīgu un visaptverošu PTO Dohas Attīstības sarunu kārtas vienošanos, it īpaši pašreizējos ekonomiskajos un finansālajos apstākļos. Čehijas prezidentūrai Dohas Attīstības programma ir instruments, ar kura palīdzību panākt pārredzamu tirdzniecības liberalizāciju daudzpusējā līmenī, kas radīs ilgtermiņa priekšrocības. Prezidentūra centīsies pēc iespējas drīzāk atsākt diskusijas un atbalstīs intensīvākas sarunas citās PTO programmās, it īpaši pakalpojumu jomā un ar tirdzniecību saistītu intelektuālā īpašuma tiesību jomā. Prezidentūra atbalsta visplašāko iespējamo daudzpusējās tirdzniecības sistēmas piemērošanu. Šo iemeslu dēļ tā turpinās PTO dalībvalstu bāzes paplašināšanas procesu.

*
* *

Jautājums Nr.19 (Dimitrios Papdīmoulis)(H-1009/08)

Temats: ES prezidentūras ANO ierosinātais deklarācijas projekts par homoseksualitātes dekriminalizāciju

2008. gada 10. decembrī, Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 60. gadadienā Francijas prezidentūra Eiropas Savienības vārdā ierosināja iesniegt apspriešanai ANO deklarācijas projektu, kurā valdības visā pasaulē tiek aicinātas dekriminalizēt homoseksualitāti. Vatikāna pastāvīgais novērotājs ANO jau ir paziņojis, ka viņa valsts iestāsies pret šo deklarāciju.

Ņemot vērā Eiropas Parlamenta Rezolūciju (P6_TA(2007)0167) par homofobiju Eiropā, kas prasa homoseksualitātes dekriminalizāciju visā pasaulē un pilnīgu Kopienas pretdiskriminācijas tiesību aktu izpildi, tajā pašā laikā nosodot homofobiskas parādības dalībvalstīs, vai Padome varētu pateikt, kuras pasaules valstis homoseksualitāti uzskata par kriminālu pārkāpumu? Kāda būs tās tālākā rīcība attiecībā uz Francijas prezidentūras deklarāciju? Kādus pasākumus tā veiks, lai pilnībā īstenotu Eiropas Parlamenta rezolūciju? Vai tā uzskata, ka, izskatot patvēruma pieteikumu, būtu jāņem vērā tas, vai pieteikuma iesniedzēji savā izcelsmes valstī netiek vajāti savas seksuālās orientācijas dēļ?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome stingri uzskata, ka diskriminācija dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ nav savienojama ar principiem, uz kuriem ir dibināta ES. ES iestādes atkārtoti ir noraidījušas un nosodījušas visas šādas diskriminācijas izpausmes.

Līgumu piešķirto pilnvaru robežās ES apņēmīgi tiecas uz skaidru politiku attiecībā uz šo parādību apkarošanu gan ES robežās, gan savu ārējo darbību kontekstā 80 valstīs visā pasaulē, kurās homoseksualitāte vēl aizvien tiek uzskatīta par kriminālu pārkāpumu.

Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 13. pants nodrošina juridisko pamatu, kas ļauj izveidot „piemērotus pasākumus, lai apkarotu diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai ticības, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ”. Izmantojot šīs pilnvaras, 2000. gada jūnijā ES vienbalsīgi pieņēma Rasu vienlīdzības direktīvu (2000/43/EK)⁽²⁷⁾ un 2000. gada novembrī – Nodarbinātības pamatdirektīvu (2000/78/EK)⁽²⁸⁾.

⁽²⁷⁾ Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīva 2000/43/EK, ar ko ievieš vienādas attieksmes principu pret personām neatkarīgi no rasu vai etniskās piederības; OV L 180, 19.7.2000., 22.-26. lpp.

⁽²⁸⁾ Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīva 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju; OV L 303, 02.12.2000., 16.-22. lpp.

Ārējo attiecību kontekstā, ES aktīvi ir iesaistījusies Apvienoto Nāciju Organizācijas pasākumos rasisma un diskriminācijas, tostarp arī diskriminācijas seksuālās orientācijas dēļ, jautājumu risināšanai. Šajā sakarībā, ES 2006. gadā pilnībā atbalstīja to, ka lesbiešu, geju, biseksuāļu un transseksuāļu tiesību aizstāvības grupām ANO Ekonomikas un sociālo lietu padomes NVO komitejā ir jāpiešķir ANO konsultatīvais statuss. Turklāt, 2008. gada 18. decembrī Ģenerālajā asamblejā darba kārtības 64b punkta „Cilvēktiesību jautājumi, tostarp arī alternatīvas pieejas cilvēktiesību un pamattiesību efektīvas izmantošanas uzlabošanai” apspriešanas laikā 66 valstu (līdz šim) vārdā tika iesniegta deklarācija par seksuālo orientāciju un dzimumu identitāti. Deklarācija cita starpā no jauna apstiprina universāluma un nediskriminācijas principus un „mudina valstis veikt visus vajadzīgos pasākumus, it īpaši likumdošanas vai administratīvos pasākumus, lai nodrošinātu, ka seksuālā orientācija vai dzimuma identitāte nekādā gadījumā nevar kļūt par iemeslu kriminālai sodīšanai, it īpaši nāves sodiem, arestiem vai aizturēšanai.

ES rasismu, ksenofobiju un diskriminācijas jautājumus ir iekļāvusi savos politiskajos dialogos ar trešām valstīm un nepārtraukti veicina nediskriminācijas principa ievērošanu, kas nosaka, ka cilvēktiesības vienādā mērā attiecas uz ikvienu cilvēku, neskatoties uz seksuālo orientāciju vai dzimuma identitāti.

Kas attiecas uz patvēruma pieteikumiem, Padomes Direktīva 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu ievieš vajāšanas pamatojuma „piederība noteiktai sociālai grupai” konceptu. Saskaņā ar tās 10. panta d) apakšpunktu, īpaša sociāla grupa var ietvert grupu, kuras pamatā ir seksuālās orientācijas kopīgas pazīmes. Dalībvalstis šo elementu ņems vērā, izvērtējot vajāšanas iemeslus, lai pieņemtu lēmumu attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieteikumu.

*
* *

Jautājums Nr.21 (Pedro Guerreiro)(H-1012/08)

Temats: Dalībvalstu lidostu izmantošana CIP lidojumiem, kuros tiek pārvadāti nelikumīgi aizturēti ieslodzītie

Saskaņā ar jaunākajiem ziņojumiem, kas parādījušies Spānijā, gaismā ir nācis oficiāls dokuments, kurā ir teikts, ka 2002. gada janvārī ASV vēstniecības militārais atašejs informēja vadošos Spānijas valdības locekļus par to, ka viņa valsts vēlas izmantot Spānijas gaisa telpu un lidostas „ieslodzīto” transportēšanai uz Gvantanamo militāro bāzi. Tika prasīta arī iespēja nepieciešamības gadījumā Spānijas militārās bāzes izmantot transporta rezervju nodrošināšanai. Dokumentā, kurš līdz šim tika turēts noslēpumā, ir teikts, ka tāda pati procedūra tika īstenota arī ar citām valstīm, kas atrodas Amerikas lidmašīnu ceļā, tostarp ar Itāliju un Portugāli. Piekrītot šim lūgumam, attiecīgās dalībvalstis esot bijušas informētas par to, ka ASV to gaisa telpu izmantos nelikumīgi aizturētu ieslodzīto transportēšanai uz Gvantanamo. Dokuments, kas tagad ir nācis atklātībā, apstiprina viedokli, ka aizturēšanas, nolaupīšanas un spīdzināšanas sistēmu, ko ASV īstenoja, pārkāpjot viselementārākās cilvēktiesības, nevarēja uzturēt bez vairāku ES dalībvalstu valdību līdzdalības.

Kāda ir Padomes nostāja attiecībā uz šo atklātībā nākušo informāciju, un kādus paskaidrojumus tā prasīs?

Kādus pasākumus Padome ierosinās nodrošināt, lai tas nekad neatkārtotos?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Izlūkošanas un drošības dienestu aktivitāšu uzraudzība dalībvalstu teritorijā ir pašu dalībvalstu kompetence. Līdzīgā veidā arī dalībvalstu teritorijas (sauszemes, jūras un gaisa telpas) kontrolēšana, tostarp arī atļauju došana lidmašīnām nolaisties vai pacelties no šādām teritorijām, neietilpst Eiropas Savienības Padomes kompetencē.

*
* *

Jautājums Nr.22 (Johan Van Hecke)(H-1017/08)

Temats: Kredītu krīze

Čehijas prezidentūras darba kārtībā ietilpst Eiropas un starptautiskās pieejas tālāka attīstīšana kredītu krīzes iegrožošanai. Taču vismazāk kredītu krīze ir skārusi attīstības valstis. Izejvielu cenas samazinās milzīgā

ātrumā, kas nozīmē, ka nabadzīgo valstu ieņēmumi ir mazāki. Tā rezultātā kredītu plūsma uz attīstības valstīm draud izsīkt.

Vai Čehijas prezidentūra rādīs labu piemēru un būtiski palielinās savas attīstības palīdzības oficiālo apjomu, lai izpildītu solījumu līdz 2010. gadam attīstībai novirzīt 0,7 procentus no tās NKP?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Prezidentūra ir nobažījiesies par globālo finanšu krīzi un potenciālajām sekām, ko tā atstās uz attīstības valstīm. Viedokļu apmaiņa par šo jautājumu starp attīstības ministriem notiks neformālajā ministru sanāksmē, kas pēc dažām dienām (2009. gada 29.-30. janvārī) ieplānota Prāgā.

Kas attiecas uz oficiālo attīstības palīdzību (OAP), 2008. gada maijā pieņemtajos Padomes Secinājumos⁽²⁹⁾ ES vēlreiz stingri apstiprināja savas ilgtermiņa finansiālās saistības attiecībā uz attīstības valstīm, lai līdz 2010. gadam sasniegtu kopīgo mērķi OAP/NKI 0,56% apmērā un līdz 2015. gadam OAP/NKI 0,7% apmērā, kā tas norādīts Padomes 2005. gada maija Secinājumos, Eiropadomes 2005. gada jūnija Secinājumos un 2005. gada 22. novembra Eiropas Attīstības konsensā.

Padomes 2005. gada maija Secinājumu⁽³⁰⁾ kontekstā īpaši tika norādīts, ka dalībvalstis, kas ES pievienojušās pēc 2002. gada un kas vēl nav sasniegušas OAP/NKI 0,17% līmeni, centīsies palielināt savu OAP, lai sasniegtu to līdz 2010. gadam, ņemot vērā budžeta piešķiršanas procesus, bet tās, kas jau ir virs šī līmeņa, apņemas atbalstīt šos centienus. Turklāt, ES dalībvalstis apņēmas līdz 2015. gadam sasniegt mērķi 0,7% OAP/NKI, bet tās, kas jau sasniegušas šo mērķi, apņēmas censties saglabāt esošo apjomu virs šī mērķa; dalībvalstis, kas ES pievienojās pēc 2002. gada, centīsies līdz 2015. gadam palielināt savu OAP/NKI līdz 0,33% līmenim.

Čehijas prezidentūras centieniem ir jābūt saistītiem ar kolektīvo OAP mērķi, ko ES nosprauda, lai sasniegtu mērķus, kas jau vairākkārt tikuši apstiprināti.

Savos nesenajos Secinājumos, kas pieņemti 2008. gada 11. novembrī⁽³¹⁾, uzsverot, ka šis jautājums ietilpst dalībvalstu kompetencē, Padome mudināja attiecīgās dalībvalstis līdz 2010. gada beigām strādāt pie valstu laika grafikiem, lai ņemot vērā budžeta piešķiršanas procesus, palīdzības apjoma līmeni palielinātu tā, lai būtu iespējams sasniegt nospraustos OAP mērķus.

Mēs uzskatām, ka īpaši svarīgi ir, lai būtiskāko finansēšanas instrumentu un noteikumu mērķis būtu uzsvērt palīdzības efektivitātes nozīmīgumu, ņemot vērā tirdzniecības un PTO lomu attīstībā, kā arī programmas „Palīdzība tirdzniecības jomā” svarīgumu. Attiecīgo valstu partneru atbildība par stabilām attīstības politikām līdzās mūsu atbildībai par sniegtajiem resursiem nodokļu maksātāju priekšā, ir būtiska gan līdzekļu devējiem, gan saņēmējiem valstīm. Šie jautājumi ir plaši apspriesti starptautiskajos forumos. Pēdējos forumos Ņujorkā un Augsta līmeņa forumā Akrā, kā arī Dohas konferencē tika uzsvērts, ka 2009. gada aprīlī Ekonomikas un sociālo lietu padomes pavasara konferencē tiks uzsāktas diskusijas par attīstības finansējuma kontroles mehānisma stiprināšanu. Mēs uzskatām, ka dažādi OAP noteikumi ir jāapsver kā efektīvs turpmākais ceļš, tādējādi dodot iespēju visām iesaistītajām pusēm gūt labumu no OAP mērķiem.

Čehijas prezidentūras darbības atbilst un arī turpmāk atbildīs iepriekš minētajiem Padomes secinājumiem. Līdzīgi vairākām citām ES dalībvalstīm, Čehijas prezidentūra centīsies līdz 2010. gadam OAP apjomu paaugstināt līdz 0,17% līmenim un līdz 2015. gadam – līdz 0,33% līmenim. Pašreizējā globālās finanšu krīzes situācijā mēs neparedzam būtisku OAP palielināšanos.

*

* *

⁽²⁹⁾ 9907/08

⁽³⁰⁾ 9266/05, ieskaitot I un II pielikumu

⁽³¹⁾ 15480/08.

Jautājums Nr.23 (Christa Prets)(H-1020/08)**Temats: Albīnu slepkavības Tanzānijā**

2008. gada 4. septembrī Eiropas Parlaments pieņēma kopīgu rezolūcijas priekšlikumu par albīnu slepkavībām Tanzānijā.

Šī rezolūcija Padomi aicināja cieši uzraudzīt albīnu cilvēktiesību situāciju Tanzānijā. Vai Padome var sniegt informāciju par albīnu pašreizējo situāciju Tanzānijā, jo tur esošajām medicīnu komandām vēl ir jānovēro, kādi ir uzlabojumi albīnu cilvēktiesību situācijā?

Kādi bija Francijas prezidentūras centieni šajā jomā un kādi ir Čehijas prezidentūras plāni, lai uzlabotu albīnu situāciju Tanzānijā, it īpaši attiecībā uz veselības aprūpi, un kādi ir līdz šim panāktie sasniegumi?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome cītīgi seko līdzi cilvēktiesību situācijai Tanzānijā un ar lielām bažām ir norādījusi uz albīnu situācijas pasliktināšanos šajā valstī. Atbilstoši cilvēktiesību politikai, Padome šo jautājumu uzdos Tanzānijas varas iestādēm, prasot rīkoties, lai šai parādībai pieliktu punktu un nodrošinātu taisnīgumu upuriem un viņu ģimenēm.

Albīni Tanzānijā tradicionāli ir bijuši diskriminācijas upuri. Dažos reģionos, albīna bērna piedzimšana ilgu laika tika uzskatīta par lāstu visai kopienai, un samērā liels skaits šo bērnu tika nogalināti uzreiz pēc piedzimšanas. Taču pēdējā laikā šī problēma ir ieguvusi jaunu dimensiju un šausmīgās albīnu slepkavības tagad notiek naudas kāres dēļ, slepkavām izmantojot nabadzību, izmisumu un stingro ticību maģijai.

Tanzānijas valdība jau ir veikusi dažus pasākumus, lai šiem noziegumiem pieliktu punktu, un prezidents Kikwete šajā sakarībā ir devis norādījumus reģionālo iestāžu vadītājiem.

Šie pasākumi ietver labākas albīnu drošības un aizsardzības nodrošināšanu Mwanza reģionā un izpratnes uzlabošanu. Līdz ar citiem pasākumiem, albīni skolas vecuma bērni, kuru dzīvības bija apdraudētas, tika pārcelti uz īpašu skolu Misungwi rajonā un citām internātskolām šajā reģionā, kuras apsargā policija. Tiks veikta albīnu skaitīšana.

Tajā pašā laikā, NVO aktīvi iesaistās izpratnes uzlabošanā. Daudzos ciemos cilvēki tika noskaņoti pret albīnu slepkavībām. Visas māsasimniecības, kurās dzīvo albīni, tika atsevišķi apmeklētas, lai to iedzīvotājus noskaņotu pret šo parādību un mudinātu ziņot policijai par ikvienu aizdomīgu personu.

Padome turpinās cieši uzraudzīt situāciju.

*
* *

Jautājums Nr.24 (Jolanta Dičkutė)(H-1021/08)**Temats: HIV profilakses, ārstēšanas un aprūpes uzlabošana**

Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra (ECDC) 2008. gada janvāra ziņojumā par tēmu „HIV testēšana Eiropā: no politikas uz efektivitāti” ir uzsvērts, ka ES valstīs tiek palaistas garām daudzas iespējas diagnosticēt HIV infekciju, it īpaši veselības aprūpes iestādēs. Tiek lēsts, ka 30% no HIV inficētajām personām ES valstīs nezina par savu infekciju. Vēla diagnosticēšana nozīmē vēlū antiretrovirālās terapijas (ART) uzsākšanu, ierobežotas iespējas medikamentu iedarbībai, paaugstinātus mirstības un saslimstības rādītājus, kā arī paaugstinātu infekcijas izplatīšanās risku.

Vai pēc Luksemburgas, Vācijas, Portugāles un iepriekšējās Francijas prezidentūras labā piemēra Čehijas prezidentūra uzņemsies veikt kādas darbības, lai uzlabotu HIV profilaksi, ārstēšanu un aprūpi?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Čehijas prezidentūra apliecina savu apņemšanos risināt būtiskās problēmas, ko rada globālā HIV/AIDS pandēmija. Līdz šim īstenotie centieni nav bijuši pietiekami, lai pretotos HIV/AIDS pandēmijas ekspansijai visā pasaulē, ko vēl vairāk saasina nabadzība un sociālā, ekonomiskā un dzimumu nevienlīdzība.

Šajā sakarībā, Padome vēlētos atgādināt par saviem 2007. gada 31. maijā pieņemtajiem Secinājumiem „HIV/AIDS apkarošana Eiropas Savienībā un tās kaimiņvalstīs”, kā arī par 2005. gada 3. jūnijā pieņemtajiem Secinājumiem par HIV/AIDS apkarošanu.

2007. gada secinājumos Padome īpaši uzsvēra, ka ir neieciešama integrēta un saskaņota koncentrēšanās uz HIV/AIDS profilaksi, diagnosticēšanu, ārstēšanu, aprūpi un atbalstu pacientiem, kas balstītos uz HIV inficēto cilvēku un sabiedrības neaizsargātāko grupu cilvēktiesību ievērošanas veicināšanu. Padome aicināja dalībvalstis citu pasākumu starpā veicināt arī atbilstošu skrīninga un ārstēšanas metožu izmantošanu, lai pēc iespējas samazinātu HIV nodošanas iespējamību no mātes bērnam, kā arī veicināt vispārēju piekļuvi uz pierādījumiem balstītai profilaksei un visaptveroša kaitējuma samazināšanu, kas būtu galvenais elements veiksmīgā HIV/AIDS ietekmes mazināšanā.

Čehijas prezidentūra šo darbu veicinās, turpinot strādāt uz jau sasniegtā pamatiem, lai ES saglabātu pasaules līdera lomu attiecībā uz apņemšanos pielikt punktu HIV/AIDS pandēmijai.

*
* *

Jautājums Nr.26 (Laima Liucija Andriekienė)(H-1027/08)

Temats: Gāzes cauruļvadu projekti un ES Kopējā enerģētikas politika

Nabucco cauruļvada projekta mērķis ir Kaspijas jūras reģiona gāzi nogādāt Vīnē, savukārt Nord Stream gāzes cauruļvada projekts Baltijas jūrā ļaus Krievijas gāzi nogādāt Vācijā. Kā Čehijas prezidentūra plāno samazināt Eiropas Savienības atkarību no Krievijas gāzes? Kā ieplānotais Nabucco gāzes cauruļvads spēs mainīt situāciju uz Eiropu eksportētās gāzes jomā? Kāda ir Čehijas prezidentūras nostāja attiecībā uz Nord Stream gāzes cauruļvada projektu? Ko Čehijas prezidentūra plāno darīt, lai izstrādātu un stiprinātu ES Kopējo enerģētikas politiku?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Enerģētika ir viena no Čehijas prezidentūras trim galvenajām politiskajām prioritātēm. Ir vispāratzīts, ka Eiropadomes 2007. gada pavasara sanāksmē pieņemtā Rīcības plāna (2007.-2009. gadam) īstenošanā uzsvars ir jāliek uz energoapgādes drošību. Šī ir joma, uz kuru Čehijas prezidentūra koncentrēs savus centienus, lai veicinātu un stiprinātu ES Enerģētikas politiku. Nesena gāzes importa pārtraukums no Krievijas un tranzīts caur Ukrainu parādīja, cik šis ES darba kārtības jautājums ir svarīgs.

Kas attiecas uz gāzes importu Eiropas Savienībā, Padome vēlētos atgādināt par Rīcības plānā nosprausto mērķi, proti, ar efektīvas enerģijas avotu, piegādātāju un transportēšanas maršrutu dažādošanas palīdzību stiprināt energoapgādes drošību. Čehijas prezidentūra ir atkārtojusi, ka ir nepieciešams uzlabot esošo piegādātāju uzticamību, taču tajā pašā laikā arī pastiprināt sadarbību ar citiem papildu partneriem neformālajā Vispārējo lietu padomē, kuras sanāksme notika Prāgā 2009. gada 8. janvārī. Enerģētikas drošība bija viens no trim šīs neformālās Eiropas lietu un ārlietu ministru sanāksmes galvenajiem tematiem.

Saskaņā ar prezidentūras darbu kalendāru, 2009. gada februārī Padomei ir paredzēts pieņemt secinājumus par Paziņojumu „Otrais stratēģiskais enerģētikas pārskats: ES energoapgādes drošības un solidaritātes rīcības plāns”, kuru Komisija iesniedza 2008. gada novembrī. Plašākā ES iekšējās energoapgādes drošības kontekstā šajā paziņojumā ir minēts Baltijas savienojumu plāns, kā arī Dienvidu gāzes koridors. Šie Padomes Secinājumi un arī Paziņojums tiks iesniegti 2009. gada pavasara Eiropadomei.

Turklāt, „Dienvidu koridora augstākā līmeņa sanāksmē – austrumu-rietumu saikne”, kas notiks Čehijas prezidentūras laikā, prezidentūra plāno Kopienas intereses darīt zināmas gāzes ražotājiem un tranzitvalstīm Kaukāza reģionā un Vidusāzijā. Augstākā līmeņa sanāksme, kuras sagatavošanas darbus prezidentūra veic ciešā sadarbībā ar Komisiju un dalībvalstīm, notiks valstu vadītāju līmenī un tās mērķis būs uzsākt stabilu sadarbību ar šī reģiona valstīm.

Gāzes resursu dažādība tiks palielināta arī, būvējot sašķidrinātās gāzes termināļus.

Taču šis variants prasīs daudz laika, finanšu un enerģijas.

Nerunājot par atkarības samazināšanu no gāzes importa, atkārtotie strīdi par gāzi starp Krieviju un Ukrainu, kas bezprecedenta veidā ES turēja ķīlnieka lomā, ir parādījuši, cik svarīgi piegādes pārtraukumu gadījumā ir stiprināt visu dalībvalstu solidaritāti. Šis jautājums būs starp tematiem, ko izskatīs ārkārtas Enerģētikas padomes sanāksmē, ko Čehijas prezidentūra sasauks 2009. gada 12. februārī. Iespējamo pasākumu vidū būs Direktīvas 2004/67/EK par pasākumiem, lai nodrošinātu dabasgāzes piegādes drošību, pārskatīšana, kura pašlaik ir galvenais tiesību aktu instruments solidaritātes nodrošināšanai enerģētikas jomā, investīcijām enerģētikas infrastruktūras starpsavienojumos (lai dalībvalstīm nodrošinātu tehniskas iespējas nepieciešamības gadījumā sniegt savstarpēju palīdzību) un pārredzamības mehānisma ieviešanai informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm enerģētikas jomā (tostarp kontaktiem ar trešo valstu partneriem vai plānotajām investīcijām infrastruktūras projektos).

Kas attiecas uz Padomes nostāju attiecībā uz Nabucco projektu un tā ietekmi uz gāzes eksportu uz Eiropas Savienību, Padome cienījamai Parlamenta deputātei informāciju par šo tematu iesaka meklēt Padomes atbildē uz jautājumu H-0590/07, uz kuru jāatbild mutiski.

Kas attiecas uz Padomes nostāju attiecībā uz Nord Stream gāzes cauruļvada projektu, Padome cienījamai Parlamenta deputātei informāciju par šo tematu iesaka meklēt Padomes atbildē uz jautājumiem H-0121/07 un H-575/07, uz kuriem jāatbild mutiski.

*
* *

Jautājums Nr.27 (Athanasios Pafilis)(H-1028/08)

Temats: Patvēruma atteikums bēgļiem ES dalībvalstīs

Nesen atklātībā ir nākusi informācija par sistemātisku patvēruma meklētāju arestēšanu Grieķijā, par sliktajiem apstākļiem ieslodzījumā un par Grieķijas varas iestāžu rīcību, ar varu tos izraidot no Grieķijas teritoriālajiem ūdeņiem vai arī aizkavējot patvēruma pieteikumu iesniegšanas procedūras. 2007. gadā no 25 111 patvēruma pieteikumiem tikai 0,04% tika pieņemti pēc pirmās intervijas un 2% pēc apelācijas sūdzības izskatīšanas. Turklāt, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 343/2003⁽³²⁾ (Dublina 2) noteikumiem, Grieķijas varas iestāžu patvēruma atteikums migrantiem liedz iespējas meklēt patvērumu kādā citā ES dalībvalstī, un tajā pašā laikā viņi nevar arī atgriezties savā izcelsmes valstī, jo baidās no kara vai vajāšanas. Līdzīga informācija ir parādījusies arī attiecībā uz citām ES dalībvalstīm.

Kāds ir Padomes viedoklis par šo nepieļaujamo situāciju, kas ir izveidojusies pēc Eiropas nolīguma par migrāciju noslēgšanas, ņemot vērā to, ka Frontex attīstība vēl vairāk ierobežo bēgļu tiesības?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Godājamā Parlamenta deputāta uzdots jautājums īpaši attiecas uz Padomes Regulas Nr. 343/2003/EK, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (Dublinas II Regula), piemērošanas sekām. Minētās Regulas 28. pants paredz, ka Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par šīs Regulas piemērošanu, kā arī nepieciešamības gadījumā vajadzīgo grozījumu priekšlikumus. Atbilstoši šiem noteikumiem, Komisija 2008. gada decembrī ir iesniegusi priekšlikumu Dublinas regulas grozījumiem. Šī priekšlikuma mērķis galvenokārt ir stiprināt patvēruma meklētāju tiesību un garantiju kopumu, uz ko attiecas Dublinas II Regula.

Turklāt, Komisijai ir jāiesniedz priekšlikums patvēruma direktīvu grozījumiem, kas koncentrēsies uz līdz šim pieņemto, obligāto standartu uzlabošanu, ar kuru palīdzību tiks veidota kopējā Eiropas patvēruma sistēma. Liels uzsvars būtu jāliek uz patvēruma piešķiršanas procedūras sākotnējo posmu, t.i. piekļuvi procedūrai kā tādai. Pirmie priekšlikumi tika publicēti jau 2008. gada decembrī – priekšlikumi grozīt uzņemšanas nosacījumu direktīvu, Dublinu II un Eurodac regulas. 2009. gada pavasarī tiek gaidīti priekšlikumi par kvalifikācijas un procesuālo direktīvu grozīšanu. To mērķis būs arī patvēruma meklētāju statusa

⁽³²⁾ OV L 50, 25.2.2003., 1. lpp.

stiprināšana. Tomēr jāatzīmē, ka visām dalībvalstīm ir saistoši obligātie standarti attiecībā uz patvēruma meklētāju uzņemšanas nosacījumiem, kas izklāstīti Direktīvā 2003/9/EK.

Abiem priekšlikumiem, kurus Padome izvērtēs 2009. gadā, tiks piemērota koplēmuma procedūra.

*

* *

Jautājums Nr.28 (Konstantinos Droutsas)(H-1030/08)

Temats: Darba ņēmēji Meksikā, kas kļuvuši par bezatbildības upuriem

Apmēram pirms trim gadiem, 2006. gada 19. februārī liela katastrofa, ko izraisīja gāzes eksplozija Pasta de Conchos ogļraktuvēs Meksikā, kas pieder uzņēmumam Industrial Minera Mexico, prasīja 65 ogļraču dzīvības. Ir atrastas tikai divu cilvēku mirstīgās atliekas, pārējiem vēl aizvien esot apraktiem katastrofas vietā. Viņu darba devēji un varas iestādes atsakās atļaut to meklēšanu, jo tas atklātu pastāvīgus visu drošības noteikumu pārkāpumus šajā uzņēmumā. Pirms nelaimes gadījuma daudzi darbinieki jau bija izteikuši savas bažas par lielo eksplozijas risku, ko rada gāzes noplūdes. Upuru radnieki, kas ir noguruši no gaidīšanas, ir nolēmuši paši savākt vajadzīgos līdzekļus un meklēt mirstīgās atliekas.

Kāds ir Padomes viedoklis par šīs valsts varas iestāžu patvaļīgo lēmumu akceptēt acīmredzamu minētā uzņēmuma bezatbildīgas rīcības piesegšanu?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome šo jautājumu nav apspriedusi.

*

* *

Jautājums Nr.29 (Georgios Toussas)(H-1031/08)

Temats: Opozīcijas dalībnieku masveida aresti Peru

Novembra beigās Peru valdība arestēja 14 Komunistu partijas un opozīcijas vadošos locekļus, tostarp arī pēdējo vēlēšanu prezidenta amata kandidātu Ollanta Humala. Arestu iegansts bija „informācija”, kas atrasta Kolumbijas Revolucionāro bruņoto spēku (FARC) pārstāvim Raul Reyes piederošā datorā. Taču arestētajiem nav ļauts piekļūt šai „informācijai”, kura it kā apliecina viņu vainu. Šie aresti ir izraisījuši reakciju no tautas un opozīcijas partiju puses, kuras valdību apsūdz jebkāda veida opozīcijas un strādnieku kustības kriminalizēšanā. Jebkādu tautas protestu gadījumā varas iestādes ir uzsākušas vardarbīgus uzbrukumus.

Kāda ir Padomes nostāja attiecībā uz šiem nopietnajiem demokrātisko brīvību pārkāpumiem Peru, uz politiskās brīvdomības un opozīcijas kriminalizēšanu un faktu, ka tā tiek saistīta ar teroristu organizācijām?

Atbilde

(EN) Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Strasbūras 2009. gada janvāra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome nav apspriedusi godājamā Parlamenta deputāta ierosināto jautājumu.

ES vienmēr ir izteikusi savu uzticību tiesiskuma un demokrātijas un cilvēktiesību principu ievērošanai Latīņamerikas valstīs, kā tas deklarēts 2008. gada maija Limas Deklarācijā⁽³³⁾.

Padome savās tikšanās reizēs ar šo valstu varas iestādēm politiskā līmenī no jauna apstiprina šos principus.

⁽³³⁾ Dok. 9534/08 (prese 128).

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr.38 (Claude Moraes) (H-0981/08)

Temats: noziedzības novēršana Eiropas Savienībā

Papildus atbildei uz manu iepriekšējo jautājumu (E-3717/06), vai Komisija var informēt par panākto progresu attiecībā gan uz visaptverošas Eiropas noziedzības novēršanas politikas, gan Eiropas noziedzības salīdzinošās statistikas sistēmas attīstību?

Turklāt, vai Komisija var norādīt konkrētus pasākumus, ko tā ir veikusi, lai risinātu vardarbīgo noziedzību ielās un jo sevišķi auksto ieroču noziedzību Eiropā?

Atbilde

(FR) Noziedzības novēršana ir ļoti svarīga, lai efektīvi novērstu noziedzības iemeslus un sekas. Komisija ir apņēmusies veicināt novēršanas principu, izstrādājot stratēģiskas pamatnostādnes katram noziegumu veidam. Kopš 2006. gada ir panākts liels progress, veidojot ES rīcības plānu par noziedzības un krimināltiesību statistiku. Lai salīdzinātu dalībvalstu datus, vidējā termiņā var izmantot ekspertu grupas noteiktus rādītājus.

Saskaņā ar subsidiaritātes principu par pilsētu noziedzības novēršanu un apkarošanu ir atbildīgas dalībvalstis un/vai reģionālās un vietējās iestādes. Eiropas Noziedzības novēršanas tīkls (EUCPN), kura sekretariātu nodrošina Komisija, ir noderīga platforma, lai apmainītos ar informāciju un labāko praksi, lai apvaldītu vardarbību pilsētās.

*
* *

Jautājums Nr.39 (Stavros Arnautakis) (H-0982/08)

Temats: to fondu progress, kas izveidoti kā daļa no vispārējās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība"

Vai Komisija var sniegt informāciju saistībā ar jauno fondu progresu, kuri ir izveidoti kā daļa no vispārējās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" (Eiropas Fonds trešo valstu pilsoņu integrācijai, Eiropas Bēgļu fonds, Ārējo robežu fonds, Eiropas Atgriešanās fonds)?

Kā fondu darbības plānošanā un īstenošanā ir iesaistītas reģionālās un vietējās ieinteresētās puses un NVO?

Atbilde

(FR) Vispārējās programmas "Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība" četri fondi, proti, Eiropas Fonds trešo valstu pilsoņu integrācijai, Eiropas Bēgļu fonds, Ārējo robežu fonds, Eiropas Atgriešanās fonds, ir tikko uzsākti. Fondu kopējā vērtība laika periodam no 2007. līdz 2013. gadam ir 4,02 miljardi EUR.

Līdz šim Komisija ir pieņēmusi lielāko daļu programmu no tām dalībvalstīm, kuras piedalās fondos. Attiecībā uz Atgriešanās fondu, kam kredīti kļuva pieejami tikai 2008. gada novembrī, ir paredzams, ka pēdējo programmu pieņemšanas process tiks pabeigts 2009. gada pirmajā ceturksnī. Šī procesa beigās šo četru fondu darbības uzsākšanai Komisija būs piešķīrusi 580 miljonus EUR. 2008. gadā saskaņā ar Eiropas Bēgļu fonda ārkārtas pasākumiem trīs dalībvalstis arī saņēma papildu atbalstu 10 miljonu EUR vērtībā: šīs valstis ir Grieķija, Itālija un Malta.

Pašlaik dalībvalstīm tiek veikta summu apmaksa par programmas pirmo gadu pasākumu finansēšanu.

Lai uzsāktu šo fondu darbību, ir bijuši vajadzīgi lieli Komisijas un valstu valdību pūliņi. Tas parāda Eiropas Savienības apņemšanos migrācijas plūsmu pārvaldības praksē ieviest solidaritātes principu.

Komisija īpašu nozīmi piešķir reģionālo un vietējo iestāžu, kā arī nevalstisko organizāciju iesaistīšanai fondu īstenošanā. Patiesībā Komisija aicināja dalībvalstis organizēt partnerību ar iestādēm un struktūrām, kas piedalās šajās programmās, kā arī citiem, kuri varētu sniegt lietderīgu ieguldījumu to attīstībā. Šīs partnerības varētu ietvert visas kompetentās valsts iestādes, jo īpaši reģionālās, vietējās un pašvaldību iestādes, kā arī starptautiskas iestādes un nevalstiskās organizācijas (NVO), kuras pārstāv pilsonisko sabiedrību. Par partnerību

izveidi ir atbildīga katra dalībvalsts, un, cita starpā, tas ir atkarīgs no katra fonda īpatnībām. Šajā saistībā daudzām NVO vajadzētu sagaidīt, ka, piemēram, viņu projektus Eiropas Savienība līdzfinansēs no Integrācijas fonda, Atgriešanās fonda un Eiropas Bēgļu fonda.

*
* *

Jautājums Nr.40 (Marie Panayotopoulos-Cassiotou) (H-0986/08)

Temats: Eiropas stratēģija bērnu tiesību aizsardzībai

ES ir sagatavojusi stratēģiju bērnu tiesību aizsardzībai tās teritorijā. Kādi ir Eiropas līdzšinējie sasniegumi? Vai Eiropas līmenī ir atzītas veselu vai invalīdu embriju — nedzimušo bērnu — tiesības un kā tās tiek īstenotas?

Atbilde

(FR) Kopš 2006. gada paziņojuma "Ceļā uz ES stratēģiju par bērnu tiesībām" pieņemšanas Komisija ir apņēmīgi veicinājusi konkrētus pasākumus cīņā pret jebkādiem bērnu tiesību pārkāpumiem.

Paziņojumā ir paredzēts iesniegt Eiropas stratēģiju 2010.—2014. gadam. Pašlaik jau notiek apspriedes.

Eiropas rīcības pamatā ir bērnu tiesību iekļaušana visās ES politikas jomās un praktiskās iniciatīvās, kas ir Savienības kompetencē.

Eiropas Savienības Pamattiesību harta garantē cilvēka cieņas neaizskaramības principu. Cilvēka cieņas neaizskaramības principa piemērošanas noteikšana embrijiem un to juridiskā statusa noteikšana ir dalībvalstu kompetencē. Šis jautājums neietilpst Eiropas Savienības kompetences jomā.

*
* *

Jautājums Nr.41 (Jim Higgins) (H-0988/08)

Temats: MAOC-N

Vai Komisija varētu norādīt, vai tā pašlaik nodrošina finansējumu nesen izveidotajam Jūras analīzes un operāciju centram – Narkotikas, kas atrodas Lisabonā, un vai Komisija ir nobažījusies, ka, neskatoties uz aktīvākiem centieniem dalīties informācijā starp dalībvalstīm, fiziskas piekrastes uzraudzības trūkums valdību, piemēram, Īrijas valdības, nepietiekama finansējuma dēļ apdraudēs tādu izlūkdatu iegūšanas operāciju kā MAOC-N centienus?

Atbilde

(EN) Jūras analīzes un operāciju centrs – Narkotikas (MAOC-N) ir tiesībaizsardzības iestāžu atbalstīta militāra starpvaldību organizācija, ko, Lisabonā 2007. gada 30. septembrī parakstot līgumu, izveidoja septiņas ES dalībvalstis (UK, F, I, ES, PT, IRL, NL). MAOC veic tāljūras pret darbības operācijas, koordinējot pielietojamu (jūras un aviācijas) informāciju, pieejamos līdzekļus un apmācītu personālu, lai reaģētu uz transatlantiskās narkotiku kontrabandas radītajiem draudiem.

Informācijas apkopošanas, apmaiņas un analīzes mērķis ir optimizēt to dalībvalstu jūras un gaisa līdzekļu lietojumu, kas ir šī līguma līgumslēdzējas puses. Pašu līgumslēdzēju noteiktā darbības teritorija ietver Atlantijas Okeāna austrumu daļu no Īslandes līdz Labās cerības ragam, ietverot Eiropas un Rietumāfrikas piekrastes.

Kopš 2008. gada janvāra Komisijai ir novērotāja statuss. Tāds pats statuss ir arī ASV Apvienotajai aģentūru darba grupai — Dienvidi (JIATF-S), kura atrodas Kīvestā (ASV) un kurā piedalās dažas ES dalībvalstis to reģionālās (Karību reģiona valstu) dimensijas dēļ, kas ietver vairāku dalībvalstu teritorijas, īpaši dažas, kas iekļautas EK līguma IV nodaļā, kā arī Kanāda. Arī Brazīlija ir izrādījusi interesi par novērotāja statusa iegūšanu.

Komisija līdzfinansē MAOC-N darbību, proti, nodrošina EUR 661 000, izmantojot JLS ģenerāldirektora⁽³⁴⁾ ISEC budžeta pozīciju⁽³⁵⁾ kā daļu no programmas "Noziedzības novēršana un cīņa pret noziedzību", lai līdz 2010. gada septembrim segtu personāla un aprīkojuma izmaksas.

⁽³⁴⁾ Tieslietas, brīvība un drošība.

⁽³⁵⁾ JLS/2007/ISEC/426.

Tā kā ne visas ES dalībvalstis ir MAOC-N dalībnieces, ir svarīgi, lai tā iniciatīvas nepārklājas un nav pretrunā iespējamām iniciatīvām ES līmenī vai tajās ES dalībvalstīs, kas nav MAOC-N dalībnieces. Tādēļ Eiropols ir lūgts cieši uzraudzīt šīs reģionālās jūras tiesību aizsardzības organizācijas darbību, piedaloties MAOC-N valdes līdzšinējās sanāksmēs, kā arī no 2009. gada janvāra ieceļot sadarbības koordinatoru.

Komisija uzskata, ka Eiropols ir piemērotākā struktūrvienība ES tiesībaizsardzības sadarbībai, proti, apmaiņai ar informāciju, lai nodrošinātu saskaņotību un savietojamību un novērstu pilnvaru, uzdevumu un izmaksu iespējamu dublēšanu.

Tāpēc, ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija i) atbalsta jūras tiesību aizsardzības centienu saskaņošanu ar citām reģionālajām jūras iniciatīvām un ii) cieši uzrauga mijiedarbību ar plašo Kopienas tiesību aktu kopumu jūras drošības, aizsardzības un vides jomās, un veicina iespējamu sadarbību ar citiem dalībniekiem, jo sevišķi tādām Eiropas iestādēm kā Frontex un EMSA⁽³⁶⁾, kurām ir jāievēro citi specifiski noteikumi.

2009. gadā tiks uzsākts izmēģinājuma projekts, kura mērķis ir pārbaudīt risinājumus efektīvākai jūras novērošanas informācijas apmaiņai starp jūras iestādēm Vidusjūras un Atlantijas okeāna piekrastē, un, veicot sagatavošanas darbus, tiks noteikta kosmosā izvietotu uztvērēju efektivitāte, lai uztvertu AIS identifikācijas signālus tālu no krasta.

*
* *

Jautājums Nr.42 (Bernd Posselt) (H-1000/08)

temats: ES Pamattiesību aģentūra

Kāds ir Komisijas viedoklis par Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras darbu Vīnē, attiecībā uz kuru daudzi eksperti apgalvo, ka tā dublē Eiropas Padomes darbu vai ir iesaistīta ideoloģiskā agitācijā, kas nekādi nav saistīta ar tradicionālo cilvēktiesību jēdzienu? Kāda nozīme aģentūrā ir FRALEX grupai, kas, kā tiek uzskatīts, ir radusies no tīkla, kurā darbojās aģentūras pašreizējais direktors Morten Kjærum un kurš acīmredzot tagad ir ieguvis konsultāciju līgumu uz četriem gadiem ar 10 miljonu EUR lielu budžetu?

Atbilde

(FR) Komisija atbalsta Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūras līdzšinējo darbu, kas veikts saskaņā ar Padomes dotajām pilnvarām, un ar interesi gaida citu pašreizēju darbu rezultātus.

Vispārīgais jautājums par Eiropas Padomes darba dublēšanu ir atrisināts aģentūras dibināšanas regulā. Ar vienošanos, kas tika panākta starp Eiropas Padomi un Kopienu, ir izveidoti mehānismi dublēšanas novēršanai.

Aģentūra nav atkarīga no Komisijas un pati lemj par savām darba metodēm un iekšējo organizāciju.

2007. gada jūlijā, lai varētu īstenot savas jaunās plašākās pilnvaras, Aģentūra izsludināja uzaicinājumu uz konkursu, lai iegūtu nepieciešamos juridisko ekspertu pakalpojumus. 2007. gada novembrī un decembrī aģentūra parakstīja pamatlīgumus ar vairākiem līgumslēdzējiem, tostarp FRALEX, kas tika atlasīti saskaņā ar stingriem kritērijiem. Šie līgumi tika parakstīti pirms 2008. gada jūnija, t.i., pirms pašreizējā direktora ierašanās. Līgumi ir spēkā četrus gadus, un to aprēķinātā vērtība varētu būt 4 miljoni EUR. Papildu informācija ir pieejama aģentūras vietnē.

*
* *

Jautājums Nr.43 (Manuel Medina Ortega) (H-1003/08)

temats: priekšlikumi pēc Eiropas un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmes par imigrāciju

Pamatojoties uz Parīzē 2008. gada novembrī notikušās nesenās Otrās Eiropas un Āfrikas konferences par imigrāciju rezultātiem, kādus priekšlikumus Komisija ir paredzējusi izvirzīt, lai risinātu problēmu saistībā ar nepavadītiem nepilngadīgiem migrantiem, kuri nelegāli dzīvo Eiropas Savienības teritorijā?

⁽³⁶⁾ Eiropas Jūras drošības aģentūra.

Atbilde

(FR) Komisija ir informēta par grūtībām, ar kurām saskaras dalībvalstis daudzu nepavadītu nepilngadīgo ierašanās dēļ. Šajā saistībā Komisija uzsver, ka var izmantot pašreizējās politikas jomas, lai risinātu šo jautājumu no dažādām perspektīvām, pilnībā ievērojot bērnu intereses, pat ja izvirzītajam jautājumam vēl nav iespējams nodrošināt vispārēju risinājumu.

Attiecībā uz iekšpolitiku spēkā esošie Kopienas instrumenti imigrācijas un patvēruma jomās ietver noteikumus, kas nodrošina nepilngadīgo, jo īpaši nepavadītu nepilngadīgo, tiesību lielāku aizsardzību ⁽³⁷⁾. Programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība 2007.–2013. gadam” piemērošanas joma, un, precīzāk, Integrācijas fonda, Eiropas Bēgļu fonda un Atgriešanās fonda piemērošanas joma arī ietver pasākumus un politiku saistībā ar nepavadītiem nepilngadīgajiem.

Attiecībā uz ārējo dimensiju šis jautājums nesen ir iekļauts Sadarbības programmas prioritāšu sarakstā, kas tika pieņemta Eiropas un Āfrikas konferencē Parīzē par migrāciju un attīstību, kā arī Padomes secinājumos par vispārēju pieeju migrācijai.

Ar „Aeneas” programmas un tās turpinājuma — tematiskās programmas „Migrācija”, palīdzību Komisija šajā jomā jau atbalsta vairākus projektus, kuru mērķis ir īpaši palīdzēt marokāņu izcelsmes nepilngadīgajiem, kas ir ieradušies Spānijā, un kuri, ciktāl tas iespējams, atbalsta viņu reintegrāciju izcelsmes valstī un novērš vēl plašāku nelegālo nepilngadīgo migrantu izceļošanu. Turklāt finansēšanai 2009. gadā ir izvēlētas jaunas iniciatīvas Marokā, Alžīrijā un Senegālā.

Tomēr ir acīmredzams, ka jautājumam par nepilngadīgajiem ir jāpievērš lielāka uzmanība. Tā būs viena no prioritātēm nākamajā priekšlikumu konkursā migrācijas un patvēruma tematiskajai programmai (2009. gada pirmā puse). Turklāt šis jautājums būs iekļauts migrācijas klauzulās ES nolīgumos ar trešajām valstīm, kā arī politisko dialogu darba kārtībā ar trešajām valstīm. Visbeidzot, attiecīgos gadījumos nepilngadīgo situācija var attiekties uz konkrētiem sadarbības piedāvājumiem saskaņā ar mobilitātes partnerattiecībām.

Attiecībā uz turpmākajiem pasākumiem šajā jomā ir jāatgādina, ka 2009. gada rudenī Eiropadome pieņems jaunu piecu gadu programmu tiesiskuma, brīvības un drošības jomā, kas nomainīs Hāgas programmu („Stokholmas programma”). Veicot šīs jaunās programmas sagatavošanas darbus, būs jāierosina un jāapspriež jauna politika vai pasākums.

*
* *

Jautājums Nr.44 (Marco Cappato) (H-1004/08)

Temats: narkotikas

ANO Ģenerālajā asamblejā paredzēts apspriest deklarāciju par starptautiskās narkotiku politikas jomām 2009. gadā, desmit gadus pēc iniciatīvu kopuma uzsākšanas ar saukli „Pasaule bez narkotikām — mēs to varam”, kas paredzēja attiecīgajās ANO konvencijās par nelegālām atzīto vielu pieprasījuma un piegādes krasu samazinājumu. Pa šo laiku lielākā daļa valstu ir pastiprinājušas vai ieviesušas pragmatiskāku politiku narkotiku jomā, kamēr Nīderlandē mēri aicina attīstīt reglamentētu marihuānas ražošanu.

Kāda būs Eiropas Komisijas nostāja Ģenerālās asamblejas starptautiskajās sagatavošanās konferencēs 2009. gadā? Vai Komisija neuzskata, ka ir jāizvērtē starptautiskās narkotiku politikas ieguvumi un izmaksas, aicinot attiecīgi grozīt starptautiskos līgumus, kā tas daudzviet ir prasīts?

Atbilde

(EN) 2009. gada martā Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Narkotisko vielu komisijas (CND) augsta līmeņa sanāksme pabeigs pārskatu par 1998. gada Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas

⁽³⁷⁾ Skatīt 2006. gada 4. jūlija SEC(2006) 889 1.1 sadaļu: Patvērums, imigrācija un ārējās robežas. Piemēram, jo sevišķi skatīt Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvu 2003/9/EK, 2005. gada 19. decembra Direktīvu 2005/85/EK un 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/83/EK (patvērums), un 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/81/EK (cilvēku tirdzniecība), kā arī 2008. gada 24. decembra Direktīvu 2008/115/EK (“atgriešanās”).

īpašās sēdes deklarācijām par pasaules narkotiku problēmu, ko parasti pazīst kā 1998. gada Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas īpašo sēdi (UNGASS)⁽³⁸⁾, pieņemot jaunu politisko deklarāciju.

Gatavojoties UNGASS 2008. gada pārskatam, Komisija ir aktīvi atbalstījusi šo procesu, cita starpā, sniedzot finansējumu ANO ekspertu grupām, kuras sniedz konsultācijas UNODC⁽³⁹⁾ par 1998. gada deklarāciju īstenošanu. Turklāt Komisija ir aktīvi piedalījies ES dokumenta izstrādē par nostāju saistībā ar UNGASS izvērtēšanas procesu, ko Padome pieņēma 2008. gada oktobrī⁽⁴⁰⁾.

Šajā ANO sistēmā Komisijas kompetencē nav pārstāvēt Eiropas Savienību un tās dalībvalstis, izņemot narkotisko vielu prekursoru jomā. Dalībvalstis pārstāv pašas sevi, bet Eiropas Savienību koordinē ES prezidentūra, kuras mērķis ir iesniegt pēc iespējas vairāk kopēju ES nostāju. Iepriekš minētais ES dokuments par nostāju attiecībā uz UNGASS ir šāda kopēja nostāja.

Šajā dokumentā ES dalībvalstis secina, ka, lai gan vairākās 1998. gada deklarāciju un pievienoto rīcības plānu īstenošanas jomās ir panākts progress, globālā narkotisko vielu problēma nav ierobežota vai ievērojami samazināta, kas bija 1998. gada politisko deklarāciju galvenais mērķis.

Šis nostājas dokuments atkārtoti apstiprina ES saistības attiecībā uz ANO 1961., 1971. un 1988. gada Narkotiku konvencijām, tomēr atkārtoti norāda uz 1998. gada deklarāciju mērķiem un uzdevumiem. Vienlaikus tajā ir aicināts nopietni izvērtēt pēdējos desmit gados gūto pieredzi un iekļaut gūto mācību. Šajā dokumentā ir arī ierosināti vairāki pamatprincipi turpmākajām deklarācijām un rīcības plāniem, tostarp:

līdzsvarotas pieejas stiprināšana ANO narkotiku politikā, uzlabojot narkotiku pieprasījuma samazināšanas centienus un atzīstot kaitējuma samazināšanu kā efektīvu un svarīgu narkotiku politikas aspektu;

uzmanības vēršana uz cilvēktiesību un proporcionalitātes ievērošanu narkotiku politikas tiesībaizsardzības pasākumos un pieprasījuma un piegādes samazināšanas pasākumos;

stingrs atbalsts ilgtspējīgas alternatīvas attīstībai, vienlaikus to nepadarot atkarīgu no iepriekšējās narkotisko vielu audzēšanas izskaušanas;

lielāka uzmanība pievērsta novērtēšanas, datu apkopošanas un uzraudzības nepieciešamībai, lai pamatotu politiku ar pierādījumiem (nevis ideoloģiju).

Turklāt 2009. gada sākumā Komisija publicēs plaša pētījuma rezultātus, kurā ietverta „detalizēta analīze par nelegālo narkotisko vielu pasaules tirgus darbību un politikas pasākumiem tā ierobežošanai.” Šis pētījums ir viens piemērs Komisijas ieguldījumam zināšanu bāzē, kas ir Eiropas un starptautisko narkotiku politiku pamatā. 2008. gada septembrī Komisija arī iesniedza papildu priekšlikumus pasākumiem saskaņā ar ES Narkotiku apkarošanas rīcības plānu 2009.–2012. gadam, kurā īpaši uzsvērtā kopīga uzraudzība, datu apkopošana un novērtēšana narkotiku samazināšanas un tiesībaizsardzības jomās, kurās sagatavots maz analīžu vai vismaz tās nav publicētas.

*
* *

Jautājums Nr.45 (Mikel Irujo Amezaga) (H-1007/08)

Temats: cīņa pret cilvēku tirdzniecību

2006. gada 17. janvāra Rezolūcijā P6_TA(2006)0005 par iespējami seksuāli ekspluatējamu sieviešu un bērnu tirdzniecības novēršanas stratēģijām Parlaments uzskatīja, ka dalībvalstu pasākumiem ir jāatbilst to politiskajiem paziņojumiem un ka dalībvalstīm ir efektīvāk jātransponē attiecīgie Kopienas tiesu akti, jo sevišķi uzlabojot operatīvo sadarbību un attiecīgo datu apmaiņu savā starpā un ar Eiropolu un Eirojustu.

Vai Komisija var norādīt, kāds progress ir panākts attiecībā uz cilvēku tirdzniecības noziegumu un attiecīgo datu apmaiņu starp dalībvalstīm un Eiropolu un Eirojustu?

⁽³⁸⁾ Politiskā deklarācija (S-20/2), Deklarācija attiecībā uz narkotiku pieprasījuma samazināšanas vadošajiem principiem (S/20-3), Pasākumi starptautiskās sadarbības uzlabošanai, lai cīnītos ar pasaules narkotiku problēmu (S-20/4).

⁽³⁹⁾ Apvienoto Nāciju Organizācijas Narkotiku un noziedzības birojs.

⁽⁴⁰⁾ 13501/1/08 – CORDROGUE 71, 03.10.08.

Atbilde

(EN) 2008. gada sākumā iesniegtā dalībvalstu informācija parāda pozitīvu tendenci attiecībā uz starptautisko sadarbību cīņā pret cilvēku tirdzniecību. Jo sevišķi dalībvalstis vairāk nekā iepriekš ir gatavas izmantot Eiropola un Eirojusta resursus, lai iestādes kvalitatīvāk reaģētu uz cilvēku tirdzniecību.

Attiecībā uz dalībvalstu informācijas un datu sniegšanu Eiropolam un Eirojustam 2007. gadā tika atvērta analīzes darba datne (AWF) Phoenix, kurā uzmanība pievērsta cilvēku tirdzniecībai. Par savu atbalstu šai darba datnei ir paziņojušas 22 dalībvalstis, un analīzes darba datne pašlaik atbalsta vairākas atšķirīgas izmeklēšanas attiecībā uz tirdzniecību seksuālai izmantošanai un darbaspēka izmantošanai, kā arī bērnu tirdzniecību. Kopš 2007. gada septembra, kad tika aktivizēta analīzes darba datne Phoenix, dalībvalstis darba datnē ir iekļāvušas 131 informācijas vienību.

Papildus šai iekļautajai informācijai kopš Eiropola informācijas sistēmas (EIS) izveides 2006. gada aprīli dalībvalstis šajā informācijas sistēmā ir iekļāvušas 127 informācijas vienības par tirdzniecības gadījumiem.

Attiecībā uz Eirojusta nozīmi 2008. gadā ir reģistrēti 78 jauni cilvēku tirdzniecības gadījumu. Tendence parāda būtisku palielināšanos, jo 2004. gadā tika reģistrēti 13 gadījumi, un 2006. gadā — 33. 2007. gadā Eirojusts arī organizēja 10 koordinācijas sanāksmes īpaši par gadījumiem ar cilvēku tirdzniecību un kontrabandu, kas veido vairāk kā 10 % Eirojusta koordinācijas sanāksmju.

*

* *

Jautājums Nr.46 (Dimitrios Papadimoulis) (H-1010/08)

Temats: imigrantu bērnu tiesības

Grieķijas valdība nesen sagatavoja likumprojektu, ar ko regulē jautājumus saistībā ar valstspiederības un imigrācijas politiku attiecībā uz bērniem. Tie imigrantu bērni, kuri dzimuši Grieķijā un sasnieguši 18 gadu vecumu, un kuru vecāki likumīgi dzīvo šajā valstī noteiktos apstākļos var iegūt "pastāvīgi dzīvojoša imigranta" statusu, bet ne Grieķijas pilsonību. Šajā likumprojektā nav ņemti vērā gadījumi ar bērniem, kuri nav dzimuši Grieķijā, bet tur aug un mācās Grieķijas skolās, vai arī līdzīgi gadījumi ar bērniem, kuru vecāki nedzīvo likumīgi šajā valstī. Eiropas Savienība ir parakstījusi ANO Konvenciju par bērnu tiesībām, savukārt Komisija savā paziņojumā (COM(2006)0367) ir arī uzsvērusi: "Vēl viens uzdevums ir nodrošināt, lai ES un dalībvalstu tiesību aktos un politikā pilnībā tiktu ievērotas bērnu kā imigrantu, patvēruma meklētāju un bēgļu tiesības".

Vai Komisija uzskata, ka iepriekš minētie noteikumi ir saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem un cilvēktiesībām? Kādi būs tās pasākumi, lai nodrošinātu imigrantu bērnu cilvēktiesības kopumā?

Atbilde

(FR) Vienīgi Grieķijas kompetencē ir noteikt apstākļus, kādos trešās valsts pilsonis var iegūt Grieķijas pilsonību. Kopienas tiesību akti neattiecas uz šo jautājumu.

Attiecībā uz imigrācijas politiku viena no galvenajām Direktīvas 2003/109 prasībām, lai iegūtu pastāvīgā iedzīvotāja statusu, ir likumīga uzturēšanās piecus gadus. Šis jautājums attiecas uz bērniem, kuru vecāki valstī neuzturas likumīgi. Saskaņā ar Direktīvu 2003/109 netiek automātiski izslēgts, ka šiem bērniem nevar būt pastāvīgā iedzīvotāja statuss. Principā šo statusu var iegūt nepilngadīgais, kas jaunāks par 18 gadiem, neatkarīgi no viņa vecākiem, ja ir ievēroti visi direktīvā paredzētie nosacījumi. Turklāt direktīvā minētie nosacījumi pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai ir visaptveroši. Tā kā obligāti nav jābūt dzimušam dalībvalsts teritorijā, var šķist, ka šāda nosacījuma ieviešana Grieķijā ir pretrunā šai direktīvai. Tādēļ Komisija sazināsies ar Grieķijas iestādēm, lai iegūtu papildu informāciju par šiem diviem jautājumiem.

Attiecībā uz bērnu tiesībām dalībvalstīm būtu jāievēro pamattiesības, kas izriet no dalībvalstu konstitucionālajām tradīcijām un starptautiskajām saistībām. Bērnu tiesību konvencija, ko 1989. gadā pieņēma Apvienoto Nāciju Organizācija un ratificēja visas ES dalībvalstis, parakstītājām valstīm uzliek par pienākumu attiecībā pret katru bērnu, kas ir to jurisdikcijā, ievērot un garantēt viņa tiesības, cita starpā, neatkarīgi no bērna stāvokļa un jo īpaši — neatkarīgi no bērna vecāku uzturēšanās statusa.

*

* *

Jautājums Nr.47 (Sarah Ludford) (H-1014/08)**Temats: profilēšana**

Vai Komisija plāno Kopienas instrumentu, kas īpaši attiecas uz datizraci un „profilēšanu” saistībā ar personas datiem un jo sevišķi — paredzēt drošības pasākumus pret negatīvu ietekmi, piemēram, nepamatotiem privātās dzīves pārkāpumiem, diskrimināciju un stereotipizāciju?

Atbilde

(FR) Pašlaik Komisija neplāno iesniegt juridisku instrumentu, kas būtu attiecināts tikai uz profilēšana jautājumu.

Apstākļi, kādos var veikt personas datu apstrādi, ir noteikti 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK par personas datu aizsardzību⁽⁴¹⁾.

Šajā direktīvā ir izklāstīti apstrādes veicēju pienākumi, lai tie būtu uzņēmumi vai valdības. Tajā ir arī izklāstītas to personu tiesības, kuru dati tiek apstrādāti, un noteiktas sankcijas un procedūru, ja šīs tiesības un pienākumi ir pārkāpti.

Jo sevišķi direktīvas 15. pantā ir aizliegts izmantot automatizētu lēmumu procedūru, ja vien nav noteikts izņēmums.

Šis noteikums paredz, ka personām nepiemēro tādus lēmumus ar juridiskām sekām vai būtisku ietekmi, kuru pamatā ir vienots automatizēts datu apstrādes gadījums. Lai pieņemtu šādus lēmumus vienmēr ir nepieciešama cilvēka līdzdalība.

Eiropas Padome no savas puses gatavo ieteikuma projektu par profilēšanu, ko lielā mērā iedvesmojis šīs direktīvas 15. pants. Ir plānots, ka šo ieteikumu Ministru Komiteja pieņems 2009. gada beigās. Komisija aktīvi piedalās šajā darbā, kam līdz ar projekta turpmāku izstrādi būs vajadzīga koordinācija ES līmenī.

*
* *

Jautājums Nr.48 (Manolis Mavrommatis) (H-1015/08)**Temats: programma noziedzības novēršanai un cīņai pret noziedzību**

Atbildē uz manu rakstisko jautājumu P-6247/07 par programmu noziedzības novēršanai un cīņai pret noziedzību Komisija paziņoja, ka programmas kopējā budžeta, kas sasniedz 600 miljonus eiro, mērķis ir sniegt finanšu atbalstu Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļā minētajiem pasākumiem attiecībā uz visiem noziedzumu veidiem.

Kāds ir līdzšinējais finanšu atbalsta izmantošanas temps? Kādu veidu pasākumiem tika piešķirts finansējums un kuras dalībvalstis ir pieteikušās finansējuma saņemšanai?

Atbilde

(EN) Pasākumu veidi:

tā kā „Noziedzības novēršana un cīņa pret noziedzību” (ISEC) ir ļoti plaša programma, tajā ietvertie pasākumi ir ļoti dažādi. Tie ietver šādus pasākumus:

konferences un semināri (piemēram, Eiropola organizēta Augsta līmeņa konference par sadarbības izveidi starp valstu līdzekļu atgūšanas birojiem Eiropas Savienībā);

kopīgas operācijas (piemēram, kopīga muitas operācija ATHENA, ko pārvalda Francijas centrālā muita un akcīzes direkcija);

tiesībaizsardzības darbinieku apmaiņa (piemēram, vecāko tiesībaizsardzības darbinieku apmaiņas programma, kuru organizē CEPOL⁽⁴²⁾);

atbalsts Prīmes līguma īstenošanai (piemēram, Čehijas policijas tehnisko spēju veidošana, lai īstenotu Prīmes līguma principus) un daudziem citiem (kā aprakstīts gada darba programmās);

(41) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

(42) Eiropas Policijas koledža.

atbalsts noziegumu upuriem (piemēram, Noziegumu upuru atbalsta tīkls, ko organizē Polijas Tieslietu ministrija);

cīņa pret cilvēku tirdzniecību (piemēram, Cilvēku tirdzniecība: datu apkopošanas un saskaņotu informācijas pārvaldības sistēmu projekts, ko īsteno Portugāles Iekšlietu ģenerāldirekcija).

Budžeta izlietojums:

2007. gadā kopumā 44,6 miljoni eiro tika piešķirti programmai "Noziedzības novēršana un cīņa pret noziedzību. 2007. gadā piešķirto līdzekļu kopsumma bija 37,5 miljoni eiro.

2008. gadā programmas kopējais budžets sasniedza 51 miljonu eiro. Līdz šim no budžeta ir izlietoti 36 miljoni eiro.

Pielikumā ir detalizēts budžeta sadalījums.

Dalībvalstis, kuras pieteikušās finansējuma saņemšanai:

2007. un 2008. gadā pieteikumus dotāciju saņemšanai iesniedza iestādes no 25 dalībvalstīm. 2 valstis, kuras to nedarīja, bija Luksemburga un Slovēnija. Tomēr iestādes no šīm dalībvalstīm projektos bija iesaistītas kā partneri.

2008. gada statistika (rīcības dotācijām un pamatpartnerattiecību rīcības dotācijām kopā) ir šāda:

iesniegto pieteikumu skaits: 167 (atlasīti: aptuveni 95 projekti).

Iesniegto pieteikumu sadalījums pa pieteicēju dalībvalstīm:

AT	1	DE	23	FI	4	IT	31	PL	5
BE	2	DK	1	FR	9	LT	3	PT	1
BG	4	EE	1	GB	29	LV	3	RO	1
CY	1	EL	1	HU	4	MT	1	SE	11
CZ	3	ES	12	IE	1	NL	8	SK	7

Pielikums: budžeta detalizēts sadalījums (miljonos eiro).

2007 2008

P a r e d z ē t s budžetā	Piešķirts	Projektu skaits	P a r e d z ē t s budžetā	Piešķirts	Projektu skaits
R ī c ī b a s dotācijas	18,5	24	78	23,5	16,5 50
D a r b ī b a s dotācijas	0,6	0	0	0,6	0 0
P a m a t p a r t n e r a t t i e c ī b u r ī c ī b a s dotācijas	17	8,4	45	12	15,2 46
D o t ā c i j a s i e s t ā d ē m m o n o p o l a situācijās	3,5	2,3	2	1,6	1,4 2
P u b l i s k a i s iepirkums	5	2,8	37	13	2,9 21
Kopā	44,6	37,5	50,7	36	

*
* *

Jautājums Nr.49 (Justas Vincas Paleckis) (H-1022/08)

Temats: otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēma

2007. gada 21. decembrī Čehija, Igaunija, Ungārija, Latvija, Lietuva, Malta, Polija, Slovākija un Slovēnija pievienojās Šengenas zonai. Tomēr tehniskas grūtības un nokavēti termiņi paredzēja to, ka šīs dalībvalstis nepievienojās otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmai (SIS II), kā sākotnēji plānots, bet gan pirmās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmai (SIS 1+). 2001. gada 6. decembrī Komisija saņēma pilnvaras izstrādāt jaunu sistēmu, kuras darbības sākums bija plānots 2007. gada martā. Pēc vairākiem aizkavējumiem tika paziņots par jaunu grafiku, kas paredzēja, ka SIS II sāks darboties ar 2008. gada 17. decembri.

Es vēlētos zināt, kāda ir pašreizējā situācija saistībā ar SIS II un vai tās īstenošana, īpaši jaunajās dalībvalstīs, nevājinās Šengenas valstu robežkontroli?

Atbilde

(FR) Otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmai (SIS II) vajadzētu laikus nomainīt pašreizējo sistēmu SIS 1+, kuras pamatā ir 1990. gados izstrādāta platforma. SIS II izmantos jaunākās tehnoloģijas, piedāvās jaunas funkcijas un iespēju iekļaut biometrijas datus. Papildus tehniskajiem jauninājumiem tiesību akti saistībā ar SIS II ietver noteikumus par datu aizsardzības stiprināšanu un pārredzamību Parlamentam.

No 2008. gada novembra līdz decembrim Komisijas galvenais darbuzņēmējs saistībā ar SIS II izstrādi veica testu kopumu, lai pierādītu centrālās sistēmas funkcionalitāti, darbojoties vienlaikus ar noteiktu skaitu valstu sistēmu.

Galīgais testu ziņojums un Komisijas „kvalitātes” darbuzņēmēja analīze būtībā apstiprina, ka šis darbuzņēmējs nav spējis demonstrēt vairāku SIS II nepieciešamo funkciju pareizu darbību. Tādēļ tie nav spējuši izpildīt visas līgumsaistības.

Šī neveiksme arī ietekmēs projekta grafiku. Būs jāpārskata mērķis nodot ekspluatācijā SIS II 2009. gada septembrī.

Tomēr grūtības saistībā ar SIS II nerada problēmas darbībai uz dalībvalstu robežām, jo SIS 1+ pašlaik turpina pildīt savu uzdevumu, garantējot augsta līmeņa drošību uz Šengenas zonas ārējām robežām.

Komisijas prioritāte nākamajos mēnešos būs darīt visu iespējamo, lai pārvarētu pašreizējās grūtības un ieviestu ekspluatācijai gatavu sistēmu, kas ir saskaņā tiesisko regulējumu un pilnībā atbilst lietotāju prasībām.

*
* *

Jautājums Nr.50 (Athanasios Pafilis) (H-1029/08)

Temats: valsts un policijas iestāžu brutalitāte, Grieķijā nogalinot 15 gadus vecu skolēnu

Pirms dažām dienām Atēnās kāds policists aukstasinīgi nogalināja Alexandros Grigoropoulos, 15 gadus vecu skolēnu, Grieķijā izraisot protestu vētru un masu demonstrācijas, kā tas notiek citos līdzīgos gadījumos, kad atņemtas dzīvības gadu desmitiem ilgas policijas un valsts iestāžu brutalitātes dēļ Grieķijā un citās ES dalībvalstīs, piemēram, Apvienotajā Karalistē. Šādi gadījumi ir dabiskas un prognozējamās sekas terora un represiju situācijai, ko veicina nepieredzēti autoritāri likumi, kurus pieņem ES un dalībvalstis, kas ir radījuša līdz šim nepārspētu apmēru leviatānu, lai apspiestu un apslāpētu cilvēku pamattiesības un demokrātiskās brīvības, attiecoties pret iedzīvotājiem un organizētām tautas protesta kustībā kā pret „iekšēju ienaidnieku”.

Vai Komisija uzskata, ka šis tiesiskais regulējums vairo un baro valsts iestāžu brutalitāti un policijas patvaļīgu rīcību? Vai tā atzīst, ka valsts represijas instrumenti nedrīkst aizskart cilvēktiesības un demokrātiskās brīvības, un vai tā rīkosies, lai likvidētu noziedzīgos tiesību aktus?

Atbilde

(FR) Komisiju apbēdina ziņas par Alexandros Grigoropoulos traģisko nāvi un apstākļiem, kādā tā notika.

Saskaņā ar pieejamo informāciju Grieķijā ir uzsākta tiesvedība. Pēc izmeklēšanas pabeigšanas Grieķijas tiesu ziņā būs likumīga sprieduma pieņemšana par faktiem, kas izraisīja šī skolēna traģisko nāvi.

Komisija norāda uz savu apņemšanos ievērot vārda brīvību un pulcēšanās brīvību, kas ietver tiesības uz demonstrācijām. Vienlaikus tā var tikai stingri nosodīt demonstrāciju vardarbīgās pārmērības Grieķijā.

Savienības pamatā ir brīvības, demokrātijas, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanas, un tiesiskuma principi, kas ir kopīgi visām dalībvalstīm.

Visā savā darbībā Eiropas Savienība ievēro un veicina pamattiesības, kā tas garantēts Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā.

Tādēļ Komisija noteikti noraida godājamā deputāta apgalvojumus, ka negadījumi Grieķijā ir Savienības politikas vai tiesību aktu sekas.

*
* *

Jautājums Nr.54 (Brian Crowley) (H-0974/08)

Temats: ES regulatīvā struktūra

Vai Komisija uzskata, ka ES turpmākajos mēnešos var ieviest jaunu regulatīvu struktūru, lai reglamentētu globālo finanšu tirgu turpmāku darbību, jo īpaši ar jaunievēlēto prezidentu Barack Obama un Indijas un Ķīnas valdībām?

Atbilde

(EN) Finanšu krīze ir parādījusi, cik savstarpēji saistīti mūsdienās ir globālie finanšu tirgi. G20 process iezīmē jaunu starptautiskās ekonomiskās un finanšu sadarbības posmu, kurā ekonomiski attīstītās valstis ciešāk sadarbojas ar jaunattīstības valstīm. Tas ir būtiski, ja mēs gribam nodrošināt stabilāku globālo ekonomisko un finanšu sistēmu.

2008. gada 15. novembra Vašingtonas augstākā līmeņa sanāksmē G20 valstu vadītāji apstiprināja rīcības plānu globālo finanšu tirgu reformēšanai, ievērojot piecus kopējus principus: i) stiprināt finanšu tirgu pārredzamību un atbildību un saskaņot stimulus, lai novērstu pārāk liela riska uzņemšanos; ii) nostiprināt regulatīvos režīmus, apdomīgu pārraudzību un risku vadību, kā arī nodrošināt, lai visus finanšu tirgus, produktus un dalībniekus regulē vai pārrauga atbilstoši to apstākļiem; iii) veicināt finanšu tirgu integritāti, veicinot ieguldītāju un patērētāju aizsardzību, novēršot interešu konfliktus, novēršot nelikumīgas manipulācijas tirgū, krāpnieciskas darbības un ļaunprātīgu izmantošanu, un aizsargājot pret nelikumīgiem finanšu riskiem, ko rada jurisdikcijas bez sadarbības; iv) nostiprināt globālo sadarbību reglamentēšanas, krīzes novēršanas, pārvaldības un risināšanas jomā, kā arī v) reformēt starptautiskās finanšu iestādes (citiem vārdiem, Bretonvudsas iestādes), lai palielinātu to likumību un efektivitāti. Rīcības plānā ir ietverti prioritāri pasākumi, kas jāpabeidz līdz 2009. gada 31. martam, kā arī vairāki vidēja termiņa pasākumi. Eiropa aktīvi strādā pie šo principu pārvēršanas par praktisku un precīzu rīcību līdz nākamajam G20 augsta līmeņa sanāksmei Londonā 2009. gada 2. aprīlī.

Kaut arī atzīstot, ka pirmkārt un galvenokārt regulēšana ir reģionālo un valstu regulatoru pienākums, G20 piekrita, ka ir vajadzīga intensīvāka starptautiskā sadarbība, starptautisko standartu stiprināšana un konsekventa īstenošana, lai nodrošinātu aizsardzību pret nelabvēlīgiem pārrobežo, reģionāliem un globāliem notikumiem, kas ietekmē starptautisko finanšu stabilitāti. Komisija ļoti atzinīgi vērtē un aktīvi piedalās starptautiskajos centienos reformēt pasaules finanšu sistēmas. Šajos centienos piedalās svarīgākās valstis, piemēram, ASV, Brazīlija, Indija un Ķīna, un Komisija ir pārliecināta, ka šis process patiešām stiprinās finanšu tirgus un regulatīvos režīmus, tādējādi samazinot līdzīgu krīžu iespējamību nākotnē. Tā kā dažās būtiskās politikas jomās Komisija pārstāv Eiropas Savienību un izstrādā un ievieš svarīgus tiesību aktus finanšu pakalpojumu jomā, tā turpinās aktīvi iesaistīties kā partneris šajās starptautiskajās diskusijās.

*
* *

Jautājums Nr.55 (Eoin Ryan) (H-0976/08)

Temats: priekšlikumi izaugsmes un uzņēmējdarbības veicināšanai MVU nozarē

Pēdējos mēnešos ieviešot priekšlikumus par dalībvalstu maksājumu bilanci, depozītu garantiju shēmām, Kapitāla prasību direktīvu (COM(2008)0602) un kredītreitinga aģentūrām, Komisija ir rīkojusies, gan lai atjaunotu ekonomikas un tirgus stabilitāti, gan padarītu atklātāku finanšu sistēmu. Lai turpmāk veicinātu

atvēršanos, kādus priekšlikumus Komisija ierosinās, kas veicinās izaugsmi, uzņēmējdarbību un konkurētspēju reālajā ekonomikā, jo sevišķi MVU nozarē?

Atbilde

(EN) 2008. gada 26. novembrī Komisija ierosināja Eiropas Ekonomikas atvēršanas plānu⁽⁴³⁾, lai ar atbilstīgu visas Eiropas politiku reaģētu uz pašreizējo ekonomisko lejupslīdi. Tajā ir piedāvāts pasākumu kopums, kas jāveic gan ES, gan dalībvalstu līmenī. 2008. gada 11. un 12. decembrī Briselē notikusī Eiropadome piekrita šim atvēršanas plānam, un tā galvenais priekšlikums bija sniegt tūlītēju budžeta stimulu kopumu 200 miljardu eiro apmērā (1,5 % no ES IKP) līdz ar virkni citiem prioritāriem pasākumiem, kuru pamatā ir Lisabonas stratēģijas strukturālās reformas, lai nostiprinātu ES ekonomikas izaugsmi ilgtermiņā un pielāgošanās spējas.

Atvēršanas plāns ietver pasākumus gan Kopienas, gan dalībvalstu līmenī, un to mērķis ir atjaunot izaugsmi un palielināt reālās ekonomikas konkurētspēju, jo īpaši saistībā ar mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU). Dalībvalstis tika lūgtas izvirzīt pasākumu valsts budžeta stimulēšanai. Turklāt tika ierosinātas vairākas iniciatīvas Kopienas un dalībvalstu līmenī, tai skaitā:

svarīga Eiropas nodarbinātības atbalsta iniciatīva;

pieejas nodrošināšana finansējumam uzņēmumiem, īpaši ar Eiropas Investīciju bankas 30 miljardu eiro lielo aizdevumu kopumu MVU;

ierosinājumi palielināt un ierosināt ieguldījumus Eiropas infrastruktūrā un veicināt ātrgaitas interneta savienojumus;

ierosinājumi uzlabot ēku energoefektivitāti un palielināt videi draudzīgu produktu pieņemšanu.

Atvēršanas plāna svarīgs aspekts ir Mazās uzņēmējdarbības akta rīcības plāna pilnīga īstenošana⁽⁴⁴⁾. Jo īpaši, lai būtiski samazinātu administratīvo slogu uzņēmumiem, veicinātu to naudas plūsmu un palīdzēt plašākam cilvēku lokam kļūt par uzņēmējiem, Kopiena un dalībvalstis ir aicinātas:

nodrošināt, lai jebkurā ES vietā būtu iespējams sākt uzņēmējdarbību trīs dienu laikā bez izmaksām un lai formalitātes, kas saistītas ar pirmā darbinieka pieņemšanu darbā, varētu izpildīt, izmantojot vienotu piekļuves punktu;

atcelt prasību mikrouzņēmumiem sagatavot gada pārskatus un ierobežot kapitāla prasības Eiropas privātajam uzņēmumam līdz vienam euro;

Eiropas privātā uzņēmuma statūtu priekšlikuma pieņemšanu, lai no 2009. gada sākuma atvieglotu MVU pārrobežu uzņēmējdarbību un ļautu tiem darboties saskaņā ar vienotiem korporatīvajiem noteikumiem visā ES;

nolūkā mazināt likviditātes problēmas nodrošināt, lai valsts iestādes mēneša laikā apmaksātu rēķinus, tostarp MVU, par piegādēm un pakalpojumiem, un pieņemt e-rēķinu izrakstīšanu kā ekvivalentu rēķinu izrakstīšanai papīra formātā; valsts struktūrām jānodrošina arī nesamaksātie parādi;

Līdz pat 75 % samazināt nodevas par patentu pieteikumu iesniegšanu un uzturēšanu un uz pusi samazināt ES preču zīmju izmaksas.

Atvēršanas plānā ir arī uzsvērts, ka jāpalielina ieguldījumi pētniecībā un attīstībā (P&A), jauninājumos un izglītībā. Patiešām ir ļoti svarīgi, lai rūpniecība un jo īpaši MVU mudina saglabāt un pat palielināt savu darbību P&A un jauninājumu jomās. P&A izdevumi ir jāuzskata par ieguldījumiem, un tos nekādā gadījumā nedrīkst samazināt. Pašlaik ieguldot P&A un jauninājumos, īsā un vidējā termiņā tiks veidots pamats spēcīgai konkurētspējīgai Eiropas rūpniecības pozīcijai. Komisija turpina atbalstīt P&A pasākumus MVU, izmantojot dažādus pasākumus saskaņā ar 7. P&A pamatprogrammu. Piemēram, saskaņā ar īpaši šim nolūkam paredzēto shēmu „Pētniecība MVU vajadzībām” 2009. gadā tiks piešķirti papildu 25 miljoni eiro, lai finansētu vairāk projektu, un Komisija arī sniedz atbalstu dalībvalstīm, lai uzlabotu to atbalsta programmu koordināciju saistībā ar P&A mazos un vidējos uzņēmumos.

(43) COM (2008) 800, 2008. gada 26. novembris

(44) 2008. gada 1. decembrī pieņēmusi Konkurētspējas padome. Lai iegūtu papildinformāciju, skatīt sadaļu: “Mazās uzņēmējdarbības akts” Eiropai šajā tīmekļa lapā: http://www.ec.europa.eu/enterprise/entrepreneurship/sba_en.htm.

Turklāt Komisija Atveseļošanas plānā izvirzīja vairākas iniciatīvas, lai palielinātu nozares konkurētspēju, jo īpaši autobūves un būvniecības nozarēs. Komisija uzsāks 3 lielas valsts un privātā sektora partnerattiecības, lai atbalstītu jauninājumus un sagatavotu šos sektorus nozīmīgajām problēmām, pārejot uz videi draudzīgu ekonomiku.

Automobiļu ražošanas nozarē Eiropas „zaļo” automašīnu iniciatīva atbalstīs pētniecību saistībā ar energoefektīvām transporta tehnoloģijām un to pārņemšanu tirgū.

Būvniecības nozarē Eiropas energoefektīvu ēku iniciatīva veicinās zaļās tehnoloģijas un energoefektīvu materiālu ieviešanu jaunās un atjaunotās ēkās ar mērķi ievērojami samazināt enerģijas patēriņu un CO₂ emisijas.

Visbeidzot, nākotnes rūpnīcu iniciatīva palīdzēs ES ražotājiem dažādās nozarēs, jo īpaši MVU, pielāgoties pasaules mēroga konkurences spiedienam, palielinot ES ražošanas nozares tehnoloģisko bāzi, ko, savukārt, panāktu, izveidojot un integrējot nākotnes pamattehnoloģijas, piemēram, inženierijas tehnoloģijas adaptējamām iekārtām un rūpnieciskiem procesiem, IKT un progresīvus materiālus.

Kopienas līmeņa prioritātes Atveseļošanas plānam tika vēl vairāk precizēts 2008. gada 16. decembrī publicētajā īstenošanas ziņojumā par Kopienas Lisabonas programmu ⁽⁴⁵⁾, ko apspriedīs 2009. gada pavasara Eiropadomē.

*
* *

Jautājums Nr.56 (Avril Doyle) (H-0994/08)

Temats: pārrobežu veselības aprūpe un iekšējais tirgus

Pēc nesen publicētā Komisijas priekšlikuma (COM(2008)0414) par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē, pirms kura ir nesen pieņemti EKT spriedumi, kuros apstiprinātas pacientu tiesības piekļūt stacionārai veselības aprūpei citā dalībvalstī, vai Komisija paredz grūtības, vai interešu konfliktus šīs ziņojuma īstenošanā attiecībā uz dalībvalstu kompetenci sniegt veselības aprūpes pakalpojumus?

Atbilde

(EN) Komisijas priekšlikums direktīvai par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē ⁽⁴⁶⁾ nekādā veidā neietekmē dalībvalstu pienākumus organizēt un sniegt veselības pakalpojumus un medicīnisko aprūpi. Dalībvalstis ir pilnībā atbildīgas par to pacientu noteikšanu, kuri ir tiesīgi saņemt aprūpi savā valstī, un to, kā jāsniedz veselības aprūpe.

Šajā saistībā Komisija neparedz nekādus interešu konfliktus, īstenojot ierosināto direktīvu ar veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu dalībvalstu kompetencē. Komisijas ietekmes novērtējumā norādīts, ka priekšlikuma kopējā ietekme uz valstu veselības aprūpes sistēmām būs minimāla.

Komisijas priekšlikuma mērķis direktīvai par pacientu tiesībām pārrobežu veselības aprūpē vienkārši ir uzlabot pacientu situāciju noteiktos apstākļos, kad pārrobežu veselības aprūpe ir labākais risinājums, un sniegt papildu iespēju pacientiem, kuri saskaņā ar Regulas 1408/71 noteikumiem nav tiesīgi saņemt atļauju doties uz plānoto ārstēšanu ārvalstīs.

*
* *

Jautājums Nr.57 (Silvia-Adriana Țicău) (H-0998/08)

Temats: ieguldījumi transporta infrastruktūrās

Ekonomiskā un finanšu krīze ietekmē daudzas dalībvalstis, un katru nedēļu izskan vairāk ziņojumu par jauniem pasākumiem, kas ietekmē tūkstošiem darba ņēmēju dažādās dalībvalstīs. Ieguldījumi transporta infrastruktūrās ir viens no veidiem, kā Eiropa var risināt ekonomisko krīzi. Transporta infrastruktūru (dzelzceļa, autoceļu, jūras, gaisa) būvniecībai ir vajadzīgi lieli ieguldījumi, un projektus īsteno tikai vidējā vai ilgtermiņā. Lai būtu pietiekami ieguldījumi transporta infrastruktūrās, dalībvalstīm būs jāpiekrīt TEN-T

(45) COM(2008)881, 2008. gada 16. decembris:

<http://www.ec.europa.eu/growthandjobs/pdf/european-dimension-200812-annual-progress-report/COM2008881EN.pdf>.

(46) COM(2008)414 galīgā redakcija.

budžeta attiecīgam palielinājumam vai arī uz noteiktu laika posmu jāļauj pieaugt savu budžetu deficītam. Kādus pasākumus Komisija ir paredzējusi, lai šajā ekonomiskajā un finanšu krīzē ļautu dalībvalstīm panākt ieguldījumu būtisku palielinājumu transporta infrastruktūrās?

Atbilde

(EN) Komisija atzinīgi vērtē to, ka godājamā deputāte uzsver transporta infrastruktūras ieguldījumu nozīmi kā līdzekli, lai risinātu ekonomisko krīzi. Patiesi, šādi ieguldījumi ne vien stabilizē makroekonomisko pieprasījumu un tiešā un netiešā veidā rada jaunas darbavietas, bet vienlaikus liek pamatus ilgtspējīgai ekonomikas izaugsmei un lielākam ražīgumam nākotnē. Ir svarīgi, lai visa Eiropa pašreizējās krīzes problēmu pārvērs par iespēju.

Eiropas Ekonomikas atveseļošanas plāns, ko nesen apstiprinājusi Padome, ir Komisijas tieša reakcija un aicinājums veikt gudrus ieguldījumus, tostarp infrastruktūrā. Īpaši, lai palielinātu ieguldījumus transporta infrastruktūrā, plānā paredzēti četras konkrēti pasākumi:

1. Eiropas Investīciju bankas kapitāla bāzes nostiprināšana un aptuveni par 15 miljardiem eiro lielāks bankas finansējums nākamo divu gadu laikā;
2. kapitāla fonda darbības uzsākšana, kas būtu vērsts uz infrastruktūras, kā arī enerģētikas un klimata pārmaiņu projektiem;
3. privātā sektora lielāka līdzdalība infrastruktūru ieguldījumos, precizējot tiesisko regulējumu un likvidējot administratīvus šķēršļus valsts un privāto sektoru partnerattiecībām;
4. 2009. gadā papildu 500 miljonus eiro vērta pieteikumu konkursa uzsākšana Eiropas Transporta tīkla (TEN-T) projektiem, kuriem ar Kopienas dotāciju palīdzēs uzsākt būvniecību līdz 2009. gada beigām.

Paredzams, ka šī pēdējā dotācija vien paātrinās Eiropas infrastruktūras veidošanu un mobilizēs valstu ieguldījumus par vairāk nekā 3 miljardiem eiro. Taču ir acīmredzams, ka 500 miljonu eiro liels konkurss neapmierinās pašreizējo pieprasījumu. Darbus pie vairākiem projektiem nevar turpināt finanšu ierobežojumu dēļ, kas ir īpaši smagi pašreizējos ekonomiskajos apstākļos. Ja būtu pieejams budžeta papildu finansējums, nekavējoties varētu paātrināt daudz vairāk konkrētu TEN-T projektu, kas arī noderīgā veidā veicinātu atsevišķu dalībvalstu atveseļošanas programmas.

*
* *

Jautājums Nr.58 (Saïd El Khadraoui) (H-1001/08)

Temats: smēķēšanas aizliegums kafejnīcās un restorānos

Saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem gandrīz visas Eiropas Savienības dalībvalstis ir pieņēmušas aizliegumu smēķēt sabiedriskās vietās un darbavietās. Šāds aizliegums jau pastāv vai tuvākajā laikā ir plānots Zviedrijā, Īrijā, Maltā, Nīderlandē, Skotijā, Anglijā un Velsā, Beļģijā, Spānijā un Francijā.

Kopš 2008. gada jūlija aizliegts smēķēt kafejnīcās un restorānos ir arī mūsu kaimiņvalstī Nīderlandē. Komisija nesen uzsāka neskaidrus plānus turpmāk attiecināt to uz visu Eiropu.

Kad Komisija ierosina šī aizlieguma stāšanos spēkā un vai tai ir īstenošanas grafiks?

Pētījumi Īrijā atklāj, ka kafejnīcu apmeklētāju skaita samazināšanos ļoti mazā mērā ir ietekmējis smēķēšanas aizliegums.

Vai Komisijai ir ziņojumi par smēķēšanas aizlieguma pozitīvu vai negatīvu ietekmi uz kafejnīcu apmeklētāju skaitu?

Atbilde

(EN) Kā Pasaules Veselības organizācijas pamatkonvencijas par tabakas kontroli dalībnieci Kopienai un 26 dalībvalstīm ir saistības nodrošināt aizsardzību pret tabakas dūmu ietekmi darbavietu iekštelpās un sabiedriskās vietās.

2006.—2007. gadā Komisijas dienesti piedalījās darbā, lai formulētu plašas pamatnostādnes par šī pienākuma īstenošanu. Šīs pamatnostādnes visas puses pieņēma 2007. gada jūlijā. Tajās ir formulēts „zelta standarts”,

kas katrai pusei būtu jāmēģina sasniegt piecu gadu laikā kopš konvencijas stāšanās spēkā attiecīgajai pusei — tas ir, līdz 2010. gada Eiropas Kopienai un lielākajai daļai dalībvalstu.

Lai atbalstītu dalībvalstu pieņemtus visaptverošus smēķēšanas ierobežojumu likumus, Komisija plāno līdz 2009. gadam ierosināt priekšlikumu Padomes ieteikumam par vidi, kas brīva no tabakas dūmiem.

Turklāt Komisija ir nolēmusi uzsākt apspriedes ar sociālajiem partneriem Kopienas līmenī par papildu pasākumu nepieciešamību darba ņēmēju aizsardzībai pret veselības riskiem, ko rada tabakas dūmu ietekme darbavietās.

Pierādījumi, kas norādīti literatūrā par smēķēšanas ierobežojumu politikas ietekmi uz ieņēmumiem un nodarbinātību apkalpošanas nozarē ir dalīti. Kopumā ietekme ir lielā mērā neitrāla.

Ievēribu pelna starptautisks pārskats par pētījumiem par smēķēšanas ierobežojumu politikas ekonomisko ietekmi uz apkalpošanas nozari, kurā atklāts, ka 47 no 49 pētījumiem, kas ir vislabāk izstrādātie ziņojumi, nav atklāta negatīva ietekme uz tādiem objektīviem kritērijiem kā ar nodokli apliekama tirdzniecība.

Svarīgi ir tas, ka ir uzticami ziņojumi, ka dažos mēnešos kopš smēķēšanas ierobežojumu noteikumu ieviešanas ir uzlabojusies bāru un restorānu darbinieku veselība. Smēķēšanas ierobežojumu politikas rezultātā apkalpošanas nozares personāla elpceļu slimību simptomi ir samazinājušies par 50 %.

Komisija šo jautājumu detalizēti apskatīs ietekmes novērtējumā, kas būs pievienots priekšlikumam par vidēm, kas brīvas no tabakas dūmiem.

*
* *

Jautājums Nr.59 (Marco Pannella) (H-1005/08)

Temats: nolīgums par viltotu preču tirdzniecības apkarošanu (ACTA)

Eiropas Savienība risina sarunas par ACTA viltojumu apkarošanas nolīgumu ar Japānu, ASV un citām valstīm. Šīs sarunas notiek slepeni bez Eiropas Parlamenta, valstu parlamentu vai sabiedrības informēšanas. Nolīguma neoficiāli iegūtās versijās ir paredzēti noteikumi par kriminālu un civiltiesisku pasākumu kopumu par autortiesību pārkāpšanu, kā arī ļoti plašas pilnvaras robežu un lidostu drošības darbiniekiem. Jo sevišķi šķiet, ka būs atļauts pārbaudīt ceļotāju datorus un digitālos mūzikas atskaņotājus, kā arī konfiscēt aparatūru un pat arestēt ceļotājus.

Vai Komisija var apstiprināt iepriekšminēto un sniegt papildu informāciju par ACTA? Kādas garantijas ir paredzētas ceļotājiem attiecībā uz pārbaudēm, kas ārkārtīgi iejaucas privātajā dzīvē, un kādi ir drošības pasākumi saistībā ar nevainības prezumpciju un tiesībām uz taisnīgu procesu? Kādas salīdzinošās pārbaudes ir veiktas ar Eiropas Datu aizsardzības uzraugu (EDAU), 29. panta darba grupu un ES Pamattiesību aģentūru? Vai Komisija neuzskata, ka šis nolīgums varētu pārkāpt Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un Pamattiesību hartu?

Atbilde

(EN) Sarunu mērķis par viltotu preču tirdzniecības apkarošanas nolīgumu (ACTA) ir paredzēt uzlabotus starptautiskos standartus rīcībai pret intelektuālā īpašuma tiesību (IĪT) liela apjoma pārkāpumiem.

Pašlaik viltošana notiek rūpnieciskos apmēros. Tā ir kļuvusi par ārkārtīgi ienesīgu nozari, radot ienākumus, kas var konkurēt ar narkotiku un ieroču kontrabandas ienākumiem, bet radot daudz mazāku risku. Protams, šāda veida darbība rada milzīgu kaitējumu ES ekonomikai, kuras lielākā salīdzinošā priekšrocība ir kvalitāte un jauninājumi. Šī tendence rada īpašas bažas arī no patērētāju aizsardzības viedokļa, jo daudzi viltoti produkti ir nepārprotami bīstami (viltoti medikamenti, rezerves daļas, rotaļlietas, pārtika utt.).

Tādēļ ES strādā ar partneriem, kuriem ir līdzīga bažas, piemēram, ASV un Japānu, kā arī Meksiku, Koreju, Maroku un citām valstīm, pie sarunām par viltotu preču apkarošanas nolīgumu (ACTA).

Pirmkārt un galvenokārt ACTA attiecas uz noziedzīgu organizāciju darbības novēršanu, kas kaitē ekonomikai vai patērētājiem. ACTA nav paredzēts, lai ierobežotu pilsoņu brīvības vai negatīvi iespaidotu patērētājus. Tāpēc nevar būt ne runas, ka pašreizējās sarunas par ACTA piešķirs jaunas pilnvaras robežu un lidostu drošības personālam, lai pārbaudītu ceļotāju datorus vai digitālos mūzikas atskaņotājus.

Pašreizējā ES regulā ir de minimis klauzula, kas no tiesību akta piemērošanas jomas izslēdz ceļotāju personīgo bagāžu, ja vien šīs preces nav komercpārveidējumu daļa. ACTA mērķis nav negatīvi ietekmēt patērētājus, bet gan nodrošināt skaidru pamatojumu muiņām, lai darbotos pret viltotu preču komerciālu importu un aizsargātu patērētājus no iespējami bīstamiem produktiem.

ACTA nereglamentēs vairāk nekā pašreizējais Kopienas *acquis* par intelektuālo īpašuma tiesību ieviešanu⁽⁴⁷⁾, kas neierobežo pamattiesības un brīvības, un pilsoņu brīvības, kuras noteiktas Pamattiesību hartā. Turklāt šis *acquis* attiecībā uz IIT īstenošanu neskar valstu vai Kopienas tiesību aktus citās jomās, jo īpaši personas datu aizsardzības jomā (piemēram, Datu aizsardzības direktīvu⁽⁴⁸⁾ un Direktīvu par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju⁽⁴⁹⁾).

Kā tas ir jebkādu tirdzniecības sarunu gadījumā, ACTA sarunu dalībniekiem ir jāievēro zināma līmeņa konfidencialitāte. Tas nenozīmē, ka šīs sarunas ir slepenas vai ka ES iestādēm neļauj veikt savas iestāžu prerogātivas. ES mērķi sarunās ir ļoti skaidri, un gan Padome, gan Parlaments tiek regulāri informēti un ar tiem apspriežas par sarunu gaitu. Ir arī organizētas diskusijas ar pilsoniskās sabiedrības ieinteresētajām pusēm.

Padome un dalībvalstis ir cieši iesaistītas šajā procesā, jo ir iespējams, ka tiks iekļauti jautājumi par kriminālpoliciju, kas vēl nav saskaņoti ES līmenī. Tādēļ prezidentūra organizēs sarunas par šo jautājumu (un citiem nesaskaņotiem jautājumiem, kas varētu rasties, piemēram, tiesu un policijas sadarbību).

Komisija ir arī regulāri apspriedusi šo jautājumu ar Eiropas Parlamentu, īpaši INTA komitejā⁽⁵⁰⁾, un darīs to arī turpmāk. Protams, Komisija ir gatava ierasties citās komitejās, lai sniegtu papildu informāciju par šīm sarunām, ja tas tiks pieprasīts.

*
* *

Jautājums Nr.60 (Göran Färm) (H-1013/08)

Temats: vienkāršoti noteikumi ES pētniecības dotāciju pieteikumiem

Parlamenta Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja nesen organizēja sanāksmi ar Zviedrijas Zinātņu akadēmijas „fizikas nodaļu”, proti, pētnieku grupu, kura saņēma Nobela prēmiju fizikā. Sanāksmē tika daudz kritizēta ES pētniecības resursu pārvaldība. Daudzi Eiropas pētnieki uzskata, ka uz pētniecības dotāciju pieteikumiem, piemēram, 7. pamatprogrammas būtiskās sadaļās, attiecas tik sarežģīti noteikumi, ka Eiropas pētnieki labāk izvēlas meklēt privātu, valsts vai ASV finansējumu.

Ko Komisija dara, lai vienkāršotu šīs pieteikumu procedūras?

Atbilde

(EN) ES pamatprogramma pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai ir pētniecības politikas un pētniecības finansējuma svarīgs instruments ar īpaši paredzētu budžetu, kas laika gaitā ir palielinājies. Tā eiropēisks, kad lielākā daļa projektu īsteno vairāku valstu un vairāku nozaru konsorcijs, kā arī juridiskā un finanšu sistēma, kas pārvalda visus ES izdevumus, rada mazliet augstāku iekšēju sarežģītības līmeni, nekā valstu pētniecības sistēmās. Komisijai ir arī jānodrošina sabiedrisko resursu pareiza finanšu pārvaldība un jāievēro programmas juridiskā pamata saistības un ziņojumu prasības.

Šajā saistībā Komisija cenšas nepārtraukti uzlabot un racionalizēt procesus, noteikumus, dokumentāciju un informācijas tehnoloģiju (IT) sistēmas, lai ierobežotu dalībnieku administratīvo slogu. Salīdzinot ar iepriekšējām programmām, Septītās pamatprogrammas pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai (2007-2013) (FP7) veiksmīgajā sākumposmā Komisija jau var identificēt vairākus uzlabojumus attiecībā uz vienkāršošanu:

⁽⁴⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību ievērošanu, OV L 157, 30.04.2004.

⁽⁴⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti; OV L 281, 23.11.1995.

⁽⁴⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīva 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē, OV L 201, 31.07.2002.

⁽⁵⁰⁾ Starptautiskās tirdzniecības komiteja.

juridisko dalībnieku vienotas reģistrācijas sistēmas ieviešana, atmetot nepieciešamību veikt atkārtotas pārbaudes par katra dalībnieka pastāvēšanu un juridisko statusu. Tagad juridiskie dokumenti ir jāiesniedz tikai vienreiz, visa informācija tiek glabāta centrālā datu bāzē, kas ir pieejama visiem ģenerāldirektorātiem, kuri īsteno FP7.

Ieviešot 375 000 eiro robežu, vajadzīgo finanšu pārskatu apliecinājumu skaits FP7 programmā, salīdzinot ar FP6, ir samazināts desmit reizes.

Pateicoties garantiju fonda ieviešanai FP7 programmā, ir vajadzīgs daudz mazāk ex-ante finansiālo spēju pārbaudi un aizsardzības pasākumu. Ex-ante pārbaudes tagad ir jāveic tikai saistībā ar tiem koordinatoriem un dalībniekiem, kas pieprasa par 500 000 eiro lielāku EK ieguldījumu. Tas ir īpaši labvēlīgi mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) un jaundibinātu uzņēmumu dalībai.

Dotāciju līgumu sarunas un grozījumi: līdz 2007. gada beigām tika ieviesta jauna tīmekļa elektroniskā sistēma sarunu risināšanai, ko izmanto visi pētniecības ģenerāldirektorāti. Šīs sistēma ļauj tiešsaistē sazināties dalībniekiem un Komisijas projektu ierēdņiem. Ir racionalizētas grozījumu pamatnostādnes. Daudzas izmaiņas tagad var veikt ar vienkāršām informatīvām vēstulēm, proti — nav vajadzīga oficiāla grozījumu procedūra. Tīmekļa elektroniskā sistēma tiks arī izmantota, lai apstrādātu visus grozījumus.

Sloga atvieglošana saistībā ar projektu atskaišu sagatavošanu un finanšu pārskatu apliecināšanu: tika ievērojami racionalizēta periodisko un galīgo tehnisko ziņojumu struktūra, un Komisijas mērķis ir pagarināt ziņojumu sagatavošanas un maksājumu veikšanas periodus (palielinot vidējo periodu no 12 līdz 18 mēnešiem), kas ievērojami samazinās ziņojumu un maksājumu operāciju kopskaitu.

Visas šīs iniciatīvas kopā ar racionalizētiem dokumentiem ar norādēm dalībniekiem veicina ar FP7 saistīto procedūru vienkāršošanu. Komisija ir apņēmusies turpināt darbu šajā jomā. Piemēram, eFP7 iniciatīvas mērķis ir būtiski uzlabot IT sistēmas saziņai starp Komisiju un dalībniekiem. Komisija drīzumā arī sagatavos priekšlikumus par revīziju metodoloģijas ex-ante apstiprināšanu, lai noteiktiem atbalsta saņēmējiem paplašinātu vidējo izmaksu pārskatu izmantošanu. Lai identificētu iespējamās vienkāršošanas papildu jomas, Komisija lūdz padomu daudzām pusēm, tostarp veidojot mazāku pētniecības dalībnieku apspriežu forumu.

*
* *

Jautājums Nr.61 (Zsolt László Becsey) (H-1019/08)

Temats: Serbijas atteikums atzīt 1994.—1945. gada genocīdu pret Vojvodinas ungāriem, vāciešiem un ebrejiem

Tā kā cilvēka cieņa un tādat humānums ir Eiropas Savienības pamatvērtības (skatīt gan Nicas, gan Lisabonas līgumus), ja Serbija pastāvīgi pārkāpj šīs vērtības, atsakoties atzīt Tito partizānu veikto 1944.—1945. gada genocīdu, par kura upuriem kļuva aptuveni 40 000 Vojvodinas ungāri, 260 000 vācieši un ebreji, par iegānu izmantojot to „kolektīvo vainu”, un tādējādi atsaka rehabilitāciju visiem šiem upuriem — kādēļ Komisija neizvirza šo jautājumu kā būtisku Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu un paplašināšanas nosacījumu saskaņā ar Kopenhāģenas kritērijiem sarunās un pasākumos ar Belgradas valdību? Neuzņemoties vainu par vēsturiskiem notikumiem un nelūdzot piedošanu, Savienībā nevarētu samierināt nevienu Eiropas nāciju — tad kā gan to varēja serbi, ungāri, vācieši un ebreji?

Atbilde

(EN) Pašreizējās vai turpmākās eiropiešu paaudzes nedrīkst aizmirst nežēlīgo rīcību Otrā Pasaules kara laikā.

Samierināšana ir lēns un sāpīgs, bet būtisks process, kas valstīm jāveic, lai pieņemtu pagātni. Šis samierināšanas process izriet no ES pamatprincipa.

Komisija ir informēta par cilvēku ciešanām, ko 1944. un 1945. gadā piedzīvoja Vojvodinas ungāri un vācieši Vojvodinā, uz ko atsaucas godājamais deputāts. Komisija nav tiešā veidā iejaukusies attiecībā uz Otrā pasaules kara notikumiem, bet ir pievērsusi uzmanību tam, lai visā reģionā veicinātu atklātas un visaptverošas debates.

Komisija ir veicinājusi etnisko attiecību stiprināšanu Serbijā ar politiskā dialoga un uzticības veidošanas pasākumiem. Turklāt Komisija ir atbalstījusi vairākus projektus, kas sekmē Vojvodinas daudznacionālo identitāti, cilvēktiesības, minoritāšu tiesības un pilsoņu brīvības. Tā ir arī atbalstījusi Serbijas un tās kaimiņvalstu, tostarp Ungārijas, kopīgus kultūras un izglītības pasākumus.

Komisija cieši uzrauga stāvokli Vojvodinā ar biroju Belgradā un informē par politisko situāciju ikgadējos progresa ziņojumos. Tā aktīvi sadarbojas ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām šajā provincē, kas iesaistīta samierināšanas pasākumos un cīņā pret nesodāmību.

Visbeidzot, pagātnes pieņemšanas process ir jāvada pašām valstīm atvērta dialoga un savstarpējas sapratnes garā, izprotot abu pušu pieredzētās ciešanas gan nesenā, gan senākā pagātnē.

*

* *

Jautājums Nr.62 (Pedro Guerreiro) (H-1023/08)

Temats: struktūrfondu N+2 noteikuma piemērošana finanšu shēmā 2000-2006 — jaunākā informācija

Papildus atbildei uz rakstisko jautājumu E-4746/08 par struktūrfondu saistību apropriāciju automātiskas atcelšanas noteikuma, ko dēvē par N+2 noteikumu, piemērošanu, ko ieviesa kā daļu no 2000.—2006. gada finanšu shēmas un saskaņā ar kuru atļautās summas tiks atceltas, ja tās nebūs īstenotas divu gadu laikā, vai Komisija var atbildēt uz šiem jautājumiem:

kāda ir atļauto izdevumu pašreizējā summa, kas ir atcelta saskaņā ar N+2 noteikumu sadalījumā pa gadiem un valstīm?

Kāda ir atļauto izdevumu pašreizējā summa saskaņā ar 2000.—2006. gada finanšu shēmu kas būtu jāatceļ katrā valstī, ja N+2 noteikumu piemērotu līdz 2008. gada beigām?

Komisija norāda, ka par 2000.—2006. gada periodu 2006. gadā piešķirto atļauju novērtējums un iespējama atcelšana tiks veikta, kad programmas būs pabeigtas. Kādi ir katras programmas termiņi katrā valstī?

Vai Komisija ir ierosinājusi vai ierosinās pasākumus, lai palīdzētu nodrošināt, ka tiek sasniegts paredzētais struktūrfondu izdevumu apjoms, jo īpaši N+2 noteikuma atcelšanu 2000.—2006. gada finanšu shēmā un N+2 un N+3 noteikumu atcelšanu 2007.—2013. gada finanšu shēmā “ekonomiskās un sociālās kohēzijas” un nodarbinātības interesēs?

Atbilde

(EN) Lūdzam godājamo deputātu apskatīt pievienoto Excel datni, kurā norādīts atļauto izdevumu pašreizējais apjoms, kas Komisijai līdz šim ir bijis jāatceļ saskaņā ar n+2 noteikumu, sadalījumā pēc gada, dalībvalsts un fonda (ERAF— ZVFI — ELVGF — ESF).

Saskaņā ar n+2 noteikumu atceļamā kopsummā 2000.—2006. gada plānošanas periodā tiks apkopota darbības programmu noslēgumā (Regulas Nr. (EK)1083/2006 105. panta 3. punkts).

Attiecībā uz slēgšanas datumiem Komisija nevar sniegt detalizētu atbildi par katru darbības programmu un katru dalībvalsti, jo katrai darbības programmai ir savs atbilstības termiņš, un šis datums ir slēgšanas datuma pamatā. Turklāt, ņemot vērā spiedienu, ko rada pašreizējā ekonomiskā un finanšu krīze, Komiteja ir gatava izskatīt konstruktīvus dalībvalstu piedāvājumus pagarināt 2000.—2006. gada perioda darbības programmu izdevumu atbilstības galīgo datumu. Tomēr kopumā paredzētie slēgšanas datumi ir šādi:

2009. gada marta beigas programmām, kuru galīgais atbilstības datums ir 2007. gada beigas un kurām nav valsts atbalsta;

2009. gada jūlija beigas programmām, kuru galīgais atbilstības datums ir 2007. gada beigas un kurām ir valsts atbalsts;

2010. gada marta beigas programmām ar saistībām 2006. gadā un bez valsts atbalsta;

2010. gada jūlija beigas programmām ar saistībām 2006. gadā un ar valsts atbalstu;

2010. gada septembra beigas, ja programmas saskaņā ar 4. vai 5. noteikumu pieprasa pagarinājumu;

2011. gada marta beigas Grieķijas programmām, kas jau izmanto pagarinātu atbilstības datumu.

Ir jāatgādina, ka n+2 un n+3 noteikumi ir attiecīgi 2000.-2006. gada un 2007.-2013. gada periodu tiesiskā regulējuma neatņemama daļa, kā pieņēmis Parlaments un Padome. Šie noteikumi ir svarīgs stimuls, lai pārvaldības iestādes paātrinātu darbības programmu īstenošanu reālajā dzīvē, lai palielinātu ietekmi uz ekonomisko un sociālo kohēziju un nodarbinātību. Tādēļ Komisija neplāno ierosināt ne n+2 noteikuma

atcelšanu periodam no 2000. līdz 2006. gadam, ne n+2 un n+3 noteikumu atcelšanu periodam no 2007. līdz 2013. gadam.

Ņemot vērā pašreizējo ekonomisko un finanšu krīzi, Komisija tā vietā ir ierosinājusi atveseļošanas pasākumu kopumu, kura mērķis ir nodrošināt struktūrfondu tēriņu mērķu sasniegšanu. Tas nozīmē, ka dalībvalstīm tiks veikti papildu avansa maksājumi, tiklīdz tiks apstiprināti ierosinātie Regulas Nr. (EK) 1083/2006 grozījumi, kam vajadzētu veicināt darbības programmu īstenošanu, palielinot likviditāti sistēmā.

Līdzīgi zivsaimniecības jomā Padome 2008. gada jūlijā pieņēma Regulu Nr. (EK) 744/2008, ieviešot īpašu pagaidu pasākumu, lai veicinātu ekonomiskās krīzes ietekmētās Eiropas Kopienas zvejas flotes pārstrukturēšanu. Viens no pieņemtajiem pasākumiem ir iespēja dalībvalstīm pieprasīt otru priekšfinansējumu, lai paātrinātu EZF darbības programmu pasākumu īstenošanu.

*
* *

Jautājums Nr.63 (Mihael Brejc) (H-1025/08)

Temats: imports no valstīm, kas nav ES dalībvalstis

ES ir apstiprinājusi daudzus dokumentus saistībā ar cilvēktiesību ievērošanu un šajā saistībā īpaši prasa ievērot konvencijas, kas aizliedz bērnu darba izmantošanu. Tomēr tā importē ievērojamus preču apjomus no Āzijas, Āfrikas un Dienvidamerikas, kur joprojām plaši tiek izmantots bērnu darbs.

Tādēļ attiecībā uz importu — vai Komisija pārliecinās, ka tiek ievērotas konvencijas, kas aizliedz bērnu darbu?

Atbilde

(EN) Komisija turpina īstenot mērķi izskaust bērnu darbu globālā līmenī. Tas ir atspoguļots paziņojumā "Īpaša vieta bērniem ES ārējās darbībās"⁽⁵¹⁾ ES rīcības plānā par bērnu tiesībām ārējās attiecībās. 2008. gada 27. maijā Padome atzinīgi novērtēja abus dokumentus⁽⁵²⁾.

Ar stimulu un sadarbības palīdzību ES efektīvi veicina uzlabojumus trešo valstu nodarbinātības standartu jomā, tostarp ar divpusējas tirdzniecības sarunām un nolīgumiem (piemēram, brīvās tirdzniecības nolīgumiem) un Vispārējo preferenču sistēmu (VPS).

Eiropas Savienības VPS sistēma ir svarīgs instruments, lai veicinātu tirdzniecības partneru darbības uzlabošanu šajā jomā. Jo sevišķi ar īpašo veicināšanas režīmu ilgtspējīgai attīstībai un labai pārvaldībai (pazīstamu kā VPS+) ES piedāvā papildu tarifu preferences kā stimulus neaizsargātiem jaunattīstības valstu partneriem, lai ratificētu un efektīvi īstenotu starptautisko standartu kopumu, to skaitā attiecīgās Starptautiskās darba organizācijas (SDO) konvencijas par bērnu darbu (konvencija Nr. 182 par visnelabvēlīgākajām bērnu darba formām un Konvencija Nr. 138 par minimālo vecumu pieņemšanai darbā), kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Konvenciju par bērnu tiesībām. Pašlaik (2009. gada 1. janvārī) 16 valstis ir veikušas pietiekamus pasākumus, lai izmantotu papildu preferences saskaņā ar VPS+. Vienlaikus Komisija, pamatojoties uz attiecīgo starptautisku uzraudzības iestāžu secinājumiem, jebkurai VPS izmantotājai uz laiku var atņemt VPS priekšrocības gadījumā, ja nopietni un sistemātiski pārkāptas ANO/SDO svarīgākās cilvēktiesības un darba tiesības.

Pašlaik tas attiecas uz divām valstīm — Baltkrieviju un Mjanmu, saistībā ar kurām Komisija rīkojās pēc detalizētas izmeklēšanas veikšanas un ņemot vērā SDO nepārprotamus konstatējumus.

Lielākajā daļā gadījumu bērnu darbs ir strukturāla un attīstības problēma nabadzīgākajās valstīs, un tas ir cieši saistīts ar konkrētajām attīstības problēmām, sociālo struktūru un izglītības piekļuves trūkumu. Tiek uzskatīts, ka bērnu darba problēmas risināšanai vislabākie instrumenti ir visaptverošas pieejas attīstības politika, politiskais dialogs un sadarbība daudzpusējā (SDO un ANO) kontekstā. Komisija atbalsta SDO lielāko programmu bērnu darba izskaušanai (IPEC). Saskaņā ar IPEC 2008. gada vidū ar Eiropas Kopienas atbalstu tika uzsākta jauna programma (TACKLE — bērnu darba problēmas risināšana ar izglītību) kā daļa no centieniem paātrināt cīņu pret nabadzību un sasniegt Tūkstošgades attīstības mērķus 11 valstīs Āfrikā, Karību un Klusā okeāna reģionos. Šī projekta mērķis ir nostiprināt tiesiskos regulējumus saistībā ar bērnu darbu un izglītību, un palielināt iestāžu spējas īstenot bērnu darba izskaušanas stratēģijas.

⁽⁵¹⁾ Dok. COM (2008) 55 galīgā redakcija.

⁽⁵²⁾ SEC(2008)136.

Komisija regulāri partneriem norāda uz darba tiesību pārkāpumiem un jo īpaši bērnu darbu. Kaut arī līdz šim ir panākts progress, cīņa pret bērnu darbu joprojām ir globāls izaicinājums, un ir vajadzīgi turpmāki centieni.

*
* *

Jautājums Nr.64 (Kathy Sinnott) (H-1026/08)

Temats: hipotekāro kredītu programma Home Choice Loan

Īrijas valdības hipotekāro kredītu programmu Home Choice Loan ieviesa 2008. gada oktobrī. Programmas mērķis ir ar vairāku vietējo iestāžu palīdzību nodrošināt ķīlas pirmreizējiem pircējiem, kuri nevar iegūt pietiekamas finanses no bankas vai hipotekārā kredīta iestādēm. Maksimālā piešķiruma summa būs 285 000 eiro, līdz 92 % no "tirgus vērtības". Tas attieksies tikai uz jaunuzceltām mājām.

Vai Komisija uzskata, ka šīs sistēma ir Kopienas tiesību aktu pārkāpums? Vai Komisija uzskata, ka tas kropļo tirgu, atbalstot cenas, kā arī radot priekšrocības jaunu ēku attīstītājiem, kad tirgū ir pārāk liels jaunu, neapdzīvotu mājokļu piedāvājums? Vai tas nostāda izdevīgākā situācijā jaunus pircējus attiecībā pret tiem, kuriem jebkādu iemeslu dēļ iepriekš piederējusi māja? Vai tā nerada augsta riska hipotekāro kredītu programmu? Vai tā tiks jauniem pircējiem maksāt paaugstinātas cenas rūkošā tirgū?

Atbilde

(EN) Komisija ir pilnībā informēta par pasākumu, uz ko norāda godājamā deputāte. Komisijas uzmanību uz šo programmu jau ir vēršusas daudzas sūdzības. Komisija ir aicinājusi Īrijas iestādes sniegt komentārus par dažu sūdzību iesniedzēju paustajiem apgalvojumiem, un Komisijas dienesti pašlaik izskata Īrijas iestāžu sniegto atbildes informāciju.

*
* *

Jautājums Nr.65 (Georgios Toussas) (H-1032/08)

Temats: kabotāžas regulējuma mazināšana kuģu īpašnieku peļņas palielināšanai

Pakļaujoties kuģu īpašniekus spiedienam, Komisija turpina pilnībā īstenot Regulu (EEK) Nr. 3577/92⁽⁵³⁾ par jūras kabotāžu tajā laikā, kad ir patvaļīgi pārtraukta 36 piekrastes kuģošanas kuģu darbība un atlaisti vairāk kā 2000 jūrnieki, neizmaksājot algas, kājām samītas darba ņēmēju tiesības, kad tiek likvidēti piekrastes kuģošanas pakalpojumi, atstājot valsti "sakropļotu". Kuģu īpašnieki Komisijai sniedza sūdzības par šīs regulas pārkāpumiem, pieprasot atcelt pamatprasību, ka kuģiem jādarbojas ar pilnībā nokomplektētu apkalpi vismaz desmit mēnešus, grieķu valodas prasību ierobežojumu tiem apkalpes locekļiem, kas saistīti ar drošību, un regulējuma mazināšanu ekonomiskās klases braukšanas maksai par pakalpojumiem starp salām un subsidētiem maršrutiem, kas kopš 2001. gada ir palielinājusies par 376 %.

Vai Komisija pieņēma piekrastes kuģu īpašnieku sūdzības kā likumīgas? Vai tā pieprasīs Grieķijas valdībai ievērot to prasības? Vai tā atcels kabotāžas regulējuma mazināšanu, kas ir pasliktinājusi pakalpojumus un palielinājusi cenas, radot milzīgu peļņu kuģu īpašniekiem?

Atbilde

(FR) Komisija jau ir izdarījusi visu nepieciešamo, lai pilnībā īstenotu kabotāžas regulu⁽⁵⁴⁾ visās dalībvalstīs, arī Grieķijā.

Šī īstenošana nozīmē, ka kabotāža ir liberalizēta: Komisija nav plānojusi atcelt liberalizētu kabotāžu, bet gan to pabeigt. Tāpat Komisija ir uzskatījusi par derīgām un izskatījusi visas pamatotās sūdzības no jebkādiem sūdzību iesniedzējiem par attiecīgās regulas nepareizu piemērošanu.

⁽⁵³⁾ OV L 364, 12.12.1992., 7. lpp.

⁽⁵⁴⁾ Padomes 1992. gada 7. decembra Regula (EEK), ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža), OV L 364, 12.12.1992.

Kabotāžas liberalizācija ļaus Grieķijai veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai ilgtermiņā uzlabotu pakalpojumus un samazinātu cenas. Līdz ar to jūras transporta cenu tendences nenosaka vienīgi regulatīvā sistēmā, un tas ir jāņem vērā visos novērtējumos par liberalizācijas ietekmi.

*
* *

Jautājums Nr.66 (Proinsias De Rossa) (H-1033/08)

Temats: dzimumu līdztiesības transponēšana preču un pakalpojumu direktīvā

Papildus 2008. gada 3. septembra rakstiskajai atbildei uz manu jautājumu H-0604/08, uz kuru laika trūkuma dēļ nevarēja atbildēt mutiski — kāda ir pašreizējā situācija attiecībā uz Komisijas izmeklēšanu saistībā ar Īriju, transponējot direktīvu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem (Direktīva 2004/113/EK⁽⁵⁵⁾), īpaši saistībā ar Komisijas veikto novērtējumu par Īrijas atbildi uz oficiāla paziņojuma vēstuli?

Atbilde

(EN) Atbildē uz godājamās deputātes iepriekšējo jautājumu (H-0604/08) Komisija paskaidroja, ka Īrijas iestāžu atbilde uz 2008. gada septembra oficiāla paziņojuma vēstuli tobrīd tika izskatīta.

Pārbaudē ir atklājies, ka Īrijas iestādes ir pieņēmušas paziņotos valsts pasākumus, transponējot Direktīvu 2004/113/EK⁽⁵⁶⁾ valsts tiesību aktos, proti, 2008. gada Civillikumu (dažādi noteikumi), ar ko groza 2000. – 2004. gada Vienlīdzīgā statusa likumu.

Komisija attiecīgi ir slēgusi pārkāpuma procedūru pret Īriju par direktīvas transponēšanas pasākumu nepaziņošanu. Tomēr Komisija turpinās uzraudzīt Kopienas tiesību aktu īstenošanu valsts līmenī, un, ja tiks atklāts, ka kāda dalībvalstis pārkāpj Kopienas tiesību aktus, Komisija pilnībā izmantos tai piešķirtās pilnvaras saskaņā ar EK līgumu.

*
* *

⁽⁵⁵⁾ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

⁽⁵⁶⁾ Padomes 2004. gada 13. decembra Direktīva 2004/113/EK, ar kuru īsteno principu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem, preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, OV L, 373, 21.12.2004., 37.-43. lpp.